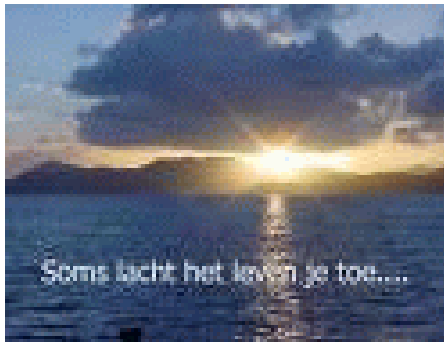

vastgrijpt wat er maar enigszins op lijkt, hoe onbetrouwbaar ook. De Jezus-cult die ontstaan is, zal instorten zodra blijkt dat er geen historische Jezus geweest is. Feiten vragen om bewijs. Feiten zelf vereisen geen geloof. Feiten liegen niet. Jahweh is Israëls Verlosser. Hem alleen moeten wij dienen en gehoorzamen.

Professor Peter Schmidt uit Gent, en Jim Walker geven een verslag van hun gedegen onderzoek, zie:

<http://www.kulak.ac.be/nl/PostacademischeVorming/UDL/Verschaffel/Voordrachten/Peter%20Schmidt/>

<http://www.positief-atheisme.nl/historische%20Jezus.htm>

Bronnen:

Hall Caine, 'Jezus' 2 delen.

Huyzer: Een zekere Jezus uit het jaar nul.

Drs. S. van Wersch: De Gnostische-occulte vloedgolf.

G. Lüdemann: Ketters.

N. Kooren, Het Messias Mysterie

R. Miller: Das Ende der Erbsünde.

A.P.v.d.Beld: Moest Jezus sterven?

Dr. T. Harpur: De 'heidense' Christus

Jim Walker: Heeft een historische Jezus ooit bestaan?

En nog vele anderen bronnen meer.

Groot Nieuws

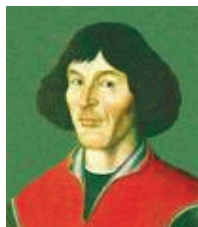
Voor jonge kinderen is het een hele opluchting wanneer zij erachter komen dat Sinterklaas en Zwarte-Piet in werkelijkheid niet bestaan. Het is een mythe. Mogelijk heeft er wel een soort figuur geleefd als Sinterklaas, die vrijgevig was, waarvan de mythe is afgeleid. Jonge kinderen geloven steevast in een historische Sinterklaas, die met zijn knecht, de Zwarte-Piet' (of zelfs met meerdere Pieten) op een wit paard over de daken van de huizen rijdt, zonder eraf te vallen. Ook Zwarte-Piet is een bijzonder figuur, die met zijn forse lichaam en grote zak op zijn rug evenwel door een klein schoorsteenkanaal naar beneden kan kruipen, om aldaar in de klompen en schoenen der zoete kinderen een cadeautje te stoppen. Stoute kinderen zou hij met zijn roede op hun billen slaan. Rond Sinterklaas zijn een heleboel verhalen in omloop gekomen en een groot aantal liedjes die je omstreeks 5 december tot vervelens toe kunt horen in de speelgoedwinkels. Sinterklaas is immers big-business. De daden van de goed-heilig man worden op z'n breedst uitgemeten, en het gaat erom de kinderen een zoet en gehoorzaam leven voor te houden, dat beloond wordt. Dat het om een mythe gaat wordt voor veel kinderen pas duidelijk wanneer zij groter worden, wanneer zij zien dat de Sinterklaas, in werkelijkheid hun eigen vader, meester of buurman blijkt te zijn. Dat is goed nieuws voor de kinderen. Wij zullen bezien of er nog meer mythen zijn, die kinderen en grote mensen voor waar houden, en of dat voor hen goed en groot nieuws is, wanneer hen de waarheid wordt voorgehouden.

Traditie

Algemeen leven veel eenvoudige christenen vanuit een traditie. Men is opgevoed vanuit een christelijke levensbeschouwing. Men gaat naar de kerk en luistert naar de voorgangers, want zo deden ook hun ouders, grootouders, etc. Op die wijze heeft men een vertrouwd wereldje waarin men zich afgeschermd en veilig voelt. Er wordt doorsnee genomen niet veel gestudeerd en onderzocht. Tijd, lust en deskundigheid ontbreken veelal. Vernieuwde inzichten vinden dan ook moeilijk ingang. Men heeft een muur rondom zich opgetrokken van vermeende zekerheden,

en wee degene die daarvan één steen durft afbreken. Wanneer er door onderzoekers aloude waarheden worden herontdekt, ontstaat er confrontatie, dat het effect heeft als van een stormram die tegen een muur

Bruno

beukt. Sommigen willen echter nog wel luisteren naar nieuwe ontwikkelingen, maar het grootste deel der goegemeente zal zich afwijzend opstellen. Er komen immers teveel bezwaren om de hoek kijken. Traditie is een niet te onderschatten macht, waardoor de zoektocht naar oorspronkelijke waarheid bijna onmogelijk wordt. Mensen willen nagenoeg niets afstaan van datgene wat zij voor waar houden. Zij kunnen zich maar moeilijk verplaatsen in de wereld van een herwonnen waarheid. Dat kostte Bruno, Galilei en Copernicus immers al veel moeite en hun leven. De mensen willen enig houvast hebben en menen via de traditie dat houvast te bezitten. Zelfs al zijn ze ervan overtuigd dat er heel veel niet klopt van de geloofsleer, en al zien zij dat het leven der geestelijke leiders niet in overeenstemming is met hun leer, dan nog zullen zij hun traditie blijven koesteren, met de gedachte dat niemand volmaakt is. Dat zou men kortzichtig kunnen noemen, gepaard met angst voor de onvrede en toorn van God, die hen voorgehouden wordt. Op die wijze wordt de grond voor een vruchtbare voedingsbodem, om het goede zaad te laten ontkiemen, bedorven. Vernieuwingen zetten zich dan ook moeizaam voort. Dikwijls zijn het de enkelingen en alleenstrijders die doorzetten en overwinnen om tot hernieuwde inzichten te komen. Zodra christenen iets moeten afstaan of loslaten, menen zij dat ze daarmee zondigen of zelfs de zonde tegen de heilige Geest begaan. Het is en blijft dan ook een hachelijke zaak om christenen te confronteren met hun onmogelijke leefwijze, foutieve leerstellingen en reeks van andere fouten. Men leeft vanuit een robot-denken en kudde-instinct, onder leiding van geestelijken die hun kudde liefst slapende houden, om rede van de wol en de melk.

Totale Reformatie

Wij gaven nummer één van onze brochureserie de titel: 'Totale Reformatie'. Wanneer je aan een dergelijk onderzoek begint, weet je niet wat je onderweg allemaal ontmoet. Je weet niet wat je als ballast allemaal

Veel christenen roepen vandaag de dag op om terug te keren tot onze 'joodse wortels'. Dat is onjuist. Het gaat erom dat wij terugkeren tot JHWH en Zijn Verbond met onze voorvaders, dus terugkeer tot onze eigen wortels!

Wij dienen ons als nazaten van de twaalf stammen in de verstrooiing op te maken om het hemelse Licht over ons te laten schijnen, volgens Jesaja 60, zie:

1 Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid van JHWH gaat over u op.

2 Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken; doch over u zal JHWH opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden.

3 En de heidenen (volkeren) zullen tot uw licht gaan, en koningen tot den glans, die u is opgegaan.

David als herder

Persoonlijk is er individuele opstanding noodzakelijk, een verlichting van Boven:

Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.

Nawoord: De Historische Jezus

Wij mogen ons toch wel afvragen of er fysieke bewijzen zijn dat Jezus echt heeft geleefd? Tot nog toe zijn er geen doorslaggevende bewijzen gevonden, dan alleen enige beweringen in geschriften van andere mensen. Er bestaat geen enkel eigentijds document waarin Jezus wordt genoemd. Pas eeuwen nadat Hij zou geleefd hebben werd er over Hem geschreven, en wel door vaak onbekende auteurs, die geen ooggetuigen waren geweest. Van de vier evangeliën in het NT weet ook niemand wie ze heeft geschreven. Ook heeft geen van deze schrijvers Jezus werkelijk ontmoet, dus geen ooggetuigenverslag kunnen geven. De evangelisten zijn meer kunstschilders dan verslaggevers. Er is ook geen enkel origineel manuscript meer voorhanden. De evangeliën zijn beschrijvende verhalen, bijna geheel in de derde persoonsvorm geschreven, terwijl ooggetuigen juist in de eerste persoonsvorm hun verslag weergeven. Het ontstane christendom is afhankelijk van een historische Jezus, vandaar dat men alles

verwerpelijk (Zie Deuteronomium 4:1-2 en 12:32). Wij dienen onze vader Abraham te volgen, die geheel en al zijn vertrouwen stelde op JHWH, hetwelk Jesjoea eveneens leerde, zie Mattheus 15:8-9. JHWH is volgens Psalm 23 de enige Goede Herder. En de Herder die ook aangekondigd wordt in het O.T. als de beloofde Koning van Israël, de Messias, ziet niet op Jesjoea, die reeds gekomen zou zijn, maar op een toekomstige koning uit David, of de opgestane David zelf in de eindtijd.

Haggai noemt hem echter Zerubbabel. Hij ontspruit uit de afgehouden stam van Davids koningshuis, Jesaja 11:1-16. Hij zal een ingewijde zijn in de zaken van Jahweh, waardoor hij kennis, raad en sterkte verkrijgt, wat bij een Davidisch koning past. Hij zal recht doen aan de armen en verdrukten, wanneer het Messiaans Vrederijk aanvangt.

Veelal laten theologen alle teksten over de enige goede Herder en de toekomstige koning van Israël slaan op Jesjoea. Jesjoea is echter de hemelse Vorst, de Koning der koningen, Hij is JHWH Zelf, die leeft in alle eeuwen, die troont in het Nieuwe hemelse Jeruzalem mét Zijn Gemeente, als regeringslichaam. Vandaar uit bestuurt Hij het aardse Israël, onder hun koning en herder David, de aardse Messias. Laten wij eens zien wat de Bijbel zelf zegt:

Hosea 3: 9 Maar zij zullen dienen JHWH, hun God, en hun koning David, dien Ik hun verwekken zal.

Jesaja 16:5 Want er zal een troon bevestigd worden in goedertierenheid, en op denzelven zal bestendig een zitten in de tent van David, een, die oordeelt en het recht zoekt, en vaardig is ter gerechtigheid.

Zacharia 3:8 Hoor nu toe, Jozua, gij hogepriester! gij en uw vrienden, die voor uw aangezicht zitten, want zij zijn een wonderteken; want ziet, Ik zal Mijn Knecht, de SPRUITE, doen komen. 6:12 En spreek tot hem, zeggende: Alzo spreekt JHWH der heirscharen, zeggende: Ziet, een Man, Wiens naam is SPRUITE, Die zal uit Zijn plaats spruiten, en Hij zal JHWH's tempel bouwen. 9:9 Verheug u zeer, gij dochter Sions! juich, gij dochter Jeruzalems! Ziet, uw Koning zal u komen!

Het gaat in de Schrift om twee Gezalfden!

In Jeremia 30-33 lezen wij van het herstel van het Verbond, de wederoprichting van Davids troon en het herstel van alle stammen Israëls, niet als een soort kerkverband, maar een nationaal herstel, tot heil der volkeren. Daarvan zingen wij, dat die koning uit David gezegend zal zijn, die tot ons komt in Jahweh's naam!

af zult moeten werpen, en wat je als duurzame schatten tot je moet nemen. Het is een zoektocht, een speuren naar de vele stukjes van de grote legpuzzel, om er de eenheid uit samen te stellen. Immers, de kern van alle oude filosofie en religie is, om inzicht te verkrijgen dat alle dingen een eenheid vormen! Die éénheid is er. De Schepper is één, en hoewel de schepping een veelheid toont, ligt er evenwel een eenheidsbeginsel in uitgedrukt. Die eenheid drukte men vanaf oude tijden uit d.m.v. de cirkel of auroboros. Ook tekende men in de cirkel wel een pentagram, een vijfpuntige ster, als symbool van perfectie en eenheid. Het eenheidsstreven is er altijd geweest onder de mensen, maar scheen steeds te mislukken. Hoe en waaraan dat ligt, lijkt voor ons mensen moeilijk te aanvaarden. Het ligt aan onze ik-gerichtheid, aan onze ego-centriciteit, aan onze innerlijke verdeeldheid en hokjesgeest, aan ons robot-denken. Vanuit die ondeugdelijke basis gaan wij idealen najagen. Wij zien daarbij wel in dat eenheid kracht geeft. Samenbinding geeft sterkte, denk aan een kabel die uit vele draadjes samengevlochten is tot een sterk koord. Wij kennen de principes wel, maar de weg om deze hoge doelen te bereiken lijkt ons onbegaanbaar.

Om eenheid te bereiken hebben de vroege kerkvaders een instituut opgericht waarin macht heerste. Het bleek al spoedig dat eenvoudige mensen een herder nodig hadden om zich te laten leiden, net zoals bij de schapen. Alle schapen kunnen niet tegelijk macht hebben, maar dienen hun herder te volgen. De kerk stelde een hiërarchische macht in, verdeeld over een aantal personen, ambten en rangen. Ten tijde van keizer Constantijn werd de kerk staatskerk en brak er voor de steeds vervolgde christenen een soort gouden eeuw aan. De kerk vormde een soort militie, die zich diende te verdedigen tegen andersdenkenden, en gelijkdenkenden moest beschermen. Men streefde naar eenheid, naar saamhorigheid van alle leden die hetzelfde geloof voorstonden. Hoe men zulk een eenheid kon handhaven werd al spoedig duidelijk, daar men andersdenkenden in de naam van God ging vervolgen en vermoorden. De kerk had haar les getrokken uit de geschiedenis van de grote wereldrijken en machtige heersers, die ook streefden naar eenheid. Bij hen bleef het een opkomen, blinken en weer verzinken. Op één fenomeen na. Men had

Egyptische oroborus

gezien dat het volk Israël een eenheid vormde, en dat ondanks de scheuring van het rijk, toch in de rest (overblijfsel) die eenheid bleef voortbestaan. Hoe dat mogelijk was werd duidelijk, daar JHWH aan Israël Zijn verbond en verbondsboek -de Torah- had gegeven. In zekere zin gaat het hier bij Israël dus ook om een boek-religie. Het Verbond of de Wet was vastgelegd in een code, in een geschrift. Daaruit vloeide het eenheidsbeginsel voort. JHWH is één, en álles keert weer tot Hem terug, omdat het Hem toebehoort.

Abraham

Abraham hield het Verbond, bestaande uit wetten en leefregels, zie :

Genesis 26:5 Daarom dat Abraham Mijn stem gehoorzaam geweest is, en heeft onderhouden Mijn bevel, Mijn geboden, Mijn inzettingen en Mijn wetten.

Dat streven van Abraham zette zich in zijn kinderen voort, althans in de lijn van Izaak, ondanks diverse schendingen van het Verbond. JHWH beloofde herstel en wederoprichting van het verscheurde volk, van de gespleten natie. De verzameling van álle twaalf stammen onder één Hoofd werd aangekondigd, o.a. in Jeremia 30-33. Daarbij gaat het o.a. om het herstel van Davids troon en koningschap, zie oa. Psalm..2, 110, Ezechiël 37. De vroege christelijke kerk heeft hieruit munt geslagen en stelde dat zij de geestelijke voortzetting was van het natuurlijke Israël. Het oude verbond zou volgens de kerk zijn vervuld, en er zou een totaal nieuw verbond zijn opgericht. Vandaar dat men de Bijbel in twee delen splitste en het oude deel ervan het 'Oude Testament' noemde, en het door haar eraan toegevoegde deel noemde men het 'Nieuwe Testament'. Op zichzelf zijn deze benamingen al onjuist, daar een testament gaat over nalatenschap. Zie onze brochure 302 over Het Verbond.

Het gaat JHWH immers niet om een geheel nieuw verbond, maar om een hersteld verbond, en wel met hetzelfde natuurlijke volk Israël van voorheen, maar dan in later tijd. Dat herstel vond reeds plaats ten tijde van de apostelen, zie Handelingen 26:7 en Jakobus 1:1. Israël was onder andere namen de diaspora ingegaan, waarvan blijkt dat oa. de Efeziërs, de Galaten en anderen raciale Israëlieten waren. Zij waren vervreemd van hun

volk de kennis. De kennis die de leidslieden hadden was misvormd. Jesjoea sprak over de geheimenissen van Zijn koninkrijk. De eerste christenen kenden deze geheimenissen nog wel, maar daarna verviel het echte geloof heel snel. Zoals reeds gezegd ging de vroege kerk leven bij dogma's, omdat zij als instituut in de eerste plaats voor zichzelf diende te zorgen om te overleven. Zij voerde het dogma in van de schulddeging door het bloed van Christus, en dat dogma stelde men centraal. Verzoening door voldoening, zo luidde het dogma. Verzoening is niet zozeer inhoudelijk fout, maar niet als enige pijler en dogma dat de mensen hun verantwoordelijkheid ontnemt. Zie overigens brochure 387 over de ware betekenis van 'verzoening' als reiniging.

Tevoren had de schulddeging bij de eerste christenen een heel andere betekenis, waarbij een ieder persoonlijk verantwoordelijk stond voor zijn daden. Met de invoering van de nieuwe dogma's ontnam men de mensen hun persoonlijke verantwoordelijkheid en maakte men hen afhankelijk van de kerk en haar bemiddelaars inzake schuldtoelating. De mensen zondigden en hun gewetens klaagden hen aan. Zij wilden naar de hemel die de kerk hen voor schilderde, maar dan moesten zij van hun zonden worden bevrijd. De kerk was hun gids en wilde tegen betaling de schuld vergeven. Dit privilege baseerde de kerk op de zogenaamde sleutelmacht.

Willen wij oprechte dienaren van onze Schepper zijn, en geen slaven van één of ander religieus systeem, dus 'kinderen van Abraham als vader der gelovigen', dan dienen wij ons leven en geloof in alle omstandigheden van ons leven te toetsen en te verifiëren met het Verbond. Wat daarvan enigszins afwijkt, hetzij dat er iets aan toegevoegd is, hetzij dat er iets afgenomen is, is zonder meer

eeuw leefde waarin Jesjoea zou hebben geleefd, spreekt nergens over Jesjoea. Alleen Josephus beschrijft Jesjoea als een leraar die in aanzien was, welke onder Pilatus werd gedood en na drie dagen weer opstond. Bij nader onderzoek gelooft echter geen enkele serieuze geleerde dat deze passages over Jesjoea echt van Josephus afkomstig zijn.

Verder leerden de gnostieken dat de mens uit een lager zelf bestond, en uit een hoger zelf. Het lagere zelf was het stoffelijke, het sterfelijk lichamelijke, de aards-gerichtheid. Wanneer men dat goed leerde kennen in zijn ware gedaante (door overtuiging van zonde en verlichting met de heilige Geest) zal men zichzelf gaan mishagen, zoals in Leviticus 26:41-44 staat, waarna pas de wáre mens opstaat in ons, het onsterfelijke hogere zelf, waardoor wij een christos, dat is een gezalfde worden. Dit leerden trouwens alle heidense filosofen ook, die het noodzakelijk vonden los te geraken van het sterfelijke en opgewekt te worden tot het onsterfelijke, of zoals in Efezen 5:14 staat: *Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.*

Jesjoea leeft

De titel van deze brochure is: 'Jesjoea (Jezus) leeft'.

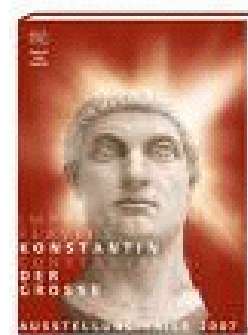
Welnu, wij dienen uit te zoeken op welke wijze Hij leeft en op welke wijze wij het christus-bewustzijn⁷ kunnen, ja moeten omdragen. Wij dienen onszelf zo nodig kritische vragen te stellen over de historische Jezus en welk belang de vroege kerk erbij had om van de mythische Jezus een historisch figuur te maken. Of anders gesteld: Welk belang hadden de gnostici erbij om een historische Jezus te ontkennen?

Jesjoea is gekomen om de kennis van de Thora te herstellen. (Wij laten hier even de vraag buiten beschouwing of Jesjoea een historisch figuur was ja dan nee⁸). Er was wel kennis te over, maar de leidslieden onthielden het

⁷Zie onze brochure 431 De Patronen van de Schepping, over het 'christus-bewustzijn', en no. 388 en 394.

⁸ Volgens gnostici en andere groeperingen gaat het niet om een historische Jezus. De Romeinen staan bekend als lieden die zorgvuldig verslagen maakten van al hun activiteiten, in ieder geval van hun rechtsplegingen. Er is echter geen enkel verslag van de terechtstelling van Jesjoea onder Pilatus ooit gevonden. Er is een indrukwekkende lijst van geschiedschrijvers, die tijdens de eeuw waarin Jesjoea zou hebben geleefd, boeken hebben geschreven, die een grote bibliotheek zouden kunnen vullen. In geen enkel van de zeer vele boeken uit die tijd wordt met één woord over Jezus gesproken. Pas in de 2e eeuw wordt door Plinius, Suetonius en Tacitus iets verhaald over een groepje christenen, maar zij vertellen niets over Jesjoea zelf. De joodse schrijver Philo, die in dezelfde

burgerschap, van de verbonden en beloften. Alleen een echte Israëliet kan vervreemden van zijn burgerschap.

Tijdens de apostelen ware er lieden als Simon de Tovenaar die een religie begonnen vanuit onedele motieven. De weinige ware gelovigen die er waren, werden door hen verdrukt en vervolgd. Dat heeft zich een paar honderd jaar ontwikkeld, tot onder Constantijn de Grote deze nieuwe zich christelijk noemende religie tot staatsreligie werd aangenomen. De vlag met het zogenaamde kruis van Christus mocht de lading dekken. Deze religie bestond echter uit een samenraapsel van oude natuurreligies. Constantijn had

vertegenwoordigers van verschillende christelijke stromingen én die van andere godsdiensten bijeengeroepen te Nicea in het jaar 325 en leidde persoonlijk dit concilie. Na dit concilie horen wij plotseling niets meer van de andere 'heidense' godsdiensten, maar konden allen zich blijkbaar vinden in de door Constantijn en zijn mensen ontworpen godsdienstleer. Wij zien in deze godsdienstleer dat alle heidense aspecten van de mysteriën aanwezig zijn en ook de god-mensen, maar dat deze andere namen hadden gekregen. Jezus werd in deze godsdienstleer naar voren gehaald als zijnde de 'volmaakte Israëliet', waarop geen enkele echte Israëliet iets zou kunnen aanmerken. Jezus (Jesjoea) zou zelfs een betere invulling van de Torah hebben gegeven dan iedere leraar of profeet van voorheen. Men nam hiermee afstand van de Torah, en de latere christenen werd voorgehouden dat Jezus alles vervuld had, zodat zij geen rekening meer met de Torah hoefden te houden. De Tenach werd aldus uitgelegd op allegorische wijze, dat Jezus erin zou zijn aangekondigd en alles op Hem wachtte. Men zie op Internet het artikel uit het blad Nexus: "The Forged Origins of the New Testament", heel leerzaam.

<http://www.nexusmagazine.com/articles/NewTestament.html>

De intentie van Constantijn was om te Nicea een nieuwe god te scheppen en een nieuwe pluriforme religie die zijn rijk zou samenbinden. Tijdens de debatten in Nicea passeerden 53 goden de revue. Echter, men kon geen geschikte god vinden voor de nieuwe religie. Tenslotte nam Constantijn persoonlijk het initiatief om de 318 bisschoppen te laten kiezen uit vijf

goden, nl.. uit Ceasar, Krishna, Mithras, Horus en Zeus. Hij drong er daarna op aan dat de Druïdische god Hesus en de Oosterse verlosser-god Krishna zouden worden verenigd in één god, n.l. Hesus Krishna. Er stemden 161 bisschoppen voor, en het werd Jezus-Christus. Constantijn gaf daarna Eusebius opdracht om een aantal nieuwe boeken te schrijven over deze nieuwe god! Welnu, daarin is hij uitermate geslaagd!

Geen nieuwe godsdienst

Het christendom van Constantijn was in werkelijkheid geen nieuwe godsdienst, maar was een voortzetting van diverse oude heidense mysterie-religies. Het blijkt meer en meer dat de oude Egyptische natuur-religie de basis ervan vormt. Het zogenaamde heidendom uit de oudheid -dus in dezen uit Egypte- was echter geen primitieve religie, maar een zeer hoog ontwikkelde vorm van natuurreligie. De Egyptenaren van toen zochten naar echte spiritualiteit. Hun ingewijden (dat is slechts 1% der bevolking) kenden de mysteries en hun betekenis. De kern van de mysteriën vormde de mythe rond een stervende en weer verrijzende god-mens, zoals men dat waarnam in de natuur, in de jaargetijden, waarbij de zon opkomt in het voorjaar en vertrekt in het najaar. In Egypte noemde men deze god-mens Osiris, in Perzië Mithras, en in Griekenland Dionysus, etc.,. Het latere verhaal van Jesjoea (Jezus) in de evangeliën bevat alle karakteristieken van de eerdere god-mensen. Er zijn een aantal treffende overeenkomsten te noemen:

1. De oude god-mensen waren van vlees en bloed. Zij waren als verlosser de zoon van de godheid.
2. De vader van de god-mensen is de onsterfelijke hoofdgod, terwijl hun moeder een sterfelijke maagd is.
3. In de meeste gevallen laat men de god-mensen op 25-december geboren worden in een grot of stal, tijdens winter-zonnewende, waarbij herders aanwezig zijn. Hieruit is het zogeheten 'Kerstfeest' ontstaan.
4. De meeste god-mensen veranderen tijdens hun leven op een bruiloft water in wijn. Ze zijn wonderdoeners.
5. De god-mensen rijden bijna allen op ezels een stad binnen, terwijl juichende scharen langs de kant van de weg toezien.
6. Tijdens Paastijd sterven de god-mensen plaatsvervangend voor de zonden van het volk.

14 Dan zult gij u verlustigen in JHWH, en Ik zal u doen rijden op de hoogten der aarde, en Ik zal u spijzigen met de erve van uw vader Jakob; want de mond van JHWH heeft het gesproken.

Gnostiek

De gnostieken waren mystici, die tamelijk tolerant waren. Zij stonden naar inwendige kennis (het christus-bewustzijn) en werden alom voor ketters gehouden. Zelf zagen zij z i c h a l s o p r e c h t e christenen. Zij volgden het geestelijke pad, de gehoorzaamheid aan JHWH, en niet een blind geloof in tradities en historisch vervormde verhalen. Veel door de christenen gerespecteerde filosofen als Clemens en Origenes noemden de gnostiek 'het ware christendom'. Het traditionele christendom van de eerste eeuwen ging uit van geloof en leefde bij genade. Dat zijn twee plausibele of rekbare begrippen. De gnostici gingen daarentegen uit van kennis door ervaring, het echte weten, en niet geloven op gezag van anderen. Geen goedkope genade, maar recht en gerechtigheid. Zij stelden dat geloof vatbaar is voor twijfel, maar dat kennis zekerheid verschaft, dat men daardoor de waarheid ervaart. Vandaar dat de latere Gereformeerden het ware geloof omschrijven als een kennis, toestemmen en vertrouwen. In feite onderschrijven zij daarmee het gnostieke uitgangspunt. De gnostici wilden leren, desnoods van heidenen. Zij sloten zich niet op in hun eigen kring van belijders. Zij bezaten geen 'drie formulieren van enigheid'. Zij volgden het spirituele pad en zochten allereerst zelfkennis. Immers, jezelf kennen, was voor hen ook God kennen. De gereformeerden noemen dit 'overtuiging van zonden', of naar de Heidelbergse Catechismus 'kennis der ellende'. Ook eerden de gnostieken hun vrouwen als gelijkwaardigen, terwijl de christelijke kerk in het spoor van het patriarchale denken zich voortbewoog. Zij zagen vrouwen als tweederangs wezens, waarop de duivel meer vat had en Eva de hoofdschuldige was van de zondeval. De gnostieken keerden zich ook tegen de joden met hun wraakgierige god Adonnai. Daarmee gaven zij echter te kennen niet goed uit de weg te kunnen met een Godsbeeld dat zowel liefdevol is voor gehoorzamen en wrekend is voor ongehoorzamen. In het Verbondsboek staan hiervan vele voorbeelden.

was, en dat hij in werkelijkheid de enige zoon van God zou zijn. Echter, het christendom gebruikt wel dezelfde taal en dezelfde symbolen als de oude mysteriescholen, alleen heeft men er een andere tint aan gegeven, men heeft ze verchristelijkt. Het christendom is deswege niet uniek te noemen! Er is dan ook een totale reformatie nodig. De Reformatie en de Nadere Reformatie zijn in gebreke gebleven om een algehele terugkeer tot de Torah, tot het Verbond met Jahweh aan te gaan. Dát hebben wij vandaag de dag nodig! Gehoorzaamheid aan Zijn wil!

In Jesaja 58 wordt Israël gewezen op haar zonden. Jesaja moet een oproep doen uitgaan om de dode vorm van religie-bedrijven te verlaten. Israël moet een levende religie zijn, met woord en daad, gerechtigheid doende. Het vasten wat men deed was niet het vasten waar het JHWH om ging, zie hoofdstuk 58:

3 Zeggende: Waarom vasten wij, en Gij ziet het niet aan, waarom kwellen wij onze ziel, en Gij weet het niet? Ziet, ten dage, wanneer gijlieden vast, zo vindt gij uw lust, en gij eist gestrengelijk al uw arbeid.

4 Ziet, tot twist en gekijf vast gijlieden, en om goddelooslijk met de vuist te slaan; vast niet gelijk heden, om uw stem te doen horen in de hoogte.

Het doen van JHWH's wil en het inwilligen en houden van het verbond impliceert gehoorzaamheid aan Zijn Wet en het doen van gerechtigheid, wat hier duidelijk wijst naar sociale gerechtigheid en moreel gedrag. Daarbij staat het houden van de sabbat, als dé dag welke JHWH verkoos om te rusten, centraal en voorop, zie Jesaja 58:

12 En die uit u voortkomen, zullen bouwen de oude verwoeste plaatsen; de fondamenteën, van geslacht tot geslacht verwoest, zult gij oprichten; en gij zult genaamd worden: Die de bressen toemuurt, die de paden weder opmaakt, om te bewonen.

13 Indien gij uw voet van den sabbat afkeert, van te doen uw lust op Mijn heiligen dag; en indien gij den sabbat noemt een verlustiging, opdat de HEERE geheilgd worde, Die te eren is; en indien gij dien eert, dat gij uw wegen niet doet, en uw eigen lust niet vindt, noch een woord daarvan spreekt;

7. Tijdens de dood van de god-mensen dalen zij allen af in het dodenrijk, de hel, en behalen aldaar een overwinning. Allen staan na drie nachten en drie dagen weer op en varen later ten hemel.

8. De dood van de god-mensen wordt gevierd met een maaltijd waarbij brood en wijn als de twee symbolen van lichaam en bloed worden geconsumeerd.

De vroege kerkvaders die de zaak van hun nieuwe religie veilig wilden stellen, schiepen daarenboven ook nog een duivel-figuur, die men kon

beschuldigen van plagiaat en zonde-aanstichter. Deze kerkvaders zijn te zien als de orthodoxe grondleggers van het christendom, het Rooms Katholicisme. De andersdenkende christenen destijds waren o.a. de gnostici, die door Rome werden vervolgd als zijnde ketters. De gnostische geschriften zijn destijds verbrand en vernietigd, maar in onze tijd zijn er weer teruggevonden, o.a. in Nag Hammadi en Qumran. Deze geschriften ademen een heel andere christelijke religie uit dan de traditionele. De gnostici geloofden niet in een historische Jezus. Verzoening had bij hen een heel

andere inhoud, dan wat de christelijke kerk in navolging van Augustinus en Anselmus leert. De gnostici kenden geen Jezus-cultuur zoals wij die vandaag de dag kennen, waarbij men Jezus als een vriend bezingt, die in onze plaats wilde staan.

Historie wordt gemaakt

Geschiedenis wordt gemaakt, o.a. door geschiedschrijvers die naar hun eigen mening de gebeurde feiten weergeven. Dat is een eenzijdig subjectief beeld en heel persoonlijk. Het is wel zo dat latere generaties het geschrevene voor waar houden en dat weer doorgeven. Wanneer men gaat twifelen aan de gangbare mening, valt men buiten de boot. Iets behoeft immers niet waar te zijn omdat de massa erin gelooft, of omdat het ons van jongs af is ingeprent. Ons is van kindsbeen af voorgehouden dat Jezus geboren werd in een stal als de zoon van God, wat wij op het Kerstfeest gedenken.¹ En dat Hij geleefd heeft, vele wonderen heeft verricht en

¹ Zie brochure 67.

2. Zie brochure 311

tenslotte door de leidslieden der joden overgeleverd werd aan de Romeinen om gedood te worden. Hij stond daarna na drie volle dagen op, wat wij gedenken op Pasen. Op de zondagsscholen, basisscholen en catechisaties werd ons voorgehouden dat er een hel en een hemel is. Dat alle uitverkorenen naar de hemel gaan, en dat alle verworpenen in de hel geworpen worden, waar men eeuwig zal tandenknarsen en tongkauwen in vlammen die niet uitgeblust kunnen worden. Er zouden slechts enkelen uitverkorenen zijn, maar het merendeel der mensen zou verworpen worden. Vanaf onze geboorte zouden wij reeds beladen zijn met een zwaar pak erfzonde, waarvan men alleen verlost zou kunnen worden doordat Jezus in onze plaats dat voor ons heeft willen wegdragen. Daartoe is geloof in Jesjoea vereist. Bij het sterven zou eerst de ziel van een mens naar de hemel en of naar de hel gaan, om bij de opstanding weer verenigd te worden met het lichaam, waarna een definitieve situatie zou ontstaan. Om een beter mens, een gelovige te worden, zou God een kerk hebben gesticht met een geestelijke stand (clerus), waardoor het heil ons zou toevallen. Om lidmaat te worden van die christelijke kerk moet men als klein kind worden 'gedoopt' (lees: besprenkelt) door een ambtsdrager van de kerk, in de naam van een drie-enige Godheid, de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Bij het opgroeien wordt aan de kinderen onderwijs gegeven in de leer der kerk, waarvan zij op zekere leeftijd een kerkelijk examen afleggen, waarvoor nog nooit iemand is gezakt. Een ieder slaagt en doet alsdan belijdenis van zijn geloof. Sommigen doen belijdenis van de leer die alhier geleerd wordt. Eenmaal lidmaat van de kerk, mag men deelnemen aan de mysteriën of sacramenten van de kerk, waarvan Rome er zeven heeft en de Reformatie er twee handhaaft. De mysteriën berusten op magische handelingen². De sacramenten zijn magie in plaats van mystiek, ze dienen als 'voertuigen' der genade. De kerk heeft haar eigen geloofsboek -de Bijbel samengesteld uit 66 boeken, en ze heeft haar eigen geloofsbelijdenissen opgesteld. Zij heeft de oude handschriften van de Bijbel vertaald, en de canon van de N.T.-boeken gekozen. De kerk heeft de Godsamen vertaald en gewijzigd, zodat de ware Naam in vergetelheid is geraakt³. Verder heeft de kerk de

³. Zie brochure no.6. 4. Zie brochure no.3. 5. Zie brochure no.14,15. 6. Zie brochure no.41,247,280. Men leze verder de brochures: 62 over de Wet van JHWH; 268 over de ziel of deze onsterfelijk is; 372 over

Wat eist JHWH van ons?

Jesjoea leerde in werkelijkheid niets anders dan wat in het O.T. geschreven staat. Hij verkondigde het aloude verbond en eiste gehoorzaamheid eraan. Wie Zijn woord zou horen en doen, zou eeuwig leven ontvangen, Johannes 5:24. Dan komt men niet in het oordeel, maar is men uit de staat des doods overgegaan in de staat des levens.

Wanneer wij Jesaja 33 lezen staan er simpele vereisten of levensvoorwaarden, waarmee men zich toegang verschaft tot de nieuwe komende wereld van Jahweh.

Zie vers 14 De zondaren te Sion zijn verschrikt; beving heeft de huichelaren aangegrepen; zij zeggen: Wie is er onder ons, die bij een verterend vuur wonen kan? Wie is er onder ons, die bij een eeuwig gloed wonen kan?

15 Die in gerechtigheden wandelt, en die billijkheden spreekt; die het gewin der onderdrukkingen verwerpt; die zijn handen uitschudt, dat zij geen geschenken behouden; die zijn oor stopt, dat hij geen bloedschulden hore, en zijn ogen toesluit; dat hij het kwade niet aanzie;

16 Die zal in de hoogten wonen, de sterkten der steenrotsen zullen zijn hoog vertrek zijn; zijn brood wordt hem gegeven, zijn wateren zijn gewis.

17 Uw ogen zullen den Koning zien in Zijn schoonheid; zij zullen een ver gelegen land zien.

In het N.T. is sprake van de logos (het Woord), welke typering wij in het O.T. niet terug kunnen vinden. Het begrip 'logos' komt ook uit de heidense mysteriën voort. De logos was in de mysteriën een idee, een gedachte. Men wilde nadenken over de oorspronkelijke Gods-gedachte waardoor Hij de wereld had geschapen. Christenen zijn echter de logos gaan zien als een persoon, als de tweede persoon in de drie-enige godheid. In Egypte zag men Osiris als de logos. De logos was in de mysteriescholen geen historisch figuur, maar een altoosdurend principe. Augustinus bekende het openhartig tijdens het lezen van studies over de heidense filosofie: "Ik lees daar dat het Goddelijke Woord werd geboren; noch uit de mens noch uit het vlees, maar uit God. Maar dat het Woord vlees geworden was en temidden van ons leefde, lees ik er niet".

De christenen onderscheiden zich van alle religies en mysteriescholen, door vol te houden dat hun logos de vleselijke zoon van Jozef en Maria

Augustinus

Vandaar dat hij het onnodig vond dat er priesters waren, die God van buitenaf naar de mens toe brachten. De mensen hadden volgens hem helemaal geen bemiddelaars nodig. Nee, leerde hij, God is reeds binnen in jullie. Ook wilde Akhenaton geen militair aanvalsleger. Niet dat hij nu zo heel populair was bij het volk, daar hij hen hun godsdienst en goden ontnam. Hij zag in dat de mensheid in hun veelgodendom niet het uiteindelijke DNA-plan van het universum zou kunnen bereiken. Vandaar dat hij het spoor naar de éne god volgde, om het collectieve DNA uit de leugenfase te halen waarin het belandt was, en het over te brengen in de werkelijkheid, n.l. het zogenaamde 'christus-bewustzijn'. Helaas, hij kreeg zijn doelstellingen niet voor elkaar, want de toenmalige maatschappij was té verziekt. De priesters en de legerleiding wilden hem vermoorden. Omdat hij 'onsterfelijk' was heeft men hem een speciale drank gegeven waardoor hij dood leek te zijn. Akhenaton had wel een kleine groep die hem volgde en trouw bleef, ongeveer 300 personen. Deze groep trok

later naar Massada en vormde er de groep der Essenen. Waarvan sommigen menen dat Jozef en Maria er deel van uitmaakten. De Egyptische mysterieschool van Akhenaton had een speciaal symbool, nl. het rechteroog van Horus, dat bestuurd wordt door het linker hersendeel van de mannelijke kennis. Illuminati en vrijmetselaren gebruiken het oog van Horus veel in hun symboliek, zie o.a. het Amerikaanse Grootzegel.

Christelijke symbolen

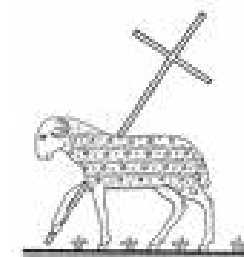
De meeste -zo niet alle- christelijke symbolen zijn van de heidense religies of mysteriescholen overgenomen. Het ANKH-kruis is, in de betekenis van vruchtbaarheidssymbool, het symbool van de zon (cirkel) die de aarde bevrucht en van energie voorziet (d.m.v. een kruis).

ANKH is de sleutel tot het leven en ook de sleutel tot het dodenrijk. Dit symbool was in Egypte bijzonder populair, waarvan de Kopten het hebben overgenomen als vroegchristelijk symbool. Op een Koptisch amulet dat zeldzaam is, staat de maagd Maria met in haar ene hand het ANKH-kruis en in haar andere hand het christelijke kruis. Het Ichthus vis-symbool is overgenomen uit de heidense astrologie. Zie verder onze brochure over de herkomst van het kruis.

geboden gewijzigd en de tijden veranderd, met name de zevende dag als sabbat afgeschaft en daarvoor de zondag in de plaats gesteld. De kerk heeft de spijswetten gewijzigd. Ze heeft sinds de opstanding van Jesjoea alle onreine dieren rein verklaard. De kerk heeft de feesten en gedenkdagen van JHWH afgeschaft en heeft ervoor in de plaats heidense feesten genomen, die men een christelijke tint gaf⁴. Om de macht der kerk uit te breiden is men wereldwijd zending gaan bedrijven, terwijl de Thora alleen aan Israël als verbond is gegeven⁵. Alle andersdenkenden worden door de kerk(en) voor ketters gehouden, vogelvrij verklaart, waarvan er duizenden vermoord zijn⁶.

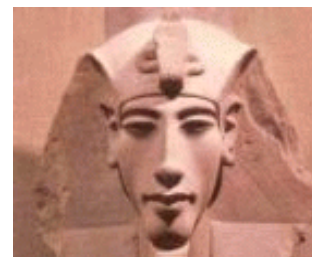
Oude Mysteryën

De kern van de Osiris, Dionysus, Adonis, Mithras, Attis en Bacchus-mysteryën is, dat een ingewijde symbolisch 'sterft' aan zijn lagere natuur, net als de voornoemde god-mensen, om op spirituele wijze op te staan als een herboren persoon. Op die wijze overwint men de dood, en is men tegelijkertijd mens en god, een god-mens. Alle god-mensen uit de mysteryën worden als mythische figuren gezien,

offerlam

de erfzonde; 381 over de sabbat; 391 over de Heilige Naam; 387 over de verzoening; 388 over de Mystieke Christus-ervaring; 394 over het Christus-bewustzijn.

Akhenaton

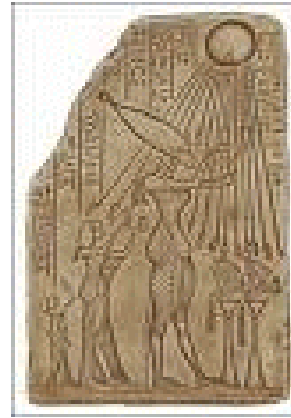
behalve Jesjoea (Jezus), die een historisch persoon zou zijn geweest. De kerkvaders maakten een verlossings-religie, met Jesjoea als verlosser. In de heidense mythe zijn tal van overeenkomsten te vinden tussen de god-mensen en Jesjoea. Alle andere god-mensen worden, net als Jesjoea, 'zoon van God' genoemd, en zouden geboren zijn uit maagden. De Verlosser zag men als de zondebok, waaruit Anselmus zijn verzoeningsleer ontwierp. Jesjoea is daarin het offerlam, en door Zijn bloedstorting zou vergeving tot stand zijn gekomen. De wedergeboorte zou bestaan in het gewassen zijn in Zijn bloed. In Griekenland werden mensen via een ceremonie letterlijk gewassen in het bloed van een geslacht lam. Bij de Mithras-diensten vierde men deze rituelen symbolisch, zoals de huidige vrijmetselarij ook dergelijke rituelen heeft, die op symbolische wijze een zaak voorstellen.

Wanneer wij ons verplaatsen in de eerste eeuwen van het christendom, is het vanzelf dat elke nieuwe organisatie of godsdienst wel kritiek ontving van buitenstaanders. Van kritiek kan men soms veel leren. Er waren critici die het christendom met haar Jezus-verhaal zagen als een kopie van de heidense mysteriën, met name die van Osiris en Dionysus. In het O.T. zou het gaan over de God van gerechtigheid en wraak, en in het N.T. zou het gaan over de God van liefde in Jesjoea, met name de broederliefde (adelphos). Echter, die broederliefde was er reeds lang in de mysteriescholen, voordat de christenen over deze liefde gingen spreken. De ingewijden van de mysteriescholen noemden elkaar ook broeders.

De christelijke kerk begon met een hemel- en hel-visie, waarvan in het O.T. geen sprake is. Ook deze visie was overgenomen uit de mysteriën. Oude christelijke filosofen als Origenes zeiden dat de letterlijke helse pijnigingen niet werkelijk bestonden. Zelfs de vorige paus liet zich op gelijke wijze hierover uit. Celsus noemde de leer van de altoosduurende pijniging in de hel, een aanstootgevend leerstuk. Ook komen wij in het O.T. geen drie-in-één-god tegen, wat eveneens uit de Egyptische mysteriën komt, van Osiris, Isis en Horus.

Akhenaton

Het is goed om de geschiedenis van de Egyptische koning Akhenaton te weten. Hij verscheen maar zeer kort op het toneel, slechts 17 ½ jaar. In die korte tijd redde hij wel ons latere spirituele leven. In zijn tijd leefde in Egypte het veelgodendom. Akhenaton ontving een hoger bewustzijn, wat men wel het 'christus-bewustzijn' noemt. In die tijd regeerde Amenhotep II als koning. Niet zijn eigen zoon, maar Akhenaton volgde hem op als

koning, die met zijn zuster Nefertite huwde. In het exacte middelpunt van het land bouwden Amenhotep II (volgens sommigen III) en Akhenaton een nieuwe stad, Tel el Amarna. Deze stad werd van witte stenen gebouwd. Akhenaton werd de eerste farao, wat zoveel betekent als 'dat wat je zult worden'. De kinderen van Akhenaton en Nefertite waren zo t e z i e n g e e n échte mensen, maar halfbloeden, reuzen/goden. Akhenaton brak met alle religies en goden en koos voor één religie en één god. De mensen wilden echter zien -zoals altijd- waarin zij

geloofden, dus gaf hij hen de zon als God. Geen beelden die men thuis kon neerzetten, maar een hemellichaam als God. De zon, daar kon men zich nog wel iets bij voorstellen, daar de levensenergie ervan tot ons afdaalt. Men ziet Akhenaton en Nefertite dan ook veelal afgebeeld staande onder de zon, die lange stralen naar beneden geeft. Aan de onderkant van die stralen zijn dikwijls symbolen getekend, zoals het ANK-symbool, of handjes. Dit wijst erop dat de levensenergie tot ons komt en dat wij deze moeten grijpen, inademen en ontvangen.

Akhenaton zag in alle religies de leugen overheersen. In het monotheïsme mocht slechts de waarheid gelden. Kunstenaars moesten realistische producten maken en mochten ook niet langer van hem liegen. De mensen mochten zelfs geen kleren meer van hem dragen, daar kleren een vorm van liegen inhield, je verbergen, zo zei Akhenaton, die zich dan ook dikwijls tamelijk ontbloot vertoonde. Alles moest waarheid bevatten en uitstralen. Akhenaton en Nefertite waren enorm groot van postuur en hadden toch wel wat eigenaardige lichaamsvormen. Akhenaton was 4.35 mtr lang en Nefertite 2.40 mtr. Hun kinderen waren al even misvormd en hadden zelfs twee harten. Akhenaton en Nefertite zouden van de ster Sirius afkomstig zijn, wat een binair sterrenstelsel is, waar wezens twee harten hebben. Akhenaton wierp de religieuze stelsels en priesterkasten omver. Hij leerde dat er slechts één God was, n.l. die binnen in de mens was.

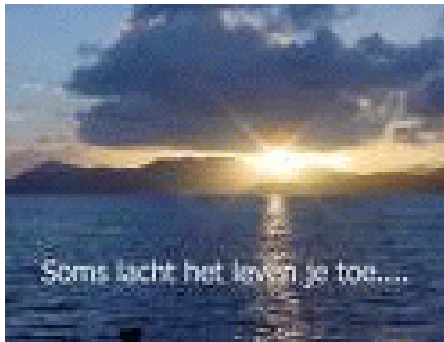

vastgrijpt wat er maar enigszins op lijkt, hoe onbetrouwbaar ook. De Jezus-cult die ontstaan is, zal instorten zodra blijkt dat er geen historische Jezus geweest is. Feiten vragen om bewijs. Feiten zelf vereisen geen geloof. Feiten liegen niet. Jahweh is Israëls Verlosser. Hem alleen moeten wij dienen en gehoorzamen.

Professor Peter Schmidt uit Gent, en Jim Walker geven een verslag van hun gedegen onderzoek, zie:

<http://www.kulak.ac.be/nl/PostacademischeVorming/UDL/Verschaffel/Voordrachten/Peter%20Schmidt/>

<http://www.positief-atheisme.nl/historische%20Jezus.htm>

Bronnen:

Hall Caine, 'Jezus' 2 delen.

Huyzer: Een zekere Jezus uit het jaar nul.

Drs. S. van Wersch: De Gnostische-occulte vloedgolf.

G. Lüdemann: Ketters.

N. Kooren, Het Messias Mysterie

R. Miller: Das Ende der Erbsünde.

A.P.v.d.Beld: Moest Jezus sterven?

Dr. T. Harpur: De 'heidense' Christus

Jim Walker: Heeft een historische Jezus ooit bestaan?

En nog vele anderen bronnen meer.

Groot Nieuws

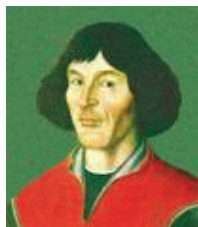
Voor jonge kinderen is het een hele opluchting wanneer zij erachter komen dat Sinterklaas en Zwarte-Piet in werkelijkheid niet bestaan. Het is een mythe. Mogelijk heeft er wel een soort figuur geleefd als Sinterklaas, die vrijgevig was, waarvan de mythe is afgeleid. Jonge kinderen geloven steevast in een historische Sinterklaas, die met zijn knecht, de Zwarte-Piet' (of zelfs met meerdere Pieten) op een wit paard over de daken van de huizen rijdt, zonder eraf te vallen. Ook Zwarte-Piet is een bijzonder figuur, die met zijn forse lichaam en grote zak op zijn rug evenwel door een klein schoorsteenkanaal naar beneden kan kruipen, om aldaar in de klompen en schoenen der zoete kinderen een cadeautje te stoppen. Stoute kinderen zou hij met zijn roede op hun billen slaan. Rond Sinterklaas zijn een heleboel verhalen in omloop gekomen en een groot aantal liedjes die je omstreeks 5 december tot vervelens toe kunt horen in de speelgoedwinkels. Sinterklaas is immers big-business. De daden van de goed-heilig man worden op z'n breedst uitgemeten, en het gaat erom de kinderen een zoet en gehoorzaam leven voor te houden, dat beloond wordt. Dat het om een mythe gaat wordt voor veel kinderen pas duidelijk wanneer zij groter worden, wanneer zij zien dat de Sinterklaas, in werkelijkheid hun eigen vader, meester of buurman blijkt te zijn. Dat is goed nieuws voor de kinderen. Wij zullen bezien of er nog meer mythen zijn, die kinderen en grote mensen voor waar houden, en of dat voor hen goed en groot nieuws is, wanneer hen de waarheid wordt voorgehouden.

Traditie

Algemeen leven veel eenvoudige christenen vanuit een traditie. Men is opgevoed vanuit een christelijke levensbeschouwing. Men gaat naar de kerk en luistert naar de voorgangers, want zo deden ook hun ouders, grootouders, etc. Op die wijze heeft men een vertrouwd wereldje waarin men zich afgeschermd en veilig voelt. Er wordt doorsnee genomen niet veel gestudeerd en onderzocht. Tijd, lust en deskundigheid ontbreken veelal. Vernieuwde inzichten vinden dan ook moeilijk ingang. Men heeft een muur rondom zich opgetrokken van vermeende zekerheden,

en wee degene die daarvan één steen durft afbreken. Wanneer er door onderzoekers aloude waarheden worden herontdekt, ontstaat er confrontatie, dat het effect heeft als van een stormram die tegen een muur

Bruno

beukt. Sommigen willen echter nog wel luisteren naar nieuwe ontwikkelingen, maar het grootste deel der goe-gemeente zal zich afwijzend opstellen. Er komen immers teveel bezwaren om de hoek kijken. Traditie is een niet te onderschatten macht, waardoor de zoektocht naar oorspronkelijke waarheid bijna onmogelijk wordt. Mensen willen nagenoeg niets afstaan van datgene wat zij voor waar houden. Zij kunnen zich maar moeilijk verplaatsen in de wereld van een herwonnen waarheid. Dat kostte Bruno, Galilei en Copernicus immers al veel moeite en hun leven. De mensen willen enig houvast hebben en menen via de traditie dat houvast te bezitten. Zelfs al zijn ze ervan overtuigd dat er heel veel niet klopt van de geloofsleer, en al zien zij dat het leven der geestelijke leiders niet in overeenstemming is met hun leer, dan nog zullen zij hun traditie blijven koesteren, met de gedachte dat niemand volmaakt is. Dat zou men kortzichtig kunnen noemen, gepaard met angst voor de onvrede en toorn van God, die hen voorgehouden wordt. Op die wijze wordt de grond voor een vruchtbare voedingsbodem, om het goede zaad te laten ontkiemen, bedorven. Vernieuwingen zetten zich dan ook moeizaam

voort. Dikwijls zijn het de enkelingen en alleenstrijders die doorzetten en overwinnen om tot hernieuwde inzichten te komen. Zodra christenen iets moeten afstaan of loslaten, menen zij dat ze daarmee zondigen of zelfs de zonde tegen de heilige Geest begaan. Het is en blijft dan ook een hachelijke zaak om christenen te confronteren met hun onmogelijke leefwijze, foutieve leerstellingen en reeks van andere fouten. Men leeft vanuit een robot-denken en kudde-instinct, onder leiding van geestelijken die hun kudde liefst slapende houden, om rede van de wol en de melk.

Totale Reformatie

Wij gaven nummer één van onze brochureserie de titel: 'Totale Reformatie'. Wanneer je aan een dergelijk onderzoek begint, weet je niet wat je onderweg allemaal ontmoet. Je weet niet wat je als ballast allemaal

Veel christenen roepen vandaag de dag op om terug te keren tot onze 'joodse wortels'. Dat is onjuist. Het gaat erom dat wij terugkeren tot JHWH en Zijn Verbond met onze voorvaders, dus terugkeer tot onze eigen wortels!

Wij dienen ons als nazaten van de twaalf stammen in de verstrooiing op te maken om het hemelse Licht over ons te laten schijnen, volgens Jesaja 60, zie:

1 Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid van JHWH gaat over u op.

2 Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken; doch over u zal JHWH opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden.

3 En de heidenen (volkeren) zullen tot uw licht gaan, en koningen tot den glans, die u is opgegaan.

David als herder

Persoonlijk is er individuele opstanding noodzakelijk, een verlichting van Boven:

Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.

Nawoord: De Historische Jezus

Wij mogen ons toch wel afvragen of er fysieke bewijzen zijn dat Jezus echt heeft geleefd? Tot nog toe zijn er geen doorslaggevende bewijzen gevonden, dan alleen enige beweringen in geschriften van andere mensen. Er bestaat geen enkel eigentijds document waarin Jezus wordt genoemd. Pas eeuwen nadat Hij zou geleefd hebben werd er over Hem geschreven, en wel door vaak onbekende auteurs, die geen ooggetuigen waren geweest. Van de vier evangeliën in het NT weet ook niemand wie ze heeft geschreven. Ook heeft geen van deze schrijvers Jezus werkelijk ontmoet, dus geen ooggetuigenverslag kunnen geven. De evangelisten zijn meer kunstschilders dan verslaggevers. Er is ook geen enkel origineel manuscript meer voorhanden. De evangeliën zijn beschrijvende verhalen, bijna geheel in de derde persoonsvorm geschreven, terwijl ooggetuigen juist in de eerste persoonsvorm hun verslag weergeven. Het ontstane christendom is afhankelijk van een historische Jezus, vandaar dat men alles

verwerpelijk (Zie Deuteronomium 4:1-2 en 12:32). Wij dienen onze vader Abraham te volgen, die geheel en al zijn vertrouwen stelde op JHWH, hetwelk Jesjoea eveneens leerde, zie Mattheus 15:8-9. JHWH is volgens Psalm 23 de enige Goede Herder. En de Herder die ook aangekondigd wordt in het O.T. als de beloofde Koning van Israël, de Messias, ziet niet op Jesjoea, die reeds gekomen zou zijn, maar op een toekomstige koning uit David, of de opgestane David zelf in de eindtijd.

Haggai noemt hem echter Zerubbabel. Hij ontspruit uit de afgehouden stam van Davids koningshuis, Jesaja 11:1-16. Hij zal een ingewijde zijn in de zaken van Jahweh, waardoor hij kennis, raad en sterkte verkrijgt, wat bij een Davidisch koning past. Hij zal recht doen aan de armen en verdrukten, wanneer het Messiaans Vrederijk aanvangt.

Veelal laten theologen alle teksten over de enige goede Herder en de toekomstige koning van Israël slaan op Jesjoea. Jesjoea is echter de hemelse Vorst, de Koning der koningen, Hij is JHWH Zelf, die leeft in alle eeuwen, die troont in het Nieuwe hemelse Jeruzalem mét Zijn Gemeente, als regeringslichaam. Vandaar uit bestuurt Hij het aardse Israël, onder hun koning en herder David, de aardse Messias. Laten wij eens zien wat de Bijbel zelf zegt:

Hosea 3: 9 Maar zij zullen dienen JHWH, hun God, en hun koning David, dien Ik hun verwekken zal.

Jesaja 16:5 Want er zal een troon bevestigd worden in goedertierenheid, en op denzelven zal bestendig een zitten in de tent van David, een, die oordeelt en het recht zoekt, en vaardig is ter gerechtigheid.

Zacharia 3:8 Hoor nu toe, Jozua, gij hogepriester! gij en uw vrienden, die voor uw aangezicht zitten, want zij zijn een wonderteken; want ziet, Ik zal Mijn Knecht, de SPRUITE, doen komen. 6:12 En spreek tot hem, zeggende: Alzo spreekt JHWH der heirscharen, zeggende: Ziet, een Man, Wiens naam is SPRUITE, Die zal uit Zijn plaats spruiten, en Hij zal JHWH's tempel bouwen. 9:9 Verheug u zeer, gij dochter Sions! juich, gij dochter Jeruzalems! Ziet, uw Koning zal u komen!

Het gaat in de Schrift om twee Gezalfden!

In Jeremia 30-33 lezen wij van het herstel van het Verbond, de wederoprichting van Davids troon en het herstel van alle stammen Israëls, niet als een soort kerkverband, maar een nationaal herstel, tot heil der volkeren. Daarvan zingen wij, dat die koning uit David gezegend zal zijn, die tot ons komt in Jahweh's naam!

af zult moeten werpen, en wat je als duurzame schatten tot je moet nemen. Het is een zoektocht, een speuren naar de vele stukjes van de grote legpuzzel, om er de eenheid uit samen te stellen. Immers, de kern van alle oude filosofie en religie is, om inzicht te verkrijgen dat alle dingen een eenheid vormen! Die éénheid is er. De Schepper is één, en hoewel de schepping een veelheid toont, ligt er evenwel een eenheidsbeginsel in uitgedrukt. Die eenheid drukte men vanaf oude tijden uit d.m.v. de cirkel of auroboros. Ook tekende men in de cirkel wel een pentagram, een vijfpuntige ster, als symbool van perfectie en eenheid. Het eenheidsstreven is er altijd geweest onder de mensen, maar scheen steeds te mislukken. Hoe en waaraan dat ligt, lijkt voor ons mensen moeilijk te aanvaarden. Het ligt aan onze ik-gerichtheid, aan onze ego-centriciteit, aan onze innerlijke verdeeldheid en hokjesgeest, aan ons robot-denken. Vanuit die ondeugdelijke basis gaan wij idealen najagen. Wij zien daarbij wel in dat eenheid kracht geeft. Samenbinding geeft sterkte, denk aan een kabel die uit vele draadjes samengevlochten is tot een sterk koord. Wij kennen de principes wel, maar de weg om deze hoge doelen te bereiken lijkt ons onbegaanbaar.

Om eenheid te bereiken hebben de vroege kerkvaders een instituut opgericht waarin macht heerste. Het bleek al spoedig dat eenvoudige mensen een herder nodig hadden om zich te laten leiden, net zoals bij de schapen. Alle schapen kunnen niet tegelijk macht hebben, maar dienen hun herder te volgen. De kerk stelde een hiërarchische macht in, verdeeld over een aantal personen, ambten en rangen. Ten tijde van keizer Constantijn werd de kerk staatskerk en brak er voor de steeds vervolgde christenen een soort gouden eeuw aan. De kerk vormde een soort militie, die zich diende te verdedigen tegen andersdenkenden, en gelijkdenkenden moest beschermen. Men streefde naar eenheid, naar saamhorigheid van alle leden die hetzelfde geloof voorstonden. Hoe men zulk een eenheid kon handhaven werd al spoedig duidelijk, daar men andersdenkenden in de naam van God ging vervolgen en vermoorden. De kerk had haar les getrokken uit de geschiedenis van de grote wereldrijken en machtige heersers, die ook streefden naar eenheid. Bij hen bleef het een opkomen, blinken en weer verzinken. Op één fenomeen na. Men had

Egyptische oroborus

gezien dat het volk Israël een eenheid vormde, en dat ondanks de scheuring van het rijk, toch in de rest (overblijfsel) die eenheid bleef voortbestaan. Hoe dat mogelijk was werd duidelijk, daar JHWH aan Israël Zijn verbond en verbondsboek -de Torah- had gegeven. In zekere zin gaat het hier bij Israël dus ook om een boek-religie. Het Verbond of de Wet was vastgelegd in een code, in een geschrift. Daaruit vloeide het eenheidsbeginsel voort. JHWH is één, en álles keert weer tot Hem terug, omdat het Hem toebehoort.

Abraham

Abraham hield het Verbond, bestaande uit wetten en leefregels, zie :

Genesis 26:5 Daarom dat Abraham Mijn stem gehoorzaam geweest is, en heeft onderhouden Mijn bevel, Mijn geboden, Mijn inzettingen en Mijn wetten.

Dat streven van Abraham zette zich in zijn kinderen voort, althans in de lijn van Izaak, ondanks diverse schendingen van het Verbond. JHWH beloofde herstel en wederoprichting van het verscheurde volk, van de gespleten natie. De verzameling van álle twaalf stammen onder één Hoofd werd aangekondigd, o.a. in Jeremia 30-33. Daarbij gaat het o.a. om het herstel van Davids troon en koningschap, zie oa. Psalm..2, 110, Ezechiël 37. De vroege christelijke kerk heeft hieruit munt geslagen en stelde dat zij de geestelijke voortzetting was van het natuurlijke Israël. Het oude verbond zou volgens de kerk zijn vervuld, en er zou een totaal nieuw verbond zijn opgericht. Vandaar dat men de Bijbel in twee delen splitste en het oude deel ervan het 'Oude Testament' noemde, en het door haar eraan toegevoegde deel noemde men het 'Nieuwe Testament'. Op zichzelf zijn deze benamingen al onjuist, daar een testament gaat over nalatenschap. Zie onze brochure 302 over Het Verbond.

Het gaat JHWH immers niet om een geheel nieuw verbond, maar om een hersteld verbond, en wel met hetzelfde natuurlijke volk Israël van voorheen, maar dan in later tijd. Dat herstel vond reeds plaats ten tijde van de apostelen, zie Handelingen 26:7 en Jakobus 1:1. Israël was onder andere namen de diaspora ingegaan, waarvan blijkt dat oa. de Efeziërs, de Galaten en anderen raciale Israëlieten waren. Zij waren vervreemd van hun

volk de kennis. De kennis die de leidslieden hadden was misvormd. Jesjoea sprak over de geheimenissen van Zijn koninkrijk. De eerste christenen kenden deze geheimenissen nog wel, maar daarna verviel het echte geloof heel snel. Zoals reeds gezegd ging de vroege kerk leven bij dogma's, omdat zij als instituut in de eerste plaats voor zichzelf diende te zorgen om te overleven. Zij voerde het dogma in van de schulddeging door het bloed van Christus, en dat dogma stelde men centraal. Verzoening door voldoening, zo luidde het dogma. Verzoening is niet zozeer inhoudelijk fout, maar niet als enige pijler en dogma dat de mensen hun verantwoordelijkheid ontnemt. Zie overigens brochure 387 over de ware betekenis van 'verzoening' als reiniging.

Tevoren had de schulddeging bij de eerste christenen een heel andere betekenis, waarbij een ieder persoonlijk verantwoordelijk stond voor zijn daden. Met de invoering van de nieuwe dogma's ontnam men de mensen hun persoonlijke verantwoordelijkheid en maakte men hen afhankelijk van de kerk en haar bemiddelaars inzake schuldtoelating. De mensen zondigden en hun gewetens klaagden hen aan. Zij wilden naar de hemel die de kerk hen voor schilderde, maar dan moesten zij van hun zonden worden bevrijd. De kerk was hun gids en wilde tegen betaling de schuld vergeven. Dit privilege baseerde de kerk op de zogenaamde sleutelmacht.

Willen wij oprechte dienaren van onze Schepper zijn, en geen slaven van één of ander religieus systeem, dus 'kinderen van Abraham als vader der gelovigen', dan dienen wij ons leven en geloof in alle omstandigheden van ons leven te toetsen en te verifiëren met het Verbond. Wat daarvan enigszins afwijkt, hetzij dat er iets aan toegevoegd is, hetzij dat er iets afgenomen is, is zonder meer

eeuw leefde waarin Jesjoea zou hebben geleefd, spreekt nergens over Jesjoea. Alleen Josephus beschrijft Jesjoea als een leraar die in aanzien was, welke onder Pilatus werd gedood en na drie dagen weer opstond. Bij nader onderzoek gelooft echter geen enkele serieuze geleerde dat deze passages over Jesjoea echt van Josephus afkomstig zijn.

Verder leerden de gnostieken dat de mens uit een lager zelf bestond, en uit een hoger zelf. Het lagere zelf was het stoffelijke, het sterfelijk lichamelijke, de aards-gerichtheid. Wanneer men dat goed leerde kennen in zijn ware gedaante (door overtuiging van zonde en verlichting met de heilige Geest) zal men zichzelf gaan mishagen, zoals in Leviticus 26:41-44 staat, waarna pas de wáre mens opstaat in ons, het onsterfelijke hogere zelf, waardoor wij een christos, dat is een gezalfde worden. Dit leerden trouwens alle heidense filosofen ook, die het noodzakelijk vonden los te geraken van het sterfelijke en opgewekt te worden tot het onsterfelijke, of zoals in Efezen 5:14 staat: *Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.*

Jesjoea leeft

De titel van deze brochure is: 'Jesjoea (Jezus) leeft'.

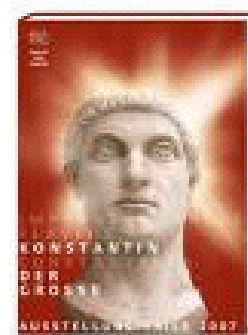
Welnu, wij dienen uit te zoeken op welke wijze Hij leeft en op welke wijze wij het christus-bewustzijn⁷ kunnen, ja moeten omdragen. Wij dienen onszelf zo nodig kritische vragen te stellen over de historische Jezus en welk belang de vroege kerk erbij had om van de mythische Jezus een historisch figuur te maken. Of anders gesteld: Welk belang hadden de gnostici erbij om een historische Jezus te ontkennen?

Jesjoea is gekomen om de kennis van de Thora te herstellen. (Wij laten hier even de vraag buiten beschouwing of Jesjoea een historisch figuur was ja dan nee⁸). Er was wel kennis te over, maar de leidslieden onthielden het

⁷Zie onze brochure 431 De Patronen van de Schepping, over het 'christus-bewustzijn', en no. 388 en 394.

⁸ Volgens gnostici en andere groeperingen gaat het niet om een historische Jezus. De Romeinen staan bekend als lieden die zorgvuldig verslagen maakten van al hun activiteiten, in ieder geval van hun rechtsplegingen. Er is echter geen enkel verslag van de terechtstelling van Jesjoea onder Pilatus ooit gevonden. Er is een indrukwekkende lijst van geschiedschrijvers, die tijdens de eeuw waarin Jesjoea zou hebben geleefd, boeken hebben geschreven, die een grote bibliotheek zouden kunnen vullen. In geen enkel van de zeer vele boeken uit die tijd wordt met één woord over Jezus gesproken. Pas in de 2e eeuw wordt door Plinius, Suetonius en Tacitus iets verhaald over een groepje christenen, maar zij vertellen niets over Jesjoea zelf. De joodse schrijver Philo, die in dezelfde

burgerschap, van de verbonden en beloften. Alleen een echte Israëliet kan vervreemden van zijn burgerschap.

Tijdens de apostelen ware er lieden als Simon de Toveraar die een religie begonnen vanuit onedele motieven. De weinige ware gelovigen die er waren, werden door hen verdrukt en vervolgd. Dat heeft zich een paar honderd jaar ontwikkeld, tot onder Constantijn de Grote deze nieuwe zich christelijk noemende religie tot staatsreligie werd aangenomen. De vlag met het zogenaamde kruis van Christus mocht de lading dekken. Deze religie bestond echter uit een samenraapsel van oude natuurreligies. Constantijn had vertegenwoordigers van verschillende christelijke stromingen én die van andere godsdiensten bijeengeroepen te Nicea in het jaar 325 en leidde persoonlijk dit concilie. Na dit concilie horen wij plotseling niets meer van de andere 'heidense' godsdiensten, maar konden allen zich blijkbaar vinden in de door Constantijn en zijn mensen ontworpen godsdienstleer. Wij zien in deze godsdienstleer dat alle heidense aspecten van de mysteriën aanwezig zijn en ook de god-mensen, maar dat deze andere namen hadden gekregen. Jezus werd in deze godsdienstleer naar voren gehaald als zijnde de 'volmaakte Israëliet', waarop geen enkele echte Israëliet iets zou kunnen aanmerken. Jezus (Jesjoea) zou zelfs een betere invulling van de Torah hebben gegeven dan iedere leraar of profeet van voorheen. Men nam hiermee afstand van de Torah, en de latere christenen werd voorgehouden dat Jezus alles vervuld had, zodat zij geen rekening meer met de Torah hoefden te houden. De Tenach werd aldus uitgelegd op allegorische wijze, dat Jezus erin zou zijn aangekondigd en alles op Hem wachtte. Men zie op Internet het artikel uit het blad Nexus: "The Forged Origins of the New Testament", heel leerzaam.

<http://www.nexusmagazine.com/articles/NewTestament.html>

De intentie van Constantijn was om te Nicea een nieuwe god te scheppen en een nieuwe pluriforme religie die zijn rijk zou samenbinden. Tijdens de debatten in Nicea passeerden 53 goden de revue. Echter, men kon geen geschikte god vinden voor de nieuwe religie. Tenslotte nam Constantijn persoonlijk het initiatief om de 318 bisschoppen te laten kiezen uit vijf

goden, nl.. uit Ceasar, Krishna, Mithras, Horus en Zeus. Hij drong er daarna op aan dat de Druïdische god Hesus en de Oosterse verlosser-god Krishna zouden worden verenigd in één god, n.l. Hesus Krishna. Er stemden 161 bisschoppen voor, en het werd Jezus-Christus. Constantijn gaf daarna Eusebius opdracht om een aantal nieuwe boeken te schrijven over deze nieuwe god! Welnu, daarin is hij uitermate geslaagd!

Geen nieuwe godsdienst

Het christendom van Constantijn was in werkelijkheid geen nieuwe godsdienst, maar was een voortzetting van diverse oude heidense mysterie-religies. Het blijkt meer en meer dat de oude Egyptische natuur-religie de basis ervan vormt. Het zogenaamde heidendom uit de oudheid -dus in dezen uit Egypte- was echter geen primitieve religie, maar een zeer hoog ontwikkelde vorm van natuurreligie. De Egyptenaren van toen zochten naar echte spiritualiteit. Hun ingewijden (dat is slechts 1% der bevolking) kenden de mysteries en hun betekenis. De kern van de mysteriën vormde de mythe rond een stervende en weer verrijzende god-mens, zoals men dat waarnam in de natuur, in de jaargetijden, waarbij de zon opkomt in het voorjaar en vertrekt in het najaar. In Egypte noemde men deze god-mens Osiris, in Perzië Mithras, en in Griekenland Dionysus, etc.,. Het latere verhaal van Jesjoea (Jezus) in de evangeliën bevat alle karakteristieken van de eerdere god-mensen. Er zijn een aantal treffende overeenkomsten te noemen:

1. De oude god-mensen waren van vlees en bloed. Zij waren als verlosser de zoon van de godheid.
2. De vader van de god-mensen is de onsterfelijke hoofdgod, terwijl hun moeder een sterfelijke maagd is.
3. In de meeste gevallen laat men de god-mensen op 25-december geboren worden in een grot of stal, tijdens winter-zonnewende, waarbij herders aanwezig zijn. Hieruit is het zogeheten 'Kerstfeest' ontstaan.
4. De meeste god-mensen veranderen tijdens hun leven op een bruiloft water in wijn. Ze zijn wonderdoeners.
5. De god-mensen rijden bijna allen op ezels een stad binnen, terwijl juichende scharen langs de kant van de weg toezien.
6. Tijdens Paastijd sterven de god-mensen plaatsvervangend voor de zonden van het volk.

14 Dan zult gij u verlustigen in JHWH, en Ik zal u doen rijden op de hoogten der aarde, en Ik zal u spijzigen met de erve van uw vader Jakob; want de mond van JHWH heeft het gesproken.

Gnostiek

De gnostieken waren mystici, die tamelijk tolerant waren. Zij stonden naar inwendige kennis (het christus-bewustzijn) en werden alom voor ketters gehouden. Zelf zagen zij z i c h a l s o p r e c h t e christenen. Zij volgden het geestelijke pad, de gehoorzaamheid aan JHWH, en niet een blind geloof in tradities en historisch vervormde verhalen. Veel door de christenen gerespecteerde filosofen als Clemens en Origenes noemden de gnostiek 'het ware christendom'. Het traditionele christendom van de eerste eeuwen ging uit van geloof en leefde bij genade. Dat zijn twee plausibele of rekbare begrippen. De gnostici gingen daarentegen uit van kennis door ervaring, het echte weten, en niet geloven op gezag van anderen. Geen goedkope genade, maar recht en gerechtigheid. Zij stelden dat geloof vatbaar is voor twijfel, maar dat kennis zekerheid verschaft, dat men daardoor de waarheid ervaart. Vandaar dat de latere Gereformeerden het ware geloof omschrijven als een kennis, toestemmen en vertrouwen. In feite onderschrijven zij daarmee het gnostieke uitgangspunt. De gnostici wilden leren, desnoods van heidenen. Zij sloten zich niet op in hun eigen kring van belijders. Zij bezaten geen 'drie formulieren van enigheid'. Zij volgden het spirituele pad en zochten allereerst zelfkennis. Immers, jezelf kennen, was voor hen ook God kennen. De gereformeerden noemen dit 'overtuiging van zonden', of naar de Heidelbergse Catechismus 'kennis der ellende'. Ook eerden de gnostieken hun vrouwen als gelijkwaardigen, terwijl de christelijke kerk in het spoor van het patriarchale denken zich voortbewoog. Zij zagen vrouwen als tweederangs wezens, waarop de duivel meer vat had en Eva de hoofdschuldige was van de zondeval. De gnostieken keerden zich ook tegen de joden met hun wraakgierige god Adonnai. Daarmee gaven zij echter te kennen niet goed uit de weg te kunnen met een Godsbeeld dat zowel liefdevol is voor gehoorzamen en wrekend is voor ongehoorzamen. In het Verbondsboek staan hiervan vele voorbeelden.

was, en dat hij in werkelijkheid de enige zoon van God zou zijn. Echter, het christendom gebruikt wel dezelfde taal en dezelfde symbolen als de oude mysteriescholen, alleen heeft men er een andere tint aan gegeven, men heeft ze verchristelijkt. Het christendom is deswege niet uniek te noemen! Er is dan ook een totale reformatie nodig. De Reformatie en de Nadere Reformatie zijn in gebreke gebleven om een algehele terugkeer tot de Torah, tot het Verbond met Jahweh aan te gaan. Dát hebben wij vandaag de dag nodig! Gehoorzaamheid aan Zijn wil!

In Jesaja 58 wordt Israël gewezen op haar zonden. Jesaja moet een oproep doen uitgaan om de dode vorm van religie-bedrijven te verlaten. Israël moet een levende religie zijn, met woord en daad, gerechtigheid doende. Het vasten wat men deed was niet het vasten waar het JHWH om ging, zie hoofdstuk 58:

3 Zeggende: Waarom vasten wij, en Gij ziet het niet aan, waarom kwellen wij onze ziel, en Gij weet het niet? Ziet, ten dage, wanneer gijlieden vast, zo vindt gij uw lust, en gij eist gestrengelijk al uw arbeid.

4 Ziet, tot twist en gekijf vast gijlieden, en om goddelooslijk met de vuist te slaan; vast niet gelijk heden, om uw stem te doen horen in de hoogte.

Het doen van JHWH's wil en het inwilligen en houden van het verbond impliceert gehoorzaamheid aan Zijn Wet en het doen van gerechtigheid, wat hier duidelijk wijst naar sociale gerechtigheid en moreel gedrag. Daarbij staat het houden van de sabbat, als dé dag welke JHWH verkoos om te rusten, centraal en voorop, zie Jesaja 58:

12 En die uit u voortkomen, zullen bouwen de oude verwoeste plaatsen; de fondamenten, van geslacht tot geslacht verwoest, zult gij oprichten; en gij zult genaamd worden: Die de bressen toemuurt, die de paden weder opmaakt, om te bewonen.

13 Indien gij uw voet van den sabbat afkeert, van te doen uw lust op Mijn heiligen dag; en indien gij den sabbat noemt een verlustiging, opdat de HEERE geheiligt worde, Die te eren is; en indien gij dien eert, dat gij uw wegen niet doet, en uw eigen lust niet vindt, noch een woord daarvan spreekt;

7. Tijdens de dood van de god-mensen dalen zij allen af in het dodenrijk, de hel, en behalen aldaar een overwinning. Allen staan na drie nachten en drie dagen weer op en varen later ten hemel.

8. De dood van de god-mensen wordt gevierd met een maaltijd waarbij brood en wijn als de twee symbolen van lichaam en bloed worden geconsumeerd.

De vroege kerkvaders die de zaak van hun nieuwe religie veilig wilden stellen, schiepen daarenboven ook nog een duivel-figuur, die men kon

beschuldigen van plagiaat en zonde-aanstichter. Deze kerkvaders zijn te zien als de orthodoxe grondleggers van het christendom, het Rooms Katholicisme. De andersdenkende christenen destijds waren o.a. de gnostici, die door Rome werden vervolgd als zijnde ketters. De gnostische geschriften zijn destijds verbrand en vernietigd, maar in onze tijd zijn er weer teruggevonden, o.a. in Nag Hammadi en Qumran. Deze geschriften ademen een heel andere christelijke religie uit dan de traditionele. De gnostici geloofden niet in een historische Jezus. Verzoening had bij hen een heel

andere inhoud, dan wat de christelijke kerk in navolging van Augustinus en Anselmus leert. De gnostici kenden geen Jezus-cultuur zoals wij die vandaag de dag kennen, waarbij men Jezus als een vriend bezingt, die in onze plaats wilde staan.

Historie wordt gemaakt

Geschiedenis wordt gemaakt, o.a. door geschiedschrijvers die naar hun eigen mening de gebeurde feiten weergeven. Dat is een eenzijdig subjectief beeld en heel persoonlijk. Het is wel zo dat latere generaties het geschrevene voor waar houden en dat weer doorgeven. Wanneer men gaat twifelen aan de gangbare mening, valt men buiten de boot. Iets behoeft immers niet waar te zijn omdat de massa erin gelooft, of omdat het ons van jongs af is ingeprent. Ons is van kindsbeen af voorgehouden dat Jezus geboren werd in een stal als de zoon van God, wat wij op het Kerstfeest gedenken.¹ En dat Hij geleefd heeft, vele wonderen heeft verricht en

¹ Zie brochure 67.

2. Zie brochure 311

tenslotte door de leidslieden der joden overgeleverd werd aan de Romeinen om gedood te worden. Hij stond daarna na drie volle dagen op, wat wij gedenken op Pasen. Op de zondagsscholen, basisscholen en catechisaties werd ons voorgehouden dat er een hel en een hemel is. Dat alle uitverkorenen naar de hemel gaan, en dat alle verworpenen in de hel geworpen worden, waar men eeuwig zal tandenknarsen en tongkauwen in vlammen die niet uitgeblust kunnen worden. Er zouden slechts enkelen uitverkorenen zijn, maar het merendeel der mensen zou verworpen worden. Vanaf onze geboorte zouden wij reeds beladen zijn met een zwaar pak erfzonde, waarvan men alleen verlost zou kunnen worden doordat Jezus in onze plaats dat voor ons heeft willen wegdragen. Daartoe is geloof in Jesjoea vereist. Bij het sterven zou eerst de ziel van een mens naar de hemel en of naar de hel gaan, om bij de opstanding weer verenigd te worden met het lichaam, waarna een definitieve situatie zou ontstaan. Om een beter mens, een gelovige te worden, zou God een kerk hebben gesticht met een geestelijke stand (clerus), waardoor het heil ons zou toevallen. Om lidmaat te worden van die christelijke kerk moet men als klein kind worden 'gedoopt' (lees: besprenkelt) door een ambtsdrager van de kerk, in de naam van een drie-enige Godheid, de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Bij het opgroeien wordt aan de kinderen onderwijs gegeven in de leer der kerk, waarvan zij op zekere leeftijd een kerkelijk examen afleggen, waarvoor nog nooit iemand is gezakt. Een ieder slaagt en doet alsdan belijdenis van zijn geloof. Sommigen doen belijdenis van de leer die alhier geleerd wordt. Eenmaal lidmaat van de kerk, mag men deelnemen aan de mysteriën of sacramenten van de kerk, waarvan Rome er zeven heeft en de Reformatie er twee handhaaft. De mysteriën berusten op magische handelingen². De sacramenten zijn magie in plaats van mystiek, ze dienen als 'voertuigen' der genade. De kerk heeft haar eigen geloofsboek -de Bijbel samengesteld uit 66 boeken, en ze heeft haar eigen geloofsbelijdenissen opgesteld. Zij heeft de oude handschriften van de Bijbel vertaald, en de canon van de N.T.-boeken gekozen. De kerk heeft de Godsamenen vertaald en gewijzigd, zodat de ware Naam in vergetelheid is geraakt³. Verder heeft de kerk de

³. Zie brochure no.6. 4. Zie brochure no.3. 5. Zie brochure no.14,15. 6. Zie brochure no.41,247,280. Men leze verder de brochures: 62 over de Wet van JHWH; 268 over de ziel of deze onsterfelijk is; 372 over

Wat eist JHWH van ons?

Jesjoea leerde in werkelijkheid niets anders dan wat in het O.T. geschreven staat. Hij verkondigde het aloude verbond en eiste gehoorzaamheid eraan. Wie Zijn woord zou horen en doen, zou eeuwig leven ontvangen, Johannes 5:24. Dan komt men niet in het oordeel, maar is men uit de staat des doods overgegaan in de staat des levens.

Wanneer wij Jesaja 33 lezen staan er simpele vereisten of levensvoorwaarden, waarmee men zich toegang verschaft tot de nieuwe komende wereld van Jahweh.

Zie vers 14 De zondaren te Sion zijn verschrikt; beving heeft de huichelaren aangegrepen; zij zeggen: Wie is er onder ons, die bij een verterend vuur wonen kan? Wie is er onder ons, die bij een eeuwig gloed wonen kan?

15 Die in gerechtigheden wandelt, en die billijkheden spreekt; die het gewin der onderdrukkingen verwerpt; die zijn handen uitschudt, dat zij geen geschenken behouden; die zijn oor stopt, dat hij geen bloedschulden hore, en zijn ogen toesluit; dat hij het kwade niet aanzie;

16 Die zal in de hoogten wonen, de sterkten der steenrotsen zullen zijn hoog vertrek zijn; zijn brood wordt hem gegeven, zijn wateren zijn gewis.

17 Uw ogen zullen den Koning zien in Zijn schoonheid; zij zullen een ver gelegen land zien.

In het N.T. is sprake van de logos (het Woord), welke typering wij in het O.T. niet terug kunnen vinden. Het begrip 'logos' komt ook uit de heidense mysteriën voort. De logos was in de mysteriën een idee, een gedachte. Men wilde nadenken over de oorspronkelijke Gods-gedachte waardoor Hij de wereld had geschapen. Christenen zijn echter de logos gaan zien als een persoon, als de tweede persoon in de drie-enige godheid. In Egypte zag men Osiris als de logos. De logos was in de mysteriescholen geen historisch figuur, maar een altoosdurend principe. Augustinus bekende het openhartig tijdens het lezen van studies over de heidense filosofie: "Ik lees daar dat het Goddelijke Woord werd geboren; noch uit de mens noch uit het vlees, maar uit God. Maar dat het Woord vlees geworden was en temidden van ons leefde, lees ik er niet".

De christenen onderscheiden zich van alle religies en mysteriescholen, door vol te houden dat hun logos de vleselijke zoon van Jozef en Maria

Augustinus

Vandaar dat hij het onnodig vond dat er priesters waren, die God van buitenaf naar de mens toe brachten. De mensen hadden volgens hem helemaal geen bemiddelaars nodig. Nee, leerde hij, God is reeds binnen in jullie. Ook wilde Akhenaton geen militair aanvalsleger. Niet dat hij nu zo heel populair was bij het volk, daar hij hen hun godsdienst en goden ontnam. Hij zag in dat de mensheid in hun veelgodendom niet het uiteindelijke DNA-plan van het universum zou kunnen bereiken. Vandaar dat hij het spoor naar de éne god volgde, om het collectieve DNA uit de leugenfase te halen waarin het belandt was, en het over te brengen in de werkelijkheid, n.l. het zogenaamde 'christus-bewustzijn'. Helaas, hij kreeg zijn doelstellingen niet voor elkaar, want de toenmalige maatschappij was té verziekt. De priesters en de legerleiding wilden hem vermoorden. Omdat hij 'onsterfelijk' was heeft men hem een speciale drank gegeven waardoor hij dood leek te zijn. Akhenaton had wel een kleine groep die hem volgde en trouw bleef, ongeveer 300 personen. Deze groep trok

later naar Massada en vormde er de groep der Essenen. Waarvan sommigen menen dat Jozef en Maria er deel van uitmaakten. De Egyptische mysterieschool van Akhenaton had een speciaal symbool, nl. het rechteroog van Horus, dat bestuurd wordt door het linker hersendeel van de mannelijke kennis. Illuminati en vrijmetselaren gebruiken het oog van Horus veel in hun symboliek, zie o.a. het Amerikaanse Grootzegel.

Christelijke symbolen

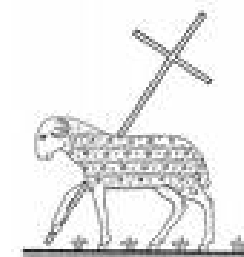
De meeste -zo niet alle- christelijke symbolen zijn van de heidense religies of mysteriescholen overgenomen. Het ANKH-kruis is, in de betekenis van vruchtbaarheidssymbool, het symbool van de zon (cirkel) die de aarde bevrucht en van energie voorziet (d.m.v. een kruis).

ANKH is de sleutel tot het leven en ook de sleutel tot het dodenrijk. Dit symbool was in Egypte bijzonder populair, waarvan de Kopten het hebben overgenomen als vroegchristelijk symbool. Op een Koptisch amulet dat zeldzaam is, staat de maagd Maria met in haar ene hand het ANKH-kruis en in haar andere hand het christelijke kruis. Het Ichthus vis-symbool is overgenomen uit de heidense astrologie. Zie verder onze brochure over de herkomst van het kruis.

geboden gewijzigd en de tijden veranderd, met name de zevende dag als sabbat afgeschaft en daarvoor de zondag in de plaats gesteld. De kerk heeft de spijswetten gewijzigd. Ze heeft sinds de opstanding van Jesjoea alle onreine dieren rein verklaard. De kerk heeft de feesten en gedenkdagen van JHWH afgeschaft en heeft ervoor in de plaats heidense feesten genomen, die men een christelijke tint gaf⁴. Om de macht der kerk uit te breiden is men wereldwijd zending gaan bedrijven, terwijl de Thora alleen aan Israël als verbond is gegeven⁵. Alle andersdenkenden worden door de kerk(en) voor ketters gehouden, vogelvrij verklaart, waarvan er duizenden vermoord zijn⁶.

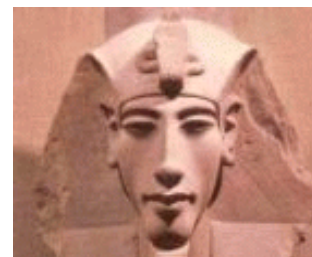
Oude Mysteryën

De kern van de Osiris, Dionysus, Adonis, Mithras, Attis en Bacchus-mysteryën is, dat een ingewijde symbolisch 'sterft' aan zijn lagere natuur, net als de voornoemde god-mensen, om op spirituele wijze op te staan als een herboren persoon. Op die wijze overwint men de dood, en is men tegelijkertijd mens en god, een god-mens. Alle god-mensen uit de mysteryën worden als mythische figuren gezien,

offerlam

de erfzonde; 381 over de sabbat; 391 over de Heilige Naam; 387 over de verzoening; 388 over de Mystieke Christus-ervaring; 394 over het Christus-bewustzijn.

Akhenaton

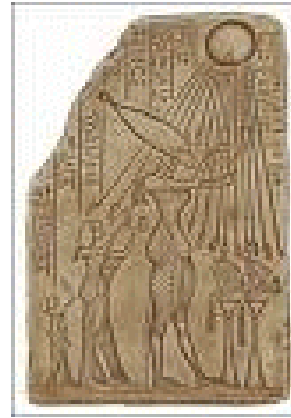
behalve Jesjoea (Jezus), die een historisch persoon zou zijn geweest. De kerkvaders maakten een verlossings-religie, met Jesjoea als verlosser. In de heidense mythe zijn tal van overeenkomsten te vinden tussen de god-mensen en Jesjoea. Alle andere god-mensen worden, net als Jesjoea, 'zoon van God' genoemd, en zouden geboren zijn uit maagden. De Verlosser zag men als de zondebok, waaruit Anselmus zijn verzoeningsleer ontwierp. Jesjoea is daarin het offerlam, en door Zijn bloedstorting zou vergeving tot stand zijn gekomen. De wedergeboorte zou bestaan in het gewassen zijn in Zijn bloed. In Griekenland werden mensen via een ceremonie letterlijk gewassen in het bloed van een geslacht lam. Bij de Mithras-diensten vierde men deze rituelen symbolisch, zoals de huidige vrijmetselarij ook dergelijke rituelen heeft, die op symbolische wijze een zaak voorstellen.

Wanneer wij ons verplaatsen in de eerste eeuwen van het christendom, is het vanzelf dat elke nieuwe organisatie of godsdienst wel kritiek ontving van buitenstaanders. Van kritiek kan men soms veel leren. Er waren critici die het christendom met haar Jezus-verhaal zagen als een kopie van de heidense mysteriën, met name die van Osiris en Dionysus. In het O.T. zou het gaan over de God van gerechtigheid en wraak, en in het N.T. zou het gaan over de God van liefde in Jesjoea, met name de broederliefde (adelphos). Echter, die broederliefde was er reeds lang in de mysteriescholen, voordat de christenen over deze liefde gingen spreken. De ingewijden van de mysteriescholen noemden elkaar ook broeders.

De christelijke kerk begon met een hemel- en hel-visie, waarvan in het O.T. geen sprake is. Ook deze visie was overgenomen uit de mysteriën. Oude christelijke filosofen als Origenes zeiden dat de letterlijke helse pijnigingen niet werkelijk bestonden. Zelfs de vorige paus liet zich op gelijke wijze hierover uit. Celsus noemde de leer van de altoosduurende pijniging in de hel, een aanstootgevend leerstuk. Ook komen wij in het O.T. geen drie-in-één-god tegen, wat eveneens uit de Egyptische mysteriën komt, van Osiris, Isis en Horus.

Akhenaton

Het is goed om de geschiedenis van de Egyptische koning Akhenaton te weten. Hij verscheen maar zeer kort op het toneel, slechts 17 ½ jaar. In die korte tijd redde hij wel ons latere spirituele leven. In zijn tijd leefde in Egypte het veelgodendom. Akhenaton ontving een hoger bewustzijn, wat men wel het 'christus-bewustzijn' noemt. In die tijd regeerde Amenhotep II als koning. Niet zijn eigen zoon, maar Akhenaton volgde hem op als

koning, die met zijn zuster Nefertite huwde. In het exacte middelpunt van het land bouwden Amenhotep II (volgens sommigen III) en Akhenaton een nieuwe stad, Tel el Amarna. Deze stad werd van witte stenen gebouwd. Akhenaton werd de eerste farao, wat zoveel betekent als 'dat wat je zult worden'. De kinderen van Akhenaton en Nefertite waren zo t e z i e n g e e n échte mensen, maar halfbloeden, reuzen/goden. Akhenaton brak met alle religies en goden en koos voor één religie en één god. De mensen wilden echter zien -zoals altijd- waarin zij

geloofden, dus gaf hij hen de zon als God. Geen beelden die men thuis kon neerzetten, maar een hemellichaam als God. De zon, daar kon men zich nog wel iets bij voorstellen, daar de levensenergie ervan tot ons afdaalt. Men ziet Akhenaton en Nefertite dan ook veelal afgebeeld staande onder de zon, die lange stralen naar beneden geeft. Aan de onderkant van die stralen zijn dikwijls symbolen getekend, zoals het ANK-symbool, of handjes. Dit wijst erop dat de levensenergie tot ons komt en dat wij deze moeten grijpen, inademen en ontvangen.

Akhenaton zag in alle religies de leugen overheersen. In het monotheïsme mocht slechts de waarheid gelden. Kunstenaars moesten realistische producten maken en mochten ook niet langer van hem liegen. De mensen mochten zelfs geen kleren meer van hem dragen, daar kleren een vorm van liegen inhield, je verbergen, zo zei Akhenaton, die zich dan ook dikwijls tamelijk ontbloot vertoonde. Alles moest waarheid bevatten en uitstralen. Akhenaton en Nefertite waren enorm groot van postuur en hadden toch wel wat eigenaardige lichaamsvormen. Akhenaton was 4.35 mtr lang en Nefertite 2.40 mtr. Hun kinderen waren al even misvormd en hadden zelfs twee harten. Akhenaton en Nefertite zouden van de ster Sirius afkomstig zijn, wat een binair sterrenstelsel is, waar wezens twee harten hebben. Akhenaton wierp de religieuze stelsels en priesterkasten omver. Hij leerde dat er slechts één God was, n.l. die binnen in de mens was.

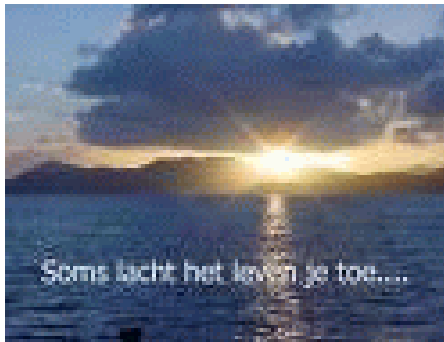

vastgrijpt wat er maar enigszins op lijkt, hoe onbetrouwbaar ook. De Jezus-cult die ontstaan is, zal instorten zodra blijkt dat er geen historische Jezus geweest is. Feiten vragen om bewijs. Feiten zelf vereisen geen geloof. Feiten liegen niet. Jahweh is Israëls Verlosser. Hem alleen moeten wij dienen en gehoorzamen.

Professor Peter Schmidt uit Gent, en Jim Walker geven een verslag van hun gedegen onderzoek, zie:

<http://www.kulak.ac.be/nl/PostacademischeVorming/UDL/Verschaffel/Voordrachten/Peter%20Schmidt/>

<http://www.positief-atheisme.nl/historische%20Jezus.htm>

Bronnen:

Hall Caine, 'Jezus' 2 delen.

Huyzer: Een zekere Jezus uit het jaar nul.

Drs. S. van Wersch: De Gnostische-occulte vloedgolf.

G. Lüdemann: Ketters.

N. Kooren, Het Messias Mysterie

R. Miller: Das Ende der Erbsünde.

A.P.v.d.Beld: Moest Jezus sterven?

Dr. T. Harpur: De 'heidense' Christus

Jim Walker: Heeft een historische Jezus ooit bestaan?

En nog vele anderen bronnen meer.

Groot Nieuws

Voor jonge kinderen is het een hele opluchting wanneer zij erachter komen dat Sinterklaas en Zwarte-Piet in werkelijkheid niet bestaan. Het is een mythe. Mogelijk heeft er wel een soort figuur geleefd als Sinterklaas, die vrijgevig was, waarvan de mythe is afgeleid. Jonge kinderen geloven steevast in een historische Sinterklaas, die met zijn knecht, de Zwarte-Piet' (of zelfs met meerdere Pieten) op een wit paard over de daken van de huizen rijdt, zonder eraf te vallen. Ook Zwarte-Piet is een bijzonder figuur, die met zijn forse lichaam en grote zak op zijn rug evenwel door een klein schoorsteenkanaal naar beneden kan kruipen, om aldaar in de klompen en schoenen der zoete kinderen een cadeautje te stoppen. Stoute kinderen zou hij met zijn roede op hun billen slaan. Rond Sinterklaas zijn een heleboel verhalen in omloop gekomen en een groot aantal liedjes die je omstreeks 5 december tot vervelens toe kunt horen in de speelgoedwinkels. Sinterklaas is immers big-business. De daden van de goed-heilig man worden op z'n breedst uitgemeten, en het gaat erom de kinderen een zoet en gehoorzaam leven voor te houden, dat beloond wordt. Dat het om een mythe gaat wordt voor veel kinderen pas duidelijk wanneer zij groter worden, wanneer zij zien dat de Sinterklaas, in werkelijkheid hun eigen vader, meester of buurman blijkt te zijn. Dat is goed nieuws voor de kinderen. Wij zullen bezien of er nog meer mythen zijn, die kinderen en grote mensen voor waar houden, en of dat voor hen goed en groot nieuws is, wanneer hen de waarheid wordt voorgehouden.

Traditie

Algemeen leven veel eenvoudige christenen vanuit een traditie. Men is opgevoed vanuit een christelijke levensbeschouwing. Men gaat naar de kerk en luistert naar de voorgangers, want zo deden ook hun ouders, grootouders, etc. Op die wijze heeft men een vertrouwd wereldje waarin men zich afgeschermd en veilig voelt. Er wordt doorsnee genomen niet veel gestudeerd en onderzocht. Tijd, lust en deskundigheid ontbreken veelal. Vernieuwde inzichten vinden dan ook moeilijk ingang. Men heeft een muur rondom zich opgetrokken van vermeende zekerheden,

en wee degene die daarvan één steen durft afbreken. Wanneer er door onderzoekers aloude waarheden worden herontdekt, ontstaat er confrontatie, dat het effect heeft als van een stormram die tegen een muur beukt. Sommigen willen echter nog wel luisteren naar

Bruno

nieuwe ontwikkelingen, maar het grootste deel der goe-gemeente zal zich afwijzend opstellen. Er komen immers teveel bezwaren om de hoek kijken. Traditie is een niet te onderschatten macht, waardoor de zoektocht naar oorspronkelijke waarheid bijna onmogelijk wordt. Mensen willen nagenoeg niets afstaan van datgene wat zij voor waar houden. Zij kunnen zich maar moeilijk verplaatsen in de wereld van een herwonnen waarheid. Dat kostte Bruno, Galilei en Copernicus immers al veel moeite en hun leven. De mensen willen enig houvast hebben en menen via de traditie dat houvast te bezitten. Zelfs al zijn ze ervan overtuigd dat er heel veel niet klopt van de geloofsleer, en al zien zij dat het leven der geestelijke leiders niet in overeenstemming is met hun leer, dan nog zullen zij hun traditie blijven koesteren, met de gedachte dat niemand volmaakt is. Dat zou men kortzichtig kunnen noemen, gepaard met angst voor de onvrede en toorn van God, die hen voorgehouden wordt. Op die wijze wordt de grond voor een vruchtbare voedingsbodem, om het goede zaad te laten ontkiemen, bedorven. Vernieuwingen zetten zich dan ook moeizaam voort. Dikwijls zijn het de enkelingen en alleenstrijders die doorzetten en overwinnen om tot hernieuwde inzichten te komen. Zodra christenen iets moeten afstaan of loslaten, menen zij dat ze daarmee zondigen of zelfs de zonde tegen de heilige Geest begaan. Het is en blijft dan ook een hachelijke zaak om christenen te confronteren met hun onmogelijke leefwijze, foutieve leerstellingen en reeks van andere fouten. Men leeft vanuit een robot-denken en kudde-instinct, onder leiding van geestelijken die hun kudde liefst slapende houden, om rede van de wol en de melk.

Totale Reformatie

Wij gaven nummer één van onze brochureserie de titel: 'Totale Reformatie'. Wanneer je aan een dergelijk onderzoek begint, weet je niet wat je onderweg allemaal ontmoet. Je weet niet wat je als ballast allemaal

Veel christenen roepen vandaag de dag op om terug te keren tot onze 'joodse wortels'. Dat is onjuist. Het gaat erom dat wij terugkeren tot JHWH en Zijn Verbond met onze voorvaders, dus terugkeer tot onze eigen wortels!

Wij dienen ons als nazaten van de twaalf stammen in de verstrooiing op te maken om het hemelse Licht over ons te laten schijnen, volgens Jesaja 60, zie:

1 Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid van JHWH gaat over u op.

2 Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken; doch over u zal JHWH opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden.

3 En de heidenen (volkeren) zullen tot uw licht gaan, en koningen tot den glans, die u is opgegaan.

David als herder

Persoonlijk is er individuele opstanding noodzakelijk, een verlichting van Boven:

Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.

Nawoord: De Historische Jezus

Wij mogen ons toch wel afvragen of er fysieke bewijzen zijn dat Jezus echt heeft geleefd? Tot nog toe zijn er geen doorslaggevende bewijzen gevonden, dan alleen enige beweringen in geschriften van andere mensen. Er bestaat geen enkel eigentijds document waarin Jezus wordt genoemd. Pas eeuwen nadat Hij zou geleefd hebben werd er over Hem geschreven, en wel door vaak onbekende auteurs, die geen ooggetuigen waren geweest. Van de vier evangeliën in het NT weet ook niemand wie ze heeft geschreven. Ook heeft geen van deze schrijvers Jezus werkelijk ontmoet, dus geen ooggetuigenverslag kunnen geven. De evangelisten zijn meer kunstschilders dan verslaggevers. Er is ook geen enkel origineel manuscript meer voorhanden. De evangeliën zijn beschrijvende verhalen, bijna geheel in de derde persoonsvorm geschreven, terwijl ooggetuigen juist in de eerste persoonsvorm hun verslag weergeven. Het ontstane christendom is afhankelijk van een historische Jezus, vandaar dat men alles

verwerpelijk (Zie Deuteronomium 4:1-2 en 12:32). Wij dienen onze vader Abraham te volgen, die geheel en al zijn vertrouwen stelde op JHWH, hetwelk Jesjoea eveneens leerde, zie Mattheus 15:8-9. JHWH is volgens Psalm 23 de enige Goede Herder. En de Herder die ook aangekondigd wordt in het O.T. als de beloofde Koning van Israël, de Messias, ziet niet op Jesjoea, die reeds gekomen zou zijn, maar op een toekomstige koning uit David, of de opgestane David zelf in de eindtijd.

Haggai noemt hem echter Zerubbabel. Hij ontspruit uit de afgehouden stam van Davids koningshuis, Jesaja 11:1-16. Hij zal een ingewijde zijn in de zaken van Jahweh, waardoor hij kennis, raad en sterkte verkrijgt, wat bij een Davidisch koning past. Hij zal recht doen aan de armen en verdrukten, wanneer het Messiaans Vrederijk aanvangt.

Veelal laten theologen alle teksten over de enige goede Herder en de toekomstige koning van Israël slaan op Jesjoea. Jesjoea is echter de hemelse Vorst, de Koning der koningen, Hij is JHWH Zelf, die leeft in alle eeuwen, die troont in het Nieuwe hemelse Jeruzalem mét Zijn Gemeente, als regeringslichaam. Vandaar uit bestuurt Hij het aardse Israël, onder hun koning en herder David, de aardse Messias. Laten wij eens zien wat de Bijbel zelf zegt:

Hosea 3: 9 Maar zij zullen dienen JHWH, hun God, en hun koning David, dien Ik hun verwekken zal.

Jesaja 16:5 Want er zal een troon bevestigd worden in goedertierenheid, en op denzelven zal bestendig een zitten in de tent van David, een, die oordeelt en het recht zoekt, en vaardig is ter gerechtigheid.

Zacharia 3:8 Hoor nu toe, Jozua, gij hogepriester! gij en uw vrienden, die voor uw aangezicht zitten, want zij zijn een wonderteken; want ziet, Ik zal Mijn Knecht, de SPRUITE, doen komen. 6:12 En spreek tot hem, zeggende: Alzo spreekt JHWH der heirscharen, zeggende: Ziet, een Man, Wiens naam is SPRUITE, Die zal uit Zijn plaats spruiten, en Hij zal JHWH's tempel bouwen. 9:9 Verheug u zeer, gij dochter Sions! juich, gij dochter Jeruzalems! Ziet, uw Koning zal u komen!

Het gaat in de Schrift om twee Gezalfden!

In Jeremia 30-33 lezen wij van het herstel van het Verbond, de wederoprichting van Davids troon en het herstel van alle stammen Israëls, niet als een soort kerkverband, maar een nationaal herstel, tot heil der volkeren. Daarvan zingen wij, dat die koning uit David gezegend zal zijn, die tot ons komt in Jahweh's naam!

af zult moeten werpen, en wat je als duurzame schatten tot je moet nemen. Het is een zoektocht, een speuren naar de vele stukjes van de grote legpuzzel, om er de eenheid uit samen te stellen. Immers, de kern van alle oude filosofie en religie is, om inzicht te verkrijgen dat alle dingen een eenheid vormen! Die éénheid is er. De Schepper is één, en hoewel de schepping een veelheid toont, ligt er evenwel een eenheidsbeginsel in uitgedrukt. Die eenheid drukte men vanaf oude tijden uit d.m.v. de cirkel of auroboros. Ook tekende men in de cirkel wel een pentagram, een vijfpuntige ster, als symbool van perfectie en eenheid. Het eenheidsstreven is er altijd geweest onder de mensen, maar scheen steeds te mislukken. Hoe en waaraan dat ligt, lijkt voor ons mensen moeilijk te aanvaarden. Het ligt aan onze ik-gerichtheid, aan onze ego-centriciteit, aan onze innerlijke verdeeldheid en hokjesgeest, aan ons robot-denken. Vanuit die ondeugdelijke basis gaan wij idealen najagen. Wij zien daarbij wel in dat eenheid kracht geeft. Samenbinding geeft sterkte, denk aan een kabel die uit vele draadjes samengevlochten is tot een sterk koord. Wij kennen de principes wel, maar de weg om deze hoge doelen te bereiken lijkt ons onbegaanbaar.

Om eenheid te bereiken hebben de vroege kerkvaders een instituut opgericht waarin macht heerste. Het bleek al spoedig dat eenvoudige mensen een herder nodig hadden om zich te laten leiden, net zoals bij de schapen. Alle schapen kunnen niet tegelijk macht hebben, maar dienen hun herder te volgen. De kerk stelde een hiërarchische macht in, verdeeld over een aantal personen, ambten en rangen. Ten tijde van keizer Constantijn werd de kerk staatskerk en brak er voor de steeds vervolgde christenen een soort gouden eeuw aan. De kerk vormde een soort militie, die zich diende te verdedigen tegen andersdenkenden, en gelijkdenkenden moest beschermen. Men streefde naar eenheid, naar saamhorigheid van alle leden die hetzelfde geloof voorstonden. Hoe men zulk een eenheid kon handhaven werd al spoedig duidelijk, daar men andersdenkenden in de naam van God ging vervolgen en vermoorden. De kerk had haar les getrokken uit de geschiedenis van de grote wereldrijken en machtige heersers, die ook streefden naar eenheid. Bij hen bleef het een opkomen, blinken en weer verzinken. Op één fenomeen na. Men had

Egyptische oroborus

gezien dat het volk Israël een eenheid vormde, en dat ondanks de scheuring van het rijk, toch in de rest (overblijfsel) die eenheid bleef voortbestaan. Hoe dat mogelijk was werd duidelijk, daar JHWH aan Israël Zijn verbond en verbondsboek -de Torah- had gegeven. In zekere zin gaat het hier bij Israël dus ook om een boek-religie. Het Verbond of de Wet was vastgelegd in een code, in een geschrift. Daaruit vloeide het eenheidsbeginsel voort. JHWH is één, en álles keert weer tot Hem terug, omdat het Hem toebehoort.

Abraham

Abraham hield het Verbond, bestaande uit wetten en leefregels, zie :

Genesis 26:5 Daarom dat Abraham Mijn stem gehoorzaam geweest is, en heeft onderhouden Mijn bevel, Mijn geboden, Mijn inzettingen en Mijn wetten.

Dat streven van Abraham zette zich in zijn kinderen voort, althans in de lijn van Izaak, ondanks diverse schendingen van het Verbond. JHWH beloofde herstel en wederoprichting van het verscheurde volk, van de gespleten natie. De verzameling van álle twaalf stammen onder één Hoofd werd aangekondigd, o.a. in Jeremia 30-33. Daarbij gaat het o.a. om het herstel van Davids troon en koningschap, zie oa. Psalm..2, 110, Ezechiël 37. De vroege christelijke kerk heeft hieruit munt geslagen en stelde dat zij de geestelijke voortzetting was van het natuurlijke Israël. Het oude verbond zou volgens de kerk zijn vervuld, en er zou een totaal nieuw verbond zijn opgericht. Vandaar dat men de Bijbel in twee delen splitste en het oude deel ervan het 'Oude Testament' noemde, en het door haar eraan toegevoegde deel noemde men het 'Nieuwe Testament'. Op zichzelf zijn deze benamingen al onjuist, daar een testament gaat over nalatenschap. Zie onze brochure 302 over Het Verbond.

Het gaat JHWH immers niet om een geheel nieuw verbond, maar om een hersteld verbond, en wel met hetzelfde natuurlijke volk Israël van voorheen, maar dan in later tijd. Dat herstel vond reeds plaats ten tijde van de apostelen, zie Handelingen 26:7 en Jakobus 1:1. Israël was onder andere namen de diaspora ingegaan, waarvan blijkt dat oa. de Efeziërs, de Galaten en anderen raciale Israëlieten waren. Zij waren vervreemd van hun

volk de kennis. De kennis die de leidslieden hadden was misvormd. Jesjoea sprak over de geheimenissen van Zijn koninkrijk. De eerste christenen kenden deze geheimenissen nog wel, maar daarna verviel het echte geloof heel snel. Zoals reeds gezegd ging de vroege kerk leven bij dogma's, omdat zij als instituut in de eerste plaats voor zichzelf diende te zorgen om te overleven. Zij voerde het dogma in van de schulddelging door het bloed van Christus, en dat dogma stelde men centraal. Verzoening door voldoening, zo luidde het dogma. Verzoening is niet zozeer inhoudelijk fout, maar niet als enige pijler en dogma dat de mensen hun verantwoordelijkheid ontnemt. Zie overigens brochure 387 over de ware betekenis van 'verzoening' als reiniging.

Tevoren had de schulddelging bij de eerste christenen een heel andere betekenis, waarbij een ieder persoonlijk verantwoordelijk stond voor zijn daden. Met de invoering van de nieuwe dogma's ontnam men de mensen hun persoonlijke verantwoordelijkheid en maakte men hen afhankelijk van de kerk en haar bemiddelaars inzake schulduitlegging. De mensen zondigden en hun gewetens klaagden hen aan. Zij wilden naar de hemel die de kerk hen voor schilderde, maar dan moesten zij van hun zonden worden bevrijd. De kerk was hun gids en wilde tegen betaling de schuld vergeven. Dit privilege baseerde de kerk op de zogenaamde sleutelmacht.

Willen wij oprechte dienaren van onze Schepper zijn, en geen slaven van één of ander religieus systeem, dus 'kinderen van Abraham als vader der gelovigen', dan dienen wij ons leven en geloof in alle omstandigheden van ons leven te toetsen en te verifiëren met het Verbond. Wat daarvan enigszins afwijkt, hetzij dat er iets aan toegevoegd is, hetzij dat er iets afgenomen is, is zonder meer

eeuw leefde waarin Jesjoea zou hebben geleefd, spreekt nergens over Jesjoea. Alleen Josephus beschrijft Jesjoea als een leraar die in aanzien was, welke onder Pilatus werd gedood en na drie dagen weer opstond. Bij nader onderzoek gelooft echter geen enkele serieuze geleerde dat deze passages over Jesjoea echt van Josephus afkomstig zijn.

Verder leerden de gnostieken dat de mens uit een lager zelf bestond, en uit een hoger zelf. Het lagere zelf was het stoffelijke, het sterfelijk lichamelijke, de aards-gerichtheid. Wanneer men dat goed leerde kennen in zijn ware gedaante (door overtuiging van zonde en verlichting met de heilige Geest) zal men zichzelf gaan mishagen, zoals in Leviticus 26:41-44 staat, waarna pas de wáre mens opstaat in ons, het onsterfelijke hogere zelf, waardoor wij een christos, dat is een gezalfde worden. Dit leerden trouwens alle heidense filosofen ook, die het noodzakelijk vonden los te geraken van het sterfelijke en opgewekt te worden tot het onsterfelijke, of zoals in Efezen 5:14 staat: *Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.*

Jesjoea leeft

De titel van deze brochure is: 'Jesjoea (Jezus) leeft'.

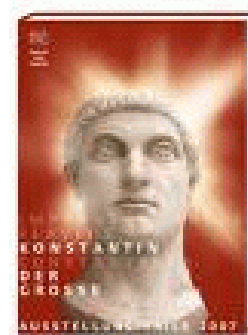
Welnu, wij dienen uit te zoeken op welke wijze Hij leeft en op welke wijze wij het christus-bewustzijn⁷ kunnen, ja moeten omdragen. Wij dienen onszelf zo nodig kritische vragen te stellen over de historische Jezus en welk belang de vroege kerk erbij had om van de mythische Jezus een historisch figuur te maken. Of anders gesteld: Welk belang hadden de gnostici erbij om een historische Jezus te ontkennen?

Jesjoea is gekomen om de kennis van de Thora te herstellen. (Wij laten hier even de vraag buiten beschouwing of Jesjoea een historisch figuur was ja dan nee⁸). Er was wel kennis te over, maar de leidslieden onthielden het

⁷Zie onze brochure 431 De Patronen van de Schepping, over het 'christus-bewustzijn', en no. 388 en 394.

⁸ Volgens gnostici en andere groeperingen gaat het niet om een historische Jezus. De Romeinen staan bekend als lieden die zorgvuldig verslagen maakten van al hun activiteiten, in ieder geval van hun rechtsplegingen. Er is echter geen enkel verslag van de terechtstelling van Jesjoea onder Pilatus ooit gevonden. Er is een indrukwekkende lijst van geschiedschrijvers, die tijdens de eeuw waarin Jesjoea zou hebben geleefd, boeken hebben geschreven, die een grote bibliotheek zouden kunnen vullen. In geen enkel van de zeer vele boeken uit die tijd wordt met één woord over Jezus gesproken. Pas in de 2e eeuw wordt door Plinius, Suetonius en Tacitus iets verhaald over een groepje christenen, maar zij vertellen niets over Jesjoea zelf. De joodse schrijver Philo, die in dezelfde

burgerschap, van de verbonden en beloften. Alleen een echte Israëliet kan vervreemden van zijn burgerschap.

Tijdens de apostelen ware er lieden als Simon de Tovenaar die een religie begonnen vanuit onedele motieven. De weinige ware gelovigen die er waren, werden door hen verdrukt en vervolgd. Dat heeft zich een paar honderd jaar ontwikkeld, tot onder Constantijn de Grote deze nieuwe zich christelijk noemende religie tot staatsreligie werd aangenomen. De vlag met het zogenaamde kruis van Christus mocht de lading dekken. Deze religie bestond echter uit een samenraapsel van oude natuurreligies. Constantijn had

vertegenwoordigers van verschillende christelijke stromingen én die van andere godsdiensten bijeengeroepen te Nicea in het jaar 325 en leidde persoonlijk dit concilie. Na dit concilie horen wij plotseling niets meer van de andere 'heidense' godsdiensten, maar konden allen zich blijkbaar vinden in de door Constantijn en zijn mensen ontworpen godsdienstleer. Wij zien in deze godsdienstleer dat alle heidense aspecten van de mysteriën aanwezig zijn en ook de god-mensen, maar dat deze andere namen hadden gekregen. Jezus werd in deze godsdienstleer naar voren gehaald als zijnde de 'volmaakte Israëliet', waarop geen enkele echte Israëliet iets zou kunnen aanmerken. Jezus (Jesjoea) zou zelfs een betere invulling van de Torah hebben gegeven dan iedere leraar of profeet van voorheen. Men nam hiermee afstand van de Torah, en de latere christenen werd voorgehouden dat Jezus alles vervuld had, zodat zij geen rekening meer met de Torah hoefden te houden. De Tenach werd aldus uitgelegd op allegorische wijze, dat Jezus erin zou zijn aangekondigd en alles op Hem wachtte. Men zie op Internet het artikel uit het blad Nexus: "The Forged Origins of the New Testament", heel leerzaam.

<http://www.nexusmagazine.com/articles/NewTestament.html>

De intentie van Constantijn was om te Nicea een nieuwe god te scheppen en een nieuwe pluriforme religie die zijn rijk zou samenbinden. Tijdens de debatten in Nicea passeerden 53 goden de revue. Echter, men kon geen geschikte god vinden voor de nieuwe religie. Tenslotte nam Constantijn persoonlijk het initiatief om de 318 bisschoppen te laten kiezen uit vijf

goden, nl.. uit Ceasar, Krishna, Mithras, Horus en Zeus. Hij drong er daarna op aan dat de Druïdische god Hesus en de Oosterse verlosser-god Krishna zouden worden verenigd in één god, n.l. Hesus Krishna. Er stemden 161 bisschoppen voor, en het werd Jezus-Christus. Constantijn gaf daarna Eusebius opdracht om een aantal nieuwe boeken te schrijven over deze nieuwe god! Welnu, daarin is hij uitermate geslaagd!

Geen nieuwe godsdienst

Het christendom van Constantijn was in werkelijkheid geen nieuwe godsdienst, maar was een voortzetting van diverse oude heidense mysterie-religies. Het blijkt meer en meer dat de oude Egyptische natuur-religie de basis ervan vormt. Het zogenaamde heidendom uit de oudheid -dus in dezen uit Egypte- was echter geen primitieve religie, maar een zeer hoog ontwikkelde vorm van natuurreligie. De Egyptenaren van toen zochten naar echte spiritualiteit. Hun ingewijden (dat is slechts 1% der bevolking) kenden de mysteries en hun betekenis. De kern van de mysteriën vormde de mythe rond een stervende en weer verrijzende god-mens, zoals men dat waarnam in de natuur, in de jaargetijden, waarbij de zon opkomt in het voorjaar en vertrekt in het najaar. In Egypte noemde men deze god-mens Osiris, in Perzië Mithras, en in Griekenland Dionysus, etc.,. Het latere verhaal van Jesjoea (Jezus) in de evangeliën bevat alle karakteristieken van de eerdere god-mensen. Er zijn een aantal treffende overeenkomsten te noemen:

1. De oude god-mensen waren van vlees en bloed. Zij waren als verlosser de zoon van de godheid.
2. De vader van de god-mensen is de onsterfelijke hoofdgod, terwijl hun moeder een sterfelijke maagd is.
3. In de meeste gevallen laat men de god-mensen op 25-december geboren worden in een grot of stal, tijdens winter-zonnewende, waarbij herders aanwezig zijn. Hieruit is het zogeheten 'Kerstfeest' ontstaan.
4. De meeste god-mensen veranderen tijdens hun leven op een bruiloft water in wijn. Ze zijn wonderdoeners.
5. De god-mensen rijden bijna allen op ezels een stad binnen, terwijl juichende scharen langs de kant van de weg toezien.
6. Tijdens Paastijd sterven de god-mensen plaatsvervangend voor de zonden van het volk.

14 Dan zult gij u verlustigen in JHWH, en Ik zal u doen rijden op de hoogten der aarde, en Ik zal u spijzigen met de erve van uw vader Jakob; want de mond van JHWH heeft het gesproken.

Gnostiek

De gnostieken waren mystici, die tamelijk tolerant waren. Zij stonden naar inwendige kennis (het christus-bewustzijn) en werden alom voor ketters gehouden. Zelf zagen zij z i c h a l s o p r e c h t e christenen. Zij volgden het geestelijke pad, de gehoorzaamheid aan JHWH, en niet een blind geloof in tradities en historisch vervormde verhalen. Veel door de christenen gerespecteerde filosofen als Clemens en Origenes noemden de gnostiek 'het ware christendom'. Het traditionele christendom van de eerste eeuwen ging uit van geloof en leefde bij genade. Dat zijn twee plausibele of rekbare begrippen. De gnostici gingen daarentegen uit van kennis door ervaring, het echte weten, en niet geloven op gezag van anderen. Geen goedkope genade, maar recht en gerechtigheid. Zij stelden dat geloof vatbaar is voor twijfel, maar dat kennis zekerheid verschaft, dat men daardoor de waarheid ervaart. Vandaar dat de latere Gereformeerden het ware geloof omschrijven als een kennis, toestemmen en vertrouwen. In feite onderschrijven zij daarmee het gnostieke uitgangspunt. De gnostici wilden leren, desnoods van heidenen. Zij sloten zich niet op in hun eigen kring van belijders. Zij bezaten geen 'drie formulieren van enigheid'. Zij volgden het spirituele pad en zochten allereerst zelfkennis. Immers, jezelf kennen, was voor hen ook God kennen. De gereformeerden noemen dit 'overtuiging van zonden', of naar de Heidelbergse Catechismus 'kennis der ellende'. Ook eerden de gnostieken hun vrouwen als gelijkwaardigen, terwijl de christelijke kerk in het spoor van het patriarchale denken zich voortbewoog. Zij zagen vrouwen als tweederangs wezens, waarop de duivel meer vat had en Eva de hoofdschuldige was van de zondeval. De gnostieken keerden zich ook tegen de joden met hun wraakgierige god Adonnai. Daarmee gaven zij echter te kennen niet goed uit de weg te kunnen met een Godsbeeld dat zowel liefdevol is voor gehoorzamen en wrekend is voor ongehoorzamen. In het Verbondsboek staan hiervan vele voorbeelden.

was, en dat hij in werkelijkheid de enige zoon van God zou zijn. Echter, het christendom gebruikt wel dezelfde taal en dezelfde symbolen als de oude mysteriescholen, alleen heeft men er een andere tint aan gegeven, men heeft ze verchristelijkt. Het christendom is deswege niet uniek te noemen! Er is dan ook een totale reformatie nodig. De Reformatie en de Nadere Reformatie zijn in gebreke gebleven om een algehele terugkeer tot de Torah, tot het Verbond met Jahweh aan te gaan. Dát hebben wij vandaag de dag nodig! Gehoorzaamheid aan Zijn wil!

In Jesaja 58 wordt Israël gewezen op haar zonden. Jesaja moet een oproep doen uitgaan om de dode vorm van religie-bedrijven te verlaten. Israël moet een levende religie zijn, met woord en daad, gerechtigheid doende. Het vasten wat men deed was niet het vasten waar het JHWH om ging, zie hoofdstuk 58:

3 Zeggende: Waarom vasten wij, en Gij ziet het niet aan, waarom kwellen wij onze ziel, en Gij weet het niet? Ziet, ten dage, wanneer gijlieden vast, zo vindt gij uw lust, en gij eist gestrengelijk al uw arbeid.

4 Ziet, tot twist en gekijf vast gijlieden, en om goddelooslijk met de vuist te slaan; vast niet gelijk heden, om uw stem te doen horen in de hoogte.

Het doen van JHWH's wil en het inwilligen en houden van het verbond impliceert gehoorzaamheid aan Zijn Wet en het doen van gerechtigheid, wat hier duidelijk wijst naar sociale gerechtigheid en moreel gedrag. Daarbij staat het houden van de sabbat, als dé dag welke JHWH verkoos om te rusten, centraal en voorop, zie Jesaja 58:

12 En die uit u voortkomen, zullen bouwen de oude verwoeste plaatsen; de fondamenteën, van geslacht tot geslacht verwoest, zult gij oprichten; en gij zult genaamd worden: Die de bressen toemuurt, die de paden weder opmaakt, om te bewonen.

13 Indien gij uw voet van den sabbat afkeert, van te doen uw lust op Mijn heiligen dag; en indien gij den sabbat noemt een verlustiging, opdat de HEERE geheilgd worde, Die te eren is; en indien gij dien eert, dat gij uw wegen niet doet, en uw eigen lust niet vindt, noch een woord daarvan spreekt;

7. Tijdens de dood van de god-mensen dalen zij allen af in het dodenrijk, de hel, en behalen aldaar een overwinning. Allen staan na drie nachten en drie dagen weer op en varen later ten hemel.

8. De dood van de god-mensen wordt gevierd met een maaltijd waarbij brood en wijn als de twee symbolen van lichaam en bloed worden geconsumeerd.

De vroege kerkvaders die de zaak van hun nieuwe religie veilig wilden stellen, schiepen daarenboven ook nog een duivel-figuur, die men kon

beschuldigen van plagiaat en zonde-aanstichter. Deze kerkvaders zijn te zien als de orthodoxe grondleggers van het christendom, het Rooms Katholicisme. De andersdenkende christenen destijds waren o.a. de gnostici, die door Rome werden vervolgd als zijnde ketters. De gnostische geschriften zijn destijds verbrand en vernietigd, maar in onze tijd zijn er weer teruggevonden, o.a. in Nag Hammadi en Qumran. Deze geschriften ademen een heel andere christelijke religie uit dan de traditionele. De gnostici geloofden niet in een historische Jezus. Verzoening had bij hen een heel

andere inhoud, dan wat de christelijke kerk in navolging van Augustinus en Anselmus leert. De gnostici kenden geen Jezus-cultuur zoals wij die vandaag de dag kennen, waarbij men Jezus als een vriend bezingt, die in onze plaats wilde staan.

Historie wordt gemaakt

Geschiedenis wordt gemaakt, o.a. door geschiedschrijvers die naar hun eigen mening de gebeurde feiten weergeven. Dat is een eenzijdig subjectief beeld en heel persoonlijk. Het is wel zo dat latere generaties het geschrevene voor waar houden en dat weer doorgeven. Wanneer men gaat twifelen aan de gangbare mening, valt men buiten de boot. Iets behoeft immers niet waar te zijn omdat de massa erin gelooft, of omdat het ons van jongs af is ingeprent. Ons is van kindsbeen af voorgehouden dat Jezus geboren werd in een stal als de zoon van God, wat wij op het Kerstfeest gedenken.¹ En dat Hij geleefd heeft, vele wonderen heeft verricht en

¹ Zie brochure 67.

2. Zie brochure 311

tenslotte door de leidslieden der joden overgeleverd werd aan de Romeinen om gedood te worden. Hij stond daarna na drie volle dagen op, wat wij gedenken op Pasen. Op de zondagsscholen, basisscholen en catechisaties werd ons voorgehouden dat er een hel en een hemel is. Dat alle uitverkorenen naar de hemel gaan, en dat alle verworpenen in de hel geworpen worden, waar men eeuwig zal tandenknarsen en tongkauwen in vlammen die niet uitgeblust kunnen worden. Er zouden slechts enkelen uitverkorenen zijn, maar het merendeel der mensen zou verworpen worden. Vanaf onze geboorte zouden wij reeds beladen zijn met een zwaar pak erfzonde, waarvan men alleen verlost zou kunnen worden doordat Jezus in onze plaats dat voor ons heeft willen wegdragen. Daartoe is geloof in Jesjoea vereist. Bij het sterven zou eerst de ziel van een mens naar de hemel en of naar de hel gaan, om bij de opstanding weer verenigd te worden met het lichaam, waarna een definitieve situatie zou ontstaan. Om een beter mens, een gelovige te worden, zou God een kerk hebben gesticht met een geestelijke stand (clerus), waardoor het heil ons zou toevallen. Om lidmaat te worden van die christelijke kerk moet men als klein kind worden 'gedoopt' (lees: besprenkelt) door een ambtsdrager van de kerk, in de naam van een drie-enige Godheid, de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Bij het opgroeien wordt aan de kinderen onderwijs gegeven in de leer der kerk, waarvan zij op zekere leeftijd een kerkelijk examen afleggen, waarvoor nog nooit iemand is gezakt. Een ieder slaagt en doet alsdan belijdenis van zijn geloof. Sommigen doen belijdenis van de leer die alhier geleerd wordt. Eenmaal lidmaat van de kerk, mag men deelnemen aan de mysteriën of sacramenten van de kerk, waarvan Rome er zeven heeft en de Reformatie er twee handhaaft. De mysteriën berusten op magische handelingen². De sacramenten zijn magie in plaats van mystiek, ze dienen als 'voertuigen' der genade. De kerk heeft haar eigen geloofsboek -de Bijbel samengesteld uit 66 boeken, en ze heeft haar eigen geloofsbelijdenissen opgesteld. Zij heeft de oude handschriften van de Bijbel vertaald, en de canon van de N.T.-boeken gekozen. De kerk heeft de Godsamenen vertaald en gewijzigd, zodat de ware Naam in vergetelheid is geraakt³. Verder heeft de kerk de

³. Zie brochure no.6. 4. Zie brochure no.3. 5. Zie brochure no.14,15. 6. Zie brochure no.41,247,280. Men leze verder de brochures: 62 over de Wet van JHWH; 268 over de ziel of deze onsterfelijk is; 372 over

Wat eist JHWH van ons?

Jesjoea leerde in werkelijkheid niets anders dan wat in het O.T. geschreven staat. Hij verkondigde het aloude verbond en eiste gehoorzaamheid eraan. Wie Zijn woord zou horen en doen, zou eeuwig leven ontvangen, Johannes 5:24. Dan komt men niet in het oordeel, maar is men uit de staat des doods overgegaan in de staat des levens.

Wanneer wij Jesaja 33 lezen staan er simpele vereisten of levensvoorwaarden, waarmee men zich toegang verschaft tot de nieuwe komende wereld van Jahweh.

Zie vers 14 De zondaren te Sion zijn verschrikt; beving heeft de huichelaren aangegrepen; zij zeggen: Wie is er onder ons, die bij een verterend vuur wonen kan? Wie is er onder ons, die bij een eeuwig gloed wonen kan?

15 Die in gerechtigheden wandelt, en die billijkheden spreekt; die het gewin der onderdrukkingen verwerpt; die zijn handen uitschudt, dat zij geen geschenken behouden; die zijn oor stopt, dat hij geen bloedschulden hore, en zijn ogen toesluit; dat hij het kwade niet aanzie;

16 Die zal in de hoogten wonen, de sterkten der steenrotsen zullen zijn hoog vertrek zijn; zijn brood wordt hem gegeven, zijn wateren zijn gewis.

17 Uw ogen zullen den Koning zien in Zijn schoonheid; zij zullen een ver gelegen land zien.

In het N.T. is sprake van de logos (het Woord), welke typering wij in het O.T. niet terug kunnen vinden. Het begrip 'logos' komt ook uit de heidense mysteriën voort. De logos was in de mysteriën een idee, een gedachte. Men wilde nadenken over de oorspronkelijke Gods-gedachte waardoor Hij de wereld had geschapen. Christenen zijn echter de logos gaan zien als een persoon, als de tweede persoon in de drie-enige godheid. In Egypte zag men Osiris als de logos. De logos was in de mysteriescholen geen historisch figuur, maar een altoosdurend principe. Augustinus bekende het openhartig tijdens het lezen van studies over de heidense filosofie: "Ik lees daar dat het Goddelijke Woord werd geboren; noch uit de mens noch uit het vlees, maar uit God. Maar dat het Woord vlees geworden was en temidden van ons leefde, lees ik er niet".

De christenen onderscheiden zich van alle religies en mysteriescholen, door vol te houden dat hun logos de vleselijke zoon van Jozef en Maria

Augustinus

Vandaar dat hij het onnodig vond dat er priesters waren, die God van buitenaf naar de mens toe brachten. De mensen hadden volgens hem helemaal geen bemiddelaars nodig. Nee, leerde hij, God is reeds binnen in jullie. Ook wilde Akhenaton geen militair aanvalsleger. Niet dat hij nu zo heel populair was bij het volk, daar hij hen hun godsdienst en goden ontnam. Hij zag in dat de mensheid in hun veelgodendom niet het uiteindelijke DNA-plan van het universum zou kunnen bereiken. Vandaar dat hij het spoor naar de éne god volgde, om het collectieve DNA uit de leugenfase te halen waarin het belandt was, en het over te brengen in de werkelijkheid, n.l. het zogenaamde 'christus-bewustzijn'. Helaas, hij kreeg zijn doelstellingen niet voor elkaar, want de toenmalige maatschappij was té verziekt. De priesters en de legerleiding wilden hem vermoorden. Omdat hij 'onsterfelijk' was heeft men hem een speciale drank gegeven waardoor hij dood leek te zijn. Akhenaton had wel een kleine groep die hem volgde en trouw bleef, ongeveer 300 personen. Deze groep trok

later naar Massada en vormde er de groep der Essenen. Waarvan sommigen menen dat Jozef en Maria er deel van uitmaakten. De Egyptische mysterieschool van Akhenaton had een speciaal symbool, nl. het rechteroog van Horus, dat bestuurd wordt door het linker hersendeel van de mannelijke kennis. Illuminati en vrijmetselaren gebruiken het oog van Horus veel in hun symboliek, zie o.a. het Amerikaanse Grootzegel.

Christelijke symbolen

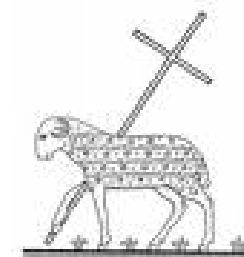
De meeste -zo niet alle- christelijke symbolen zijn van de heidense religies of mysteriescholen overgenomen. Het ANKH-kruis is, in de betekenis van vruchtbaarheidssymbool, het symbool van de zon (cirkel) die de aarde bevrucht en van energie voorziet (d.m.v. een kruis).

ANKH is de sleutel tot het leven en ook de sleutel tot het dodenrijk. Dit symbool was in Egypte bijzonder populair, waarvan de Kopten het hebben overgenomen als vroegchristelijk symbool. Op een Koptisch amulet dat zeldzaam is, staat de maagd Maria met in haar ene hand het ANKH-kruis en in haar andere hand het christelijke kruis. Het Ichthus vis-symbool is overgenomen uit de heidense astrologie. Zie verder onze brochure over de herkomst van het kruis.

geboden gewijzigd en de tijden veranderd, met name de zevende dag als sabbat afgeschaft en daarvoor de zondag in de plaats gesteld. De kerk heeft de spijswetten gewijzigd. Ze heeft sinds de opstanding van Jesjoea alle onreine dieren rein verklaard. De kerk heeft de feesten en gedenkdagen van JHWH afgeschaft en heeft ervoor in de plaats heidense feesten genomen, die men een christelijke tint gaf⁴. Om de macht der kerk uit te breiden is men wereldwijd zending gaan bedrijven, terwijl de Thora alleen aan Israël als verbond is gegeven⁵. Alle andersdenkenden worden door de kerk(en) voor ketters gehouden, vogelvrij verklaart, waarvan er duizenden vermoord zijn⁶.

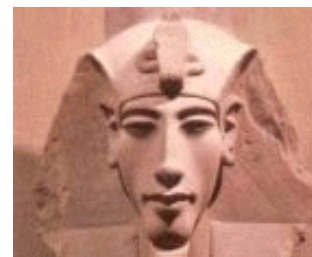
Oude Mysteryën

De kern van de Osiris, Dionysus, Adonis, Mithras, Attis en Bacchus-mysteryën is, dat een ingewijde symbolisch 'sterft' aan zijn lagere natuur, net als de voornoemde god-mensen, om op spirituele wijze op te staan als een herboren persoon. Op die wijze overwint men de dood, en is men tegelijkertijd mens en god, een god-mens. Alle god-mensen uit de mysteryën worden als mythische figuren gezien,

offerlam

de erfzonde; 381 over de sabbat; 391 over de Heilige Naam; 387 over de verzoening; 388 over de Mystieke Christus-ervaring; 394 over het Christus-bewustzijn.

Akhenaton

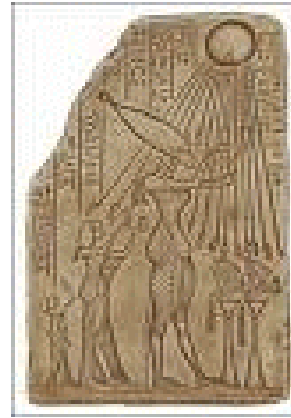
behalve Jesjoea (Jezus), die een historisch persoon zou zijn geweest. De kerkvaders maakten een verlossings-religie, met Jesjoea als verlosser. In de heidense mythe zijn tal van overeenkomsten te vinden tussen de god-mensen en Jesjoea. Alle andere god-mensen worden, net als Jesjoea, 'zoon van God' genoemd, en zouden geboren zijn uit maagden. De Verlosser zag men als de zondebok, waaruit Anselmus zijn verzoeningsleer ontwierp. Jesjoea is daarin het offerlam, en door Zijn bloedstorting zou vergeving tot stand zijn gekomen. De wedergeboorte zou bestaan in het gewassen zijn in Zijn bloed. In Griekenland werden mensen via een ceremonie letterlijk gewassen in het bloed van een geslacht lam. Bij de Mithras-diensten vierde men deze rituelen symbolisch, zoals de huidige vrijmetselarij ook dergelijke rituelen heeft, die op symbolische wijze een zaak voorstellen.

Wanneer wij ons verplaatsen in de eerste eeuwen van het christendom, is het vanzelf dat elke nieuwe organisatie of godsdienst wel kritiek ontving van buitenstaanders. Van kritiek kan men soms veel leren. Er waren critici die het christendom met haar Jezus-verhaal zagen als een kopie van de heidense mysteriën, met name die van Osiris en Dionysus. In het O.T. zou het gaan over de God van gerechtigheid en wraak, en in het N.T. zou het gaan over de God van liefde in Jesjoea, met name de broederliefde (adelphos). Echter, die broederliefde was er reeds lang in de mysteriescholen, voordat de christenen over deze liefde gingen spreken. De ingewijden van de mysteriescholen noemden elkaar ook broeders.

De christelijke kerk begon met een hemel- en hel-visie, waarvan in het O.T. geen sprake is. Ook deze visie was overgenomen uit de mysteriën. Oude christelijke filosofen als Origenes zeiden dat de letterlijke helse pijnigingen niet werkelijk bestonden. Zelfs de vorige paus liet zich op gelijke wijze hierover uit. Celsus noemde de leer van de altoosduurende pijniging in de hel, een aanstootgevend leerstuk. Ook komen wij in het O.T. geen drie-in-één-god tegen, wat eveneens uit de Egyptische mysteriën komt, van Osiris, Isis en Horus.

Akhenaton

Het is goed om de geschiedenis van de Egyptische koning Akhenaton te weten. Hij verscheen maar zeer kort op het toneel, slechts 17 ½ jaar. In die korte tijd redde hij wel ons latere spirituele leven. In zijn tijd leefde in Egypte het veelgodendom. Akhenaton ontving een hoger bewustzijn, wat men wel het 'christus-bewustzijn' noemt. In die tijd regeerde Amenhotep II als koning. Niet zijn eigen zoon, maar Akhenaton volgde hem op als

koning, die met zijn zuster Nefertite huwde. In het exacte middelpunt van het land bouwden Amenhotep II (volgens sommigen III) en Akhenaton een nieuwe stad, Tel el Amarna. Deze stad werd van witte stenen gebouwd. Akhenaton werd de eerste farao, wat zoveel betekent als 'dat wat je zult worden'. De kinderen van Akhenaton en Nefertite waren zo t e z i e n g e e n échte mensen, maar halfbloeden, reuzen/goden. Akhenaton brak met alle religies en goden en koos voor één religie en één god. De mensen wilden echter zien -zoals altijd- waarin zij

geloofden, dus gaf hij hen de zon als God. Geen beelden die men thuis kon neerzetten, maar een hemellichaam als God. De zon, daar kon men zich nog wel iets bij voorstellen, daar de levensenergie ervan tot ons afdaalt. Men ziet Akhenaton en Nefertite dan ook veelal afgebeeld staande onder de zon, die lange stralen naar beneden geeft. Aan de onderkant van die stralen zijn dikwijls symbolen getekend, zoals het ANK-symbool, of handjes. Dit wijst erop dat de levensenergie tot ons komt en dat wij deze moeten grijpen, inademen en ontvangen.

Akhenaton zag in alle religies de leugen overheersen. In het monotheïsme mocht slechts de waarheid gelden. Kunstenaars moesten realistische producten maken en mochten ook niet langer van hem liegen. De mensen mochten zelfs geen kleren meer van hem dragen, daar kleren een vorm van liegen inhield, je verbergen, zo zei Akhenaton, die zich dan ook dikwijls tamelijk ontbloot vertoonde. Alles moest waarheid bevatten en uitstralen. Akhenaton en Nefertite waren enorm groot van postuur en hadden toch wel wat eigenaardige lichaamsvormen. Akhenaton was 4.35 mtr lang en Nefertite 2.40 mtr. Hun kinderen waren al even misvormd en hadden zelfs twee harten. Akhenaton en Nefertite zouden van de ster Sirius afkomstig zijn, wat een binair sterrenstelsel is, waar wezens twee harten hebben. Akhenaton wierp de religieuze stelsels en priesterkasten omver. Hij leerde dat er slechts één God was, n.l. die binnen in de mens was.

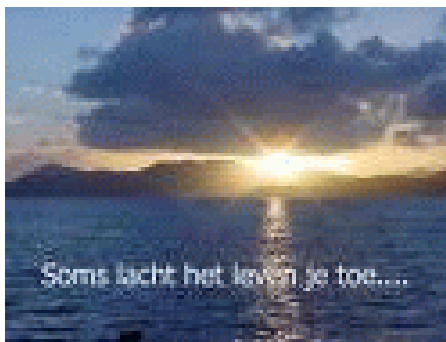

vastgrijpt wat er maar enigszins op lijkt, hoe onbetrouwbaar ook. De Jezus-cult die ontstaan is, zal instorten zodra blijkt dat er geen historische Jezus geweest is. Feiten vragen om bewijs. Feiten zelf vereisen geen geloof. Feiten liegen niet. Jahweh is Israëls Verlosser. Hem alleen moeten wij dienen en gehoorzamen.

Professor Peter Schmidt uit Gent, en Jim Walker geven een verslag van hun gedegen onderzoek, zie:

<http://www.kulak.ac.be/nl/PostacademischeVorming/UDL/Verschaffel/Voordrachten/Peter%20Schmidt/>

<http://www.positief-atheisme.nl/historische%20Jezus.htm>

Bronnen:

Hall Caine, 'Jezus' 2 delen.

Huyzer: Een zekere Jezus uit het jaar nul.

Drs. S. van Wersch: De Gnostische-occulte vloedgolf.

G. Lüdemann: Ketters.

N. Kooren, Het Messias Mysterie

R. Miller: Das Ende der Erbsünde.

A.P.v.d.Beld: Moest Jezus sterven?

Dr. T. Harpur: De 'heidense' Christus

Jim Walker: Heeft een historische Jezus ooit bestaan?

En nog vele anderen bronnen meer.

Groot Nieuws

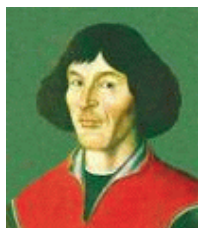
Voor jonge kinderen is het een hele opluchting wanneer zij erachter komen dat Sinterklaas en Zwarte-Piet in werkelijkheid niet bestaan. Het is een mythe. Mogelijk heeft er wel een soort figuur geleefd als Sinterklaas, die vrijgevig was, waarvan de mythe is afgeleid. Jonge kinderen geloven steevast in een historische Sinterklaas, die met zijn knecht, de Zwarte-Piet' (of zelfs met meerdere Pieten) op een wit paard over de daken van de huizen rijdt, zonder eraf te vallen. Ook Zwarte-Piet is een bijzonder figuur, die met zijn forse lichaam en grote zak op zijn rug evenwel door een klein schoorsteenkanaal naar beneden kan kruipen, om aldaar in de klompen en schoenen der zoete kinderen een cadeautje te stoppen. Stoute kinderen zou hij met zijn roede op hun billen slaan. Rond Sinterklaas zijn een heleboel verhalen in omloop gekomen en een groot aantal liedjes die je omstreeks 5 december tot vervelens toe kunt horen in de speelgoedwinkels. Sinterklaas is immers big-business. De daden van de goed-heilig man worden op z'n breedst uitgemeten, en het gaat erom de kinderen een zoet en gehoorzaam leven voor te houden, dat beloond wordt. Dat het om een mythe gaat wordt voor veel kinderen pas duidelijk wanneer zij groter worden, wanneer zij zien dat de Sinterklaas, in werkelijkheid hun eigen vader, meester of buurman blijkt te zijn. Dat is goed nieuws voor de kinderen. Wij zullen bezien of er nog meer mythen zijn, die kinderen en grote mensen voor waar houden, en of dat voor hen goed en groot nieuws is, wanneer hen de waarheid wordt voorgehouden.

Traditie

Algemeen leven veel eenvoudige christenen vanuit een traditie. Men is opgevoed vanuit een christelijke levensbeschouwing. Men gaat naar de kerk en luistert naar de voorgangers, want zo deden ook hun ouders, grootouders, etc. Op die wijze heeft men een vertrouwd wereldje waarin men zich afgeschermd en veilig voelt. Er wordt doorsnee genomen niet veel gestudeerd en onderzocht. Tijd, lust en deskundigheid ontbreken veelal. Vernieuwde inzichten vinden dan ook moeilijk ingang. Men heeft een muur rondom zich opgetrokken van vermeende zekerheden,

en wee degene die daarvan één steen durft afbreken. Wanneer er door onderzoekers aloude waarheden worden herontdekt, ontstaat er confrontatie, dat het effect heeft als van een stormram die tegen een muur

Bruno

beukt. Sommigen willen echter nog wel luisteren naar nieuwe ontwikkelingen, maar het grootste deel der goe-gemeente zal zich afwijzend opstellen. Er komen immers teveel bezwaren om de hoek kijken. Traditie is een niet te onderschatten macht, waardoor de zoektocht naar oorspronkelijke waarheid bijna onmogelijk wordt. Mensen willen nagenoeg niets afstaan van datgene wat zij voor waar houden. Zij kunnen zich maar moeilijk verplaatsen in de wereld van een herwonnen waarheid. Dat kostte Bruno, Galilei en Copernicus immers al veel moeite en hun leven. De mensen willen enig houvast hebben en menen via de traditie dat houvast te bezitten. Zelfs al zijn ze ervan overtuigd dat er heel veel niet klopt van de geloofsleer, en al zien zij dat het leven der geestelijke leiders niet in overeenstemming is met hun leer, dan nog zullen zij hun traditie blijven koesteren, met de gedachte dat niemand volmaakt is. Dat zou men kortzichtig kunnen noemen, gepaard met angst voor de onvrede en toorn van God, die hen voorgehouden wordt. Op die wijze wordt de grond voor een vruchtbare voedingsbodem, om het goede zaad te laten ontkiemen, bedorven. Vernieuwingen zetten zich dan ook moeizaam voort. Dikwijls zijn het de enkelingen en alleenstrijders die doorzetten en overwinnen om tot hernieuwde inzichten te komen. Zodra christenen iets moeten afstaan of loslaten, menen zij dat ze daarmee zondigen of zelfs de zonde tegen de heilige Geest begaan. Het is en blijft dan ook een hachelijke zaak om christenen te confronteren met hun onmogelijke leefwijze, foutieve leerstellingen en reeks van andere fouten. Men leeft vanuit een robot-denken en kudde-instinct, onder leiding van geestelijken die hun kudde liefst slapende houden, om rede van de wol en de melk.

Totale Reformatie

Wij gaven nummer één van onze brochureserie de titel: 'Totale Reformatie'. Wanneer je aan een dergelijk onderzoek begint, weet je niet wat je onderweg allemaal ontmoet. Je weet niet wat je als ballast allemaal

Veel christenen roepen vandaag de dag op om terug te keren tot onze 'joodse wortels'. Dat is onjuist. Het gaat erom dat wij terugkeren tot JHWH en Zijn Verbond met onze voorvaders, dus terugkeer tot onze eigen wortels!

Wij dienen ons als nazaten van de twaalf stammen in de verstrooiing op te maken om het hemelse Licht over ons te laten schijnen, volgens Jesaja 60, zie:

1 Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid van JHWH gaat over u op.

2 Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken; doch over u zal JHWH opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden.

3 En de heidenen (volkeren) zullen tot uw licht gaan, en koningen tot den glans, die u is opgegaan.

David als herder

Persoonlijk is er individuele opstanding noodzakelijk, een verlichting van Boven:

Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.

Nawoord: De Historische Jezus

Wij mogen ons toch wel afvragen of er fysieke bewijzen zijn dat Jezus echt heeft geleefd? Tot nog toe zijn er geen doorslaggevende bewijzen gevonden, dan alleen enige beweringen in geschriften van andere mensen. Er bestaat geen enkel eigentijds document waarin Jezus wordt genoemd. Pas eeuwen nadat Hij zou geleefd hebben werd er over Hem geschreven, en wel door vaak onbekende auteurs, die geen ooggetuigen waren geweest. Van de vier evangeliën in het NT weet ook niemand wie ze heeft geschreven. Ook heeft geen van deze schrijvers Jezus werkelijk ontmoet, dus geen ooggetuigenverslag kunnen geven. De evangelisten zijn meer kunstschilders dan verslaggevers. Er is ook geen enkel origineel manuscript meer voorhanden. De evangeliën zijn beschrijvende verhalen, bijna geheel in de derde persoonsvorm geschreven, terwijl ooggetuigen juist in de eerste persoonsvorm hun verslag weergeven. Het ontstane christendom is afhankelijk van een historische Jezus, vandaar dat men alles

verwerpelijk (Zie Deuteronomium 4:1-2 en 12:32). Wij dienen onze vader Abraham te volgen, die geheel en al zijn vertrouwen stelde op JHWH, hetwelk Jesjoea eveneens leerde, zie Mattheus 15:8-9. JHWH is volgens Psalm 23 de enige Goede Herder. En de Herder die ook aangekondigd wordt in het O.T. als de beloofde Koning van Israël, de Messias, ziet niet op Jesjoea, die reeds gekomen zou zijn, maar op een toekomstige koning uit David, of de opgestane David zelf in de eindtijd.

Haggai noemt hem echter Zerubbabel. Hij ontspruit uit de afgehouden stam van Davids koningshuis, Jesaja 11:1-16. Hij zal een ingewijde zijn in de zaken van Jahweh, waardoor hij kennis, raad en sterkte verkrijgt, wat bij een Davidisch koning past. Hij zal recht doen aan de armen en verdrukten, wanneer het Messiaans Vrederijk aanvangt.

Veelal laten theologen alle teksten over de enige goede Herder en de toekomstige koning van Israël slaan op Jesjoea. Jesjoea is echter de hemelse Vorst, de Koning der koningen, Hij is JHWH Zelf, die leeft in alle eeuwen, die troont in het Nieuwe hemelse Jeruzalem mét Zijn Gemeente, als regeringslichaam. Vandaar uit bestuurt Hij het aardse Israël, onder hun koning en herder David, de aardse Messias. Laten wij eens zien wat de Bijbel zelf zegt:

Hosea 3: 9 Maar zij zullen dienen JHWH, hun God, en hun koning David, dien Ik hun verwekken zal.

Jesaja 16:5 Want er zal een troon bevestigd worden in goedertierenheid, en op denzelven zal bestendig een zitten in de tent van David, een, die oordeelt en het recht zoekt, en vaardig is ter gerechtigheid.

Zacharia 3:8 Hoor nu toe, Jozua, gij hogepriester! gij en uw vrienden, die voor uw aangezicht zitten, want zij zijn een wonderteken; want ziet, Ik zal Mijn Knecht, de SPRUITE, doen komen. 6:12 En spreek tot hem, zeggende: Alzo spreekt JHWH der heirscharen, zeggende: Ziet, een Man, Wiens naam is SPRUITE, Die zal uit Zijn plaats spruiten, en Hij zal JHWH's tempel bouwen. 9:9 Verheug u zeer, gij dochter Sions! juich, gij dochter Jeruzalems! Ziet, uw Koning zal u komen!

Het gaat in de Schrift om twee Gezalfden!

In Jeremia 30-33 lezen wij van het herstel van het Verbond, de wederoprichting van Davids troon en het herstel van alle stammen Israëls, niet als een soort kerkverband, maar een nationaal herstel, tot heil der volkeren. Daarvan zingen wij, dat die koning uit David gezegend zal zijn, die tot ons komt in Jahweh's naam!

af zult moeten werpen, en wat je als duurzame schatten tot je moet nemen. Het is een zoektocht, een speuren naar de vele stukjes van de grote legpuzzel, om er de eenheid uit samen te stellen. Immers, de kern van alle oude filosofie en religie is, om inzicht te verkrijgen dat alle dingen een eenheid vormen! Die éénheid is er. De Schepper is één, en hoewel de schepping een veelheid toont, ligt er evenwel een eenheidsbeginsel in uitgedrukt. Die eenheid drukte men vanaf oude tijden uit d.m.v. de cirkel of auroboros. Ook tekende men in de cirkel wel een pentagram, een vijfpuntige ster, als symbool van perfectie en eenheid. Het eenheidsstreven is er altijd geweest onder de mensen, maar scheen steeds te mislukken. Hoe en waaraan dat ligt, lijkt voor ons mensen moeilijk te aanvaarden. Het ligt aan onze ik-gerichtheid, aan onze ego-centriciteit, aan onze innerlijke verdeeldheid en hokjesgeest, aan ons robot-denken. Vanuit die ondeugdelijke basis gaan wij idealen najagen. Wij zien daarbij wel in dat eenheid kracht geeft. Samenbinding geeft sterkte, denk aan een kabel die uit vele draadjes samengevlochten is tot een sterk koord. Wij kennen de principes wel, maar de weg om deze hoge doelen te bereiken lijkt ons onbegaanbaar.

Om eenheid te bereiken hebben de vroege kerkvaders een instituut opgericht waarin macht heerste. Het bleek al spoedig dat eenvoudige mensen een herder nodig hadden om zich te laten leiden, net zoals bij de schapen. Alle schapen kunnen niet tegelijk macht hebben, maar dienen hun herder te volgen. De kerk stelde een hiërarchische macht in, verdeeld over een aantal personen, ambten en rangen. Ten tijde van keizer Constantijn werd de kerk staatskerk en brak er voor de steeds vervolgde christenen een soort gouden eeuw aan. De kerk vormde een soort militie, die zich diende te verdedigen tegen andersdenkenden, en gelijkdenkenden moest beschermen. Men streefde naar eenheid, naar saamhorigheid van alle leden die hetzelfde geloof voorstonden. Hoe men zulk een eenheid kon handhaven werd al spoedig duidelijk, daar men andersdenkenden in de naam van God ging vervolgen en vermoorden. De kerk had haar les getrokken uit de geschiedenis van de grote wereldrijken en machtige heersers, die ook streefden naar eenheid. Bij hen bleef het een opkomen, blinken en weer verzinken. Op één fenomeen na. Men had

Egyptische oroborus

gezien dat het volk Israël een eenheid vormde, en dat ondanks de scheuring van het rijk, toch in de rest (overblijfsel) die eenheid bleef voortbestaan. Hoe dat mogelijk was werd duidelijk, daar JHWH aan Israël Zijn verbond en verbondsboek -de Torah- had gegeven. In zekere zin gaat het hier bij Israël dus ook om een boek-religie. Het Verbond of de Wet was vastgelegd in een code, in een geschrift. Daaruit vloeide het eenheidsbeginsel voort. JHWH is één, en álles keert weer tot Hem terug, omdat het Hem toebehoort.

Abraham

Abraham hield het Verbond, bestaande uit wetten en leefregels, zie :

Genesis 26:5 Daarom dat Abraham Mijn stem gehoorzaam geweest is, en heeft onderhouden Mijn bevel, Mijn geboden, Mijn inzettingen en Mijn wetten.

Dat streven van Abraham zette zich in zijn kinderen voort, althans in de lijn van Izaak, ondanks diverse schendingen van het Verbond. JHWH beloofde herstel en wederoprichting van het verscheurde volk, van de gespleten natie. De verzameling van álle twaalf stammen onder één Hoofd werd aangekondigd, o.a. in Jeremia 30-33. Daarbij gaat het o.a. om het herstel van Davids troon en koningschap, zie oa. Psalm..2, 110, Ezechiël 37. De vroege christelijke kerk heeft hieruit munt geslagen en stelde dat zij de geestelijke voortzetting was van het natuurlijke Israël. Het oude verbond zou volgens de kerk zijn vervuld, en er zou een totaal nieuw verbond zijn opgericht. Vandaar dat men de Bijbel in twee delen splitste en het oude deel ervan het 'Oude Testament' noemde, en het door haar eraan toegevoegde deel noemde men het 'Nieuwe Testament'. Op zichzelf zijn deze benamingen al onjuist, daar een testament gaat over nalatenschap. Zie onze brochure 302 over Het Verbond.

Het gaat JHWH immers niet om een geheel nieuw verbond, maar om een hersteld verbond, en wel met hetzelfde natuurlijke volk Israël van voorheen, maar dan in later tijd. Dat herstel vond reeds plaats ten tijde van de apostelen, zie Handelingen 26:7 en Jakobus 1:1. Israël was onder andere namen de diaspora ingegaan, waarvan blijkt dat oa. de Efeziërs, de Galaten en anderen raciale Israëlieten waren. Zij waren vervreemd van hun

volk de kennis. De kennis die de leidslieden hadden was misvormd. Jesjoea sprak over de geheimenissen van Zijn koninkrijk. De eerste christenen kenden deze geheimenissen nog wel, maar daarna verviel het echte geloof heel snel. Zoals reeds gezegd ging de vroege kerk leven bij dogma's, omdat zij als instituut in de eerste plaats voor zichzelf diende te zorgen om te overleven. Zij voerde het dogma in van de schulddeging door het bloed van Christus, en dat dogma stelde men centraal. Verzoening door voldoening, zo luidde het dogma. Verzoening is niet zozeer inhoudelijk fout, maar niet als enige pijler en dogma dat de mensen hun verantwoordelijkheid ontnemt. Zie overigens brochure 387 over de ware betekenis van 'verzoening' als reiniging.

Tevoren had de schulddeging bij de eerste christenen een heel andere betekenis, waarbij een ieder persoonlijk verantwoordelijk stond voor zijn daden. Met de invoering van de nieuwe dogma's ontnam men de mensen hun persoonlijke verantwoordelijkheid en maakte men hen afhankelijk van de kerk en haar bemiddelaars inzake schuldtoelating. De mensen zondigden en hun gewetens klaagden hen aan. Zij wilden naar de hemel die de kerk hen voor schilderde, maar dan moesten zij van hun zonden worden bevrijd. De kerk was hun gids en wilde tegen betaling de schuld vergeven. Dit privilege baseerde de kerk op de zogenaamde sleutelmacht.

Willen wij oprechte dienaren van onze Schepper zijn, en geen slaven van één of ander religieus systeem, dus 'kinderen van Abraham als vader der gelovigen', dan dienen wij ons leven en geloof in alle omstandigheden van ons leven te toetsen en te verifiëren met het Verbond. Wat daarvan enigszins afwijkt, hetzij dat er iets aan toegevoegd is, hetzij dat er iets afgenomen is, is zonder meer

eeuw leefde waarin Jesjoea zou hebben geleefd, spreekt nergens over Jesjoea. Alleen Josephus beschrijft Jesjoea als een leraar die in aanzien was, welke onder Pilatus werd gedood en na drie dagen weer opstond. Bij nader onderzoek gelooft echter geen enkele serieuze geleerde dat deze passages over Jesjoea echt van Josephus afkomstig zijn.

Verder leerden de gnostieken dat de mens uit een lager zelf bestond, en uit een hoger zelf. Het lagere zelf was het stoffelijke, het sterfelijk lichamelijke, de aards-gerichtheid. Wanneer men dat goed leerde kennen in zijn ware gedaante (door overtuiging van zonde en verlichting met de heilige Geest) zal men zichzelf gaan mishagen, zoals in Leviticus 26:41-44 staat, waarna pas de wáre mens opstaat in ons, het onsterfelijke hogere zelf, waardoor wij een christos, dat is een gezalfde worden. Dit leerden trouwens alle heidense filosofen ook, die het noodzakelijk vonden los te geraken van het sterfelijke en opgewekt te worden tot het onsterfelijke, of zoals in Efezen 5:14 staat: *Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.*

Jesjoea leeft

De titel van deze brochure is: 'Jesjoea (Jezus) leeft'.

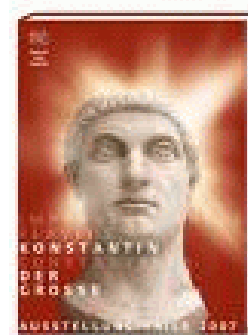
Welnu, wij dienen uit te zoeken op welke wijze Hij leeft en op welke wijze wij het christus-bewustzijn⁷ kunnen, ja moeten omdragen. Wij dienen onszelf zo nodig kritische vragen te stellen over de historische Jezus en welk belang de vroege kerk erbij had om van de mythische Jezus een historisch figuur te maken. Of anders gesteld: Welk belang hadden de gnostici erbij om een historische Jezus te ontkennen?

Jesjoea is gekomen om de kennis van de Thora te herstellen. (Wij laten hier even de vraag buiten beschouwing of Jesjoea een historisch figuur was ja dan nee⁸). Er was wel kennis te over, maar de leidslieden onthielden het

⁷Zie onze brochure 431 De Patronen van de Schepping, over het 'christus-bewustzijn', en no. 388 en 394.

⁸ Volgens gnostici en andere groeperingen gaat het niet om een historische Jezus. De Romeinen staan bekend als lieden die zorgvuldig verslagen maakten van al hun activiteiten, in ieder geval van hun rechtsplegingen. Er is echter geen enkel verslag van de terechtstelling van Jesjoea onder Pilatus ooit gevonden. Er is een indrukwekkende lijst van geschiedschrijvers, die tijdens de eeuw waarin Jesjoea zou hebben geleefd, boeken hebben geschreven, die een grote bibliotheek zouden kunnen vullen. In geen enkel van de zeer vele boeken uit die tijd wordt met één woord over Jezus gesproken. Pas in de 2e eeuw wordt door Plinius, Suetonius en Tacitus iets verhaald over een groepje christenen, maar zij vertellen niets over Jesjoea zelf. De joodse schrijver Philo, die in dezelfde

burgerschap, van de verbonden en beloften. Alleen een echte Israëliet kan vervreemden van zijn burgerschap.

Tijdens de apostelen ware er lieden als Simon de Tovenaar die een religie begonnen vanuit onedele motieven. De weinige ware gelovigen die er waren, werden door hen verdrukt en vervolgd. Dat heeft zich een paar honderd jaar ontwikkeld, tot onder Constantijn de Grote deze nieuwe zich christelijk noemende religie tot staatsreligie werd aangenomen. De vlag met het zogenaamde kruis van Christus mocht de lading dekken. Deze religie bestond echter uit een samenraapsel van oude natuurreligies. Constantijn had vertegenwoordigers van verschillende christelijke stromingen én die van andere godsdiensten bijeengeroepen te Nicea in het jaar 325 en leidde persoonlijk dit concilie. Na dit concilie horen wij plotseling niets meer van de andere 'heidense' godsdiensten, maar konden allen zich blijkbaar vinden in de door Constantijn en zijn mensen ontworpen godsdienstleer. Wij zien in deze godsdienstleer dat alle heidense aspecten van de mysteriën aanwezig zijn en ook de god-mensen, maar dat deze andere namen hadden gekregen. Jezus werd in deze godsdienstleer naar voren gehaald als zijnde de 'volmaakte Israëliet', waarop geen enkele echte Israëliet iets zou kunnen aanmerken. Jezus (Jesjoea) zou zelfs een betere invulling van de Torah hebben gegeven dan iedere leraar of profeet van voorheen. Men nam hiermee afstand van de Torah, en de latere christenen werd voorgehouden dat Jezus alles vervuld had, zodat zij geen rekening meer met de Torah hoefden te houden. De Tenach werd aldus uitgelegd op allegorische wijze, dat Jezus erin zou zijn aangekondigd en alles op Hem wachtte. Men zie op Internet het artikel uit het blad Nexus: "The Forged Origins of the New Testament", heel leerzaam.

<http://www.nexusmagazine.com/articles/NewTestament.html>

De intentie van Constantijn was om te Nicea een nieuwe god te scheppen en een nieuwe pluriforme religie die zijn rijk zou samenbinden. Tijdens de debatten in Nicea passeerden 53 goden de revue. Echter, men kon geen geschikte god vinden voor de nieuwe religie. Tenslotte nam Constantijn persoonlijk het initiatief om de 318 bisschoppen te laten kiezen uit vijf

goden, nl.. uit Ceasar, Krishna, Mithras, Horus en Zeus. Hij drong er daarna op aan dat de Druïdische god Hesus en de Oosterse verlosser-god Krishna zouden worden verenigd in één god, n.l. Hesus Krishna. Er stemden 161 bisschoppen voor, en het werd Jezus-Christus. Constantijn gaf daarna Eusebius opdracht om een aantal nieuwe boeken te schrijven over deze nieuwe god! Welnu, daarin is hij uitermate geslaagd!

Geen nieuwe godsdienst

Het christendom van Constantijn was in werkelijkheid geen nieuwe godsdienst, maar was een voortzetting van diverse oude heidense mysterie-religies. Het blijkt meer en meer dat de oude Egyptische natuur-religie de basis ervan vormt. Het zogenaamde heidendom uit de oudheid -dus in dezen uit Egypte- was echter geen primitieve religie, maar een zeer hoog ontwikkelde vorm van natuurreligie. De Egyptenaren van toen zochten naar echte spiritualiteit. Hun ingewijden (dat is slechts 1% der bevolking) kenden de mysteries en hun betekenis. De kern van de mysteriën vormde de mythe rond een stervende en weer verrijzende god-mens, zoals men dat waarnam in de natuur, in de jaargetijden, waarbij de zon opkomt in het voorjaar en vertrekt in het najaar. In Egypte noemde men deze god-mens Osiris, in Perzië Mithras, en in Griekenland Dionysus, etc.,. Het latere verhaal van Jesjoea (Jezus) in de evangeliën bevat alle karakteristieken van de eerdere god-mensen. Er zijn een aantal treffende overeenkomsten te noemen:

1. De oude god-mensen waren van vlees en bloed. Zij waren als verlosser de zoon van de godheid.
2. De vader van de god-mensen is de onsterfelijke hoofdgod, terwijl hun moeder een sterfelijke maagd is.
3. In de meeste gevallen laat men de god-mensen op 25-december geboren worden in een grot of stal, tijdens winter-zonnewende, waarbij herders aanwezig zijn. Hieruit is het zogeheten 'Kerstfeest' ontstaan.
4. De meeste god-mensen veranderen tijdens hun leven op een bruiloft water in wijn. Ze zijn wonderdoeners.
5. De god-mensen rijden bijna allen op ezels een stad binnen, terwijl juichende scharen langs de kant van de weg toezien.
6. Tijdens Paastijd sterven de god-mensen plaatsvervangend voor de zonden van het volk.

14 Dan zult gij u verlustigen in JHWH, en Ik zal u doen rijden op de hoogten der aarde, en Ik zal u spijzigen met de erve van uw vader Jakob; want de mond van JHWH heeft het gesproken.

Gnostiek

De gnostieken waren mystici, die tamelijk tolerant waren. Zij stonden naar inwendige kennis (het christus-bewustzijn) en werden alom voor ketters gehouden. Zelf zagen zij z i c h a l s o p r e c h t e christenen. Zij volgden het geestelijke pad, de gehoorzaamheid aan JHWH, en niet een blind geloof in tradities en historisch vervormde verhalen. Veel door de christenen gerespecteerde filosofen als Clemens en Origenes noemden de gnostiek 'het ware christendom'. Het traditionele christendom van de eerste eeuwen ging uit van geloof en leefde bij genade. Dat zijn twee plausibele of rekbare begrippen. De gnostici gingen daarentegen uit van kennis door ervaring, het echte weten, en niet geloven op gezag van anderen. Geen goedkope genade, maar recht en gerechtigheid. Zij stelden dat geloof vatbaar is voor twijfel, maar dat kennis zekerheid verschaft, dat men daardoor de waarheid ervaart. Vandaar dat de latere Gereformeerden het ware geloof omschrijven als een kennis, toestemmen en vertrouwen. In feite onderschrijven zij daarmee het gnostieke uitgangspunt. De gnostici wilden leren, desnoods van heidenen. Zij sloten zich niet op in hun eigen kring van belijders. Zij bezaten geen 'drie formulieren van enigheid'. Zij volgden het spirituele pad en zochten allereerst zelfkennis. Immers, jezelf kennen, was voor hen ook God kennen. De gereformeerden noemen dit 'overtuiging van zonden', of naar de Heidelbergse Catechismus 'kennis der ellende'. Ook eerden de gnostieken hun vrouwen als gelijkwaardigen, terwijl de christelijke kerk in het spoor van het patriarchale denken zich voortbewoog. Zij zagen vrouwen als tweederangs wezens, waarop de duivel meer vat had en Eva de hoofdschuldige was van de zondeval. De gnostieken keerden zich ook tegen de joden met hun wraakgierige god Adonnai. Daarmee gaven zij echter te kennen niet goed uit de weg te kunnen met een Godsbeeld dat zowel liefdevol is voor gehoorzamen en wrekend is voor ongehoorzamen. In het Verbondsboek staan hiervan vele voorbeelden.

was, en dat hij in werkelijkheid de enige zoon van God zou zijn. Echter, het christendom gebruikt wel dezelfde taal en dezelfde symbolen als de oude mysteriescholen, alleen heeft men er een andere tint aan gegeven, men heeft ze verchristelijkt. Het christendom is deswege niet uniek te noemen! Er is dan ook een totale reformatie nodig. De Reformatie en de Nadere Reformatie zijn in gebreke gebleven om een algehele terugkeer tot de Torah, tot het Verbond met Jahweh aan te gaan. Dát hebben wij vandaag de dag nodig! Gehoorzaamheid aan Zijn wil!

In Jesaja 58 wordt Israël gewezen op haar zonden. Jesaja moet een oproep doen uitgaan om de dode vorm van religie-bedrijven te verlaten. Israël moet een levende religie zijn, met woord en daad, gerechtigheid doende. Het vasten wat men deed was niet het vasten waar het JHWH om ging, zie hoofdstuk 58:

3 Zeggende: Waarom vasten wij, en Gij ziet het niet aan, waarom kwellen wij onze ziel, en Gij weet het niet? Ziet, ten dage, wanneer gijlieden vast, zo vindt gij uw lust, en gij eist gestrengelijk al uw arbeid.

4 Ziet, tot twist en gekijf vast gijlieden, en om goddelooslijk met de vuist te slaan; vast niet gelijk heden, om uw stem te doen horen in de hoogte.

Het doen van JHWH's wil en het inwilligen en houden van het verbond impliceert gehoorzaamheid aan Zijn Wet en het doen van gerechtigheid, wat hier duidelijk wijst naar sociale gerechtigheid en moreel gedrag. Daarbij staat het houden van de sabbat, als dé dag welke JHWH verkoos om te rusten, centraal en voorop, zie Jesaja 58:

12 En die uit u voortkomen, zullen bouwen de oude verwoeste plaatsen; de fondamenten, van geslacht tot geslacht verwoest, zult gij oprichten; en gij zult genaamd worden: Die de bressen toemuurt, die de paden weder opmaakt, om te bewonen.

13 Indien gij uw voet van den sabbat afkeert, van te doen uw lust op Mijn heiligen dag; en indien gij den sabbat noemt een verlustiging, opdat de HEERE geheilgd worde, Die te eren is; en indien gij dien eert, dat gij uw wegen niet doet, en uw eigen lust niet vindt, noch een woord daarvan spreekt;

7. Tijdens de dood van de god-mensen dalen zij allen af in het dodenrijk, de hel, en behalen aldaar een overwinning. Allen staan na drie nachten en drie dagen weer op en varen later ten hemel.

8. De dood van de god-mensen wordt gevierd met een maaltijd waarbij brood en wijn als de twee symbolen van lichaam en bloed worden geconsumeerd.

De vroege kerkvaders die de zaak van hun nieuwe religie veilig wilden stellen, schiepen daarenboven ook nog een duivel-figuur, die men kon

beschuldigen van plagiaat en zonde-aanstichter. Deze kerkvaders zijn te zien als de orthodoxe grondleggers van het christendom, het Rooms Katholicisme. De andersdenkende christenen destijds waren o.a. de gnostici, die door Rome werden vervolgd als zijnde ketters. De gnostische geschriften zijn destijds verbrand en vernietigd, maar in onze tijd zijn er weer teruggevonden, o.a. in Nag Hammadi en Qumran. Deze geschriften ademen een heel andere christelijke religie uit dan de traditionele. De gnostici geloofden niet in een historische Jezus. Verzoening had bij hen een heel

andere inhoud, dan wat de christelijke kerk in navolging van Augustinus en Anselmus leert. De gnostici kenden geen Jezus-cultuur zoals wij die vandaag de dag kennen, waarbij men Jezus als een vriend bezingt, die in onze plaats wilde staan.

Historie wordt gemaakt

Geschiedenis wordt gemaakt, o.a. door geschiedschrijvers die naar hun eigen mening de gebeurde feiten weergeven. Dat is een eenzijdig subjectief beeld en heel persoonlijk. Het is wel zo dat latere generaties het geschrevene voor waar houden en dat weer doorgeven. Wanneer men gaat twifelen aan de gangbare mening, valt men buiten de boot. Iets behoeft immers niet waar te zijn omdat de massa erin gelooft, of omdat het ons van jongs af is ingeprent. Ons is van kindsbeen af voorgehouden dat Jezus geboren werd in een stal als de zoon van God, wat wij op het Kerstfeest gedenken.¹ En dat Hij geleefd heeft, vele wonderen heeft verricht en

¹ Zie brochure 67.

2. Zie brochure 311

tenslotte door de leidslieden der joden overgeleverd werd aan de Romeinen om gedood te worden. Hij stond daarna na drie volle dagen op, wat wij gedenken op Pasen. Op de zondagsscholen, basisscholen en catechisaties werd ons voorgehouden dat er een hel en een hemel is. Dat alle uitverkorenen naar de hemel gaan, en dat alle verworpenen in de hel geworpen worden, waar men eeuwig zal tandenknarsen en tongkauwen in vlammen die niet uitgeblust kunnen worden. Er zouden slechts enkelen uitverkorenen zijn, maar het merendeel der mensen zou verworpen worden. Vanaf onze geboorte zouden wij reeds beladen zijn met een zwaar pak erfzonde, waarvan men alleen verlost zou kunnen worden doordat Jezus in onze plaats dat voor ons heeft willen wegdragen. Daartoe is geloof in Jesjoea vereist. Bij het sterven zou eerst de ziel van een mens naar de hemel en of naar de hel gaan, om bij de opstanding weer verenigd te worden met het lichaam, waarna een definitieve situatie zou ontstaan. Om een beter mens, een gelovige te worden, zou God een kerk hebben gesticht met een geestelijke stand (clerus), waardoor het heil ons zou toevallen. Om lidmaat te worden van die christelijke kerk moet men als klein kind worden 'gedoopt' (lees: besprenkelt) door een ambtsdrager van de kerk, in de naam van een drie-enige Godheid, de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Bij het opgroeien wordt aan de kinderen onderwijs gegeven in de leer der kerk, waarvan zij op zekere leeftijd een kerkelijk examen afleggen, waarvoor nog nooit iemand is gezakt. Een ieder slaagt en doet alsdan belijdenis van zijn geloof. Sommigen doen belijdenis van de leer die alhier geleerd wordt. Eenmaal lidmaat van de kerk, mag men deelnemen aan de mysteriën of sacramenten van de kerk, waarvan Rome er zeven heeft en de Reformatie er twee handhaaft. De mysteriën berusten op magische handelingen². De sacramenten zijn magie in plaats van mystiek, ze dienen als 'voertuigen' der genade. De kerk heeft haar eigen geloofsboek -de Bijbel samengesteld uit 66 boeken, en ze heeft haar eigen geloofsbelijdenissen opgesteld. Zij heeft de oude handschriften van de Bijbel vertaald, en de canon van de N.T.-boeken gekozen. De kerk heeft de Godsamen vertaald en gewijzigd, zodat de ware Naam in vergetelheid is geraakt³. Verder heeft de kerk de

³. Zie brochure no.6. 4. Zie brochure no.3. 5. Zie brochure no.14,15. 6. Zie brochure no.41,247,280. Men leze verder de brochures: 62 over de Wet van JHWH; 268 over de ziel of deze onsterfelijk is; 372 over

Wat eist JHWH van ons?

Jesjoea leerde in werkelijkheid niets anders dan wat in het O.T. geschreven staat. Hij verkondigde het aloude verbond en eiste gehoorzaamheid eraan. Wie Zijn woord zou horen en doen, zou eeuwig leven ontvangen, Johannes 5:24. Dan komt men niet in het oordeel, maar is men uit de staat des doods overgegaan in de staat des levens.

Wanneer wij Jesaja 33 lezen staan er simpele vereisten of levensvoorwaarden, waarmee men zich toegang verschaft tot de nieuwe komende wereld van Jahweh.

Zie vers 14 De zondaren te Sion zijn verschrikt; beving heeft de huichelaren aangegrepen; zij zeggen: Wie is er onder ons, die bij een verterend vuur wonen kan? Wie is er onder ons, die bij een eeuwig gloed wonen kan?

15 Die in gerechtigheden wandelt, en die billijkheden spreekt; die het gewin der onderdrukkingen verwerpt; die zijn handen uitschudt, dat zij geen geschenken behouden; die zijn oor stopt, dat hij geen bloedschulden hore, en zijn ogen toesluit; dat hij het kwade niet aanzie;

16 Die zal in de hoogten wonen, de sterkten der steenrotsen zullen zijn hoog vertrek zijn; zijn brood wordt hem gegeven, zijn wateren zijn gewis.

17 Uw ogen zullen den Koning zien in Zijn schoonheid; zij zullen een ver gelegen land zien.

In het N.T. is sprake van de logos (het Woord), welke typering wij in het O.T. niet terug kunnen vinden. Het begrip 'logos' komt ook uit de heidense mysteriën voort. De logos was in de mysteriën een idee, een gedachte. Men wilde nadenken over de oorspronkelijke Gods-gedachte waardoor Hij de wereld had geschapen. Christenen zijn echter de logos gaan zien als een persoon, als de tweede persoon in de drie-enige godheid. In Egypte zag men Osiris als de logos. De logos was in de mysteriescholen geen historisch figuur, maar een altoosdurend principe. Augustinus bekende het openhartig tijdens het lezen van studies over de heidense filosofie: "Ik lees daar dat het Goddelijke Woord werd geboren; noch uit de mens noch uit het vlees, maar uit God. Maar dat het Woord vlees geworden was en temidden van ons leefde, lees ik er niet".

De christenen onderscheiden zich van alle religies en mysteriescholen, door vol te houden dat hun logos de vleselijke zoon van Jozef en Maria

Augustinus

Vandaar dat hij het onnodig vond dat er priesters waren, die God van buitenaf naar de mens toe brachten. De mensen hadden volgens hem helemaal geen bemiddelaars nodig. Nee, leerde hij, God is reeds binnen in jullie. Ook wilde Akhenaton geen militair aanvalsleger. Niet dat hij nu zo heel populair was bij het volk, daar hij hen hun godsdienst en goden ontnam. Hij zag in dat de mensheid in hun veelgodendom niet het uiteindelijke DNA-plan van het universum zou kunnen bereiken. Vandaar dat hij het spoor naar de éne god volgde, om het collectieve DNA uit de leugenfase te halen waarin het belandt was, en het over te brengen in de werkelijkheid, n.l. het zogenaamde 'christus-bewustzijn'. Helaas, hij kreeg zijn doelstellingen niet voor elkaar, want de toenmalige maatschappij was té verziekt. De priesters en de legerleiding wilden hem vermoorden. Omdat hij 'onsterfelijk' was heeft men hem een speciale drank gegeven waardoor hij dood leek te zijn. Akhenaton had wel een kleine groep die hem volgde en trouw bleef, ongeveer 300 personen. Deze groep trok

later naar Massada en vormde er de groep der Essenen. Waarvan sommigen menen dat Jozef en Maria er deel van uitmaakten. De Egyptische mysterieschool van Akhenaton had een speciaal symbool, nl. het rechteroog van Horus, dat bestuurd wordt door het linker hersendeel van de mannelijke kennis. Illuminati en vrijmetselaren gebruiken het oog van Horus veel in hun symboliek, zie o.a. het Amerikaanse Grootzegel.

Christelijke symbolen

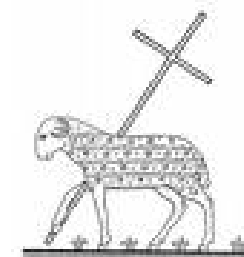
De meeste -zo niet alle- christelijke symbolen zijn van de heidense religies of mysteriescholen overgenomen. Het ANKH-kruis is, in de betekenis van vruchtbaarheidssymbool, het symbool van de zon (cirkel) die de aarde bevrucht en van energie voorziet (d.m.v. een kruis).

ANKH is de sleutel tot het leven en ook de sleutel tot het dodenrijk. Dit symbool was in Egypte bijzonder populair, waarvan de Kopten het hebben overgenomen als vroegchristelijk symbool. Op een Koptisch amulet dat zeldzaam is, staat de maagd Maria met in haar ene hand het ANKH-kruis en in haar andere hand het christelijke kruis. Het Ichthus vis-symbool is overgenomen uit de heidense astrologie. Zie verder onze brochure over de herkomst van het kruis.

geboden gewijzigd en de tijden veranderd, met name de zevende dag als sabbat afgeschaft en daarvoor de zondag in de plaats gesteld. De kerk heeft de spijswetten gewijzigd. Ze heeft sinds de opstanding van Jesjoea alle onreine dieren rein verklaard. De kerk heeft de feesten en gedenkdagen van JHWH afgeschaft en heeft ervoor in de plaats heidense feesten genomen, die men een christelijke tint gaf⁴. Om de macht der kerk uit te breiden is men wereldwijd zending gaan bedrijven, terwijl de Thora alleen aan Israël als verbond is gegeven⁵. Alle andersdenkenden worden door de kerk(en) voor ketters gehouden, vogelvrij verklaart, waarvan er duizenden vermoord zijn⁶.

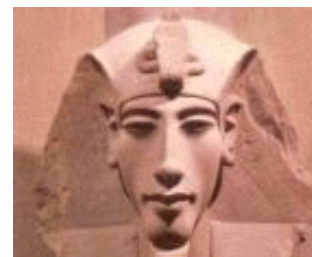
Oude Mysteryën

De kern van de Osiris, Dionysus, Adonis, Mithras, Attis en Bacchus-mysteryën is, dat een ingewijde symbolisch 'sterft' aan zijn lagere natuur, net als de voornoemde god-mensen, om op spirituele wijze op te staan als een herboren persoon. Op die wijze overwint men de dood, en is men tegelijkertijd mens en god, een god-mens. Alle god-mensen uit de mysteryën worden als mythische figuren gezien,

offerlam

de erfzonde; 381 over de sabbat; 391 over de Heilige Naam; 387 over de verzoening; 388 over de Mystieke Christus-ervaring; 394 over het Christus-bewustzijn.

Akhenaton

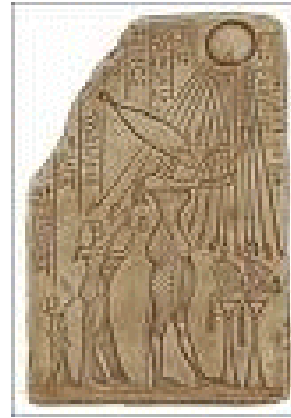
behalve Jesjoea (Jezus), die een historisch persoon zou zijn geweest. De kerkvaders maakten een verlossings-religie, met Jesjoea als verlosser. In de heidense mythe zijn tal van overeenkomsten te vinden tussen de god-mensen en Jesjoea. Alle andere god-mensen worden, net als Jesjoea, 'zoon van God' genoemd, en zouden geboren zijn uit maagden. De Verlosser zag men als de zondebok, waaruit Anselmus zijn verzoeningsleer ontwierp. Jesjoea is daarin het offerlam, en door Zijn bloedstorting zou vergeving tot stand zijn gekomen. De wedergeboorte zou bestaan in het gewassen zijn in Zijn bloed. In Griekenland werden mensen via een ceremonie letterlijk gewassen in het bloed van een geslacht lam. Bij de Mithras-diensten vierde men deze rituelen symbolisch, zoals de huidige vrijmetselarij ook dergelijke rituelen heeft, die op symbolische wijze een zaak voorstellen.

Wanneer wij ons verplaatsen in de eerste eeuwen van het christendom, is het vanzelf dat elke nieuwe organisatie of godsdienst wel kritiek ontving van buitenstaanders. Van kritiek kan men soms veel leren. Er waren critici die het christendom met haar Jezus-verhaal zagen als een kopie van de heidense mysteriën, met name die van Osiris en Dionysus. In het O.T. zou het gaan over de God van gerechtigheid en wraak, en in het N.T. zou het gaan over de God van liefde in Jesjoea, met name de broederliefde (adelphos). Echter, die broederliefde was er reeds lang in de mysteriescholen, voordat de christenen over deze liefde gingen spreken. De ingewijden van de mysteriescholen noemden elkaar ook broeders.

De christelijke kerk begon met een hemel- en hel-visie, waarvan in het O.T. geen sprake is. Ook deze visie was overgenomen uit de mysteriën. Oude christelijke filosofen als Origenes zeiden dat de letterlijke helse pijnigingen niet werkelijk bestonden. Zelfs de vorige paus liet zich op gelijke wijze hierover uit. Celsus noemde de leer van de altoosduurende pijniging in de hel, een aanstootgevend leerstuk. Ook komen wij in het O.T. geen drie-in-één-god tegen, wat eveneens uit de Egyptische mysteriën komt, van Osiris, Isis en Horus.

Akhenaton

Het is goed om de geschiedenis van de Egyptische koning Akhenaton te weten. Hij verscheen maar zeer kort op het toneel, slechts 17 ½ jaar. In die korte tijd redde hij wel ons latere spirituele leven. In zijn tijd leefde in Egypte het veelgodendom. Akhenaton ontving een hoger bewustzijn, wat men wel het 'christus-bewustzijn' noemt. In die tijd regeerde Amenhotep II als koning. Niet zijn eigen zoon, maar Akhenaton volgde hem op als

koning, die met zijn zuster Nefertite huwde. In het exacte middelpunt van het land bouwden Amenhotep II (volgens sommigen III) en Akhenaton een nieuwe stad, Tel el Amarna. Deze stad werd van witte stenen gebouwd. Akhenaton werd de eerste farao, wat zoveel betekent als 'dat wat je zult worden'. De kinderen van Akhenaton en Nefertite waren zo t e z i e n g e e n échte mensen, maar halfbloeden, reuzen/goden. Akhenaton brak met alle religies en goden en koos voor één religie en één god. De mensen wilden echter zien -zoals altijd- waarin zij

geloofden, dus gaf hij hen de zon als God. Geen beelden die men thuis kon neerzetten, maar een hemellichaam als God. De zon, daar kon men zich nog wel iets bij voorstellen, daar de levensenergie ervan tot ons afdaalt. Men ziet Akhenaton en Nefertite dan ook veelal afgebeeld staande onder de zon, die lange stralen naar beneden geeft. Aan de onderkant van die stralen zijn dikwijls symbolen getekend, zoals het ANK-symbool, of handjes. Dit wijst erop dat de levensenergie tot ons komt en dat wij deze moeten grijpen, inademen en ontvangen.

Akhenaton zag in alle religies de leugen overheersen. In het monotheïsme mocht slechts de waarheid gelden. Kunstenaars moesten realistische producten maken en mochten ook niet langer van hem liegen. De mensen mochten zelfs geen kleren meer van hem dragen, daar kleren een vorm van liegen inhield, je verbergen, zo zei Akhenaton, die zich dan ook dikwijls tamelijk ontbloot vertoonde. Alles moest waarheid bevatten en uitstralen. Akhenaton en Nefertite waren enorm groot van postuur en hadden toch wel wat eigenaardige lichaamsvormen. Akhenaton was 4.35 mtr lang en Nefertite 2.40 mtr. Hun kinderen waren al even misvormd en hadden zelfs twee harten. Akhenaton en Nefertite zouden van de ster Sirius afkomstig zijn, wat een binair sterrenstelsel is, waar wezens twee harten hebben. Akhenaton wierp de religieuze stelsels en priesterkasten omver. Hij leerde dat er slechts één God was, n.l. die binnen in de mens was.

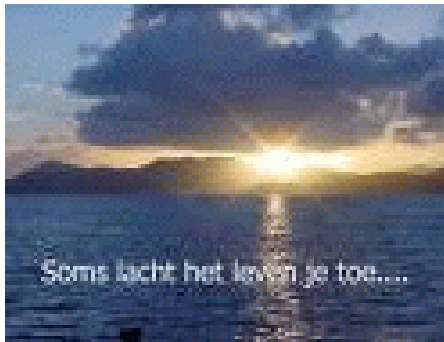

vastgrijpt wat er maar enigszins op lijkt, hoe onbetrouwbaar ook. De Jezus-cult die ontstaan is, zal instorten zodra blijkt dat er geen historische Jezus geweest is. Feiten vragen om bewijs. Feiten zelf vereisen geen geloof. Feiten liegen niet. Jahweh is Israëls Verlosser. Hem alleen moeten wij dienen en gehoorzamen.

Professor Peter Schmidt uit Gent, en Jim Walker geven een verslag van hun gedegen onderzoek, zie:

<http://www.kulak.ac.be/nl/PostacademischeVorming/UDL/Verschaffel/Voordrachten/Peter%20Schmidt/>

<http://www.positief-atheisme.nl/historische%20Jezus.htm>

Bronnen:

Hall Caine, 'Jezus' 2 delen.

Huyzer: Een zekere Jezus uit het jaar nul.

Drs. S. van Wersch: De Gnostische-occulte vloedgolf.

G. Lüdemann: Ketters.

N. Kooren, Het Messias Mysterie

R. Miller: Das Ende der Erbsünde.

A.P.v.d.Beld: Moest Jezus sterven?

Dr. T. Harpur: De 'heidense' Christus

Jim Walker: Heeft een historische Jezus ooit bestaan?

En nog vele anderen bronnen meer.

Groot Nieuws

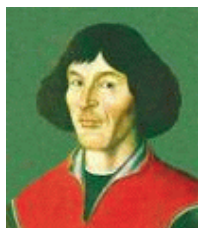
Voor jonge kinderen is het een hele opluchting wanneer zij erachter komen dat Sinterklaas en Zwarte-Piet in werkelijkheid niet bestaan. Het is een mythe. Mogelijk heeft er wel een soort figuur geleefd als Sinterklaas, die vrijgevig was, waarvan de mythe is afgeleid. Jonge kinderen geloven steevast in een historische Sinterklaas, die met zijn knecht, de Zwarte-Piet' (of zelfs met meerdere Pieten) op een wit paard over de daken van de huizen rijdt, zonder eraf te vallen. Ook Zwarte-Piet is een bijzonder figuur, die met zijn forse lichaam en grote zak op zijn rug evenwel door een klein schoorsteenkanaal naar beneden kan kruipen, om aldaar in de klompen en schoenen der zoete kinderen een cadeautje te stoppen. Stoute kinderen zou hij met zijn roede op hun billen slaan. Rond Sinterklaas zijn een heleboel verhalen in omloop gekomen en een groot aantal liedjes die je omstreeks 5 december tot vervelens toe kunt horen in de speelgoedwinkels. Sinterklaas is immers big-business. De daden van de goed-heilig man worden op z'n breedst uitgemeten, en het gaat erom de kinderen een zoet en gehoorzaam leven voor te houden, dat beloond wordt. Dat het om een mythe gaat wordt voor veel kinderen pas duidelijk wanneer zij groter worden, wanneer zij zien dat de Sinterklaas, in werkelijkheid hun eigen vader, meester of buurman blijkt te zijn. Dat is goed nieuws voor de kinderen. Wij zullen bezien of er nog meer mythen zijn, die kinderen en grote mensen voor waar houden, en of dat voor hen goed en groot nieuws is, wanneer hen de waarheid wordt voorgehouden.

Traditie

Algemeen leven veel eenvoudige christenen vanuit een traditie. Men is opgevoed vanuit een christelijke levensbeschouwing. Men gaat naar de kerk en luistert naar de voorgangers, want zo deden ook hun ouders, grootouders, etc. Op die wijze heeft men een vertrouwd wereldje waarin men zich afgeschermd en veilig voelt. Er wordt doorsnee genomen niet veel gestudeerd en onderzocht. Tijd, lust en deskundigheid ontbreken veelal. Vernieuwde inzichten vinden dan ook moeilijk ingang. Men heeft een muur rondom zich opgetrokken van vermeende zekerheden,

en wee degene die daarvan één steen durft afbreken. Wanneer er door onderzoekers aloude waarheden worden herontdekt, ontstaat er confrontatie, dat het effect heeft als van een stormram die tegen een muur

Bruno

beukt. Sommigen willen echter nog wel luisteren naar nieuwe ontwikkelingen, maar het grootste deel der goe-gemeente zal zich afwijzend opstellen. Er komen immers teveel bezwaren om de hoek kijken. Traditie is een niet te onderschatten macht, waardoor de zoektocht naar oorspronkelijke waarheid bijna onmogelijk wordt. Mensen willen nagenoeg niets afstaan van datgene wat zij voor waar houden. Zij kunnen zich maar moeilijk verplaatsen in de wereld van een herwonnen waarheid. Dat kostte Bruno, Galilei en Copernicus immers al veel moeite en hun leven. De mensen willen enig houvast hebben en menen via de traditie dat houvast te bezitten. Zelfs al zijn ze ervan overtuigd dat er heel veel niet klopt van de geloofsleer, en al zien zij dat het leven der geestelijke leiders niet in overeenstemming is met hun leer, dan nog zullen zij hun traditie blijven koesteren, met de gedachte dat niemand volmaakt is. Dat zou men kortzichtig kunnen noemen, gepaard met angst voor de onvrede en toorn van God, die hen voorgehouden wordt. Op die wijze wordt de grond voor een vruchtbare voedingsbodem, om het goede zaad te laten ontkiemen, bedorven. Vernieuwingen zetten zich dan ook moeizaam voort. Dikwijls zijn het de enkelingen en alleenstrijders die doorzetten en overwinnen om tot hernieuwde inzichten te komen. Zodra christenen iets moeten afstaan of loslaten, menen zij dat ze daarmee zondigen of zelfs de zonde tegen de heilige Geest begaan. Het is en blijft dan ook een hachelijke zaak om christenen te confronteren met hun onmogelijke leefwijze, foutieve leerstellingen en reeks van andere fouten. Men leeft vanuit een robot-denken en kudde-instinct, onder leiding van geestelijken die hun kudde liefst slapende houden, om rede van de wol en de melk.

Totale Reformatie

Wij gaven nummer één van onze brochureserie de titel: 'Totale Reformatie'. Wanneer je aan een dergelijk onderzoek begint, weet je niet wat je onderweg allemaal ontmoet. Je weet niet wat je als ballast allemaal

Veel christenen roepen vandaag de dag op om terug te keren tot onze 'joodse wortels'. Dat is onjuist. Het gaat erom dat wij terugkeren tot JHWH en Zijn Verbond met onze voorvaders, dus terugkeer tot onze eigen wortels!

Wij dienen ons als nazaten van de twaalf stammen in de verstrooiing op te maken om het hemelse Licht over ons te laten schijnen, volgens Jesaja 60, zie:

1 Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid van JHWH gaat over u op.

2 Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken; doch over u zal JHWH opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden.

3 En de heidenen (volkeren) zullen tot uw licht gaan, en koningen tot den glans, die u is opgegaan.

David als herder

Persoonlijk is er individuele opstanding noodzakelijk, een verlichting van Boven:

Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.

Nawoord: De Historische Jezus

Wij mogen ons toch wel afvragen of er fysieke bewijzen zijn dat Jezus echt heeft geleefd? Tot nog toe zijn er geen doorslaggevende bewijzen gevonden, dan alleen enige beweringen in geschriften van andere mensen. Er bestaat geen enkel eigentijds document waarin Jezus wordt genoemd. Pas eeuwen nadat Hij zou geleefd hebben werd er over Hem geschreven, en wel door vaak onbekende auteurs, die geen ooggetuigen waren geweest. Van de vier evangeliën in het NT weet ook niemand wie ze heeft geschreven. Ook heeft geen van deze schrijvers Jezus werkelijk ontmoet, dus geen ooggetuigenverslag kunnen geven. De evangelisten zijn meer kunstschilders dan verslaggevers. Er is ook geen enkel origineel manuscript meer voorhanden. De evangeliën zijn beschrijvende verhalen, bijna geheel in de derde persoonsvorm geschreven, terwijl ooggetuigen juist in de eerste persoonsvorm hun verslag weergeven. Het ontstane christendom is afhankelijk van een historische Jezus, vandaar dat men alles

verwerpelijk (Zie Deuteronomium 4:1-2 en 12:32). Wij dienen onze vader Abraham te volgen, die geheel en al zijn vertrouwen stelde op JHWH, hetwelk Jesjoea eveneens leerde, zie Mattheus 15:8-9. JHWH is volgens Psalm 23 de enige Goede Herder. En de Herder die ook aangekondigd wordt in het O.T. als de beloofde Koning van Israël, de Messias, ziet niet op Jesjoea, die reeds gekomen zou zijn, maar op een toekomstige koning uit David, of de opgestane David zelf in de eindtijd.

Haggai noemt hem echter Zerubbabel. Hij ontspruit uit de afgehouden stam van Davids koningshuis, Jesaja 11:1-16. Hij zal een ingewijde zijn in de zaken van Jahweh, waardoor hij kennis, raad en sterkte verkrijgt, wat bij een Davidisch koning past. Hij zal recht doen aan de armen en verdrukten, wanneer het Messiaans Vrederijk aanvangt.

Veelal laten theologen alle teksten over de enige goede Herder en de toekomstige koning van Israël slaan op Jesjoea. Jesjoea is echter de hemelse Vorst, de Koning der koningen, Hij is JHWH Zelf, die leeft in alle eeuwen, die troont in het Nieuwe hemelse Jeruzalem mét Zijn Gemeente, als regeringslichaam. Vandaar uit bestuurt Hij het aardse Israël, onder hun koning en herder David, de aardse Messias. Laten wij eens zien wat de Bijbel zelf zegt:

Hosea 3: 9 Maar zij zullen dienen JHWH, hun God, en hun koning David, dien Ik hun verwekken zal.

Jesaja 16:5 Want er zal een troon bevestigd worden in goedertierenheid, en op denzelven zal bestendig een zitten in de tent van David, een, die oordeelt en het recht zoekt, en vaardig is ter gerechtigheid.

Zacharia 3:8 Hoor nu toe, Jozua, gij hogepriester! gij en uw vrienden, die voor uw aangezicht zitten, want zij zijn een wonderteken; want ziet, Ik zal Mijn Knecht, de SPRUITE, doen komen. 6:12 En spreek tot hem, zeggende: Alzo spreekt JHWH der heirscharen, zeggende: Ziet, een Man, Wiens naam is SPRUITE, Die zal uit Zijn plaats spruiten, en Hij zal JHWH's tempel bouwen. 9:9 Verheug u zeer, gij dochter Sions! juich, gij dochter Jeruzalems! Ziet, uw Koning zal u komen!

Het gaat in de Schrift om twee Gezalfden!

In Jeremia 30-33 lezen wij van het herstel van het Verbond, de wederoprichting van Davids troon en het herstel van alle stammen Israëls, niet als een soort kerkverband, maar een nationaal herstel, tot heil der volkeren. Daarvan zingen wij, dat die koning uit David gezegend zal zijn, die tot ons komt in Jahweh's naam!

af zult moeten werpen, en wat je als duurzame schatten tot je moet nemen. Het is een zoektocht, een speuren naar de vele stukjes van de grote legpuzzel, om er de eenheid uit samen te stellen. Immers, de kern van alle oude filosofie en religie is, om inzicht te verkrijgen dat alle dingen een eenheid vormen! Die éénheid is er. De Schepper is één, en hoewel de schepping een veelheid toont, ligt er evenwel een eenheidsbeginsel in uitgedrukt. Die eenheid drukte men vanaf oude tijden uit d.m.v. de cirkel of auroboros. Ook tekende men in de cirkel wel een pentagram, een vijfpuntige ster, als symbool van perfectie en eenheid. Het eenheidsstreven is er altijd geweest onder de mensen, maar scheen steeds te mislukken. Hoe en waaraan dat ligt, lijkt voor ons mensen moeilijk te aanvaarden. Het ligt aan onze ik-gerichtheid, aan onze ego-centriciteit, aan onze innerlijke verdeeldheid en hokjesgeest, aan ons robot-denken. Vanuit die ondeugdelijke basis gaan wij idealen najagen. Wij zien daarbij wel in dat eenheid kracht geeft. Samenbinding geeft sterkte, denk aan een kabel die uit vele draadjes samengevlochten is tot een sterk koord. Wij kennen de principes wel, maar de weg om deze hoge doelen te bereiken lijkt ons onbegaanbaar.

Om eenheid te bereiken hebben de vroege kerkvaders een instituut opgericht waarin macht heerste. Het bleek al spoedig dat eenvoudige mensen een herder nodig hadden om zich te laten leiden, net zoals bij de schapen. Alle schapen kunnen niet tegelijk macht hebben, maar dienen hun herder te volgen. De kerk stelde een hiërarchische macht in, verdeeld over een aantal personen, ambten en rangen. Ten tijde van keizer Constantijn werd de kerk staatskerk en brak er voor de steeds vervolgde christenen een soort gouden eeuw aan. De kerk vormde een soort militie, die zich diende te verdedigen tegen andersdenkenden, en gelijkdenkenden moest beschermen. Men streefde naar eenheid, naar saamhorigheid van alle leden die hetzelfde geloof voorstonden. Hoe men zulk een eenheid kon handhaven werd al spoedig duidelijk, daar men andersdenkenden in de naam van God ging vervolgen en vermoorden. De kerk had haar les getrokken uit de geschiedenis van de grote wereldrijken en machtige heersers, die ook streefden naar eenheid. Bij hen bleef het een opkomen, blinken en weer verzinken. Op één fenomeen na. Men had

Egyptische oroborus

gezien dat het volk Israël een eenheid vormde, en dat ondanks de scheuring van het rijk, toch in de rest (overblijfsel) die eenheid bleef voortbestaan. Hoe dat mogelijk was werd duidelijk, daar JHWH aan Israël Zijn verbond en verbondsboek -de Torah- had gegeven. In zekere zin gaat het hier bij Israël dus ook om een boek-religie. Het Verbond of de Wet was vastgelegd in een code, in een geschrift. Daaruit vloeide het eenheidsbeginsel voort. JHWH is één, en álles keert weer tot Hem terug, omdat het Hem toebehoort.

Abraham

Abraham hield het Verbond, bestaande uit wetten en leefregels, zie :

Genesis 26:5 Daarom dat Abraham Mijn stem gehoorzaam geweest is, en heeft onderhouden Mijn bevel, Mijn geboden, Mijn inzettingen en Mijn wetten.

Dat streven van Abraham zette zich in zijn kinderen voort, althans in de lijn van Izaak, ondanks diverse schendingen van het Verbond. JHWH beloofde herstel en wederoprichting van het verscheurde volk, van de gespleten natie. De verzameling van álle twaalf stammen onder één Hoofd werd aangekondigd, o.a. in Jeremia 30-33. Daarbij gaat het o.a. om het herstel van Davids troon en koningschap, zie oa. Psalm..2, 110, Ezechiël 37. De vroege christelijke kerk heeft hieruit munt geslagen en stelde dat zij de geestelijke voortzetting was van het natuurlijke Israël. Het oude verbond zou volgens de kerk zijn vervuld, en er zou een totaal nieuw verbond zijn opgericht. Vandaar dat men de Bijbel in twee delen splitste en het oude deel ervan het 'Oude Testament' noemde, en het door haar eraan toegevoegde deel noemde men het 'Nieuwe Testament'. Op zichzelf zijn deze benamingen al onjuist, daar een testament gaat over nalatenschap. Zie onze brochure 302 over Het Verbond.

Het gaat JHWH immers niet om een geheel nieuw verbond, maar om een hersteld verbond, en wel met hetzelfde natuurlijke volk Israël van voorheen, maar dan in later tijd. Dat herstel vond reeds plaats ten tijde van de apostelen, zie Handelingen 26:7 en Jakobus 1:1. Israël was onder andere namen de diaspora ingegaan, waarvan blijkt dat oa. de Efeziërs, de Galaten en anderen raciale Israëlieten waren. Zij waren vervreemd van hun

volk de kennis. De kennis die de leidslieden hadden was misvormd. Jesjoea sprak over de geheimenissen van Zijn koninkrijk. De eerste christenen kenden deze geheimenissen nog wel, maar daarna verviel het echte geloof heel snel. Zoals reeds gezegd ging de vroege kerk leven bij dogma's, omdat zij als instituut in de eerste plaats voor zichzelf diende te zorgen om te overleven. Zij voerde het dogma in van de schulddeging door het bloed van Christus, en dat dogma stelde men centraal. Verzoening door voldoening, zo luidde het dogma. Verzoening is niet zozeer inhoudelijk fout, maar niet als enige pijler en dogma dat de mensen hun verantwoordelijkheid ontnemt. Zie overigens brochure 387 over de ware betekenis van 'verzoening' als reiniging.

Tevoren had de schulddeging bij de eerste christenen een heel andere betekenis, waarbij een ieder persoonlijk verantwoordelijk stond voor zijn daden. Met de invoering van de nieuwe dogma's ontnam men de mensen hun persoonlijke verantwoordelijkheid en maakte men hen afhankelijk van de kerk en haar bemiddelaars inzake schuldtoelating. De mensen zondigden en hun gewetens klaagden hen aan. Zij wilden naar de hemel die de kerk hen voor schilderde, maar dan moesten zij van hun zonden worden bevrijd. De kerk was hun gids en wilde tegen betaling de schuld vergeven. Dit privilege baseerde de kerk op de zogenaamde sleutelmacht.

Willen wij oprechte dienaren van onze Schepper zijn, en geen slaven van één of ander religieus systeem, dus 'kinderen van Abraham als vader der gelovigen', dan dienen wij ons leven en geloof in alle omstandigheden van ons leven te toetsen en te verifiëren met het Verbond. Wat daarvan enigszins afwijkt, hetzij dat er iets aan toegevoegd is, hetzij dat er iets afgenomen is, is zonder meer

eeuw leefde waarin Jesjoea zou hebben geleefd, spreekt nergens over Jesjoea. Alleen Josephus beschrijft Jesjoea als een leraar die in aanzien was, welke onder Pilatus werd gedood en na drie dagen weer opstond. Bij nader onderzoek gelooft echter geen enkele serieuze geleerde dat deze passages over Jesjoea echt van Josephus afkomstig zijn.

Verder leerden de gnostieken dat de mens uit een lager zelf bestond, en uit een hoger zelf. Het lagere zelf was het stoffelijke, het sterfelijk lichamelijke, de aards-gerichtheid. Wanneer men dat goed leerde kennen in zijn ware gedaante (door overtuiging van zonde en verlichting met de heilige Geest) zal men zichzelf gaan mishagen, zoals in Leviticus 26:41-44 staat, waarna pas de wáre mens opstaat in ons, het onsterfelijke hogere zelf, waardoor wij een christos, dat is een gezalfde worden. Dit leerden trouwens alle heidense filosofen ook, die het noodzakelijk vonden los te geraken van het sterfelijke en opgewekt te worden tot het onsterfelijke, of zoals in Efezen 5:14 staat: *Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.*

Jesjoea leeft

De titel van deze brochure is: 'Jesjoea (Jezus) leeft'.

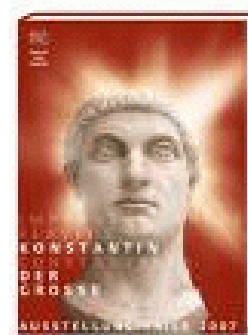
Welnu, wij dienen uit te zoeken op welke wijze Hij leeft en op welke wijze wij het christus-bewustzijn⁷ kunnen, ja moeten omdragen. Wij dienen onszelf zo nodig kritische vragen te stellen over de historische Jezus en welk belang de vroege kerk erbij had om van de mythische Jezus een historisch figuur te maken. Of anders gesteld: Welk belang hadden de gnostici erbij om een historische Jezus te ontkennen?

Jesjoea is gekomen om de kennis van de Thora te herstellen. (Wij laten hier even de vraag buiten beschouwing of Jesjoea een historisch figuur was ja dan nee⁸). Er was wel kennis te over, maar de leidslieden onthielden het

⁷Zie onze brochure 431 De Patronen van de Schepping, over het 'christus-bewustzijn', en no. 388 en 394.

⁸ Volgens gnostici en andere groeperingen gaat het niet om een historische Jezus. De Romeinen staan bekend als lieden die zorgvuldig verslagen maakten van al hun activiteiten, in ieder geval van hun rechtsplegingen. Er is echter geen enkel verslag van de terechtstelling van Jesjoea onder Pilatus ooit gevonden. Er is een indrukwekkende lijst van geschiedschrijvers, die tijdens de eeuw waarin Jesjoea zou hebben geleefd, boeken hebben geschreven, die een grote bibliotheek zouden kunnen vullen. In geen enkel van de zeer vele boeken uit die tijd wordt met één woord over Jezus gesproken. Pas in de 2e eeuw wordt door Plinius, Suetonius en Tacitus iets verhaald over een groepje christenen, maar zij vertellen niets over Jesjoea zelf. De joodse schrijver Philo, die in dezelfde

burgerschap, van de verbonden en beloften. Alleen een echte Israëliet kan vervreemden van zijn burgerschap.

Tijdens de apostelen ware er lieden als Simon de Tovenaar die een religie begonnen vanuit onedele motieven. De weinige ware gelovigen die er waren, werden door hen verdrukt en vervolgd. Dat heeft zich een paar honderd jaar ontwikkeld, tot onder Constantijn de Grote deze nieuwe zich christelijk noemende religie tot staatsreligie werd aangenomen. De vlag met het zogenaamde kruis van Christus mocht de lading dekken. Deze religie bestond echter uit een samenraapsel van oude natuurreligies. Constantijn had

vertegenwoordigers van verschillende christelijke stromingen én die van andere godsdiensten bijeengeroepen te Nicea in het jaar 325 en leidde persoonlijk dit concilie. Na dit concilie horen wij plotseling niets meer van de andere 'heidense' godsdiensten, maar konden allen zich blijkbaar vinden in de door Constantijn en zijn mensen ontworpen godsdienstleer. Wij zien in deze godsdienstleer dat alle heidense aspecten van de mysteriën aanwezig zijn en ook de god-mensen, maar dat deze andere namen hadden gekregen. Jezus werd in deze godsdienstleer naar voren gehaald als zijnde de 'volmaakte Israëliet', waarop geen enkele echte Israëliet iets zou kunnen aanmerken. Jezus (Jesjoea) zou zelfs een betere invulling van de Torah hebben gegeven dan iedere leraar of profeet van voorheen. Men nam hiermee afstand van de Torah, en de latere christenen werd voorgehouden dat Jezus alles vervuld had, zodat zij geen rekening meer met de Torah hoefden te houden. De Tenach werd aldus uitgelegd op allegorische wijze, dat Jezus erin zou zijn aangekondigd en alles op Hem wachtte. Men zie op Internet het artikel uit het blad Nexus: "The Forged Origins of the New Testament", heel leerzaam.

<http://www.nexusmagazine.com/articles/NewTestament.html>

De intentie van Constantijn was om te Nicea een nieuwe god te scheppen en een nieuwe pluriforme religie die zijn rijk zou samenbinden. Tijdens de debatten in Nicea passeerden 53 goden de revue. Echter, men kon geen geschikte god vinden voor de nieuwe religie. Tenslotte nam Constantijn persoonlijk het initiatief om de 318 bisschoppen te laten kiezen uit vijf

goden, nl.. uit Ceasar, Krishna, Mithras, Horus en Zeus. Hij drong er daarna op aan dat de Druïdische god Hesus en de Oosterse verlosser-god Krishna zouden worden verenigd in één god, n.l. Hesus Krishna. Er stemden 161 bisschoppen voor, en het werd Jezus-Christus. Constantijn gaf daarna Eusebius opdracht om een aantal nieuwe boeken te schrijven over deze nieuwe god! Welnu, daarin is hij uitermate geslaagd!

Geen nieuwe godsdienst

Het christendom van Constantijn was in werkelijkheid geen nieuwe godsdienst, maar was een voortzetting van diverse oude heidense mysterie-religies. Het blijkt meer en meer dat de oude Egyptische natuur-religie de basis ervan vormt. Het zogenaamde heidendom uit de oudheid -dus in dezen uit Egypte- was echter geen primitieve religie, maar een zeer hoog ontwikkelde vorm van natuurreligie. De Egyptenaren van toen zochten naar echte spiritualiteit. Hun ingewijden (dat is slechts 1% der bevolking) kenden de mysteries en hun betekenis. De kern van de mysteriën vormde de mythe rond een stervende en weer verrijzende god-mens, zoals men dat waarnam in de natuur, in de jaargetijden, waarbij de zon opkomt in het voorjaar en vertrekt in het najaar. In Egypte noemde men deze god-mens Osiris, in Perzië Mithras, en in Griekenland Dionysus, etc.,. Het latere verhaal van Jesjoea (Jezus) in de evangeliën bevat alle karakteristieken van de eerdere god-mensen. Er zijn een aantal treffende overeenkomsten te noemen:

1. De oude god-mensen waren van vlees en bloed. Zij waren als verlosser de zoon van de godheid.
2. De vader van de god-mensen is de onsterfelijke hoofdgod, terwijl hun moeder een sterfelijke maagd is.
3. In de meeste gevallen laat men de god-mensen op 25-december geboren worden in een grot of stal, tijdens winter-zonnewende, waarbij herders aanwezig zijn. Hieruit is het zogeheten 'Kerstfeest' ontstaan.
4. De meeste god-mensen veranderen tijdens hun leven op een bruiloft water in wijn. Ze zijn wonderdoeners.
5. De god-mensen rijden bijna allen op ezels een stad binnen, terwijl juichende scharen langs de kant van de weg toezien.
6. Tijdens Paastijd sterven de god-mensen plaatsvervangend voor de zonden van het volk.

14 Dan zult gij u verlustigen in JHWH, en Ik zal u doen rijden op de hoogten der aarde, en Ik zal u spijzigen met de erve van uw vader Jakob; want de mond van JHWH heeft het gesproken.

Gnostiek

De gnostieken waren mystici, die tamelijk tolerant waren. Zij stonden naar inwendige kennis (het christus-bewustzijn) en werden alom voor ketters gehouden. Zelf zagen zij z i c h a l s o p r e c h t e christenen. Zij volgden het geestelijke pad, de gehoorzaamheid aan JHWH, en niet een blind geloof in tradities en historisch vervormde verhalen. Veel door de christenen gerespecteerde filosofen als Clemens en Origenes noemden de gnostiek 'het ware christendom'. Het traditionele christendom van de eerste eeuwen ging uit van geloof en leefde bij genade. Dat zijn twee plausibele of rekbare begrippen. De gnostici gingen daarentegen uit van kennis door ervaring, het echte weten, en niet geloven op gezag van anderen. Geen goedkope genade, maar recht en gerechtigheid. Zij stelden dat geloof vatbaar is voor twijfel, maar dat kennis zekerheid verschaft, dat men daardoor de waarheid ervaart. Vandaar dat de latere Gereformeerden het ware geloof omschrijven als een kennis, toestemmen en vertrouwen. In feite onderschrijven zij daarmee het gnostieke uitgangspunt. De gnostici wilden leren, desnoods van heidenen. Zij sloten zich niet op in hun eigen kring van belijders. Zij bezaten geen 'drie formulieren van enigheid'. Zij volgden het spirituele pad en zochten allereerst zelfkennis. Immers, jezelf kennen, was voor hen ook God kennen. De gereformeerden noemen dit 'overtuiging van zonden', of naar de Heidelbergse Catechismus 'kennis der ellende'. Ook eerden de gnostieken hun vrouwen als gelijkwaardigen, terwijl de christelijke kerk in het spoor van het patriarchale denken zich voortbewoog. Zij zagen vrouwen als tweederangs wezens, waarop de duivel meer vat had en Eva de hoofdschuldige was van de zondeval. De gnostieken keerden zich ook tegen de joden met hun wraakgierige god Adonnai. Daarmee gaven zij echter te kennen niet goed uit de weg te kunnen met een Godsbeeld dat zowel liefdevol is voor gehoorzamen en wrekend is voor ongehoorzamen. In het Verbondsboek staan hiervan vele voorbeelden.

was, en dat hij in werkelijkheid de enige zoon van God zou zijn. Echter, het christendom gebruikt wel dezelfde taal en dezelfde symbolen als de oude mysteriescholen, alleen heeft men er een andere tint aan gegeven, men heeft ze verchristelijkt. Het christendom is deswege niet uniek te noemen! Er is dan ook een totale reformatie nodig. De Reformatie en de Nadere Reformatie zijn in gebreke gebleven om een algehele terugkeer tot de Torah, tot het Verbond met Jahweh aan te gaan. Dát hebben wij vandaag de dag nodig! Gehoorzaamheid aan Zijn wil!

In Jesaja 58 wordt Israël gewezen op haar zonden. Jesaja moet een oproep doen uitgaan om de dode vorm van religie-bedrijven te verlaten. Israël moet een levende religie zijn, met woord en daad, gerechtigheid doende. Het vasten wat men deed was niet het vasten waar het JHWH om ging, zie hoofdstuk 58:

3 Zeggende: Waarom vasten wij, en Gij ziet het niet aan, waarom kwellen wij onze ziel, en Gij weet het niet? Ziet, ten dage, wanneer gijlieden vast, zo vindt gij uw lust, en gij eist gestrengelijk al uw arbeid.

4 Ziet, tot twist en gekijf vast gijlieden, en om goddelooslijk met de vuist te slaan; vast niet gelijk heden, om uw stem te doen horen in de hoogte.

Het doen van JHWH's wil en het inwilligen en houden van het verbond impliceert gehoorzaamheid aan Zijn Wet en het doen van gerechtigheid, wat hier duidelijk wijst naar sociale gerechtigheid en moreel gedrag. Daarbij staat het houden van de sabbat, als dé dag welke JHWH verkoos om te rusten, centraal en voorop, zie Jesaja 58:

12 En die uit u voortkomen, zullen bouwen de oude verwoeste plaatsen; de fondamenten, van geslacht tot geslacht verwoest, zult gij oprichten; en gij zult genaamd worden: Die de bressen toemuurt, die de paden weder opmaakt, om te bewonen.

13 Indien gij uw voet van den sabbat afkeert, van te doen uw lust op Mijn heiligen dag; en indien gij den sabbat noemt een verlustiging, opdat de HEERE geheilgd worde, Die te eren is; en indien gij dien eert, dat gij uw wegen niet doet, en uw eigen lust niet vindt, noch een woord daarvan spreekt;

7. Tijdens de dood van de god-mensen dalen zij allen af in het dodenrijk, de hel, en behalen aldaar een overwinning. Allen staan na drie nachten en drie dagen weer op en varen later ten hemel.

8. De dood van de god-mensen wordt gevierd met een maaltijd waarbij brood en wijn als de twee symbolen van lichaam en bloed worden geconsumeerd.

De vroege kerkvaders die de zaak van hun nieuwe religie veilig wilden stellen, schiepen daarenboven ook nog een duivel-figuur, die men kon

beschuldigen van plagiaat en zonde-aanstichter. Deze kerkvaders zijn te zien als de orthodoxe grondleggers van het christendom, het Rooms Katholicisme. De andersdenkende christenen destijds waren o.a. de gnostici, die door Rome werden vervolgd als zijnde ketters. De gnostische geschriften zijn destijds verbrand en vernietigd, maar in onze tijd zijn er weer teruggevonden, o.a. in Nag Hammadi en Qumran. Deze geschriften ademen een heel andere christelijke religie uit dan de traditionele. De gnostici geloofden niet in een historische Jezus. Verzoening had bij hen een heel

andere inhoud, dan wat de christelijke kerk in navolging van Augustinus en Anselmus leert. De gnostici kenden geen Jezus-cultuur zoals wij die vandaag de dag kennen, waarbij men Jezus als een vriend bezingt, die in onze plaats wilde staan.

Historie wordt gemaakt

Geschiedenis wordt gemaakt, o.a. door geschiedschrijvers die naar hun eigen mening de gebeurde feiten weergeven. Dat is een eenzijdig subjectief beeld en heel persoonlijk. Het is wel zo dat latere generaties het geschrevene voor waar houden en dat weer doorgeven. Wanneer men gaat twifelen aan de gangbare mening, valt men buiten de boot. Iets behoeft immers niet waar te zijn omdat de massa erin gelooft, of omdat het ons van jongs af is ingeprent. Ons is van kindsbeen af voorgehouden dat Jezus geboren werd in een stal als de zoon van God, wat wij op het Kerstfeest gedenken.¹ En dat Hij geleefd heeft, vele wonderen heeft verricht en

¹ Zie brochure 67.

2. Zie brochure 311

tenslotte door de leidslieden der joden overgeleverd werd aan de Romeinen om gedood te worden. Hij stond daarna na drie volle dagen op, wat wij gedenken op Pasen. Op de zondagsscholen, basisscholen en catechisaties werd ons voorgehouden dat er een hel en een hemel is. Dat alle uitverkorenen naar de hemel gaan, en dat alle verworpenen in de hel geworpen worden, waar men eeuwig zal tandenknarsen en tongkauwen in vlammen die niet uitgeblust kunnen worden. Er zouden slechts enkelen uitverkorenen zijn, maar het merendeel der mensen zou verworpen worden. Vanaf onze geboorte zouden wij reeds beladen zijn met een zwaar pak erfzonde, waarvan men alleen verlost zou kunnen worden doordat Jezus in onze plaats dat voor ons heeft willen wegdragen. Daartoe is geloof in Jesjoea vereist. Bij het sterven zou eerst de ziel van een mens naar de hemel en of naar de hel gaan, om bij de opstanding weer verenigd te worden met het lichaam, waarna een definitieve situatie zou ontstaan. Om een beter mens, een gelovige te worden, zou God een kerk hebben gesticht met een geestelijke stand (clerus), waardoor het heil ons zou toevallen. Om lidmaat te worden van die christelijke kerk moet men als klein kind worden 'gedoopt' (lees: besprenkelt) door een ambtsdrager van de kerk, in de naam van een drie-enige Godheid, de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Bij het opgroeien wordt aan de kinderen onderwijs gegeven in de leer der kerk, waarvan zij op zekere leeftijd een kerkelijk examen afleggen, waarvoor nog nooit iemand is gezakt. Een ieder slaagt en doet alsdan belijdenis van zijn geloof. Sommigen doen belijdenis van de leer die alhier geleerd wordt. Eenmaal lidmaat van de kerk, mag men deelnemen aan de mysteriën of sacramenten van de kerk, waarvan Rome er zeven heeft en de Reformatie er twee handhaaft. De mysteriën berusten op magische handelingen². De sacramenten zijn magie in plaats van mystiek, ze dienen als 'voertuigen' der genade. De kerk heeft haar eigen geloofsboek -de Bijbel samengesteld uit 66 boeken, en ze heeft haar eigen geloofsbelijdenissen opgesteld. Zij heeft de oude handschriften van de Bijbel vertaald, en de canon van de N.T.-boeken gekozen. De kerk heeft de Godsamenen vertaald en gewijzigd, zodat de ware Naam in vergetelheid is geraakt³. Verder heeft de kerk de

³. Zie brochure no.6. 4. Zie brochure no.3. 5. Zie brochure no.14,15. 6. Zie brochure no.41,247,280. Men leze verder de brochures: 62 over de Wet van JHWH; 268 over de ziel of deze onsterfelijk is; 372 over

Wat eist JHWH van ons?

Jesjoea leerde in werkelijkheid niets anders dan wat in het O.T. geschreven staat. Hij verkondigde het aloude verbond en eiste gehoorzaamheid eraan. Wie Zijn woord zou horen en doen, zou eeuwig leven ontvangen, Johannes 5:24. Dan komt men niet in het oordeel, maar is men uit de staat des doods overgegaan in de staat des levens.

Wanneer wij Jesaja 33 lezen staan er simpele vereisten of levensvoorwaarden, waarmee men zich toegang verschaft tot de nieuwe komende wereld van Jahweh.

Zie vers 14 De zondaren te Sion zijn verschrikt; beving heeft de huichelaren aangegrepen; zij zeggen: Wie is er onder ons, die bij een verterend vuur wonen kan? Wie is er onder ons, die bij een eeuwig gloed wonen kan?

15 Die in gerechtigheden wandelt, en die billijkheden spreekt; die het gewin der onderdrukkingen verwerpt; die zijn handen uitschudt, dat zij geen geschenken behouden; die zijn oor stopt, dat hij geen bloedschulden hore, en zijn ogen toesluit; dat hij het kwade niet aanzie;

16 Die zal in de hoogten wonen, de sterkten der steenrotsen zullen zijn hoog vertrek zijn; zijn brood wordt hem gegeven, zijn wateren zijn gewis.

17 Uw ogen zullen den Koning zien in Zijn schoonheid; zij zullen een ver gelegen land zien.

In het N.T. is sprake van de logos (het Woord), welke typering wij in het O.T. niet terug kunnen vinden. Het begrip 'logos' komt ook uit de heidense mysteriën voort. De logos was in de mysteriën een idee, een gedachte. Men wilde nadenken over de oorspronkelijke Gods-gedachte waardoor Hij de wereld had geschapen. Christenen zijn echter de logos gaan zien als een persoon, als de tweede persoon in de drie-enige godheid. In Egypte zag men Osiris als de logos. De logos was in de mysteriescholen geen historisch figuur, maar een altoosdurend principe. Augustinus bekende het openhartig tijdens het lezen van studies over de heidense filosofie: "Ik lees daar dat het Goddelijke Woord werd geboren; noch uit de mens noch uit het vlees, maar uit God. Maar dat het Woord vlees geworden was en temidden van ons leefde, lees ik er niet".

De christenen onderscheiden zich van alle religies en mysteriescholen, door vol te houden dat hun logos de vleselijke zoon van Jozef en Maria

Augustinus

Vandaar dat hij het onnodig vond dat er priesters waren, die God van buitenaf naar de mens toe brachten. De mensen hadden volgens hem helemaal geen bemiddelaars nodig. Nee, leerde hij, God is reeds binnen in jullie. Ook wilde Akhenaton geen militair aanvalsleger. Niet dat hij nu zo heel populair was bij het volk, daar hij hen hun godsdienst en goden ontnam. Hij zag in dat de mensheid in hun veelgodendom niet het uiteindelijke DNA-plan van het universum zou kunnen bereiken. Vandaar dat hij het spoor naar de éne god volgde, om het collectieve DNA uit de leugenfase te halen waarin het belandt was, en het over te brengen in de werkelijkheid, n.l. het zogenaamde 'christus-bewustzijn'. Helaas, hij kreeg zijn doelstellingen niet voor elkaar, want de toenmalige maatschappij was té verziekt. De priesters en de legerleiding wilden hem vermoorden. Omdat hij 'onsterfelijk' was heeft men hem een speciale drank gegeven waardoor hij dood leek te zijn. Akhenaton had wel een kleine groep die hem volgde en trouw bleef, ongeveer 300 personen. Deze groep trok

later naar Massada en vormde er de groep der Essenen. Waarvan sommigen menen dat Jozef en Maria er deel van uitmaakten. De Egyptische mysterieschool van Akhenaton had een speciaal symbool, nl. het rechteroog van Horus, dat bestuurd wordt door het linker hersendeel van de mannelijke kennis. Illuminati en vrijmetselaren gebruiken het oog van Horus veel in hun symboliek, zie o.a. het Amerikaanse Grootzegel.

Christelijke symbolen

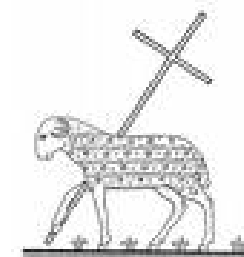
De meeste -zo niet alle- christelijke symbolen zijn van de heidense religies of mysteriescholen overgenomen. Het ANKH-kruis is, in de betekenis van vruchtbaarheidssymbool, het symbool van de zon (cirkel) die de aarde bevrucht en van energie voorziet (d.m.v. een kruis).

ANKH is de sleutel tot het leven en ook de sleutel tot het dodenrijk. Dit symbool was in Egypte bijzonder populair, waarvan de Kopten het hebben overgenomen als vroegchristelijk symbool. Op een Koptisch amulet dat zeldzaam is, staat de maagd Maria met in haar ene hand het ANKH-kruis en in haar andere hand het christelijke kruis. Het Ichthus vis-symbool is overgenomen uit de heidense astrologie. Zie verder onze brochure over de herkomst van het kruis.

geboden gewijzigd en de tijden veranderd, met name de zevende dag als sabbat afgeschaft en daarvoor de zondag in de plaats gesteld. De kerk heeft de spijswetten gewijzigd. Ze heeft sinds de opstanding van Jesjoea alle onreine dieren rein verklaard. De kerk heeft de feesten en gedenkdagen van JHWH afgeschaft en heeft ervoor in de plaats heidense feesten genomen, die men een christelijke tint gaf⁴. Om de macht der kerk uit te breiden is men wereldwijd zending gaan bedrijven, terwijl de Thora alleen aan Israël als verbond is gegeven⁵. Alle andersdenkenden worden door de kerk(en) voor ketters gehouden, vogelvrij verklaart, waarvan er duizenden vermoord zijn⁶.

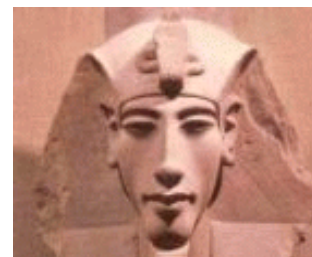
Oude Mysteryën

De kern van de Osiris, Dionysus, Adonis, Mithras, Attis en Bacchus-mysteryën is, dat een ingewijde symbolisch 'sterft' aan zijn lagere natuur, net als de voornoemde god-mensen, om op spirituele wijze op te staan als een herboren persoon. Op die wijze overwint men de dood, en is men tegelijkertijd mens en god, een god-mens. Alle god-mensen uit de mysteryën worden als mythische figuren gezien,

offerlam

de erfzonde; 381 over de sabbat; 391 over de Heilige Naam; 387 over de verzoening; 388 over de Mystieke Christus-ervaring; 394 over het Christus-bewustzijn.

Akhenaton

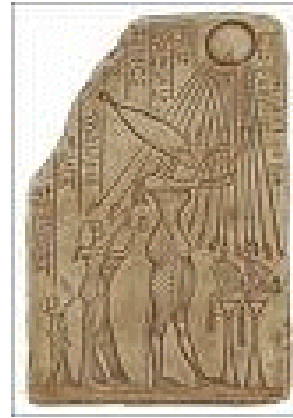
behalve Jesjoea (Jezus), die een historisch persoon zou zijn geweest. De kerkvaders maakten een verlossings-religie, met Jesjoea als verlosser. In de heidense mythe zijn tal van overeenkomsten te vinden tussen de god-mensen en Jesjoea. Alle andere god-mensen worden, net als Jesjoea, 'zoon van God' genoemd, en zouden geboren zijn uit maagden. De Verlosser zag men als de zondebok, waaruit Anselmus zijn verzoeningsleer ontwierp. Jesjoea is daarin het offerlam, en door Zijn bloedstorting zou vergeving tot stand zijn gekomen. De wedergeboorte zou bestaan in het gewassen zijn in Zijn bloed. In Griekenland werden mensen via een ceremonie letterlijk gewassen in het bloed van een geslacht lam. Bij de Mithras-diensten vierde men deze rituelen symbolisch, zoals de huidige vrijmetselarij ook dergelijke rituelen heeft, die op symbolische wijze een zaak voorstellen.

Wanneer wij ons verplaatsen in de eerste eeuwen van het christendom, is het vanzelf dat elke nieuwe organisatie of godsdienst wel kritiek ontving van buitenstaanders. Van kritiek kan men soms veel leren. Er waren critici die het christendom met haar Jezus-verhaal zagen als een kopie van de heidense mysteriën, met name die van Osiris en Dionysus. In het O.T. zou het gaan over de God van gerechtigheid en wraak, en in het N.T. zou het gaan over de God van liefde in Jesjoea, met name de broederliefde (adelphos). Echter, die broederliefde was er reeds lang in de mysteriescholen, voordat de christenen over deze liefde gingen spreken. De ingewijden van de mysteriescholen noemden elkaar ook broeders.

De christelijke kerk begon met een hemel- en hel-visie, waarvan in het O.T. geen sprake is. Ook deze visie was overgenomen uit de mysteriën. Oude christelijke filosofen als Origenes zeiden dat de letterlijke helse pijnigingen niet werkelijk bestonden. Zelfs de vorige paus liet zich op gelijke wijze hierover uit. Celsus noemde de leer van de altoosduurende pijniging in de hel, een aanstootgevend leerstuk. Ook komen wij in het O.T. geen drie-in-één-god tegen, wat eveneens uit de Egyptische mysteriën komt, van Osiris, Isis en Horus.

Akhenaton

Het is goed om de geschiedenis van de Egyptische koning Akhenaton te weten. Hij verscheen maar zeer kort op het toneel, slechts 17 ½ jaar. In die korte tijd redde hij wel ons latere spirituele leven. In zijn tijd leefde in Egypte het veelgodendom. Akhenaton ontving een hoger bewustzijn, wat men wel het 'christus-bewustzijn' noemt. In die tijd regeerde Amenhotep II als koning. Niet zijn eigen zoon, maar Akhenaton volgde hem op als

koning, die met zijn zuster Nefertite huwde. In het exacte middelpunt van het land bouwden Amenhotep II (volgens sommigen III) en Akhenaton een nieuwe stad, Tel el Amarna. Deze stad werd van witte stenen gebouwd. Akhenaton werd de eerste farao, wat zoveel betekent als 'dat wat je zult worden'. De kinderen van Akhenaton en Nefertite waren zo t e z i e n g e e n échte mensen, maar halfbloeden, reuzen/goden. Akhenaton brak met alle religies en goden en koos voor één religie en één god. De mensen wilden echter zien -zoals altijd- waarin zij

geloofden, dus gaf hij hen de zon als God. Geen beelden die men thuis kon neerzetten, maar een hemellichaam als God. De zon, daar kon men zich nog wel iets bij voorstellen, daar de levensenergie ervan tot ons afdaalt. Men ziet Akhenaton en Nefertite dan ook veelal afgebeeld staande onder de zon, die lange stralen naar beneden geeft. Aan de onderkant van die stralen zijn dikwijls symbolen getekend, zoals het ANK-symbool, of handjes. Dit wijst erop dat de levensenergie tot ons komt en dat wij deze moeten grijpen, inademen en ontvangen.

Akhenaton zag in alle religies de leugen overheersen. In het monotheïsme mocht slechts de waarheid gelden. Kunstenaars moesten realistische producten maken en mochten ook niet langer van hem liegen. De mensen mochten zelfs geen kleren meer van hem dragen, daar kleren een vorm van liegen inhield, je verbergen, zo zei Akhenaton, die zich dan ook dikwijls tamelijk ontbloot vertoonde. Alles moest waarheid bevatten en uitstralen. Akhenaton en Nefertite waren enorm groot van postuur en hadden toch wel wat eigenaardige lichaamsvormen. Akhenaton was 4.35 mtr lang en Nefertite 2.40 mtr. Hun kinderen waren al even misvormd en hadden zelfs twee harten. Akhenaton en Nefertite zouden van de ster Sirius afkomstig zijn, wat een binair sterrenstelsel is, waar wezens twee harten hebben. Akhenaton wierp de religieuze stelsels en priesterkasten omver. Hij leerde dat er slechts één God was, n.l. die binnen in de mens was.

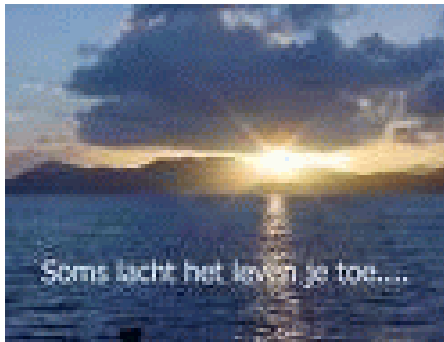

vastgrijpt wat er maar enigszins op lijkt, hoe onbetrouwbaar ook. De Jezus-cult die ontstaan is, zal instorten zodra blijkt dat er geen historische Jezus geweest is. Feiten vragen om bewijs. Feiten zelf vereisen geen geloof. Feiten liegen niet. Jahweh is Israëls Verlosser. Hem alleen moeten wij dienen en gehoorzamen.

Professor Peter Schmidt uit Gent, en Jim Walker geven een verslag van hun gedegen onderzoek, zie:

<http://www.kulak.ac.be/nl/PostacademischeVorming/UDL/Verschaffel/Voordrachten/Peter%20Schmidt/>

<http://www.positief-atheisme.nl/historische%20Jezus.htm>

Bronnen:

Hall Caine, 'Jezus' 2 delen.

Huyzer: Een zekere Jezus uit het jaar nul.

Drs. S. van Wersch: De Gnostische-occulte vloedgolf.

G. Lüdemann: Ketters.

N. Kooren, Het Messias Mysterie

R. Miller: Das Ende der Erbsünde.

A.P.v.d.Beld: Moest Jezus sterven?

Dr. T. Harpur: De 'heidense' Christus

Jim Walker: Heeft een historische Jezus ooit bestaan?

En nog vele anderen bronnen meer.

Groot Nieuws

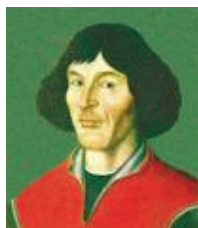
Voor jonge kinderen is het een hele opluchting wanneer zij erachter komen dat Sinterklaas en Zwarte-Piet in werkelijkheid niet bestaan. Het is een mythe. Mogelijk heeft er wel een soort figuur geleefd als Sinterklaas, die vrijgevig was, waarvan de mythe is afgeleid. Jonge kinderen geloven steevast in een historische Sinterklaas, die met zijn knecht, de Zwarte-Piet' (of zelfs met meerdere Pieten) op een wit paard over de daken van de huizen rijdt, zonder eraf te vallen. Ook Zwarte-Piet is een bijzonder figuur, die met zijn forse lichaam en grote zak op zijn rug evenwel door een klein schoorsteenkanaal naar beneden kan kruipen, om aldaar in de klompen en schoenen der zoete kinderen een cadeautje te stoppen. Stoute kinderen zou hij met zijn roede op hun billen slaan. Rond Sinterklaas zijn een heleboel verhalen in omloop gekomen en een groot aantal liedjes die je omstreeks 5 december tot vervelens toe kunt horen in de speelgoedwinkels. Sinterklaas is immers big-business. De daden van de goed-heilig man worden op z'n breedst uitgemeten, en het gaat erom de kinderen een zoet en gehoorzaam leven voor te houden, dat beloond wordt. Dat het om een mythe gaat wordt voor veel kinderen pas duidelijk wanneer zij groter worden, wanneer zij zien dat de Sinterklaas, in werkelijkheid hun eigen vader, meester of buurman blijkt te zijn. Dat is goed nieuws voor de kinderen. Wij zullen bezien of er nog meer mythen zijn, die kinderen en grote mensen voor waar houden, en of dat voor hen goed en groot nieuws is, wanneer hen de waarheid wordt voorgehouden.

Traditie

Algemeen leven veel eenvoudige christenen vanuit een traditie. Men is opgevoed vanuit een christelijke levensbeschouwing. Men gaat naar de kerk en luistert naar de voorgangers, want zo deden ook hun ouders, grootouders, etc. Op die wijze heeft men een vertrouwd wereldje waarin men zich afgeschermd en veilig voelt. Er wordt doorsnee genomen niet veel gestudeerd en onderzocht. Tijd, lust en deskundigheid ontbreken veelal. Vernieuwde inzichten vinden dan ook moeilijk ingang. Men heeft een muur rondom zich opgetrokken van vermeende zekerheden,

en wee degene die daarvan één steen durft afbreken. Wanneer er door onderzoekers aloude waarheden worden herontdekt, ontstaat er confrontatie, dat het effect heeft als van een stormram die tegen een muur

Bruno

beukt. Sommigen willen echter nog wel luisteren naar nieuwe ontwikkelingen, maar het grootste deel der goegemeente zal zich afwijzend opstellen. Er komen immers teveel bezwaren om de hoek kijken. Traditie is een niet te onderschatten macht, waardoor de zoektocht naar oorspronkelijke waarheid bijna onmogelijk wordt. Mensen willen nagenoeg niets afstaan van datgene wat zij voor waar houden. Zij kunnen zich maar moeilijk verplaatsen in de wereld van een herwonnen waarheid. Dat kostte Bruno, Galilei en Copernicus immers al veel moeite en hun leven. De mensen willen enig houvast hebben en menen via de traditie dat houvast te bezitten. Zelfs al zijn ze ervan overtuigd dat er heel veel niet klopt van de geloofsleer, en al zien zij dat het leven der geestelijke leiders niet in overeenstemming is met hun leer, dan nog zullen zij hun traditie blijven koesteren, met de gedachte dat niemand volmaakt is. Dat zou men kortzichtig kunnen noemen, gepaard met angst voor de onvrede en toorn van God, die hen voorgehouden wordt. Op die wijze wordt de grond voor een vruchtbare voedingsbodem, om het goede zaad te laten ontkiemen, bedorven. Vernieuwingen zetten zich dan ook moeizaam

voort. Dikwijls zijn het de enkelingen en alleenstrijders die doorzetten en overwinnen om tot hernieuwde inzichten te komen. Zodra christenen iets moeten afstaan of loslaten, menen zij dat ze daarmee zondigen of zelfs de zonde tegen de heilige Geest begaan. Het is en blijft dan ook een hachelijke zaak om christenen te confronteren met hun onmogelijke leefwijze, foutieve leerstellingen en reeks van andere fouten. Men leeft vanuit een robot-denken en kudde-instinct, onder leiding van geestelijken die hun kudde liefst slapende houden, om rede van de wol en de melk.

Totale Reformatie

Wij gaven nummer één van onze brochureserie de titel: 'Totale Reformatie'. Wanneer je aan een dergelijk onderzoek begint, weet je niet wat je onderweg allemaal ontmoet. Je weet niet wat je als ballast allemaal

Veel christenen roepen vandaag de dag op om terug te keren tot onze 'joodse wortels'. Dat is onjuist. Het gaat erom dat wij terugkeren tot JHWH en Zijn Verbond met onze voorvaders, dus terugkeer tot onze eigen wortels!

Wij dienen ons als nazaten van de twaalf stammen in de verstrooiing op te maken om het hemelse Licht over ons te laten schijnen, volgens Jesaja 60, zie:

1 Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid van JHWH gaat over u op.

2 Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken; doch over u zal JHWH opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden.

3 En de heidenen (volkeren) zullen tot uw licht gaan, en koningen tot den glans, die u is opgegaan.

David als herder

Persoonlijk is er individuele opstanding noodzakelijk, een verlichting van Boven:

Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.

Nawoord: De Historische Jezus

Wij mogen ons toch wel afvragen of er fysieke bewijzen zijn dat Jezus echt heeft geleefd? Tot nog toe zijn er geen doorslaggevende bewijzen gevonden, dan alleen enige beweringen in geschriften van andere mensen. Er bestaat geen enkel eigentijds document waarin Jezus wordt genoemd. Pas eeuwen nadat Hij zou geleefd hebben werd er over Hem geschreven, en wel door vaak onbekende auteurs, die geen ooggetuigen waren geweest. Van de vier evangeliën in het NT weet ook niemand wie ze heeft geschreven. Ook heeft geen van deze schrijvers Jezus werkelijk ontmoet, dus geen ooggetuigenverslag kunnen geven. De evangelisten zijn meer kunstschilders dan verslaggevers. Er is ook geen enkel origineel manuscript meer voorhanden. De evangeliën zijn beschrijvende verhalen, bijna geheel in de derde persoonsvorm geschreven, terwijl ooggetuigen juist in de eerste persoonsvorm hun verslag weergeven. Het ontstane christendom is afhankelijk van een historische Jezus, vandaar dat men alles

verwerpelijk (Zie Deuteronomium 4:1-2 en 12:32). Wij dienen onze vader Abraham te volgen, die geheel en al zijn vertrouwen stelde op JHWH, hetwelk Jesjoea eveneens leerde, zie Mattheus 15:8-9. JHWH is volgens Psalm 23 de enige Goede Herder. En de Herder die ook aangekondigd wordt in het O.T. als de beloofde Koning van Israël, de Messias, ziet niet op Jesjoea, die reeds gekomen zou zijn, maar op een toekomstige koning uit David, of de opgestane David zelf in de eindtijd.

Haggai noemt hem echter Zerubbabel. Hij ontspruit uit de afgehouden stam van Davids koningshuis, Jesaja 11:1-16. Hij zal een ingewijde zijn in de zaken van Jahweh, waardoor hij kennis, raad en sterkte verkrijgt, wat bij een Davidisch koning past. Hij zal recht doen aan de armen en verdrukten, wanneer het Messiaans Vrederijk aanvangt.

Veelal laten theologen alle teksten over de enige goede Herder en de toekomstige koning van Israël slaan op Jesjoea. Jesjoea is echter de hemelse Vorst, de Koning der koningen, Hij is JHWH Zelf, die leeft in alle eeuwen, die troont in het Nieuwe hemelse Jeruzalem mét Zijn Gemeente, als regeringslichaam. Vandaar uit bestuurt Hij het aardse Israël, onder hun koning en herder David, de aardse Messias. Laten wij eens zien wat de Bijbel zelf zegt:

Hosea 3: 9 Maar zij zullen dienen JHWH, hun God, en hun koning David, dien Ik hun verwekken zal.

Jesaja 16:5 Want er zal een troon bevestigd worden in goedertierenheid, en op denzelven zal bestendig een zitten in de tent van David, een, die oordeelt en het recht zoekt, en vaardig is ter gerechtigheid.

Zacharia 3:8 Hoor nu toe, Jozua, gij hogepriester! gij en uw vrienden, die voor uw aangezicht zitten, want zij zijn een wonderteken; want ziet, Ik zal Mijn Knecht, de SPRUITE, doen komen. 6:12 En spreek tot hem, zeggende: Alzo spreekt JHWH der heirscharen, zeggende: Ziet, een Man, Wiens naam is SPRUITE, Die zal uit Zijn plaats spruiten, en Hij zal JHWH's tempel bouwen. 9:9 Verheug u zeer, gij dochter Sions! juich, gij dochter Jeruzalems! Ziet, uw Koning zal u komen!

Het gaat in de Schrift om twee Gezalfden!

In Jeremia 30-33 lezen wij van het herstel van het Verbond, de wederoprichting van Davids troon en het herstel van alle stammen Israëls, niet als een soort kerkverband, maar een nationaal herstel, tot heil der volkeren. Daarvan zingen wij, dat die koning uit David gezegend zal zijn, die tot ons komt in Jahweh's naam!

af zult moeten werpen, en wat je als duurzame schatten tot je moet nemen. Het is een zoektocht, een speuren naar de vele stukjes van de grote legpuzzel, om er de eenheid uit samen te stellen. Immers, de kern van alle oude filosofie en religie is, om inzicht te verkrijgen dat alle dingen een eenheid vormen! Die éénheid is er. De Schepper is één, en hoewel de schepping een veelheid toont, ligt er evenwel een eenheidsbeginsel in uitgedrukt. Die eenheid drukte men vanaf oude tijden uit d.m.v. de cirkel of auroboros. Ook tekende men in de cirkel wel een pentagram, een vijfpuntige ster, als symbool van perfectie en eenheid. Het eenheidsstreven is er altijd geweest onder de mensen, maar scheen steeds te mislukken. Hoe en waaraan dat ligt, lijkt voor ons mensen moeilijk te aanvaarden. Het ligt aan onze ik-gerichtheid, aan onze ego-centriciteit, aan onze innerlijke verdeeldheid en hokjesgeest, aan ons robot-denken. Vanuit die ondeugdelijke basis gaan wij idealen najagen. Wij zien daarbij wel in dat eenheid kracht geeft. Samenbinding geeft sterkte, denk aan een kabel die uit vele draadjes samengevlochten is tot een sterk koord. Wij kennen de principes wel, maar de weg om deze hoge doelen te bereiken lijkt ons onbegaanbaar.

Om eenheid te bereiken hebben de vroege kerkvaders een instituut opgericht waarin macht heerste. Het bleek al spoedig dat eenvoudige mensen een herder nodig hadden om zich te laten leiden, net zoals bij de schapen. Alle schapen kunnen niet tegelijk macht hebben, maar dienen hun herder te volgen. De kerk stelde een hiërarchische macht in, verdeeld over een aantal personen, ambten en rangen. Ten tijde van keizer Constantijn werd de kerk staatskerk en brak er voor de steeds vervolgde christenen een soort gouden eeuw aan. De kerk vormde een soort militie, die zich diende te verdedigen tegen andersdenkenden, en gelijkdenkenden moest beschermen. Men streefde naar eenheid, naar saamhorigheid van alle leden die hetzelfde geloof voorstonden. Hoe men zulk een eenheid kon handhaven werd al spoedig duidelijk, daar men andersdenkenden in de naam van God ging vervolgen en vermoorden. De kerk had haar les getrokken uit de geschiedenis van de grote wereldrijken en machtige heersers, die ook streefden naar eenheid. Bij hen bleef het een opkomen, blinken en weer verzinken. Op één fenomeen na. Men had

Egyptische oroborus

gezien dat het volk Israël een eenheid vormde, en dat ondanks de scheuring van het rijk, toch in de rest (overblijfsel) die eenheid bleef voortbestaan. Hoe dat mogelijk was werd duidelijk, daar JHWH aan Israël Zijn verbond en verbondsboek -de Torah- had gegeven. In zekere zin gaat het hier bij Israël dus ook om een boek-religie. Het Verbond of de Wet was vastgelegd in een code, in een geschrift. Daaruit vloeide het eenheidsbeginsel voort. JHWH is één, en álles keert weer tot Hem terug, omdat het Hem toebehoort.

Abraham

Abraham hield het Verbond, bestaande uit wetten en leefregels, zie :

Genesis 26:5 Daarom dat Abraham Mijn stem gehoorzaam geweest is, en heeft onderhouden Mijn bevel, Mijn geboden, Mijn inzettingen en Mijn wetten.

Dat streven van Abraham zette zich in zijn kinderen voort, althans in de lijn van Izaak, ondanks diverse schendingen van het Verbond. JHWH beloofde herstel en wederoprichting van het verscheurde volk, van de gespleten natie. De verzameling van álle twaalf stammen onder één Hoofd werd aangekondigd, o.a. in Jeremia 30-33. Daarbij gaat het o.a. om het herstel van Davids troon en koningschap, zie oa. Psalm..2, 110, Ezechiël 37. De vroege christelijke kerk heeft hieruit munt geslagen en stelde dat zij de geestelijke voortzetting was van het natuurlijke Israël. Het oude verbond zou volgens de kerk zijn vervuld, en er zou een totaal nieuw verbond zijn opgericht. Vandaar dat men de Bijbel in twee delen splitste en het oude deel ervan het 'Oude Testament' noemde, en het door haar eraan toegevoegde deel noemde men het 'Nieuwe Testament'. Op zichzelf zijn deze benamingen al onjuist, daar een testament gaat over nalatenschap. Zie onze brochure 302 over Het Verbond.

Het gaat JHWH immers niet om een geheel nieuw verbond, maar om een hersteld verbond, en wel met hetzelfde natuurlijke volk Israël van voorheen, maar dan in later tijd. Dat herstel vond reeds plaats ten tijde van de apostelen, zie Handelingen 26:7 en Jakobus 1:1. Israël was onder andere namen de diaspora ingegaan, waarvan blijkt dat oa. de Efeziërs, de Galaten en anderen raciale Israëlieten waren. Zij waren vervreemd van hun

volk de kennis. De kennis die de leidslieden hadden was misvormd. Jesjoea sprak over de geheimenissen van Zijn koninkrijk. De eerste christenen kenden deze geheimenissen nog wel, maar daarna verviel het echte geloof heel snel. Zoals reeds gezegd ging de vroege kerk leven bij dogma's, omdat zij als instituut in de eerste plaats voor zichzelf diende te zorgen om te overleven. Zij voerde het dogma in van de schulddeging door het bloed van Christus, en dat dogma stelde men centraal. Verzoening door voldoening, zo luidde het dogma. Verzoening is niet zozeer inhoudelijk fout, maar niet als enige pijler en dogma dat de mensen hun verantwoordelijkheid ontnemt. Zie overigens brochure 387 over de ware betekenis van 'verzoening' als reiniging.

Tevoren had de schulddeging bij de eerste christenen een heel andere betekenis, waarbij een ieder persoonlijk verantwoordelijk stond voor zijn daden. Met de invoering van de nieuwe dogma's ontnam men de mensen hun persoonlijke verantwoordelijkheid en maakte men hen afhankelijk van de kerk en haar bemiddelaars inzake schuldtoelating. De mensen zondigden en hun gewetens klaagden hen aan. Zij wilden naar de hemel die de kerk hen voor schilderde, maar dan moesten zij van hun zonden worden bevrijd. De kerk was hun gids en wilde tegen betaling de schuld vergeven. Dit privilege baseerde de kerk op de zogenaamde sleutelmacht.

Willen wij oprechte dienaren van onze Schepper zijn, en geen slaven van één of ander religieus systeem, dus 'kinderen van Abraham als vader der gelovigen', dan dienen wij ons leven en geloof in alle omstandigheden van ons leven te toetsen en te verifiëren met het Verbond. Wat daarvan enigszins afwijkt, hetzij dat er iets aan toegevoegd is, hetzij dat er iets afgenomen is, is zonder meer

eeuw leefde waarin Jesjoea zou hebben geleefd, spreekt nergens over Jesjoea. Alleen Josephus beschrijft Jesjoea als een leraar die in aanzien was, welke onder Pilatus werd gedood en na drie dagen weer opstond. Bij nader onderzoek gelooft echter geen enkele serieuze geleerde dat deze passages over Jesjoea echt van Josephus afkomstig zijn.

Verder leerden de gnostieken dat de mens uit een lager zelf bestond, en uit een hoger zelf. Het lagere zelf was het stoffelijke, het sterfelijk lichamelijke, de aards-gerichtheid. Wanneer men dat goed leerde kennen in zijn ware gedaante (door overtuiging van zonde en verlichting met de heilige Geest) zal men zichzelf gaan mishagen, zoals in Leviticus 26:41-44 staat, waarna pas de wáre mens opstaat in ons, het onsterfelijke hogere zelf, waardoor wij een christos, dat is een gezalfde worden. Dit leerden trouwens alle heidense filosofen ook, die het noodzakelijk vonden los te geraken van het sterfelijke en opgewekt te worden tot het onsterfelijke, of zoals in Efezen 5:14 staat: *Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.*

Jesjoea leeft

De titel van deze brochure is: 'Jesjoea (Jezus) leeft'.

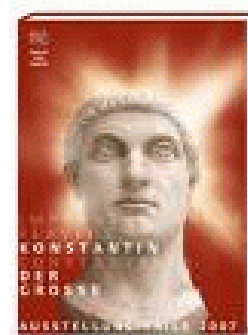
Welnu, wij dienen uit te zoeken op welke wijze Hij leeft en op welke wijze wij het christus-bewustzijn⁷ kunnen, ja moeten omdragen. Wij dienen onszelf zo nodig kritische vragen te stellen over de historische Jezus en welk belang de vroege kerk erbij had om van de mythische Jezus een historisch figuur te maken. Of anders gesteld: Welk belang hadden de gnostici erbij om een historische Jezus te ontkennen?

Jesjoea is gekomen om de kennis van de Thora te herstellen. (Wij laten hier even de vraag buiten beschouwing of Jesjoea een historisch figuur was ja dan nee⁸). Er was wel kennis te over, maar de leidslieden onthielden het

⁷Zie onze brochure 431 De Patronen van de Schepping, over het 'christus-bewustzijn', en no. 388 en 394.

⁸ Volgens gnostici en andere groeperingen gaat het niet om een historische Jezus. De Romeinen staan bekend als lieden die zorgvuldig verslagen maakten van al hun activiteiten, in ieder geval van hun rechtsplegingen. Er is echter geen enkel verslag van de terechtstelling van Jesjoea onder Pilatus ooit gevonden. Er is een indrukwekkende lijst van geschiedschrijvers, die tijdens de eeuw waarin Jesjoea zou hebben geleefd, boeken hebben geschreven, die een grote bibliotheek zouden kunnen vullen. In geen enkel van de zeer vele boeken uit die tijd wordt met één woord over Jezus gesproken. Pas in de 2e eeuw wordt door Plinius, Suetonius en Tacitus iets verhaald over een groepje christenen, maar zij vertellen niets over Jesjoea zelf. De joodse schrijver Philo, die in dezelfde

burgerschap, van de verbonden en beloften. Alleen een echte Israëliet kan vervreemden van zijn burgerschap.

Tijdens de apostelen ware er lieden als Simon de Toveraar die een religie begonnen vanuit onedele motieven. De weinige ware gelovigen die er waren, werden door hen verdrukt en vervolgd. Dat heeft zich een paar honderd jaar ontwikkeld, tot onder Constantijn de Grote deze nieuwe zich christelijk noemende religie tot staatsreligie werd aangenomen. De vlag met het zogenaamde kruis van Christus mocht de lading dekken. Deze religie bestond echter uit een samenraapsel van oude natuurreligies. Constantijn had

vertegenwoordigers van verschillende christelijke stromingen én die van andere godsdiensten bijeengeroepen te Nicea in het jaar 325 en leidde persoonlijk dit concilie. Na dit concilie horen wij plotseling niets meer van de andere 'heidense' godsdiensten, maar konden allen zich blijkbaar vinden in de door Constantijn en zijn mensen ontworpen godsdienstleer. Wij zien in deze godsdienstleer dat alle heidense aspecten van de mysteriën aanwezig zijn en ook de god-mensen, maar dat deze andere namen hadden gekregen. Jezus werd in deze godsdienstleer naar voren gehaald als zijnde de 'volmaakte Israëliet', waarop geen enkele echte Israëliet iets zou kunnen aanmerken. Jezus (Jesjoea) zou zelfs een betere invulling van de Torah hebben gegeven dan iedere leraar of profeet van voorheen. Men nam hiermee afstand van de Torah, en de latere christenen werd voorgehouden dat Jezus alles vervuld had, zodat zij geen rekening meer met de Torah hoefden te houden. De Tenach werd aldus uitgelegd op allegorische wijze, dat Jezus erin zou zijn aangekondigd en alles op Hem wachtte. Men zie op Internet het artikel uit het blad Nexus: "The Forged Origins of the New Testament", heel leerzaam.

<http://www.nexusmagazine.com/articles/NewTestament.html>

De intentie van Constantijn was om te Nicea een nieuwe god te scheppen en een nieuwe pluriforme religie die zijn rijk zou samenbinden. Tijdens de debatten in Nicea passeerden 53 goden de revue. Echter, men kon geen geschikte god vinden voor de nieuwe religie. Tenslotte nam Constantijn persoonlijk het initiatief om de 318 bisschoppen te laten kiezen uit vijf

goden, nl.. uit Ceasar, Krishna, Mithras, Horus en Zeus. Hij drong er daarna op aan dat de Druïdische god Hesus en de Oosterse verlosser-god Krishna zouden worden verenigd in één god, n.l. Hesus Krishna. Er stemden 161 bisschoppen voor, en het werd Jezus-Christus. Constantijn gaf daarna Eusebius opdracht om een aantal nieuwe boeken te schrijven over deze nieuwe god! Welnu, daarin is hij uitermate geslaagd!

Geen nieuwe godsdienst

Het christendom van Constantijn was in werkelijkheid geen nieuwe godsdienst, maar was een voortzetting van diverse oude heidense mysterie-religies. Het blijkt meer en meer dat de oude Egyptische natuur-religie de basis ervan vormt. Het zogenaamde heidendom uit de oudheid -dus in dezen uit Egypte- was echter geen primitieve religie, maar een zeer hoog ontwikkelde vorm van natuurreligie. De Egyptenaren van toen zochten naar echte spiritualiteit. Hun ingewijden (dat is slechts 1% der bevolking) kenden de mysteries en hun betekenis. De kern van de mysteriën vormde de mythe rond een stervende en weer verrijzende god-mens, zoals men dat waarnam in de natuur, in de jaargetijden, waarbij de zon opkomt in het voorjaar en vertrekt in het najaar. In Egypte noemde men deze god-mens Osiris, in Perzië Mithras, en in Griekenland Dionysus, etc.,. Het latere verhaal van Jesjoea (Jezus) in de evangeliën bevat alle karakteristieken van de eerdere god-mensen. Er zijn een aantal treffende overeenkomsten te noemen:

1. De oude god-mensen waren van vlees en bloed. Zij waren als verlosser de zoon van de godheid.
2. De vader van de god-mensen is de onsterfelijke hoofdgod, terwijl hun moeder een sterfelijke maagd is.
3. In de meeste gevallen laat men de god-mensen op 25-december geboren worden in een grot of stal, tijdens winter-zonnewende, waarbij herders aanwezig zijn. Hieruit is het zogeheten 'Kerstfeest' ontstaan.
4. De meeste god-mensen veranderen tijdens hun leven op een bruiloft water in wijn. Ze zijn wonderdoeners.
5. De god-mensen rijden bijna allen op ezels een stad binnen, terwijl juichende scharen langs de kant van de weg toezien.
6. Tijdens Paastijd sterven de god-mensen plaatsvervangend voor de zonden van het volk.

14 Dan zult gij u verlustigen in JHWH, en Ik zal u doen rijden op de hoogten der aarde, en Ik zal u spijzigen met de erve van uw vader Jakob; want de mond van JHWH heeft het gesproken.

Gnostiek

De gnostieken waren mystici, die tamelijk tolerant waren. Zij stonden naar inwendige kennis (het christus-bewustzijn) en werden alom voor ketters gehouden. Zelf zagen zij z i c h a l s o p r e c h t e christenen. Zij volgden het geestelijke pad, de gehoorzaamheid aan JHWH, en niet een blind geloof in tradities en historisch vervormde verhalen. Veel door de christenen gerespecteerde filosofen als Clemens en Origenes noemden de gnostiek 'het ware christendom'. Het traditionele christendom van de eerste eeuwen ging uit van geloof en leefde bij genade. Dat zijn twee plausibele of rekbare begrippen. De gnostici gingen daarentegen uit van kennis door ervaring, het echte weten, en niet geloven op gezag van anderen. Geen goedkope genade, maar recht en gerechtigheid. Zij stelden dat geloof vatbaar is voor twijfel, maar dat kennis zekerheid verschaft, dat men daardoor de waarheid ervaart. Vandaar dat de latere Gereformeerden het ware geloof omschrijven als een kennis, toestemmen en vertrouwen. In feite onderschrijven zij daarmee het gnostieke uitgangspunt. De gnostici wilden leren, desnoods van heidenen. Zij sloten zich niet op in hun eigen kring van belijders. Zij bezaten geen 'drie formulieren van enigheid'. Zij volgden het spirituele pad en zochten allereerst zelfkennis. Immers, jezelf kennen, was voor hen ook God kennen. De gereformeerden noemen dit 'overtuiging van zonden', of naar de Heidelbergse Catechismus 'kennis der ellende'. Ook eerden de gnostieken hun vrouwen als gelijkwaardigen, terwijl de christelijke kerk in het spoor van het patriarchale denken zich voortbewoog. Zij zagen vrouwen als tweederangs wezens, waarop de duivel meer vat had en Eva de hoofdschuldige was van de zondeval. De gnostieken keerden zich ook tegen de joden met hun wraakgierige god Adonnai. Daarmee gaven zij echter te kennen niet goed uit de weg te kunnen met een Godsbeeld dat zowel liefdevol is voor gehoorzamen en wrekend is voor ongehoorzamen. In het Verbondsboek staan hiervan vele voorbeelden.

was, en dat hij in werkelijkheid de enige zoon van God zou zijn. Echter, het christendom gebruikt wel dezelfde taal en dezelfde symbolen als de oude mysteriescholen, alleen heeft men er een andere tint aan gegeven, men heeft ze verchristelijkt. Het christendom is deswege niet uniek te noemen! Er is dan ook een totale reformatie nodig. De Reformatie en de Nadere Reformatie zijn in gebreke gebleven om een algehele terugkeer tot de Torah, tot het Verbond met Jahweh aan te gaan. Dát hebben wij vandaag de dag nodig! Gehoorzaamheid aan Zijn wil!

In Jesaja 58 wordt Israël gewezen op haar zonden. Jesaja moet een oproep doen uitgaan om de dode vorm van religie-bedrijven te verlaten. Israël moet een levende religie zijn, met woord en daad, gerechtigheid doende. Het vasten wat men deed was niet het vasten waar het JHWH om ging, zie hoofdstuk 58:

3 Zeggende: Waarom vasten wij, en Gij ziet het niet aan, waarom kwellen wij onze ziel, en Gij weet het niet? Ziet, ten dage, wanneer gijlieden vast, zo vindt gij uw lust, en gij eist gestrengelijk al uw arbeid.

4 Ziet, tot twist en gekijf vast gijlieden, en om goddelooslijk met de vuist te slaan; vast niet gelijk heden, om uw stem te doen horen in de hoogte.

Het doen van JHWH's wil en het inwilligen en houden van het verbond impliceert gehoorzaamheid aan Zijn Wet en het doen van gerechtigheid, wat hier duidelijk wijst naar sociale gerechtigheid en moreel gedrag. Daarbij staat het houden van de sabbat, als dé dag welke JHWH verkoos om te rusten, centraal en voorop, zie Jesaja 58:

12 En die uit u voortkomen, zullen bouwen de oude verwoeste plaatsen; de fondamenteën, van geslacht tot geslacht verwoest, zult gij oprichten; en gij zult genaamd worden: Die de bressen toemuurt, die de paden weder opmaakt, om te bewonen.

13 Indien gij uw voet van den sabbat afkeert, van te doen uw lust op Mijn heiligen dag; en indien gij den sabbat noemt een verlustiging, opdat de HEERE geheilgd worde, Die te eren is; en indien gij dien eert, dat gij uw wegen niet doet, en uw eigen lust niet vindt, noch een woord daarvan spreekt;

7. Tijdens de dood van de god-mensen dalen zij allen af in het dodenrijk, de hel, en behalen aldaar een overwinning. Allen staan na drie nachten en drie dagen weer op en varen later ten hemel.

8. De dood van de god-mensen wordt gevierd met een maaltijd waarbij brood en wijn als de twee symbolen van lichaam en bloed worden geconsumeerd.

De vroege kerkvaders die de zaak van hun nieuwe religie veilig wilden stellen, schiepen daarenboven ook nog een duivel-figuur, die men kon

beschuldigen van plagiaat en zonde-aanstichter. Deze kerkvaders zijn te zien als de orthodoxe grondleggers van het christendom, het Rooms Katholicisme. De andersdenkende christenen destijds waren o.a. de gnostici, die door Rome werden vervolgd als zijnde ketter. De gnostische geschriften zijn destijds verbrand en vernietigd, maar in onze tijd zijn er weer teruggevonden, o.a. in Nag Hammadi en Qumran. Deze geschriften ademen een heel andere christelijke religie uit dan de traditionele. De gnostici geloofden niet in een historische Jezus. Verzoening had bij hen een heel

andere inhoud, dan wat de christelijke kerk in navolging van Augustinus en Anselmus leert. De gnostici kenden geen Jezus-cultuur zoals wij die vandaag de dag kennen, waarbij men Jezus als een vriend bezingt, die in onze plaats wilde staan.

Historie wordt gemaakt

Geschiedenis wordt gemaakt, o.a. door geschiedschrijvers die naar hun eigen mening de gebeurde feiten weergeven. Dat is een eenzijdig subjectief beeld en heel persoonlijk. Het is wel zo dat latere generaties het geschrevene voor waar houden en dat weer doorgeven. Wanneer men gaat twifelen aan de gangbare mening, valt men buiten de boot. Iets behoeft immers niet waar te zijn omdat de massa erin gelooft, of omdat het ons van jongs af is ingeprent. Ons is van kindsbeen af voorgehouden dat Jezus geboren werd in een stal als de zoon van God, wat wij op het Kerstfeest gedenken.¹ En dat Hij geleefd heeft, vele wonderen heeft verricht en

¹ Zie brochure 67.

2. Zie brochure 311

tenslotte door de leidslieden der joden overgeleverd werd aan de Romeinen om gedood te worden. Hij stond daarna na drie volle dagen op, wat wij gedenken op Pasen. Op de zondagsscholen, basisscholen en catechisaties werd ons voorgehouden dat er een hel en een hemel is. Dat alle uitverkorenen naar de hemel gaan, en dat alle verworpenen in de hel geworpen worden, waar men eeuwig zal tandenknarsen en tongkauwen in vlammen die niet uitgeblust kunnen worden. Er zouden slechts enkelen uitverkorenen zijn, maar het merendeel der mensen zou verworpen worden. Vanaf onze geboorte zouden wij reeds beladen zijn met een zwaar pak erfzonde, waarvan men alleen verlost zou kunnen worden doordat Jezus in onze plaats dat voor ons heeft willen wegdragen. Daartoe is geloof in Jesjoea vereist. Bij het sterven zou eerst de ziel van een mens naar de hemel en of naar de hel gaan, om bij de opstanding weer verenigd te worden met het lichaam, waarna een definitieve situatie zou ontstaan. Om een beter mens, een gelovige te worden, zou God een kerk hebben gesticht met een geestelijke stand (clerus), waardoor het heil ons zou toevallen. Om lidmaat te worden van die christelijke kerk moet men als klein kind worden 'gedoopt' (lees: besprenkelt) door een ambtsdrager van de kerk, in de naam van een drie-enige Godheid, de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Bij het opgroeien wordt aan de kinderen onderwijs gegeven in de leer der kerk, waarvan zij op zekere leeftijd een kerkelijk examen afleggen, waarvoor nog nooit iemand is gezakt. Een ieder slaagt en doet alsdan belijdenis van zijn geloof. Sommigen doen belijdenis van de leer die alhier geleerd wordt. Eenmaal lidmaat van de kerk, mag men deelnemen aan de mysteriën of sacramenten van de kerk, waarvan Rome er zeven heeft en de Reformatie er twee handhaaft. De mysteriën berusten op magische handelingen². De sacramenten zijn magie in plaats van mystiek, ze dienen als 'voertuigen' der genade. De kerk heeft haar eigen geloofsboek -de Bijbel samengesteld uit 66 boeken, en ze heeft haar eigen geloofsbelijdenissen opgesteld. Zij heeft de oude handschriften van de Bijbel vertaald, en de canon van de N.T.-boeken gekozen. De kerk heeft de Godsamen vertaald en gewijzigd, zodat de ware Naam in vergetelheid is geraakt³. Verder heeft de kerk de

³. Zie brochure no.6. 4. Zie brochure no.3. 5. Zie brochure no.14,15. 6. Zie brochure no.41,247,280. Men leze verder de brochures: 62 over de Wet van JHWH; 268 over de ziel of deze onsterfelijk is; 372 over

Wat eist JHWH van ons?

Jesjoea leerde in werkelijkheid niets anders dan wat in het O.T. geschreven staat. Hij verkondigde het aloude verbond en eiste gehoorzaamheid eraan. Wie Zijn woord zou horen en doen, zou eeuwig leven ontvangen, Johannes 5:24. Dan komt men niet in het oordeel, maar is men uit de staat des doods overgegaan in de staat des levens.

Wanneer wij Jesaja 33 lezen staan er simpele vereisten of levensvoorwaarden, waarmee men zich toegang verschaft tot de nieuwe komende wereld van Jahweh.

Zie vers 14 De zondaren te Sion zijn verschrikt; beving heeft de huichelaren aangegrepen; zij zeggen: Wie is er onder ons, die bij een verterend vuur wonen kan? Wie is er onder ons, die bij een eeuwig gloed wonen kan?

15 Die in gerechtigheden wandelt, en die billijkheden spreekt; die het gewin der onderdrukkingen verwerpt; die zijn handen uitschudt, dat zij geen geschenken behouden; die zijn oor stopt, dat hij geen bloedschulden hore, en zijn ogen toesluit; dat hij het kwade niet aanzie;

16 Die zal in de hoogten wonen, de sterkten der steenrotsen zullen zijn hoog vertrek zijn; zijn brood wordt hem gegeven, zijn wateren zijn gewis.

17 Uw ogen zullen den Koning zien in Zijn schoonheid; zij zullen een ver gelegen land zien.

In het N.T. is sprake van de logos (het Woord), welke typering wij in het O.T. niet terug kunnen vinden. Het begrip 'logos' komt ook uit de heidense mysteriën voort. De logos was in de mysteriën een idee, een gedachte. Men wilde nadenken over de oorspronkelijke Gods-gedachte waardoor Hij de wereld had geschapen. Christenen zijn echter de logos gaan zien als een persoon, als de tweede persoon in de drie-enige godheid. In Egypte zag men Osiris als de logos. De logos was in de mysteriescholen geen historisch figuur, maar een altoosdurend principe. Augustinus bekende het openhartig tijdens het lezen van studies over de heidense filosofie: "Ik lees daar dat het Goddelijke Woord werd geboren; noch uit de mens noch uit het vlees, maar uit God. Maar dat het Woord vlees geworden was en temidden van ons leefde, lees ik er niet".

De christenen onderscheiden zich van alle religies en mysteriescholen, door vol te houden dat hun logos de vleselijke zoon van Jozef en Maria

Augustinus

Vandaar dat hij het onnodig vond dat er priesters waren, die God van buitenaf naar de mens toe brachten. De mensen hadden volgens hem helemaal geen bemiddelaars nodig. Nee, leerde hij, God is reeds binnen in jullie. Ook wilde Akhenaton geen militair aanvalsleger. Niet dat hij nu zo heel populair was bij het volk, daar hij hen hun godsdienst en goden ontnam. Hij zag in dat de mensheid in hun veelgodendom niet het uiteindelijke DNA-plan van het universum zou kunnen bereiken. Vandaar dat hij het spoor naar de éne god volgde, om het collectieve DNA uit de leugenfase te halen waarin het belandt was, en het over te brengen in de werkelijkheid, n.l. het zogenaamde 'christus-bewustzijn'. Helaas, hij kreeg zijn doelstellingen niet voor elkaar, want de toenmalige maatschappij was té verziekt. De priesters en de legerleiding wilden hem vermoorden. Omdat hij 'onsterfelijk' was heeft men hem een speciale drank gegeven waardoor hij dood leek te zijn. Akhenaton had wel een kleine groep die hem volgde en trouw bleef, ongeveer 300 personen. Deze groep trok

later naar Massada en vormde er de groep der Essenen. Waarvan sommigen menen dat Jozef en Maria er deel van uitmaakten. De Egyptische mysterieschool van Akhenaton had een speciaal symbool, nl. het rechteroog van Horus, dat bestuurd wordt door het linker hersendeel van de mannelijke kennis. Illuminati en vrijmetselaren gebruiken het oog van Horus veel in hun symboliek, zie o.a. het Amerikaanse Grootzegel.

Christelijke symbolen

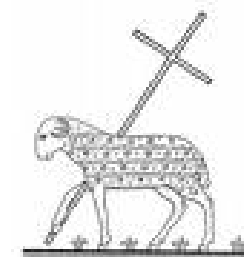
De meeste -zo niet alle- christelijke symbolen zijn van de heidense religies of mysteriescholen overgenomen. Het ANKH-kruis is, in de betekenis van vruchtbaarheidssymbool, het symbool van de zon (cirkel) die de aarde bevrucht en van energie voorziet (d.m.v. een kruis).

ANKH is de sleutel tot het leven en ook de sleutel tot het dodenrijk. Dit symbool was in Egypte bijzonder populair, waarvan de Kopten het hebben overgenomen als vroegchristelijk symbool. Op een Koptisch amulet dat zeldzaam is, staat de maagd Maria met in haar ene hand het ANKH-kruis en in haar andere hand het christelijke kruis. Het Ichthus vis-symbool is overgenomen uit de heidense astrologie. Zie verder onze brochure over de herkomst van het kruis.

geboden gewijzigd en de tijden veranderd, met name de zevende dag als sabbat afgeschaft en daarvoor de zondag in de plaats gesteld. De kerk heeft de spijswetten gewijzigd. Ze heeft sinds de opstanding van Jesjoea alle onreine dieren rein verklaard. De kerk heeft de feesten en gedenkdagen van JHWH afgeschaft en heeft ervoor in de plaats heidense feesten genomen, die men een christelijke tint gaf⁴. Om de macht der kerk uit te breiden is men wereldwijd zending gaan bedrijven, terwijl de Thora alleen aan Israël als verbond is gegeven⁵. Alle andersdenkenden worden door de kerk(en) voor ketters gehouden, vogelvrij verklaart, waarvan er duizenden vermoord zijn⁶.

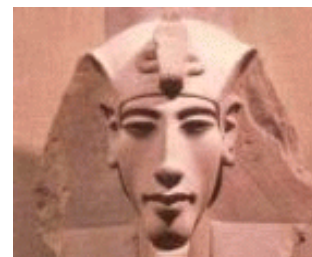
Oude Mysteryën

De kern van de Osiris, Dionysus, Adonis, Mithras, Attis en Bacchus-mysteryën is, dat een ingewijde symbolisch 'sterft' aan zijn lagere natuur, net als de voornoemde god-mensen, om op spirituele wijze op te staan als een herboren persoon. Op die wijze overwint men de dood, en is men tegelijkertijd mens en god, een god-mens. Alle god-mensen uit de mysteryën worden als mythische figuren gezien,

offerlam

de erfzonde; 381 over de sabbat; 391 over de Heilige Naam; 387 over de verzoening; 388 over de Mystieke Christus-ervaring; 394 over het Christus-bewustzijn.

Akhenaton

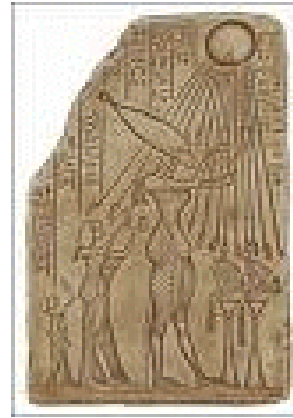
behalve Jesjoea (Jezus), die een historisch persoon zou zijn geweest. De kerkvaders maakten een verlossings-religie, met Jesjoea als verlosser. In de heidense mythe zijn tal van overeenkomsten te vinden tussen de god-mensen en Jesjoea. Alle andere god-mensen worden, net als Jesjoea, 'zoon van God' genoemd, en zouden geboren zijn uit maagden. De Verlosser zag men als de zondebok, waaruit Anselmus zijn verzoeningsleer ontwierp. Jesjoea is daarin het offerlam, en door Zijn bloedstorting zou vergeving tot stand zijn gekomen. De wedergeboorte zou bestaan in het gewassen zijn in Zijn bloed. In Griekenland werden mensen via een ceremonie letterlijk gewassen in het bloed van een geslacht lam. Bij de Mithras-diensten vierde men deze rituelen symbolisch, zoals de huidige vrijmetselarij ook dergelijke rituelen heeft, die op symbolische wijze een zaak voorstellen.

Wanneer wij ons verplaatsen in de eerste eeuwen van het christendom, is het vanzelf dat elke nieuwe organisatie of godsdienst wel kritiek ontving van buitenstaanders. Van kritiek kan men soms veel leren. Er waren critici die het christendom met haar Jezus-verhaal zagen als een kopie van de heidense mysteriën, met name die van Osiris en Dionysus. In het O.T. zou het gaan over de God van gerechtigheid en wraak, en in het N.T. zou het gaan over de God van liefde in Jesjoea, met name de broederliefde (adelphos). Echter, die broederliefde was er reeds lang in de mysteriescholen, voordat de christenen over deze liefde gingen spreken. De ingewijden van de mysteriescholen noemden elkaar ook broeders.

De christelijke kerk begon met een hemel- en hel-visie, waarvan in het O.T. geen sprake is. Ook deze visie was overgenomen uit de mysteriën. Oude christelijke filosofen als Origenes zeiden dat de letterlijke helse pijnigingen niet werkelijk bestonden. Zelfs de vorige paus liet zich op gelijke wijze hierover uit. Celsus noemde de leer van de altoosduurende pijniging in de hel, een aanstootgevend leerstuk. Ook komen wij in het O.T. geen drie-in-één-god tegen, wat eveneens uit de Egyptische mysteriën komt, van Osiris, Isis en Horus.

Akhenaton

Het is goed om de geschiedenis van de Egyptische koning Akhenaton te weten. Hij verscheen maar zeer kort op het toneel, slechts 17 ½ jaar. In die korte tijd redde hij wel ons latere spirituele leven. In zijn tijd leefde in Egypte het veelgodendom. Akhenaton ontving een hoger bewustzijn, wat men wel het 'christus-bewustzijn' noemt. In die tijd regeerde Amenhotep II als koning. Niet zijn eigen zoon, maar Akhenaton volgde hem op als

koning, die met zijn zuster Nefertite huwde. In het exacte middelpunt van het land bouwden Amenhotep II (volgens sommigen III) en Akhenaton een nieuwe stad, Tel el Amarna. Deze stad werd van witte stenen gebouwd. Akhenaton werd de eerste farao, wat zoveel betekent als 'dat wat je zult worden'. De kinderen van Akhenaton en Nefertite waren zo t e z i e n g e e n échte mensen, maar halfbloeden, reuzen/goden. Akhenaton brak met alle religies en goden en koos voor één religie en één god. De mensen wilden echter zien -zoals altijd- waarin zij

geloofden, dus gaf hij hen de zon als God. Geen beelden die men thuis kon neerzetten, maar een hemellichaam als God. De zon, daar kon men zich nog wel iets bij voorstellen, daar de levensenergie ervan tot ons afdaalt. Men ziet Akhenaton en Nefertite dan ook veelal afgebeeld staande onder de zon, die lange stralen naar beneden geeft. Aan de onderkant van die stralen zijn dikwijls symbolen getekend, zoals het ANK-symbool, of handjes. Dit wijst erop dat de levensenergie tot ons komt en dat wij deze moeten grijpen, inademen en ontvangen.

Akhenaton zag in alle religies de leugen overheersen. In het monotheïsme mocht slechts de waarheid gelden. Kunstenaars moesten realistische producten maken en mochten ook niet langer van hem liegen. De mensen mochten zelfs geen kleren meer van hem dragen, daar kleren een vorm van liegen inhield, je verbergen, zo zei Akhenaton, die zich dan ook dikwijls tamelijk ontbloot vertoonde. Alles moest waarheid bevatten en uitstralen. Akhenaton en Nefertite waren enorm groot van postuur en hadden toch wel wat eigenaardige lichaamsvormen. Akhenaton was 4.35 mtr lang en Nefertite 2.40 mtr. Hun kinderen waren al even misvormd en hadden zelfs twee harten. Akhenaton en Nefertite zouden van de ster Sirius afkomstig zijn, wat een binair sterrenstelsel is, waar wezens twee harten hebben. Akhenaton wierp de religieuze stelsels en priesterkasten omver. Hij leerde dat er slechts één God was, n.l. die binnen in de mens was.

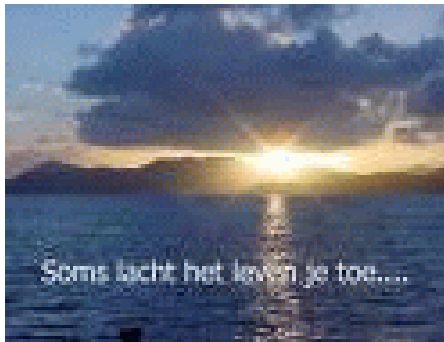

vastgrijpt wat er maar enigszins op lijkt, hoe onbetrouwbaar ook. De Jezus-cult die ontstaan is, zal instorten zodra blijkt dat er geen historische Jezus geweest is. Feiten vragen om bewijs. Feiten zelf vereisen geen geloof. Feiten liegen niet. Jahweh is Israëls Verlosser. Hem alleen moeten wij dienen en gehoorzamen.

Professor Peter Schmidt uit Gent, en Jim Walker geven een verslag van hun gedegen onderzoek, zie:

<http://www.kulak.ac.be/nl/PostacademischeVorming/UDL/Verschaffel/Voordrachten/Peter%20Schmidt/>

<http://www.positief-atheisme.nl/historische%20Jezus.htm>

Bronnen:

Hall Caine, 'Jezus' 2 delen.

Huyzer: Een zekere Jezus uit het jaar nul.

Drs. S. van Wersch: De Gnostische-occulte vloedgolf.

G. Lüdemann: Ketters.

N. Kooren, Het Messias Mysterie

R. Miller: Das Ende der Erbsünde.

A.P.v.d.Beld: Moest Jezus sterven?

Dr. T. Harpur: De 'heidense' Christus

Jim Walker: Heeft een historische Jezus ooit bestaan?

En nog vele anderen bronnen meer.

Groot Nieuws

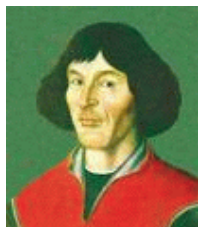
Voor jonge kinderen is het een hele opluchting wanneer zij erachter komen dat Sinterklaas en Zwarte-Piet in werkelijkheid niet bestaan. Het is een mythe. Mogelijk heeft er wel een soort figuur geleefd als Sinterklaas, die vrijgevig was, waarvan de mythe is afgeleid. Jonge kinderen geloven steevast in een historische Sinterklaas, die met zijn knecht, de Zwarte-Piet' (of zelfs met meerdere Pieten) op een wit paard over de daken van de huizen rijdt, zonder eraf te vallen. Ook Zwarte-Piet is een bijzonder figuur, die met zijn forse lichaam en grote zak op zijn rug evenwel door een klein schoorsteenkanaal naar beneden kan kruipen, om aldaar in de klompen en schoenen der zoete kinderen een cadeautje te stoppen. Stoute kinderen zou hij met zijn roede op hun billen slaan. Rond Sinterklaas zijn een heleboel verhalen in omloop gekomen en een groot aantal liedjes die je omstreeks 5 december tot vervelens toe kunt horen in de speelgoedwinkels. Sinterklaas is immers big-business. De daden van de goed-heilig man worden op z'n breedst uitgemeten, en het gaat erom de kinderen een zoet en gehoorzaam leven voor te houden, dat beloond wordt. Dat het om een mythe gaat wordt voor veel kinderen pas duidelijk wanneer zij groter worden, wanneer zij zien dat de Sinterklaas, in werkelijkheid hun eigen vader, meester of buurman blijkt te zijn. Dat is goed nieuws voor de kinderen. Wij zullen bezien of er nog meer mythen zijn, die kinderen en grote mensen voor waar houden, en of dat voor hen goed en groot nieuws is, wanneer hen de waarheid wordt voorgehouden.

Traditie

Algemeen leven veel eenvoudige christenen vanuit een traditie. Men is opgevoed vanuit een christelijke levensbeschouwing. Men gaat naar de kerk en luistert naar de voorgangers, want zo deden ook hun ouders, grootouders, etc. Op die wijze heeft men een vertrouwd wereldje waarin men zich afgeschermd en veilig voelt. Er wordt doorsnee genomen niet veel gestudeerd en onderzocht. Tijd, lust en deskundigheid ontbreken veelal. Vernieuwde inzichten vinden dan ook moeilijk ingang. Men heeft een muur rondom zich opgetrokken van vermeende zekerheden,

en wee degene die daarvan één steen durft afbreken. Wanneer er door onderzoekers aloude waarheden worden herontdekt, ontstaat er confrontatie, dat het effect heeft als van een stormram die tegen een muur

Bruno

beukt. Sommigen willen echter nog wel luisteren naar nieuwe ontwikkelingen, maar het grootste deel der goegemeente zal zich afwijzend opstellen. Er komen immers teveel bezwaren om de hoek kijken. Traditie is een niet te onderschatten macht, waardoor de zoektocht naar oorspronkelijke waarheid bijna onmogelijk wordt. Mensen willen nagenoeg niets afstaan van datgene wat zij voor waar houden. Zij kunnen zich maar moeilijk verplaatsen in de wereld van een herwonnen waarheid. Dat kostte Bruno, Galilei en Copernicus immers al veel moeite en hun leven. De mensen willen enig houvast hebben en menen via de traditie dat houvast te bezitten. Zelfs al zijn ze ervan overtuigd dat er heel veel niet klopt van de geloofsleer, en al zien zij dat het leven der geestelijke leiders niet in overeenstemming is met hun leer, dan nog zullen zij hun traditie blijven koesteren, met de gedachte dat niemand volmaakt is. Dat zou men kortzichtig kunnen noemen, gepaard met angst voor de onvrede en toorn van God, die hen voorgehouden wordt. Op die wijze wordt de grond voor een vruchtbare voedingsbodem, om het goede zaad te laten ontkiemen, bedorven. Vernieuwingen zetten zich dan ook moeizaam voort. Dikwijls zijn het de enkelingen en alleenstrijders die doorzetten en overwinnen om tot hernieuwde inzichten te komen. Zodra christenen iets moeten afstaan of loslaten, menen zij dat ze daarmee zondigen of zelfs de zonde tegen de heilige Geest begaan. Het is en blijft dan ook een hachelijke zaak om christenen te confronteren met hun onmogelijke leefwijze, foutieve leerstellingen en reeks van andere fouten. Men leeft vanuit een robot-denken en kudde-instinct, onder leiding van geestelijken die hun kudde liefst slapende houden, om rede van de wol en de melk.

Totale Reformatie

Wij gaven nummer één van onze brochureserie de titel: 'Totale Reformatie'. Wanneer je aan een dergelijk onderzoek begint, weet je niet wat je onderweg allemaal ontmoet. Je weet niet wat je als ballast allemaal

Veel christenen roepen vandaag de dag op om terug te keren tot onze 'joodse wortels'. Dat is onjuist. Het gaat erom dat wij terugkeren tot JHWH en Zijn Verbond met onze voorvaders, dus terugkeer tot onze eigen wortels!

Wij dienen ons als nazaten van de twaalf stammen in de verstrooiing op te maken om het hemelse Licht over ons te laten schijnen, volgens Jesaja 60, zie:

1 Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid van JHWH gaat over u op.

2 Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken; doch over u zal JHWH opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden.

3 En de heidenen (volkeren) zullen tot uw licht gaan, en koningen tot den glans, die u is opgegaan.

David als herder

Persoonlijk is er individuele opstanding noodzakelijk, een verlichting van Boven:

Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.

Nawoord: De Historische Jezus

Wij mogen ons toch wel afvragen of er fysieke bewijzen zijn dat Jezus echt heeft geleefd? Tot nog toe zijn er geen doorslaggevende bewijzen gevonden, dan alleen enige beweringen in geschriften van andere mensen. Er bestaat geen enkel eigentijds document waarin Jezus wordt genoemd. Pas eeuwen nadat Hij zou geleefd hebben werd er over Hem geschreven, en wel door vaak onbekende auteurs, die geen ooggetuigen waren geweest. Van de vier evangeliën in het NT weet ook niemand wie ze heeft geschreven. Ook heeft geen van deze schrijvers Jezus werkelijk ontmoet, dus geen ooggetuigenverslag kunnen geven. De evangelisten zijn meer kunstschilders dan verslaggevers. Er is ook geen enkel origineel manuscript meer voorhanden. De evangeliën zijn beschrijvende verhalen, bijna geheel in de derde persoonsvorm geschreven, terwijl ooggetuigen juist in de eerste persoonsvorm hun verslag weergeven. Het ontstane christendom is afhankelijk van een historische Jezus, vandaar dat men alles

verwerpelijk (Zie Deuteronomium 4:1-2 en 12:32). Wij dienen onze vader Abraham te volgen, die geheel en al zijn vertrouwen stelde op JHWH, hetwelk Jesjoea eveneens leerde, zie Mattheus 15:8-9. JHWH is volgens Psalm 23 de enige Goede Herder. En de Herder die ook aangekondigd wordt in het O.T. als de beloofde Koning van Israël, de Messias, ziet niet op Jesjoea, die reeds gekomen zou zijn, maar op een toekomstige koning uit David, of de opgestane David zelf in de eindtijd.

Haggai noemt hem echter Zerubbabel. Hij ontspruit uit de afgehouden stam van Davids koningshuis, Jesaja 11:1-16. Hij zal een ingewijde zijn in de zaken van Jahweh, waardoor hij kennis, raad en sterkte verkrijgt, wat bij een Davidisch koning past. Hij zal recht doen aan de armen en verdrukten, wanneer het Messiaans Vrederijk aanvangt.

Veelal laten theologen alle teksten over de enige goede Herder en de toekomstige koning van Israël slaan op Jesjoea. Jesjoea is echter de hemelse Vorst, de Koning der koningen, Hij is JHWH Zelf, die leeft in alle eeuwen, die troont in het Nieuwe hemelse Jeruzalem mét Zijn Gemeente, als regeringslichaam. Vandaar uit bestuurt Hij het aardse Israël, onder hun koning en herder David, de aardse Messias. Laten wij eens zien wat de Bijbel zelf zegt:

Hosea 3: 9 Maar zij zullen dienen JHWH, hun God, en hun koning David, dien Ik hun verwekken zal.

Jesaja 16:5 Want er zal een troon bevestigd worden in goedertierenheid, en op denzelven zal bestendig een zitten in de tent van David, een, die oordeelt en het recht zoekt, en vaardig is ter gerechtigheid.

Zacharia 3:8 Hoor nu toe, Jozua, gij hogepriester! gij en uw vrienden, die voor uw aangezicht zitten, want zij zijn een wonderteken; want ziet, Ik zal Mijn Knecht, de SPRUITE, doen komen. 6:12 En spreek tot hem, zeggende: Alzo spreekt JHWH der heirscharen, zeggende: Ziet, een Man, Wiens naam is SPRUITE, Die zal uit Zijn plaats spruiten, en Hij zal JHWH's tempel bouwen. 9:9 Verheug u zeer, gij dochter Sions! juich, gij dochter Jeruzalems! Ziet, uw Koning zal u komen!

Het gaat in de Schrift om twee Gezalfden!

In Jeremia 30-33 lezen wij van het herstel van het Verbond, de wederoprichting van Davids troon en het herstel van alle stammen Israëls, niet als een soort kerkverband, maar een nationaal herstel, tot heil der volkeren. Daarvan zingen wij, dat die koning uit David gezegend zal zijn, die tot ons komt in Jahweh's naam!

af zult moeten werpen, en wat je als duurzame schatten tot je moet nemen. Het is een zoektocht, een speuren naar de vele stukjes van de grote legpuzzel, om er de eenheid uit samen te stellen. Immers, de kern van alle oude filosofie en religie is, om inzicht te verkrijgen dat alle dingen een eenheid vormen! Die éénheid is er. De Schepper is één, en hoewel de schepping een veelheid toont, ligt er evenwel een eenheidsbeginsel in uitgedrukt. Die eenheid drukte men vanaf oude tijden uit d.m.v. de cirkel of auroboros. Ook tekende men in de cirkel wel een pentagram, een vijfpuntige ster, als symbool van perfectie en eenheid. Het eenheidsstreven is er altijd geweest onder de mensen, maar scheen steeds te mislukken. Hoe en waaraan dat ligt, lijkt voor ons mensen moeilijk te aanvaarden. Het ligt aan onze ik-gerichtheid, aan onze ego-centriciteit, aan onze innerlijke verdeeldheid en hokjesgeest, aan ons robot-denken. Vanuit die ondeugdelijke basis gaan wij idealen najagen. Wij zien daarbij wel in dat eenheid kracht geeft. Samenbinding geeft sterkte, denk aan een kabel die uit vele draadjes samengevlochten is tot een sterk koord. Wij kennen de principes wel, maar de weg om deze hoge doelen te bereiken lijkt ons onbegaanbaar.

Om eenheid te bereiken hebben de vroege kerkvaders een instituut opgericht waarin macht heerste. Het bleek al spoedig dat eenvoudige mensen een herder nodig hadden om zich te laten leiden, net zoals bij de schapen. Alle schapen kunnen niet tegelijk macht hebben, maar dienen hun herder te volgen. De kerk stelde een hiërarchische macht in, verdeeld over een aantal personen, ambten en rangen. Ten tijde van keizer Constantijn werd de kerk staatskerk en brak er voor de steeds vervolgde christenen een soort gouden eeuw aan. De kerk vormde een soort militie, die zich diende te verdedigen tegen andersdenkenden, en gelijkdenkenden moest beschermen. Men streefde naar eenheid, naar saamhorigheid van alle leden die hetzelfde geloof voorstonden. Hoe men zulk een eenheid kon handhaven werd al spoedig duidelijk, daar men andersdenkenden in de naam van God ging vervolgen en vermoorden. De kerk had haar les getrokken uit de geschiedenis van de grote wereldrijken en machtige heersers, die ook streefden naar eenheid. Bij hen bleef het een opkomen, blinken en weer verzinken. Op één fenomeen na. Men had

Egyptische oroborus

gezien dat het volk Israël een eenheid vormde, en dat ondanks de scheuring van het rijk, toch in de rest (overblijfsel) die eenheid bleef voortbestaan. Hoe dat mogelijk was werd duidelijk, daar JHWH aan Israël Zijn verbond en verbondsboek -de Torah- had gegeven. In zekere zin gaat het hier bij Israël dus ook om een boek-religie. Het Verbond of de Wet was vastgelegd in een code, in een geschrift. Daaruit vloeide het eenheidsbeginsel voort. JHWH is één, en álles keert weer tot Hem terug, omdat het Hem toebehoort.

Abraham

Abraham hield het Verbond, bestaande uit wetten en leefregels, zie :

Genesis 26:5 Daarom dat Abraham Mijn stem gehoorzaam geweest is, en heeft onderhouden Mijn bevel, Mijn geboden, Mijn inzettingen en Mijn wetten.

Dat streven van Abraham zette zich in zijn kinderen voort, althans in de lijn van Izaak, ondanks diverse schendingen van het Verbond. JHWH beloofde herstel en wederoprichting van het verscheurde volk, van de gespleten natie. De verzameling van álle twaalf stammen onder één Hoofd werd aangekondigd, o.a. in Jeremia 30-33. Daarbij gaat het o.a. om het herstel van Davids troon en koningschap, zie oa. Psalm..2, 110, Ezechiël 37. De vroege christelijke kerk heeft hieruit munt geslagen en stelde dat zij de geestelijke voortzetting was van het natuurlijke Israël. Het oude verbond zou volgens de kerk zijn vervuld, en er zou een totaal nieuw verbond zijn opgericht. Vandaar dat men de Bijbel in twee delen splitste en het oude deel ervan het 'Oude Testament' noemde, en het door haar eraan toegevoegde deel noemde men het 'Nieuwe Testament'. Op zichzelf zijn deze benamingen al onjuist, daar een testament gaat over nalatenschap. Zie onze brochure 302 over Het Verbond.

Het gaat JHWH immers niet om een geheel nieuw verbond, maar om een hersteld verbond, en wel met hetzelfde natuurlijke volk Israël van voorheen, maar dan in later tijd. Dat herstel vond reeds plaats ten tijde van de apostelen, zie Handelingen 26:7 en Jakobus 1:1. Israël was onder andere namen de diaspora ingegaan, waarvan blijkt dat oa. de Efeziërs, de Galaten en anderen raciale Israëlieten waren. Zij waren vervreemd van hun

volk de kennis. De kennis die de leidslieden hadden was misvormd. Jesjoea sprak over de geheimenissen van Zijn koninkrijk. De eerste christenen kenden deze geheimenissen nog wel, maar daarna verviel het echte geloof heel snel. Zoals reeds gezegd ging de vroege kerk leven bij dogma's, omdat zij als instituut in de eerste plaats voor zichzelf diende te zorgen om te overleven. Zij voerde het dogma in van de schulddelging door het bloed van Christus, en dat dogma stelde men centraal. Verzoening door voldoening, zo luidde het dogma. Verzoening is niet zozeer inhoudelijk fout, maar niet als enige pijler en dogma dat de mensen hun verantwoordelijkheid ontnemt. Zie overigens brochure 387 over de ware betekenis van 'verzoening' als reiniging.

Tevoren had de schulddelging bij de eerste christenen een heel andere betekenis, waarbij een ieder persoonlijk verantwoordelijk stond voor zijn daden. Met de invoering van de nieuwe dogma's ontnam men de mensen hun persoonlijke verantwoordelijkheid en maakte men hen afhankelijk van de kerk en haar bemiddelaars inzake schulduitdelging. De mensen zondigden en hun gewetens klaagden hen aan. Zij wilden naar de hemel die de kerk hen voor schilderde, maar dan moesten zij van hun zonden worden bevrijd. De kerk was hun gids en wilde tegen betaling de schuld vergeven. Dit privilege baseerde de kerk op de zogenaamde sleutelmacht.

Willen wij oprechte dienaren van onze Schepper zijn, en geen slaven van één of ander religieus systeem, dus 'kinderen van Abraham als vader der gelovigen', dan dienen wij ons leven en geloof in alle omstandigheden van ons leven te toetsen en te verifiëren met het Verbond. Wat daarvan enigszins afwijkt, hetzij dat er iets aan toegevoegd is, hetzij dat er iets afgenomen is, is zonder meer

eeuw leefde waarin Jesjoea zou hebben geleefd, spreekt nergens over Jesjoea. Alleen Josephus beschrijft Jesjoea als een leraar die in aanzien was, welke onder Pilatus werd gedood en na drie dagen weer opstond. Bij nader onderzoek gelooft echter geen enkele serieuze geleerde dat deze passages over Jesjoea echt van Josephus afkomstig zijn.

Verder leerden de gnostieken dat de mens uit een lager zelf bestond, en uit een hoger zelf. Het lagere zelf was het stoffelijke, het sterfelijk lichamelijke, de aards-gerichtheid. Wanneer men dat goed leerde kennen in zijn ware gedaante (door overtuiging van zonde en verlichting met de heilige Geest) zal men zichzelf gaan mishagen, zoals in Leviticus 26:41-44 staat, waarna pas de wáre mens opstaat in ons, het onsterfelijke hogere zelf, waardoor wij een christos, dat is een gezalfde worden. Dit leerden trouwens alle heidense filosofen ook, die het noodzakelijk vonden los te geraken van het sterfelijke en opgewekt te worden tot het onsterfelijke, of zoals in Efezen 5:14 staat: *Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.*

Jesjoea leeft

De titel van deze brochure is: 'Jesjoea (Jezus) leeft'.

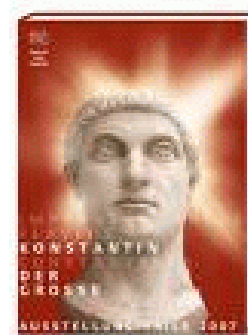
Welnu, wij dienen uit te zoeken op welke wijze Hij leeft en op welke wijze wij het christus-bewustzijn⁷ kunnen, ja moeten omdragen. Wij dienen onszelf zo nodig kritische vragen te stellen over de historische Jezus en welk belang de vroege kerk erbij had om van de mythische Jezus een historisch figuur te maken. Of anders gesteld: Welk belang hadden de gnostici erbij om een historische Jezus te ontkennen?

Jesjoea is gekomen om de kennis van de Thora te herstellen. (Wij laten hier even de vraag buiten beschouwing of Jesjoea een historisch figuur was ja dan nee⁸). Er was wel kennis te over, maar de leidslieden onthielden het

⁷Zie onze brochure 431 De Patronen van de Schepping, over het 'christus-bewustzijn', en no. 388 en 394.

⁸ Volgens gnostici en andere groeperingen gaat het niet om een historische Jezus. De Romeinen staan bekend als lieden die zorgvuldig verslagen maakten van al hun activiteiten, in ieder geval van hun rechtsplegingen. Er is echter geen enkel verslag van de terechtstelling van Jesjoea onder Pilatus ooit gevonden. Er is een indrukwekkende lijst van geschiedschrijvers, die tijdens de eeuw waarin Jesjoea zou hebben geleefd, boeken hebben geschreven, die een grote bibliotheek zouden kunnen vullen. In geen enkel van de zeer vele boeken uit die tijd wordt met één woord over Jezus gesproken. Pas in de 2e eeuw wordt door Plinius, Suetonius en Tacitus iets verhaald over een groepje christenen, maar zij vertellen niets over Jesjoea zelf. De joodse schrijver Philo, die in dezelfde

burgerschap, van de verbonden en beloften. Alleen een echte Israëliet kan vervreemden van zijn burgerschap.

Tijdens de apostelen ware er lieden als Simon de Toveraar die een religie begonnen vanuit onedele motieven. De weinige ware gelovigen die er waren, werden door hen verdrukt en vervolgd. Dat heeft zich een paar honderd jaar ontwikkeld, tot onder Constantijn de Grote deze nieuwe zich christelijk noemende religie tot staatsreligie werd aangenomen. De vlag met het zogenaamde kruis van Christus mocht de lading dekken. Deze religie bestond echter uit een samenraapsel van oude natuurreligies. Constantijn had

vertegenwoordigers van verschillende christelijke stromingen én die van andere godsdiensten bijeengeroepen te Nicea in het jaar 325 en leidde persoonlijk dit concilie. Na dit concilie horen wij plotseling niets meer van de andere 'heidense' godsdiensten, maar konden allen zich blijkbaar vinden in de door Constantijn en zijn mensen ontworpen godsdienstleer. Wij zien in deze godsdienstleer dat alle heidense aspecten van de mysteriën aanwezig zijn en ook de god-mensen, maar dat deze andere namen hadden gekregen. Jezus werd in deze godsdienstleer naar voren gehaald als zijnde de 'volmaakte Israëliet', waarop geen enkele echte Israëliet iets zou kunnen aanmerken. Jezus (Jesjoea) zou zelfs een betere invulling van de Torah hebben gegeven dan iedere leraar of profeet van voorheen. Men nam hiermee afstand van de Torah, en de latere christenen werd voorgehouden dat Jezus alles vervuld had, zodat zij geen rekening meer met de Torah hoefden te houden. De Tenach werd aldus uitgelegd op allegorische wijze, dat Jezus erin zou zijn aangekondigd en alles op Hem wachtte. Men zie op Internet het artikel uit het blad Nexus: "The Forged Origins of the New Testament", heel leerzaam.

<http://www.nexusmagazine.com/articles/NewTestament.html>

De intentie van Constantijn was om te Nicea een nieuwe god te scheppen en een nieuwe pluriforme religie die zijn rijk zou samenbinden. Tijdens de debatten in Nicea passeerden 53 goden de revue. Echter, men kon geen geschikte god vinden voor de nieuwe religie. Tenslotte nam Constantijn persoonlijk het initiatief om de 318 bisschoppen te laten kiezen uit vijf

goden, nl.. uit Ceasar, Krishna, Mithras, Horus en Zeus. Hij drong er daarna op aan dat de Druïdische god Hesus en de Oosterse verlosser-god Krishna zouden worden verenigd in één god, n.l. Hesus Krishna. Er stemden 161 bisschoppen voor, en het werd Jezus-Christus. Constantijn gaf daarna Eusebius opdracht om een aantal nieuwe boeken te schrijven over deze nieuwe god! Welnu, daarin is hij uitermate geslaagd!

Geen nieuwe godsdienst

Het christendom van Constantijn was in werkelijkheid geen nieuwe godsdienst, maar was een voortzetting van diverse oude heidense mysterie-religies. Het blijkt meer en meer dat de oude Egyptische natuur-religie de basis ervan vormt. Het zogenaamde heidendom uit de oudheid -dus in dezen uit Egypte- was echter geen primitieve religie, maar een zeer hoog ontwikkelde vorm van natuurreligie. De Egyptenaren van toen zochten naar echte spiritualiteit. Hun ingewijden (dat is slechts 1% der bevolking) kenden de mysteries en hun betekenis. De kern van de mysteriën vormde de mythe rond een stervende en weer verrijzende god-mens, zoals men dat waarnam in de natuur, in de jaargetijden, waarbij de zon opkomt in het voorjaar en vertrekt in het najaar. In Egypte noemde men deze god-mens Osiris, in Perzië Mithras, en in Griekenland Dionysus, etc.,. Het latere verhaal van Jesjoea (Jezus) in de evangeliën bevat alle karakteristieken van de eerdere god-mensen. Er zijn een aantal treffende overeenkomsten te noemen:

1. De oude god-mensen waren van vlees en bloed. Zij waren als verlosser de zoon van de godheid.
2. De vader van de god-mensen is de onsterfelijke hoofdgod, terwijl hun moeder een sterfelijke maagd is.
3. In de meeste gevallen laat men de god-mensen op 25-december geboren worden in een grot of stal, tijdens winter-zonnewende, waarbij herders aanwezig zijn. Hieruit is het zogeheten 'Kerstfeest' ontstaan.
4. De meeste god-mensen veranderen tijdens hun leven op een bruiloft water in wijn. Ze zijn wonderdoeners.
5. De god-mensen rijden bijna allen op ezels een stad binnen, terwijl juichende scharen langs de kant van de weg toezien.
6. Tijdens Paastijd sterven de god-mensen plaatsvervangend voor de zonden van het volk.

14 Dan zult gij u verlustigen in JHWH, en Ik zal u doen rijden op de hoogten der aarde, en Ik zal u spijzigen met de erve van uw vader Jakob; want de mond van JHWH heeft het gesproken.

Gnostiek

De gnostieken waren mystici, die tamelijk tolerant waren. Zij stonden naar inwendige kennis (het christus-bewustzijn) en werden alom voor ketters gehouden. Zelf zagen zij z i c h a l s o p r e c h t e christenen. Zij volgden het geestelijke pad, de gehoorzaamheid aan JHWH, en niet een blind geloof in tradities en historisch vervormde verhalen. Veel door de christenen gerespecteerde filosofen als Clemens en Origenes noemden de gnostiek 'het ware christendom'. Het traditionele christendom van de eerste eeuwen ging uit van geloof en leefde bij genade. Dat zijn twee plausibele of rekbare begrippen. De gnostici gingen daarentegen uit van kennis door ervaring, het echte weten, en niet geloven op gezag van anderen. Geen goedkope genade, maar recht en gerechtigheid. Zij stelden dat geloof vatbaar is voor twijfel, maar dat kennis zekerheid verschaft, dat men daardoor de waarheid ervaart. Vandaar dat de latere Gereformeerden het ware geloof omschrijven als een kennis, toestemmen en vertrouwen. In feite onderschrijven zij daarmee het gnostieke uitgangspunt. De gnostici wilden leren, desnoods van heidenen. Zij sloten zich niet op in hun eigen kring van belijders. Zij bezaten geen 'drie formulieren van enigheid'. Zij volgden het spirituele pad en zochten allereerst zelfkennis. Immers, jezelf kennen, was voor hen ook God kennen. De gereformeerden noemen dit 'overtuiging van zonden', of naar de Heidelbergse Catechismus 'kennis der ellende'. Ook eerden de gnostieken hun vrouwen als gelijkwaardigen, terwijl de christelijke kerk in het spoor van het patriarchale denken zich voortbewoog. Zij zagen vrouwen als tweederangs wezens, waarop de duivel meer vat had en Eva de hoofdschuldige was van de zondeval. De gnostieken keerden zich ook tegen de joden met hun wraakgierige god Adonnai. Daarmee gaven zij echter te kennen niet goed uit de weg te kunnen met een Godsbeeld dat zowel liefdevol is voor gehoorzamen en wrekend is voor ongehoorzamen. In het Verbondsboek staan hiervan vele voorbeelden.

was, en dat hij in werkelijkheid de enige zoon van God zou zijn. Echter, het christendom gebruikt wel dezelfde taal en dezelfde symbolen als de oude mysteriescholen, alleen heeft men er een andere tint aan gegeven, men heeft ze verchristelijkt. Het christendom is deswege niet uniek te noemen! Er is dan ook een totale reformatie nodig. De Reformatie en de Nadere Reformatie zijn in gebreke gebleven om een algehele terugkeer tot de Torah, tot het Verbond met Jahweh aan te gaan. Dát hebben wij vandaag de dag nodig! Gehoorzaamheid aan Zijn wil!

In Jesaja 58 wordt Israël gewezen op haar zonden. Jesaja moet een oproep doen uitgaan om de dode vorm van religie-bedrijven te verlaten. Israël moet een levende religie zijn, met woord en daad, gerechtigheid doende. Het vasten wat men deed was niet het vasten waar het JHWH om ging, zie hoofdstuk 58:

3 Zeggende: Waarom vasten wij, en Gij ziet het niet aan, waarom kwellen wij onze ziel, en Gij weet het niet? Ziet, ten dage, wanneer gijlieden vast, zo vindt gij uw lust, en gij eist gestrengelijk al uw arbeid.

4 Ziet, tot twist en gekijf vast gijlieden, en om goddelooslijk met de vuist te slaan; vast niet gelijk heden, om uw stem te doen horen in de hoogte.

Het doen van JHWH's wil en het inwilligen en houden van het verbond impliceert gehoorzaamheid aan Zijn Wet en het doen van gerechtigheid, wat hier duidelijk wijst naar sociale gerechtigheid en moreel gedrag. Daarbij staat het houden van de sabbat, als dé dag welke JHWH verkoos om te rusten, centraal en voorop, zie Jesaja 58:

12 En die uit u voortkomen, zullen bouwen de oude verwoeste plaatsen; de fondamenteën, van geslacht tot geslacht verwoest, zult gij oprichten; en gij zult genaamd worden: Die de bressen toemuurt, die de paden weder opmaakt, om te bewonen.

13 Indien gij uw voet van den sabbat afkeert, van te doen uw lust op Mijn heiligen dag; en indien gij den sabbat noemt een verlustiging, opdat de HEERE geheilgd worde, Die te eren is; en indien gij dien eert, dat gij uw wegen niet doet, en uw eigen lust niet vindt, noch een woord daarvan spreekt;

7. Tijdens de dood van de god-mensen dalen zij allen af in het dodenrijk, de hel, en behalen aldaar een overwinning. Allen staan na drie nachten en drie dagen weer op en varen later ten hemel.

8. De dood van de god-mensen wordt gevierd met een maaltijd waarbij brood en wijn als de twee symbolen van lichaam en bloed worden geconsumeerd.

De vroege kerkvaders die de zaak van hun nieuwe religie veilig wilden stellen, schiepen daarenboven ook nog een duivel-figuur, die men kon

beschuldigen van plagiaat en zonde-aanstichter. Deze kerkvaders zijn te zien als de orthodoxe grondleggers van het christendom, het Rooms Katholicisme. De andersdenkende christenen destijds waren o.a. de gnostici, die door Rome werden vervolgd als zijnde ketters. De gnostische geschriften zijn destijds verbrand en vernietigd, maar in onze tijd zijn er weer teruggevonden, o.a. in Nag Hammadi en Qumran. Deze geschriften ademen een heel andere christelijke religie uit dan de traditionele. De gnostici geloofden niet in een historische Jezus. Verzoening had bij hen een heel

andere inhoud, dan wat de christelijke kerk in navolging van Augustinus en Anselmus leert. De gnostici kenden geen Jezus-cultuur zoals wij die vandaag de dag kennen, waarbij men Jezus als een vriend bezingt, die in onze plaats wilde staan.

Historie wordt gemaakt

Geschiedenis wordt gemaakt, o.a. door geschiedschrijvers die naar hun eigen mening de gebeurde feiten weergeven. Dat is een eenzijdig subjectief beeld en heel persoonlijk. Het is wel zo dat latere generaties het geschrevene voor waar houden en dat weer doorgeven. Wanneer men gaat twifelen aan de gangbare mening, valt men buiten de boot. Iets behoeft immers niet waar te zijn omdat de massa erin gelooft, of omdat het ons van jongs af is ingeprent. Ons is van kindsbeen af voorgehouden dat Jezus geboren werd in een stal als de zoon van God, wat wij op het Kerstfeest gedenken.¹ En dat Hij geleefd heeft, vele wonderen heeft verricht en

¹ Zie brochure 67.

2. Zie brochure 311

tenslotte door de leidslieden der joden overgeleverd werd aan de Romeinen om gedood te worden. Hij stond daarna na drie volle dagen op, wat wij gedenken op Pasen. Op de zondagsscholen, basisscholen en catechisaties werd ons voorgehouden dat er een hel en een hemel is. Dat alle uitverkorenen naar de hemel gaan, en dat alle verworpenen in de hel geworpen worden, waar men eeuwig zal tandenknarsen en tongkauwen in vlammen die niet uitgeblust kunnen worden. Er zouden slechts enkelen uitverkorenen zijn, maar het merendeel der mensen zou verworpen worden. Vanaf onze geboorte zouden wij reeds beladen zijn met een zwaar pak erfzonde, waarvan men alleen verlost zou kunnen worden doordat Jezus in onze plaats dat voor ons heeft willen wegdragen. Daartoe is geloof in Jesjoea vereist. Bij het sterven zou eerst de ziel van een mens naar de hemel en of naar de hel gaan, om bij de opstanding weer verenigd te worden met het lichaam, waarna een definitieve situatie zou ontstaan. Om een beter mens, een gelovige te worden, zou God een kerk hebben gesticht met een geestelijke stand (clerus), waardoor het heil ons zou toevallen. Om lidmaat te worden van die christelijke kerk moet men als klein kind worden 'gedoopt' (lees: besprenkelt) door een ambtsdrager van de kerk, in de naam van een drie-enige Godheid, de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Bij het opgroeien wordt aan de kinderen onderwijs gegeven in de leer der kerk, waarvan zij op zekere leeftijd een kerkelijk examen afleggen, waarvoor nog nooit iemand is gezakt. Een ieder slaagt en doet alsdan belijdenis van zijn geloof. Sommigen doen belijdenis van de leer die alhier geleerd wordt. Eenmaal lidmaat van de kerk, mag men deelnemen aan de mysteriën of sacramenten van de kerk, waarvan Rome er zeven heeft en de Reformatie er twee handhaaft. De mysteriën berusten op magische handelingen². De sacramenten zijn magie in plaats van mystiek, ze dienen als 'voertuigen' der genade. De kerk heeft haar eigen geloofsboek -de Bijbel samengesteld uit 66 boeken, en ze heeft haar eigen geloofsbelijdenissen opgesteld. Zij heeft de oude handschriften van de Bijbel vertaald, en de canon van de N.T.-boeken gekozen. De kerk heeft de Godsamen vertaald en gewijzigd, zodat de ware Naam in vergetelheid is geraakt³. Verder heeft de kerk de

³. Zie brochure no.6. 4. Zie brochure no.3. 5. Zie brochure no.14,15. 6. Zie brochure no.41,247,280. Men leze verder de brochures: 62 over de Wet van JHWH; 268 over de ziel of deze onsterfelijk is; 372 over

Wat eist JHWH van ons?

Jesjoea leerde in werkelijkheid niets anders dan wat in het O.T. geschreven staat. Hij verkondigde het aloude verbond en eiste gehoorzaamheid eraan. Wie Zijn woord zou horen en doen, zou eeuwig leven ontvangen, Johannes 5:24. Dan komt men niet in het oordeel, maar is men uit de staat des doods overgegaan in de staat des levens.

Wanneer wij Jesaja 33 lezen staan er simpele vereisten of levensvoorwaarden, waarmee men zich toegang verschaft tot de nieuwe komende wereld van Jahweh.

Zie vers 14 De zondaren te Sion zijn verschrikt; beving heeft de huichelaren aangegrepen; zij zeggen: Wie is er onder ons, die bij een verterend vuur wonen kan? Wie is er onder ons, die bij een eeuwig gloed wonen kan?

15 Die in gerechtigheden wandelt, en die billijkheden spreekt; die het gewin der onderdrukkingen verwerpt; die zijn handen uitschudt, dat zij geen geschenken behouden; die zijn oor stopt, dat hij geen bloedschulden hore, en zijn ogen toesluit; dat hij het kwade niet aanzie;

16 Die zal in de hoogten wonen, de sterkten der steenrotsen zullen zijn hoog vertrek zijn; zijn brood wordt hem gegeven, zijn wateren zijn gewis.

17 Uw ogen zullen den Koning zien in Zijn schoonheid; zij zullen een ver gelegen land zien.

In het N.T. is sprake van de logos (het Woord), welke typering wij in het O.T. niet terug kunnen vinden. Het begrip 'logos' komt ook uit de heidense mysteriën voort. De logos was in de mysteriën een idee, een gedachte. Men wilde nadenken over de oorspronkelijke Gods-gedachte waardoor Hij de wereld had geschapen. Christenen zijn echter de logos gaan zien als een persoon, als de tweede persoon in de drie-enige godheid. In Egypte zag men Osiris als de logos. De logos was in de mysteriescholen geen historisch figuur, maar een altoosdurend principe. Augustinus bekende het openhartig tijdens het lezen van studies over de heidense filosofie: "Ik lees daar dat het Goddelijke Woord werd geboren; noch uit de mens noch uit het vlees, maar uit God. Maar dat het Woord vlees geworden was en temidden van ons leefde, lees ik er niet".

De christenen onderscheiden zich van alle religies en mysteriescholen, door vol te houden dat hun logos de vleselijke zoon van Jozef en Maria

Augustinus

Vandaar dat hij het onnodig vond dat er priesters waren, die God van buitenaf naar de mens toe brachten. De mensen hadden volgens hem helemaal geen bemiddelaars nodig. Nee, leerde hij, God is reeds binnen in jullie. Ook wilde Akhenaton geen militair aanvalsleger. Niet dat hij nu zo heel populair was bij het volk, daar hij hen hun godsdienst en goden ontnam. Hij zag in dat de mensheid in hun veelgodendom niet het uiteindelijke DNA-plan van het universum zou kunnen bereiken. Vandaar dat hij het spoor naar de éne god volgde, om het collectieve DNA uit de leugenfase te halen waarin het belandt was, en het over te brengen in de werkelijkheid, n.l. het zogenaamde 'christus-bewustzijn'. Helaas, hij kreeg zijn doelstellingen niet voor elkaar, want de toenmalige maatschappij was té verziekt. De priesters en de legerleiding wilden hem vermoorden. Omdat hij 'onsterfelijk' was heeft men hem een speciale drank gegeven waardoor hij dood leek te zijn. Akhenaton had wel een kleine groep die hem volgde en trouw bleef, ongeveer 300 personen. Deze groep trok

later naar Massada en vormde er de groep der Essenen. Waarvan sommigen menen dat Jozef en Maria er deel van uitmaakten. De Egyptische mysterieschool van Akhenaton had een speciaal symbool, nl. het rechteroog van Horus, dat bestuurd wordt door het linker hersendeel van de mannelijke kennis. Illuminati en vrijmetselaren gebruiken het oog van Horus veel in hun symboliek, zie o.a. het Amerikaanse Grootzegel.

Christelijke symbolen

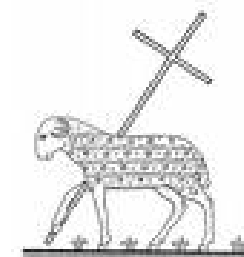
De meeste -zo niet alle- christelijke symbolen zijn van de heidense religies of mysteriescholen overgenomen. Het ANKH-kruis is, in de betekenis van vruchtbaarheidssymbool, het symbool van de zon (cirkel) die de aarde bevrucht en van energie voorziet (d.m.v. een kruis).

ANKH is de sleutel tot het leven en ook de sleutel tot het dodenrijk. Dit symbool was in Egypte bijzonder populair, waarvan de Kopten het hebben overgenomen als vroegchristelijk symbool. Op een Koptisch amulet dat zeldzaam is, staat de maagd Maria met in haar ene hand het ANKH-kruis en in haar andere hand het christelijke kruis. Het Ichthus vis-symbool is overgenomen uit de heidense astrologie. Zie verder onze brochure over de herkomst van het kruis.

geboden gewijzigd en de tijden veranderd, met name de zevende dag als sabbat afgeschaft en daarvoor de zondag in de plaats gesteld. De kerk heeft de spijswetten gewijzigd. Ze heeft sinds de opstanding van Jesjoea alle onreine dieren rein verklaard. De kerk heeft de feesten en gedenkdagen van JHWH afgeschaft en heeft ervoor in de plaats heidense feesten genomen, die men een christelijke tint gaf⁴. Om de macht der kerk uit te breiden is men wereldwijd zending gaan bedrijven, terwijl de Thora alleen aan Israël als verbond is gegeven⁵. Alle andersdenkenden worden door de kerk(en) voor ketters gehouden, vogelvrij verklaart, waarvan er duizenden vermoord zijn⁶.

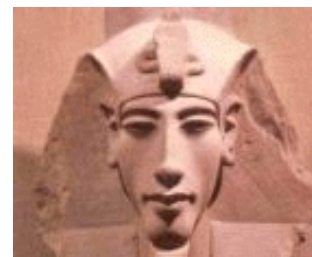
Oude Mysteryën

De kern van de Osiris, Dionysus, Adonis, Mithras, Attis en Bacchus-mysteryën is, dat een ingewijde symbolisch 'sterft' aan zijn lagere natuur, net als de voornoemde god-mensen, om op spirituele wijze op te staan als een herboren persoon. Op die wijze overwint men de dood, en is men tegelijkertijd mens en god, een god-mens. Alle god-mensen uit de mysteryën worden als mythische figuren gezien,

offerlam

de erfzonde; 381 over de sabbat; 391 over de Heilige Naam; 387 over de verzoening; 388 over de Mystieke Christus-ervaring; 394 over het Christus-bewustzijn.

Akhenaton

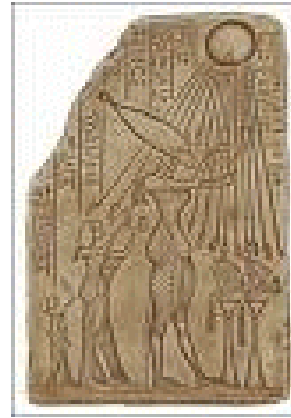
behalve Jesjoea (Jezus), die een historisch persoon zou zijn geweest. De kerkvaders maakten een verlossings-religie, met Jesjoea als verlosser. In de heidense mythe zijn tal van overeenkomsten te vinden tussen de god-mensen en Jesjoea. Alle andere god-mensen worden, net als Jesjoea, 'zoon van God' genoemd, en zouden geboren zijn uit maagden. De Verlosser zag men als de zondebok, waaruit Anselmus zijn verzoeningsleer ontwierp. Jesjoea is daarin het offerlam, en door Zijn bloedstorting zou vergeving tot stand zijn gekomen. De wedergeboorte zou bestaan in het gewassen zijn in Zijn bloed. In Griekenland werden mensen via een ceremonie letterlijk gewassen in het bloed van een geslacht lam. Bij de Mithras-diensten vierde men deze rituelen symbolisch, zoals de huidige vrijmetselarij ook dergelijke rituelen heeft, die op symbolische wijze een zaak voorstellen.

Wanneer wij ons verplaatsen in de eerste eeuwen van het christendom, is het vanzelf dat elke nieuwe organisatie of godsdienst wel kritiek ontving van buitenstaanders. Van kritiek kan men soms veel leren. Er waren critici die het christendom met haar Jezus-verhaal zagen als een kopie van de heidense mysteriën, met name die van Osiris en Dionysus. In het O.T. zou het gaan over de God van gerechtigheid en wraak, en in het N.T. zou het gaan over de God van liefde in Jesjoea, met name de broederliefde (adelphos). Echter, die broederliefde was er reeds lang in de mysteriescholen, voordat de christenen over deze liefde gingen spreken. De ingewijden van de mysteriescholen noemden elkaar ook broeders.

De christelijke kerk begon met een hemel- en hel-visie, waarvan in het O.T. geen sprake is. Ook deze visie was overgenomen uit de mysteriën. Oude christelijke filosofen als Origenes zeiden dat de letterlijke helse pijnigingen niet werkelijk bestonden. Zelfs de vorige paus liet zich op gelijke wijze hierover uit. Celsus noemde de leer van de altoosduurende pijniging in de hel, een aanstootgevend leerstuk. Ook komen wij in het O.T. geen drie-in-één-god tegen, wat eveneens uit de Egyptische mysteriën komt, van Osiris, Isis en Horus.

Akhenaton

Het is goed om de geschiedenis van de Egyptische koning Akhenaton te weten. Hij verscheen maar zeer kort op het toneel, slechts 17 ½ jaar. In die korte tijd redde hij wel ons latere spirituele leven. In zijn tijd leefde in Egypte het veelgodendom. Akhenaton ontving een hoger bewustzijn, wat men wel het 'christus-bewustzijn' noemt. In die tijd regeerde Amenhotep II als koning. Niet zijn eigen zoon, maar Akhenaton volgde hem op als

koning, die met zijn zuster Nefertite huwde. In het exacte middelpunt van het land bouwden Amenhotep II (volgens sommigen III) en Akhenaton een nieuwe stad, Tel el Amarna. Deze stad werd van witte stenen gebouwd. Akhenaton werd de eerste farao, wat zoveel betekent als 'dat wat je zult worden'. De kinderen van Akhenaton en Nefertite waren zo t e z i e n g e e n échte mensen, maar halfbloeden, reuzen/goden. Akhenaton brak met alle religies en goden en koos voor één religie en één god. De mensen wilden echter zien -zoals altijd- waarin zij

geloofden, dus gaf hij hen de zon als God. Geen beelden die men thuis kon neerzetten, maar een hemellichaam als God. De zon, daar kon men zich nog wel iets bij voorstellen, daar de levensenergie ervan tot ons afdaalt. Men ziet Akhenaton en Nefertite dan ook veelal afgebeeld staande onder de zon, die lange stralen naar beneden geeft. Aan de onderkant van die stralen zijn dikwijls symbolen getekend, zoals het ANK-symbool, of handjes. Dit wijst erop dat de levensenergie tot ons komt en dat wij deze moeten grijpen, inademen en ontvangen.

Akhenaton zag in alle religies de leugen overheersen. In het monotheïsme mocht slechts de waarheid gelden. Kunstenaars moesten realistische producten maken en mochten ook niet langer van hem liegen. De mensen mochten zelfs geen kleren meer van hem dragen, daar kleren een vorm van liegen inhield, je verbergen, zo zei Akhenaton, die zich dan ook dikwijls tamelijk ontbloot vertoonde. Alles moest waarheid bevatten en uitstralen. Akhenaton en Nefertite waren enorm groot van postuur en hadden toch wel wat eigenaardige lichaamsvormen. Akhenaton was 4.35 mtr lang en Nefertite 2.40 mtr. Hun kinderen waren al even misvormd en hadden zelfs twee harten. Akhenaton en Nefertite zouden van de ster Sirius afkomstig zijn, wat een binair sterrenstelsel is, waar wezens twee harten hebben. Akhenaton wierp de religieuze stelsels en priesterkasten omver. Hij leerde dat er slechts één God was, n.l. die binnen in de mens was.

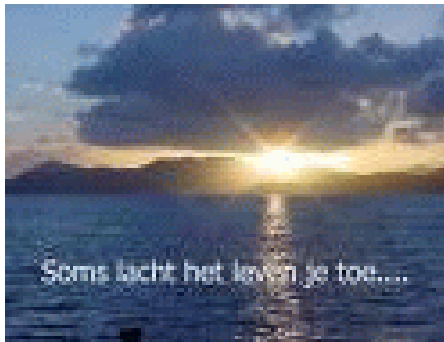

vastgrijpt wat er maar enigszins op lijkt, hoe onbetrouwbaar ook. De Jezus-cult die ontstaan is, zal instorten zodra blijkt dat er geen historische Jezus geweest is. Feiten vragen om bewijs. Feiten zelf vereisen geen geloof. Feiten liegen niet. Jahweh is Israëls Verlosser. Hem alleen moeten wij dienen en gehoorzamen.

Professor Peter Schmidt uit Gent, en Jim Walker geven een verslag van hun gedegen onderzoek, zie:

<http://www.kulak.ac.be/nl/PostacademischeVorming/UDL/Verschaffel/Voordrachten/Peter%20Schmidt/>

<http://www.positief-atheisme.nl/historische%20Jezus.htm>

Bronnen:

Hall Caine, 'Jezus' 2 delen.

Huyzer: Een zekere Jezus uit het jaar nul.

Drs. S. van Wersch: De Gnostische-occulte vloedgolf.

G. Lüdemann: Ketters.

N. Kooren, Het Messias Mysterie

R. Miller: Das Ende der Erbsünde.

A.P.v.d.Beld: Moest Jezus sterven?

Dr. T. Harpur: De 'heidense' Christus

Jim Walker: Heeft een historische Jezus ooit bestaan?

En nog vele anderen bronnen meer.

Groot Nieuws

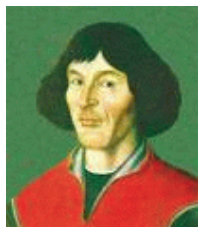
Voor jonge kinderen is het een hele opluchting wanneer zij erachter komen dat Sinterklaas en Zwarte-Piet in werkelijkheid niet bestaan. Het is een mythe. Mogelijk heeft er wel een soort figuur geleefd als Sinterklaas, die vrijgevig was, waarvan de mythe is afgeleid. Jonge kinderen geloven steevast in een historische Sinterklaas, die met zijn knecht, de Zwarte-Piet' (of zelfs met meerdere Pieten) op een wit paard over de daken van de huizen rijdt, zonder eraf te vallen. Ook Zwarte-Piet is een bijzonder figuur, die met zijn forse lichaam en grote zak op zijn rug evenwel door een klein schoorsteenkanaal naar beneden kan kruipen, om aldaar in de klompen en schoenen der zoete kinderen een cadeautje te stoppen. Stoute kinderen zou hij met zijn roede op hun billen slaan. Rond Sinterklaas zijn een heleboel verhalen in omloop gekomen en een groot aantal liedjes die je omstreeks 5 december tot vervelens toe kunt horen in de speelgoedwinkels. Sinterklaas is immers big-business. De daden van de goed-heilig man worden op z'n breedst uitgemeten, en het gaat erom de kinderen een zoet en gehoorzaam leven voor te houden, dat beloond wordt. Dat het om een mythe gaat wordt voor veel kinderen pas duidelijk wanneer zij groter worden, wanneer zij zien dat de Sinterklaas, in werkelijkheid hun eigen vader, meester of buurman blijkt te zijn. Dat is goed nieuws voor de kinderen. Wij zullen bezien of er nog meer mythen zijn, die kinderen en grote mensen voor waar houden, en of dat voor hen goed en groot nieuws is, wanneer hen de waarheid wordt voorgehouden.

Traditie

Algemeen leven veel eenvoudige christenen vanuit een traditie. Men is opgevoed vanuit een christelijke levensbeschouwing. Men gaat naar de kerk en luistert naar de voorgangers, want zo deden ook hun ouders, grootouders, etc. Op die wijze heeft men een vertrouwd wereldje waarin men zich afgeschermd en veilig voelt. Er wordt doorsnee genomen niet veel gestudeerd en onderzocht. Tijd, lust en deskundigheid ontbreken veelal. Vernieuwde inzichten vinden dan ook moeilijk ingang. Men heeft een muur rondom zich opgetrokken van vermeende zekerheden,

en wee degene die daarvan één steen durft afbreken. Wanneer er door onderzoekers aloude waarheden worden herontdekt, ontstaat er confrontatie, dat het effect heeft als van een stormram die tegen een muur

Bruno

beukt. Sommigen willen echter nog wel luisteren naar nieuwe ontwikkelingen, maar het grootste deel der goe-gemeente zal zich afwijzend opstellen. Er komen immers teveel bezwaren om de hoek kijken. Traditie is een niet te onderschatten macht, waardoor de zoektocht naar oorspronkelijke waarheid bijna onmogelijk wordt. Mensen willen nagenoeg niets afstaan van datgene wat zij voor waar houden. Zij kunnen zich maar moeilijk verplaatsen in de wereld van een herwonnen waarheid. Dat kostte Bruno, Galilei en Copernicus immers al veel moeite en hun leven. De mensen willen enig houvast hebben en menen via de traditie dat houvast te bezitten. Zelfs al zijn ze ervan overtuigd dat er heel veel niet klopt van de geloofsleer, en al zien zij dat het leven der geestelijke leiders niet in overeenstemming is met hun leer, dan nog zullen zij hun traditie blijven koesteren, met de gedachte dat niemand volmaakt is. Dat zou men kortzichtig kunnen noemen, gepaard met angst voor de onvrede en toorn van God, die hen voorgehouden wordt. Op die wijze wordt de grond voor een vruchtbare voedingsbodem, om het goede zaad te laten ontkiemen, bedorven. Vernieuwingen zetten zich dan ook moeizaam voort. Dikwijls zijn het de enkelingen en alleenstrijders die doorzetten en overwinnen om tot hernieuwde inzichten te komen. Zodra christenen iets moeten afstaan of loslaten, menen zij dat ze daarmee zondigen of zelfs de zonde tegen de heilige Geest begaan. Het is en blijft dan ook een hachelijke zaak om christenen te confronteren met hun onmogelijke leefwijze, foutieve leerstellingen en reeks van andere fouten. Men leeft vanuit een robot-denken en kudde-instinct, onder leiding van geestelijken die hun kudde liefst slapende houden, om rede van de wol en de melk.

Totale Reformatie

Wij gaven nummer één van onze brochureserie de titel: 'Totale Reformatie'. Wanneer je aan een dergelijk onderzoek begint, weet je niet wat je onderweg allemaal ontmoet. Je weet niet wat je als ballast allemaal

Veel christenen roepen vandaag de dag op om terug te keren tot onze 'joodse wortels'. Dat is onjuist. Het gaat erom dat wij terugkeren tot JHWH en Zijn Verbond met onze voorvaders, dus terugkeer tot onze eigen wortels!

Wij dienen ons als nazaten van de twaalf stammen in de verstrooiing op te maken om het hemelse Licht over ons te laten schijnen, volgens Jesaja 60, zie:

1 Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid van JHWH gaat over u op.

2 Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken; doch over u zal JHWH opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden.

3 En de heidenen (volkeren) zullen tot uw licht gaan, en koningen tot den glans, die u is opgegaan.

David als herder

Persoonlijk is er individuele opstanding noodzakelijk, een verlichting van Boven:

Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.

Nawoord: De Historische Jezus

Wij mogen ons toch wel afvragen of er fysieke bewijzen zijn dat Jezus echt heeft geleefd? Tot nog toe zijn er geen doorslaggevende bewijzen gevonden, dan alleen enige beweringen in geschriften van andere mensen. Er bestaat geen enkel eigentijds document waarin Jezus wordt genoemd. Pas eeuwen nadat Hij zou geleefd hebben werd er over Hem geschreven, en wel door vaak onbekende auteurs, die geen ooggetuigen waren geweest. Van de vier evangeliën in het NT weet ook niemand wie ze heeft geschreven. Ook heeft geen van deze schrijvers Jezus werkelijk ontmoet, dus geen ooggetuigenverslag kunnen geven. De evangelisten zijn meer kunstschilders dan verslaggevers. Er is ook geen enkel origineel manuscript meer voorhanden. De evangeliën zijn beschrijvende verhalen, bijna geheel in de derde persoonsvorm geschreven, terwijl ooggetuigen juist in de eerste persoonsvorm hun verslag weergeven. Het ontstane christendom is afhankelijk van een historische Jezus, vandaar dat men alles

verwerpelijk (Zie Deuteronomium 4:1-2 en 12:32). Wij dienen onze vader Abraham te volgen, die geheel en al zijn vertrouwen stelde op JHWH, hetwelk Jesjoea eveneens leerde, zie Mattheus 15:8-9. JHWH is volgens Psalm 23 de enige Goede Herder. En de Herder die ook aangekondigd wordt in het O.T. als de beloofde Koning van Israël, de Messias, ziet niet op Jesjoea, die reeds gekomen zou zijn, maar op een toekomstige koning uit David, of de opgestane David zelf in de eindtijd.

Haggai noemt hem echter Zerubbabel. Hij ontspruit uit de afgehouden stam van Davids koningshuis, Jesaja 11:1-16. Hij zal een ingewijde zijn in de zaken van Jahweh, waardoor hij kennis, raad en sterkte verkrijgt, wat bij een Davidisch koning past. Hij zal recht doen aan de armen en verdrukten, wanneer het Messiaans Vrederijk aanvangt.

Veelal laten theologen alle teksten over de enige goede Herder en de toekomstige koning van Israël slaan op Jesjoea. Jesjoea is echter de hemelse Vorst, de Koning der koningen, Hij is JHWH Zelf, die leeft in alle eeuwen, die troont in het Nieuwe hemelse Jeruzalem mét Zijn Gemeente, als regeringslichaam. Vandaar uit bestuurt Hij het aardse Israël, onder hun koning en herder David, de aardse Messias. Laten wij eens zien wat de Bijbel zelf zegt:

Hosea 3: 9 Maar zij zullen dienen JHWH, hun God, en hun koning David, dien Ik hun verwekken zal.

Jesaja 16:5 Want er zal een troon bevestigd worden in goedertierenheid, en op denzelven zal bestendig een zitten in de tent van David, een, die oordeelt en het recht zoekt, en vaardig is ter gerechtigheid.

Zacharia 3:8 Hoor nu toe, Jozua, gij hogepriester! gij en uw vrienden, die voor uw aangezicht zitten, want zij zijn een wonderteken; want ziet, Ik zal Mijn Knecht, de SPRUITE, doen komen. 6:12 En spreek tot hem, zeggende: Alzo spreekt JHWH der heirscharen, zeggende: Ziet, een Man, Wiens naam is SPRUITE, Die zal uit Zijn plaats spruiten, en Hij zal JHWH's tempel bouwen. 9:9 Verheug u zeer, gij dochter Sions! juich, gij dochter Jeruzalems! Ziet, uw Koning zal u komen!

Het gaat in de Schrift om twee Gezalfden!

In Jeremia 30-33 lezen wij van het herstel van het Verbond, de wederoprichting van Davids troon en het herstel van alle stammen Israëls, niet als een soort kerkverband, maar een nationaal herstel, tot heil der volkeren. Daarvan zingen wij, dat die koning uit David gezegend zal zijn, die tot ons komt in Jahweh's naam!

af zult moeten werpen, en wat je als duurzame schatten tot je moet nemen. Het is een zoektocht, een speuren naar de vele stukjes van de grote legpuzzel, om er de eenheid uit samen te stellen. Immers, de kern van alle oude filosofie en religie is, om inzicht te verkrijgen dat alle dingen een eenheid vormen! Die éénheid is er. De Schepper is één, en hoewel de schepping een veelheid toont, ligt er evenwel een eenheidsbeginsel in uitgedrukt. Die eenheid drukte men vanaf oude tijden uit d.m.v. de cirkel of auroboros. Ook tekende men in de cirkel wel een pentagram, een vijfpuntige ster, als symbool van perfectie en eenheid. Het eenheidsstreven is er altijd geweest onder de mensen, maar scheen steeds te mislukken. Hoe en waaraan dat ligt, lijkt voor ons mensen moeilijk te aanvaarden. Het ligt aan onze ik-gerichtheid, aan onze ego-centriciteit, aan onze innerlijke verdeeldheid en hokjesgeest, aan ons robot-denken. Vanuit die ondeugdelijke basis gaan wij idealen najagen. Wij zien daarbij wel in dat eenheid kracht geeft. Samenbinding geeft sterkte, denk aan een kabel die uit vele draadjes samengevlochten is tot een sterk koord. Wij kennen de principes wel, maar de weg om deze hoge doelen te bereiken lijkt ons onbegaanbaar.

Om eenheid te bereiken hebben de vroege kerkvaders een instituut opgericht waarin macht heerste. Het bleek al spoedig dat eenvoudige mensen een herder nodig hadden om zich te laten leiden, net zoals bij de schapen. Alle schapen kunnen niet tegelijk macht hebben, maar dienen hun herder te volgen. De kerk stelde een hiërarchische macht in, verdeeld over een aantal personen, ambten en rangen. Ten tijde van keizer Constantijn werd de kerk staatskerk en brak er voor de steeds vervolgde christenen een soort gouden eeuw aan. De kerk vormde een soort militie, die zich diende te verdedigen tegen andersdenkenden, en gelijkdenkenden moest beschermen. Men streefde naar eenheid, naar saamhorigheid van alle leden die hetzelfde geloof voorstonden. Hoe men zulk een eenheid kon handhaven werd al spoedig duidelijk, daar men andersdenkenden in de naam van God ging vervolgen en vermoorden. De kerk had haar les getrokken uit de geschiedenis van de grote wereldrijken en machtige heersers, die ook streefden naar eenheid. Bij hen bleef het een opkomen, blinken en weer verzinken. Op één fenomeen na. Men had

Egyptische oroborus

gezien dat het volk Israël een eenheid vormde, en dat ondanks de scheuring van het rijk, toch in de rest (overblijfsel) die eenheid bleef voortbestaan. Hoe dat mogelijk was werd duidelijk, daar JHWH aan Israël Zijn verbond en verbondsboek -de Torah- had gegeven. In zekere zin gaat het hier bij Israël dus ook om een boek-religie. Het Verbond of de Wet was vastgelegd in een code, in een geschrift. Daaruit vloeide het eenheidsbeginsel voort. JHWH is één, en álles keert weer tot Hem terug, omdat het Hem toebehoort.

Abraham

Abraham hield het Verbond, bestaande uit wetten en leefregels, zie :

Genesis 26:5 Daarom dat Abraham Mijn stem gehoorzaam geweest is, en heeft onderhouden Mijn bevel, Mijn geboden, Mijn inzettingen en Mijn wetten.

Dat streven van Abraham zette zich in zijn kinderen voort, althans in de lijn van Izaak, ondanks diverse schendingen van het Verbond. JHWH beloofde herstel en wederoprichting van het verscheurde volk, van de gespleten natie. De verzameling van álle twaalf stammen onder één Hoofd werd aangekondigd, o.a. in Jeremia 30-33. Daarbij gaat het o.a. om het herstel van Davids troon en koningschap, zie oa. Psalm..2, 110, Ezechiël 37. De vroege christelijke kerk heeft hieruit munt geslagen en stelde dat zij de geestelijke voortzetting was van het natuurlijke Israël. Het oude verbond zou volgens de kerk zijn vervuld, en er zou een totaal nieuw verbond zijn opgericht. Vandaar dat men de Bijbel in twee delen splitste en het oude deel ervan het 'Oude Testament' noemde, en het door haar eraan toegevoegde deel noemde men het 'Nieuwe Testament'. Op zichzelf zijn deze benamingen al onjuist, daar een testament gaat over nalatenschap. Zie onze brochure 302 over Het Verbond.

Het gaat JHWH immers niet om een geheel nieuw verbond, maar om een hersteld verbond, en wel met hetzelfde natuurlijke volk Israël van voorheen, maar dan in later tijd. Dat herstel vond reeds plaats ten tijde van de apostelen, zie Handelingen 26:7 en Jakobus 1:1. Israël was onder andere namen de diaspora ingegaan, waarvan blijkt dat oa. de Efeziërs, de Galaten en anderen raciale Israëlieten waren. Zij waren vervreemd van hun

volk de kennis. De kennis die de leidslieden hadden was misvormd. Jesjoea sprak over de geheimenissen van Zijn koninkrijk. De eerste christenen kenden deze geheimenissen nog wel, maar daarna verviel het echte geloof heel snel. Zoals reeds gezegd ging de vroege kerk leven bij dogma's, omdat zij als instituut in de eerste plaats voor zichzelf diende te zorgen om te overleven. Zij voerde het dogma in van de schulddelging door het bloed van Christus, en dat dogma stelde men centraal. Verzoening door voldoening, zo luidde het dogma. Verzoening is niet zozeer inhoudelijk fout, maar niet als enige pijler en dogma dat de mensen hun verantwoordelijkheid ontnemt. Zie overigens brochure 387 over de ware betekenis van 'verzoening' als reiniging.

Tevoren had de schulddelging bij de eerste christenen een heel andere betekenis, waarbij een ieder persoonlijk verantwoordelijk stond voor zijn daden. Met de invoering van de nieuwe dogma's ontnam men de mensen hun persoonlijke verantwoordelijkheid en maakte men hen afhankelijk van de kerk en haar bemiddelaars inzake schulduitdelging. De mensen zondigden en hun gewetens klaagden hen aan. Zij wilden naar de hemel die de kerk hen voor schilderde, maar dan moesten zij van hun zonden worden bevrijd. De kerk was hun gids en wilde tegen betaling de schuld vergeven. Dit privilege baseerde de kerk op de zogenaamde sleutelmacht.

Willen wij oprechte dienaren van onze Schepper zijn, en geen slaven van één of ander religieus systeem, dus 'kinderen van Abraham als vader der gelovigen', dan dienen wij ons leven en geloof in alle omstandigheden van ons leven te toetsen en te verifiëren met het Verbond. Wat daarvan enigszins afwijkt, hetzij dat er iets aan toegevoegd is, hetzij dat er iets afgenomen is, is zonder meer

eeuw leefde waarin Jesjoea zou hebben geleefd, spreekt nergens over Jesjoea. Alleen Josephus beschrijft Jesjoea als een leraar die in aanzien was, welke onder Pilatus werd gedood en na drie dagen weer opstond. Bij nader onderzoek gelooft echter geen enkele serieuze geleerde dat deze passages over Jesjoea echt van Josephus afkomstig zijn.

Verder leerden de gnostieken dat de mens uit een lager zelf bestond, en uit een hoger zelf. Het lagere zelf was het stoffelijke, het sterfelijk lichamelijke, de aards-gerichtheid. Wanneer men dat goed leerde kennen in zijn ware gedaante (door overtuiging van zonde en verlichting met de heilige Geest) zal men zichzelf gaan mishagen, zoals in Leviticus 26:41-44 staat, waarna pas de wáre mens opstaat in ons, het onsterfelijke hogere zelf, waardoor wij een christos, dat is een gezalfde worden. Dit leerden trouwens alle heidense filosofen ook, die het noodzakelijk vonden los te geraken van het sterfelijke en opgewekt te worden tot het onsterfelijke, of zoals in Efezen 5:14 staat: *Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.*

Jesjoea leeft

De titel van deze brochure is: 'Jesjoea (Jezus) leeft'.

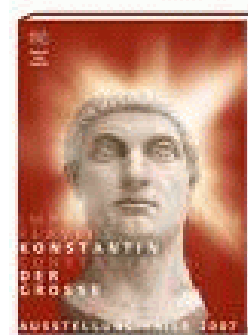
Welnu, wij dienen uit te zoeken op welke wijze Hij leeft en op welke wijze wij het christus-bewustzijn⁷ kunnen, ja moeten omdragen. Wij dienen onszelf zo nodig kritische vragen te stellen over de historische Jezus en welk belang de vroege kerk erbij had om van de mythische Jezus een historisch figuur te maken. Of anders gesteld: Welk belang hadden de gnostici erbij om een historische Jezus te ontkennen?

Jesjoea is gekomen om de kennis van de Thora te herstellen. (Wij laten hier even de vraag buiten beschouwing of Jesjoea een historisch figuur was ja dan nee⁸). Er was wel kennis te over, maar de leidslieden onthielden het

⁷Zie onze brochure 431 De Patronen van de Schepping, over het 'christus-bewustzijn', en no. 388 en 394.

⁸ Volgens gnostici en andere groeperingen gaat het niet om een historische Jezus. De Romeinen staan bekend als lieden die zorgvuldig verslagen maakten van al hun activiteiten, in ieder geval van hun rechtsplegingen. Er is echter geen enkel verslag van de terechtstelling van Jesjoea onder Pilatus ooit gevonden. Er is een indrukwekkende lijst van geschiedschrijvers, die tijdens de eeuw waarin Jesjoea zou hebben geleefd, boeken hebben geschreven, die een grote bibliotheek zouden kunnen vullen. In geen enkel van de zeer vele boeken uit die tijd wordt met één woord over Jezus gesproken. Pas in de 2e eeuw wordt door Plinius, Suetonius en Tacitus iets verhaald over een groepje christenen, maar zij vertellen niets over Jesjoea zelf. De joodse schrijver Philo, die in dezelfde

burgerschap, van de verbonden en beloften. Alleen een echte Israëliet kan vervreemden van zijn burgerschap.

Tijdens de apostelen ware er lieden als Simon de Toveraar die een religie begonnen vanuit onedele motieven. De weinige ware gelovigen die er waren, werden door hen verdrukt en vervolgd. Dat heeft zich een paar honderd jaar ontwikkeld, tot onder Constantijn de Grote deze nieuwe zich christelijk noemende religie tot staatsreligie werd aangenomen. De vlag met het zogenaamde kruis van Christus mocht de lading dekken. Deze religie bestond echter uit een samenraapsel van oude natuurreligies. Constantijn had

vertegenwoordigers van verschillende christelijke stromingen én die van andere godsdiensten bijeengeroepen te Nicea in het jaar 325 en leidde persoonlijk dit concilie. Na dit concilie horen wij plotseling niets meer van de andere 'heidense' godsdiensten, maar konden allen zich blijkbaar vinden in de door Constantijn en zijn mensen ontworpen godsdienstleer. Wij zien in deze godsdienstleer dat alle heidense aspecten van de mysteriën aanwezig zijn en ook de god-mensen, maar dat deze andere namen hadden gekregen. Jezus werd in deze godsdienstleer naar voren gehaald als zijnde de 'volmaakte Israëliet', waarop geen enkele echte Israëliet iets zou kunnen aanmerken. Jezus (Jesjoea) zou zelfs een betere invulling van de Torah hebben gegeven dan iedere leraar of profeet van voorheen. Men nam hiermee afstand van de Torah, en de latere christenen werd voorgehouden dat Jezus alles vervuld had, zodat zij geen rekening meer met de Torah hoefden te houden. De Tenach werd aldus uitgelegd op allegorische wijze, dat Jezus erin zou zijn aangekondigd en alles op Hem wachtte. Men zie op Internet het artikel uit het blad Nexus: "The Forged Origins of the New Testament", heel leerzaam.

<http://www.nexusmagazine.com/articles/NewTestament.html>

De intentie van Constantijn was om te Nicea een nieuwe god te scheppen en een nieuwe pluriforme religie die zijn rijk zou samenbinden. Tijdens de debatten in Nicea passeerden 53 goden de revue. Echter, men kon geen geschikte god vinden voor de nieuwe religie. Tenslotte nam Constantijn persoonlijk het initiatief om de 318 bisschoppen te laten kiezen uit vijf

goden, nl.. uit Ceasar, Krishna, Mithras, Horus en Zeus. Hij drong er daarna op aan dat de Druïdische god Hesus en de Oosterse verlosser-god Krishna zouden worden verenigd in één god, n.l. Hesus Krishna. Er stemden 161 bisschoppen voor, en het werd Jezus-Christus. Constantijn gaf daarna Eusebius opdracht om een aantal nieuwe boeken te schrijven over deze nieuwe god! Welnu, daarin is hij uitermate geslaagd!

Geen nieuwe godsdienst

Het christendom van Constantijn was in werkelijkheid geen nieuwe godsdienst, maar was een voortzetting van diverse oude heidense mysterie-religies. Het blijkt meer en meer dat de oude Egyptische natuur-religie de basis ervan vormt. Het zogenaamde heidendom uit de oudheid -dus in dezen uit Egypte- was echter geen primitieve religie, maar een zeer hoog ontwikkelde vorm van natuurreligie. De Egyptenaren van toen zochten naar echte spiritualiteit. Hun ingewijden (dat is slechts 1% der bevolking) kenden de mysteries en hun betekenis. De kern van de mysteriën vormde de mythe rond een stervende en weer verrijzende god-mens, zoals men dat waarnam in de natuur, in de jaargetijden, waarbij de zon opkomt in het voorjaar en vertrekt in het najaar. In Egypte noemde men deze god-mens Osiris, in Perzië Mithras, en in Griekenland Dionysus, etc.,. Het latere verhaal van Jesjoea (Jezus) in de evangeliën bevat alle karakteristieken van de eerdere god-mensen. Er zijn een aantal treffende overeenkomsten te noemen:

1. De oude god-mensen waren van vlees en bloed. Zij waren als verlosser de zoon van de godheid.
2. De vader van de god-mensen is de onsterfelijke hoofdgod, terwijl hun moeder een sterfelijke maagd is.
3. In de meeste gevallen laat men de god-mensen op 25-december geboren worden in een grot of stal, tijdens winter-zonnewende, waarbij herders aanwezig zijn. Hieruit is het zogeheten 'Kerstfeest' ontstaan.
4. De meeste god-mensen veranderen tijdens hun leven op een bruiloft water in wijn. Ze zijn wonderdoeners.
5. De god-mensen rijden bijna allen op ezels een stad binnen, terwijl juichende scharen langs de kant van de weg toezien.
6. Tijdens Paastijd sterven de god-mensen plaatsvervangend voor de zonden van het volk.

14 Dan zult gij u verlustigen in JHWH, en Ik zal u doen rijden op de hoogten der aarde, en Ik zal u spijzigen met de erve van uw vader Jakob; want de mond van JHWH heeft het gesproken.

Gnostiek

De gnostieken waren mystici, die tamelijk tolerant waren. Zij stonden naar inwendige kennis (het christus-bewustzijn) en werden alom voor ketters gehouden. Zelf zagen zij z i c h a l s o p r e c h t e christenen. Zij volgden het geestelijke pad, de gehoorzaamheid aan JHWH, en niet een blind geloof in tradities en historisch vervormde verhalen. Veel door de christenen gerespecteerde filosofen als Clemens en Origenes noemden de gnostiek 'het ware christendom'. Het traditionele christendom van de eerste eeuwen ging uit van geloof en leefde bij genade. Dat zijn twee plausibele of rekbare begrippen. De gnostici gingen daarentegen uit van kennis door ervaring, het echte weten, en niet geloven op gezag van anderen. Geen goedkope genade, maar recht en gerechtigheid. Zij stelden dat geloof vatbaar is voor twijfel, maar dat kennis zekerheid verschaft, dat men daardoor de waarheid ervaart. Vandaar dat de latere Gereformeerden het ware geloof omschrijven als een kennis, toestemmen en vertrouwen. In feite onderschrijven zij daarmee het gnostieke uitgangspunt. De gnostici wilden leren, desnoods van heidenen. Zij sloten zich niet op in hun eigen kring van belijders. Zij bezaten geen 'drie formulieren van enigheid'. Zij volgden het spirituele pad en zochten allereerst zelfkennis. Immers, jezelf kennen, was voor hen ook God kennen. De gereformeerden noemen dit 'overtuiging van zonden', of naar de Heidelbergse Catechismus 'kennis der ellende'. Ook eerden de gnostieken hun vrouwen als gelijkwaardigen, terwijl de christelijke kerk in het spoor van het patriarchale denken zich voortbewoog. Zij zagen vrouwen als tweederangs wezens, waarop de duivel meer vat had en Eva de hoofdschuldige was van de zondeval. De gnostieken keerden zich ook tegen de joden met hun wraakgierige god Adonnai. Daarmee gaven zij echter te kennen niet goed uit de weg te kunnen met een Godsbeeld dat zowel liefdevol is voor gehoorzamen en wrekend is voor ongehoorzamen. In het Verbondsboek staan hiervan vele voorbeelden.

was, en dat hij in werkelijkheid de enige zoon van God zou zijn. Echter, het christendom gebruikt wel dezelfde taal en dezelfde symbolen als de oude mysteriescholen, alleen heeft men er een andere tint aan gegeven, men heeft ze verchristelijkt. Het christendom is deswege niet uniek te noemen! Er is dan ook een totale reformatie nodig. De Reformatie en de Nadere Reformatie zijn in gebreke gebleven om een algehele terugkeer tot de Torah, tot het Verbond met Jahweh aan te gaan. Dát hebben wij vandaag de dag nodig! Gehoorzaamheid aan Zijn wil!

In Jesaja 58 wordt Israël gewezen op haar zonden. Jesaja moet een oproep doen uitgaan om de dode vorm van religie-bedrijven te verlaten. Israël moet een levende religie zijn, met woord en daad, gerechtigheid doende. Het vasten wat men deed was niet het vasten waar het JHWH om ging, zie hoofdstuk 58:

3 Zeggende: Waarom vasten wij, en Gij ziet het niet aan, waarom kwellen wij onze ziel, en Gij weet het niet? Ziet, ten dage, wanneer gijlieden vast, zo vindt gij uw lust, en gij eist gestrengelijk al uw arbeid.

4 Ziet, tot twist en gekijf vast gijlieden, en om goddelooslijk met de vuist te slaan; vast niet gelijk heden, om uw stem te doen horen in de hoogte.

Het doen van JHWH's wil en het inwilligen en houden van het verbond impliceert gehoorzaamheid aan Zijn Wet en het doen van gerechtigheid, wat hier duidelijk wijst naar sociale gerechtigheid en moreel gedrag. Daarbij staat het houden van de sabbat, als dé dag welke JHWH verkoos om te rusten, centraal en voorop, zie Jesaja 58:

12 En die uit u voortkomen, zullen

bouwen de oude verwoeste plaatsen; de fondamenteën, van geslacht tot geslacht verwoest, zult gij oprichten; en gij zult genaamd worden: Die de bressen toemuurt, die de paden weder opmaakt, om te bewonen.

13 Indien gij uw voet van den sabbat afkeert, van te doen uw lust op Mijn heiligen dag; en indien gij den sabbat noemt een verlustiging, opdat de HEERE geheiligd worde, Die te eren is; en indien gij dien eert, dat gij uw wegen niet doet, en uw eigen lust niet vindt, noch een woord daarvan spreekt;

7. Tijdens de dood van de god-mensen dalen zij allen af in het dodenrijk, de hel, en behalen aldaar een overwinning. Allen staan na drie nachten en drie dagen weer op en varen later ten hemel.

8. De dood van de god-mensen wordt gevierd met een maaltijd waarbij brood en wijn als de twee symbolen van lichaam en bloed worden geconsumeerd.

De vroege kerkvaders die de zaak van hun nieuwe religie veilig wilden stellen, schiepen daarenboven ook nog een duivel-figuur, die men kon

beschuldigen van plagiaat en zonde-aanstichter. Deze kerkvaders zijn te zien als de orthodoxe grondleggers van het christendom, het Rooms Katholicisme. De andersdenkende christenen destijds waren o.a. de gnostici, die door Rome werden vervolgd als zijnde ketters. De gnostische geschriften zijn destijds verbrand en vernietigd, maar in onze tijd zijn er weer teruggevonden, o.a. in Nag Hammadi en Qumran. Deze geschriften ademen een heel andere christelijke religie uit dan de traditionele. De gnostici geloofden niet in een historische Jezus. Verzoening had bij hen een heel

andere inhoud, dan wat de christelijke kerk in navolging van Augustinus en Anselmus leert. De gnostici kenden geen Jezus-cultuur zoals wij die vandaag de dag kennen, waarbij men Jezus als een vriend bezingt, die in onze plaats wilde staan.

Historie wordt gemaakt

Geschiedenis wordt gemaakt, o.a. door geschiedschrijvers die naar hun eigen mening de gebeurde feiten weergeven. Dat is een eenzijdig subjectief beeld en heel persoonlijk. Het is wel zo dat latere generaties het geschrevene voor waar houden en dat weer doorgeven. Wanneer men gaat twifelen aan de gangbare mening, valt men buiten de boot. Iets behoeft immers niet waar te zijn omdat de massa erin gelooft, of omdat het ons van jongs af is ingeprent. Ons is van kindsbeen af voorgehouden dat Jezus geboren werd in een stal als de zoon van God, wat wij op het Kerstfeest gedenken.¹ En dat Hij geleefd heeft, vele wonderen heeft verricht en

¹ Zie brochure 67.

2. Zie brochure 311

tenslotte door de leidslieden der joden overgeleverd werd aan de Romeinen om gedood te worden. Hij stond daarna na drie volle dagen op, wat wij gedenken op Pasen. Op de zondagsscholen, basisscholen en catechisaties werd ons voorgehouden dat er een hel en een hemel is. Dat alle uitverkorenen naar de hemel gaan, en dat alle verworpenen in de hel geworpen worden, waar men eeuwig zal tandenknarsen en tongkauwen in vlammen die niet uitgeblust kunnen worden. Er zouden slechts enkelen uitverkorenen zijn, maar het merendeel der mensen zou verworpen worden. Vanaf onze geboorte zouden wij reeds beladen zijn met een zwaar pak erfzonde, waarvan men alleen verlost zou kunnen worden doordat Jezus in onze plaats dat voor ons heeft willen wegdragen. Daartoe is geloof in Jesjoea vereist. Bij het sterven zou eerst de ziel van een mens naar de hemel en of naar de hel gaan, om bij de opstanding weer verenigd te worden met het lichaam, waarna een definitieve situatie zou ontstaan. Om een beter mens, een gelovige te worden, zou God een kerk hebben gesticht met een geestelijke stand (clerus), waardoor het heil ons zou toevallen. Om lidmaat te worden van die christelijke kerk moet men als klein kind worden 'gedoopt' (lees: besprenkelt) door een ambtsdrager van de kerk, in de naam van een drie-enige Godheid, de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Bij het opgroeien wordt aan de kinderen onderwijs gegeven in de leer der kerk, waarvan zij op zekere leeftijd een kerkelijk examen afleggen, waarvoor nog nooit iemand is gezakt. Een ieder slaagt en doet alsdan belijdenis van zijn geloof. Sommigen doen belijdenis van de leer die alhier geleerd wordt. Eenmaal lidmaat van de kerk, mag men deelnemen aan de mysteriën of sacramenten van de kerk, waarvan Rome er zeven heeft en de Reformatie er twee handhaaft. De mysteriën berusten op magische handelingen². De sacramenten zijn magie in plaats van mystiek, ze dienen als 'voertuigen' der genade. De kerk heeft haar eigen geloofsboek -de Bijbel samengesteld uit 66 boeken, en ze heeft haar eigen geloofsbelijdenissen opgesteld. Zij heeft de oude handschriften van de Bijbel vertaald, en de canon van de N.T.-boeken gekozen. De kerk heeft de Godsamen vertaald en gewijzigd, zodat de ware Naam in vergetelheid is geraakt³. Verder heeft de kerk de

³. Zie brochure no.6. 4. Zie brochure no.3. 5. Zie brochure no.14,15. 6. Zie brochure no.41,247,280. Men leze verder de brochures: 62 over de Wet van JHWH; 268 over de ziel of deze onsterfelijk is; 372 over

Wat eist JHWH van ons?

Jesjoea leerde in werkelijkheid niets anders dan wat in het O.T. geschreven staat. Hij verkondigde het aloude verbond en eiste gehoorzaamheid eraan. Wie Zijn woord zou horen en doen, zou eeuwig leven ontvangen, Johannes 5:24. Dan komt men niet in het oordeel, maar is men uit de staat des doods overgegaan in de staat des levens.

Wanneer wij Jesaja 33 lezen staan er simpele vereisten of levensvoorwaarden, waarmee men zich toegang verschaft tot de nieuwe komende wereld van Jahweh.

Zie vers 14 De zondaren te Sion zijn verschrikt; beving heeft de huichelaren aangegrepen; zij zeggen: Wie is er onder ons, die bij een verterend vuur wonen kan? Wie is er onder ons, die bij een eeuwig gloed wonen kan?

15 Die in gerechtigheden wandelt, en die billijkheden spreekt; die het gewin der onderdrukkingen verwerpt; die zijn handen uitschudt, dat zij geen geschenken behouden; die zijn oor stopt, dat hij geen bloedschulden hore, en zijn ogen toesluit; dat hij het kwade niet aanzie;

16 Die zal in de hoogten wonen, de sterkten der steenrotsen zullen zijn hoog vertrek zijn; zijn brood wordt hem gegeven, zijn wateren zijn gewis.

17 Uw ogen zullen den Koning zien in Zijn schoonheid; zij zullen een ver gelegen land zien.

In het N.T. is sprake van de logos (het Woord), welke typering wij in het O.T. niet terug kunnen vinden. Het begrip 'logos' komt ook uit de heidense mysteriën voort. De logos was in de mysteriën een idee, een gedachte. Men wilde nadenken over de oorspronkelijke Gods-gedachte waardoor Hij de wereld had geschapen. Christenen zijn echter de logos gaan zien als een persoon, als de tweede persoon in de drie-enige godheid. In Egypte zag men Osiris als de logos. De logos was in de mysteriescholen geen historisch figuur, maar een altoosdurend principe. Augustinus bekende het openhartig tijdens het lezen van studies over de heidense filosofie: "Ik lees daar dat het Goddelijke Woord werd geboren; noch uit de mens noch uit het vlees, maar uit God. Maar dat het Woord vlees geworden was en temidden van ons leefde, lees ik er niet".

De christenen onderscheiden zich van alle religies en mysteriescholen, door vol te houden dat hun logos de vleselijke zoon van Jozef en Maria

Augustinus

Vandaar dat hij het onnodig vond dat er priesters waren, die God van buitenaf naar de mens toe brachten. De mensen hadden volgens hem helemaal geen bemiddelaars nodig. Nee, leerde hij, God is reeds binnen in jullie. Ook wilde Akhenaton geen militair aanvalsleger. Niet dat hij nu zo heel populair was bij het volk, daar hij hen hun godsdienst en goden ontnam. Hij zag in dat de mensheid in hun veelgodendom niet het uiteindelijke DNA-plan van het universum zou kunnen bereiken. Vandaar dat hij het spoor naar de éne god volgde, om het collectieve DNA uit de leugenfase te halen waarin het belandt was, en het over te brengen in de werkelijkheid, n.l. het zogenaamde 'christus-bewustzijn'. Helaas, hij kreeg zijn doelstellingen niet voor elkaar, want de toenmalige maatschappij was té verziekt. De priesters en de legerleiding wilden hem vermoorden. Omdat hij 'onsterfelijk' was heeft men hem een speciale drank gegeven waardoor hij dood leek te zijn. Akhenaton had wel een kleine groep die hem volgde en trouw bleef, ongeveer 300 personen. Deze groep trok

later naar Massada en vormde er de groep der Essenen. Waarvan sommigen menen dat Jozef en Maria er deel van uitmaakten. De Egyptische mysterieschool van Akhenaton had een speciaal symbool, nl. het rechteroog van Horus, dat bestuurd wordt door het linker hersendeel van de mannelijke kennis. Illuminati en vrijmetselaren gebruiken het oog van Horus veel in hun symboliek, zie o.a. het Amerikaanse Grootzegel.

Christelijke symbolen

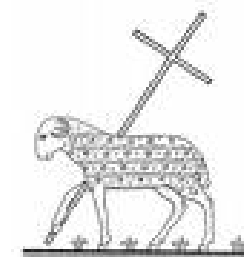
De meeste -zo niet alle- christelijke symbolen zijn van de heidense religies of mysteriescholen overgenomen. Het ANKH-kruis is, in de betekenis van vruchtbaarheidssymbool, het symbool van de zon (cirkel) die de aarde bevrucht en van energie voorziet (d.m.v. een kruis).

ANKH is de sleutel tot het leven en ook de sleutel tot het dodenrijk. Dit symbool was in Egypte bijzonder populair, waarvan de Kopten het hebben overgenomen als vroegchristelijk symbool. Op een Koptisch amulet dat zeldzaam is, staat de maagd Maria met in haar ene hand het ANKH-kruis en in haar andere hand het christelijke kruis. Het Ichthus vis-symbool is overgenomen uit de heidense astrologie. Zie verder onze brochure over de herkomst van het kruis.

geboden gewijzigd en de tijden veranderd, met name de zevende dag als sabbat afgeschaft en daarvoor de zondag in de plaats gesteld. De kerk heeft de spijswetten gewijzigd. Ze heeft sinds de opstanding van Jesjoea alle onreine dieren rein verklaard. De kerk heeft de feesten en gedenkdagen van JHWH afgeschaft en heeft ervoor in de plaats heidense feesten genomen, die men een christelijke tint gaf⁴. Om de macht der kerk uit te breiden is men wereldwijd zending gaan bedrijven, terwijl de Thora alleen aan Israël als verbond is gegeven⁵. Alle andersdenkenden worden door de kerk(en) voor ketters gehouden, vogelvrij verklaart, waarvan er duizenden vermoord zijn⁶.

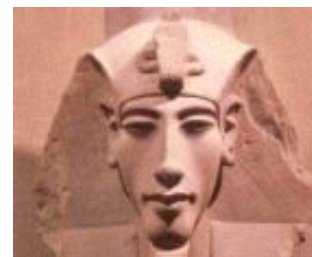
Oude Mysteryën

De kern van de Osiris, Dionysus, Adonis, Mithras, Attis en Bacchus-mysteryën is, dat een ingewijde symbolisch 'sterft' aan zijn lagere natuur, net als de voornoemde god-mensen, om op spirituele wijze op te staan als een herboren persoon. Op die wijze overwint men de dood, en is men tegelijkertijd mens en god, een god-mens. Alle god-mensen uit de mysteryën worden als mythische figuren gezien,

offerlam

de erfzonde; 381 over de sabbat; 391 over de Heilige Naam; 387 over de verzoening; 388 over de Mystieke Christus-ervaring; 394 over het Christus-bewustzijn.

Akhenaton

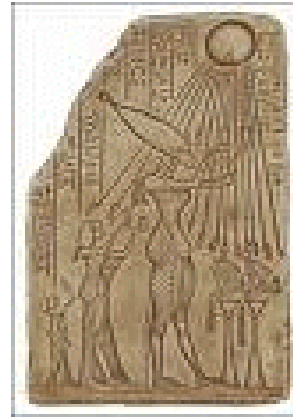
behalve Jesjoea (Jezus), die een historisch persoon zou zijn geweest. De kerkvaders maakten een verlossings-religie, met Jesjoea als verlosser. In de heidense mythe zijn tal van overeenkomsten te vinden tussen de god-mensen en Jesjoea. Alle andere god-mensen worden, net als Jesjoea, 'zoon van God' genoemd, en zouden geboren zijn uit maagden. De Verlosser zag men als de zondebok, waaruit Anselmus zijn verzoeningsleer ontwierp. Jesjoea is daarin het offerlam, en door Zijn bloedstorting zou vergeving tot stand zijn gekomen. De wedergeboorte zou bestaan in het gewassen zijn in Zijn bloed. In Griekenland werden mensen via een ceremonie letterlijk gewassen in het bloed van een geslacht lam. Bij de Mithras-diensten vierde men deze rituelen symbolisch, zoals de huidige vrijmetselarij ook dergelijke rituelen heeft, die op symbolische wijze een zaak voorstellen.

Wanneer wij ons verplaatsen in de eerste eeuwen van het christendom, is het vanzelf dat elke nieuwe organisatie of godsdienst wel kritiek ontving van buitenstaanders. Van kritiek kan men soms veel leren. Er waren critici die het christendom met haar Jezus-verhaal zagen als een kopie van de heidense mysteriën, met name die van Osiris en Dionysus. In het O.T. zou het gaan over de God van gerechtigheid en wraak, en in het N.T. zou het gaan over de God van liefde in Jesjoea, met name de broederliefde (adelphos). Echter, die broederliefde was er reeds lang in de mysteriescholen, voordat de christenen over deze liefde gingen spreken. De ingewijden van de mysteriescholen noemden elkaar ook broeders.

De christelijke kerk begon met een hemel- en hel-visie, waarvan in het O.T. geen sprake is. Ook deze visie was overgenomen uit de mysteriën. Oude christelijke filosofen als Origenes zeiden dat de letterlijke helse pijnigingen niet werkelijk bestonden. Zelfs de vorige paus liet zich op gelijke wijze hierover uit. Celsus noemde de leer van de altoosduurende pijniging in de hel, een aanstootgevend leerstuk. Ook komen wij in het O.T. geen drie-in-één-god tegen, wat eveneens uit de Egyptische mysteriën komt, van Osiris, Isis en Horus.

Akhenaton

Het is goed om de geschiedenis van de Egyptische koning Akhenaton te weten. Hij verscheen maar zeer kort op het toneel, slechts 17 ½ jaar. In die korte tijd redde hij wel ons latere spirituele leven. In zijn tijd leefde in Egypte het veelgodendom. Akhenaton ontving een hoger bewustzijn, wat men wel het 'christus-bewustzijn' noemt. In die tijd regeerde Amenhotep II als koning. Niet zijn eigen zoon, maar Akhenaton volgde hem op als

koning, die met zijn zuster Nefertite huwde. In het exacte middelpunt van het land bouwden Amenhotep II (volgens sommigen III) en Akhenaton een nieuwe stad, Tel el Amarna. Deze stad werd van witte stenen gebouwd. Akhenaton werd de eerste farao, wat zoveel betekent als 'dat wat je zult worden'. De kinderen van Akhenaton en Nefertite waren zo t e z i e n g e e n échte mensen, maar halfbloeden, reuzen/goden. Akhenaton brak met alle religies en goden en koos voor één religie en één god. De mensen wilden echter zien -zoals altijd- waarin zij

geloofden, dus gaf hij hen de zon als God. Geen beelden die men thuis kon neerzetten, maar een hemellichaam als God. De zon, daar kon men zich nog wel iets bij voorstellen, daar de levensenergie ervan tot ons afdaalt. Men ziet Akhenaton en Nefertite dan ook veelal afgebeeld staande onder de zon, die lange stralen naar beneden geeft. Aan de onderkant van die stralen zijn dikwijls symbolen getekend, zoals het ANK-symbool, of handjes. Dit wijst erop dat de levensenergie tot ons komt en dat wij deze moeten grijpen, inademen en ontvangen.

Akhenaton zag in alle religies de leugen overheersen. In het monotheïsme mocht slechts de waarheid gelden. Kunstenaars moesten realistische producten maken en mochten ook niet langer van hem liegen. De mensen mochten zelfs geen kleren meer van hem dragen, daar kleren een vorm van liegen inhield, je verbergen, zo zei Akhenaton, die zich dan ook dikwijls tamelijk ontbloot vertoonde. Alles moest waarheid bevatten en uitstralen. Akhenaton en Nefertite waren enorm groot van postuur en hadden toch wel wat eigenaardige lichaamsvormen. Akhenaton was 4.35 mtr lang en Nefertite 2.40 mtr. Hun kinderen waren al even misvormd en hadden zelfs twee harten. Akhenaton en Nefertite zouden van de ster Sirius afkomstig zijn, wat een binair sterrenstelsel is, waar wezens twee harten hebben. Akhenaton wierp de religieuze stelsels en priesterkasten omver. Hij leerde dat er slechts één God was, n.l. die binnen in de mens was.

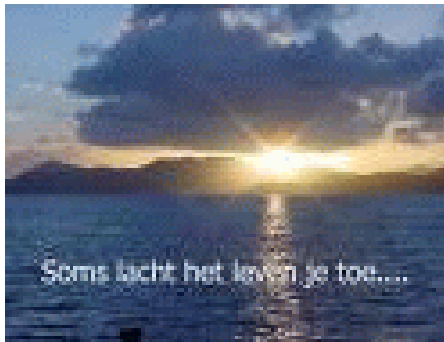

vastgrijpt wat er maar enigszins op lijkt, hoe onbetrouwbaar ook. De Jezus-cult die ontstaan is, zal instorten zodra blijkt dat er geen historische Jezus geweest is. Feiten vragen om bewijs. Feiten zelf vereisen geen geloof. Feiten liegen niet. Jahweh is Israëls Verlosser. Hem alleen moeten wij dienen en gehoorzamen.

Professor Peter Schmidt uit Gent, en Jim Walker geven een verslag van hun gedegen onderzoek, zie:

<http://www.kulak.ac.be/nl/PostacademischeVorming/UDL/Verschaffel/Voordrachten/Peter%20Schmidt/>

<http://www.positief-atheisme.nl/historische%20Jezus.htm>

Bronnen:

Hall Caine, 'Jezus' 2 delen.

Huyzer: Een zekere Jezus uit het jaar nul.

Drs. S. van Wersch: De Gnostische-occulte vloedgolf.

G. Lüdemann: Ketters.

N. Kooren, Het Messias Mysterie

R. Miller: Das Ende der Erbsünde.

A.P.v.d.Beld: Moest Jezus sterven?

Dr. T. Harpur: De 'heidense' Christus

Jim Walker: Heeft een historische Jezus ooit bestaan?

En nog vele anderen bronnen meer.

Groot Nieuws

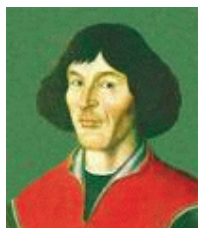
Voor jonge kinderen is het een hele opluchting wanneer zij erachter komen dat Sinterklaas en Zwarte-Piet in werkelijkheid niet bestaan. Het is een mythe. Mogelijk heeft er wel een soort figuur geleefd als Sinterklaas, die vrijgevig was, waarvan de mythe is afgeleid. Jonge kinderen geloven steevast in een historische Sinterklaas, die met zijn knecht, de Zwarte-Piet' (of zelfs met meerdere Pieten) op een wit paard over de daken van de huizen rijdt, zonder eraf te vallen. Ook Zwarte-Piet is een bijzonder figuur, die met zijn forse lichaam en grote zak op zijn rug evenwel door een klein schoorsteenkanaal naar beneden kan kruipen, om aldaar in de klompen en schoenen der zoete kinderen een cadeautje te stoppen. Stoute kinderen zou hij met zijn roede op hun billen slaan. Rond Sinterklaas zijn een heleboel verhalen in omloop gekomen en een groot aantal liedjes die je omstreeks 5 december tot vervelens toe kunt horen in de speelgoedwinkels. Sinterklaas is immers big-business. De daden van de goed-heilig man worden op z'n breedst uitgemeten, en het gaat erom de kinderen een zoet en gehoorzaam leven voor te houden, dat beloond wordt. Dat het om een mythe gaat wordt voor veel kinderen pas duidelijk wanneer zij groter worden, wanneer zij zien dat de Sinterklaas, in werkelijkheid hun eigen vader, meester of buurman blijkt te zijn. Dat is goed nieuws voor de kinderen. Wij zullen bezien of er nog meer mythen zijn, die kinderen en grote mensen voor waar houden, en of dat voor hen goed en groot nieuws is, wanneer hen de waarheid wordt voorgehouden.

Traditie

Algemeen leven veel eenvoudige christenen vanuit een traditie. Men is opgevoed vanuit een christelijke levensbeschouwing. Men gaat naar de kerk en luistert naar de voorgangers, want zo deden ook hun ouders, grootouders, etc. Op die wijze heeft men een vertrouwd wereldje waarin men zich afgeschermd en veilig voelt. Er wordt doorsnee genomen niet veel gestudeerd en onderzocht. Tijd, lust en deskundigheid ontbreken veelal. Vernieuwde inzichten vinden dan ook moeilijk ingang. Men heeft een muur rondom zich opgetrokken van vermeende zekerheden,

en wee degene die daarvan één steen durft afbreken. Wanneer er door onderzoekers aloude waarheden worden herontdekt, ontstaat er confrontatie, dat het effect heeft als van een stormram die tegen een muur

Bruno

beukt. Sommigen willen echter nog wel luisteren naar nieuwe ontwikkelingen, maar het grootste deel der goe-gemeente zal zich afwijzend opstellen. Er komen immers teveel bezwaren om de hoek kijken. Traditie is een niet te onderschatten macht, waardoor de zoektocht naar oorspronkelijke waarheid bijna onmogelijk wordt. Mensen willen nagenoeg niets afstaan van datgene wat zij voor waar houden. Zij kunnen zich maar moeilijk verplaatsen in de wereld van een herwonnen waarheid. Dat kostte Bruno, Galilei en Copernicus immers al veel moeite en hun leven. De mensen willen enig houvast hebben en menen via de traditie dat houvast te bezitten. Zelfs al zijn ze ervan overtuigd dat er heel veel niet klopt van de geloofsleer, en al zien zij dat het leven der geestelijke leiders niet in overeenstemming is met hun leer, dan nog zullen zij hun traditie blijven koesteren, met de gedachte dat niemand volmaakt is. Dat zou men kortzichtig kunnen noemen, gepaard met angst voor de onvrede en toorn van God, die hen voorgehouden wordt. Op die wijze wordt de grond voor een vruchtbare voedingsbodem, om het goede zaad te laten ontkiemen, bedorven. Vernieuwingen zetten zich dan ook moeizaam

voort. Dikwijls zijn het de enkelingen en alleenstrijders die doorzetten en overwinnen om tot hernieuwde inzichten te komen. Zodra christenen iets moeten afstaan of loslaten, menen zij dat ze daarmee zondigen of zelfs de zonde tegen de heilige Geest begaan. Het is en blijft dan ook een hachelijke zaak om christenen te confronteren met hun onmogelijke leefwijze, foutieve leerstellingen en reeks van andere fouten. Men leeft vanuit een robot-denken en kudde-instinct, onder leiding van geestelijken die hun kudde liefst slapende houden, om rede van de wol en de melk.

Totale Reformatie

Wij gaven nummer één van onze brochureserie de titel: 'Totale Reformatie'. Wanneer je aan een dergelijk onderzoek begint, weet je niet wat je onderweg allemaal ontmoet. Je weet niet wat je als ballast allemaal

Veel christenen roepen vandaag de dag op om terug te keren tot onze 'joodse wortels'. Dat is onjuist. Het gaat erom dat wij terugkeren tot JHWH en Zijn Verbond met onze voorvaders, dus terugkeer tot onze eigen wortels!

Wij dienen ons als nazaten van de twaalf stammen in de verstrooiing op te maken om het hemelse Licht over ons te laten schijnen, volgens Jesaja 60, zie:

1 Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid van JHWH gaat over u op.

2 Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken; doch over u zal JHWH opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden.

3 En de heidenen (volkeren) zullen tot uw licht gaan, en koningen tot den glans, die u is opgegaan.

David als herder

Persoonlijk is er individuele opstanding noodzakelijk, een verlichting van Boven:

Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.

Nawoord: De Historische Jezus

Wij mogen ons toch wel afvragen of er fysieke bewijzen zijn dat Jezus echt heeft geleefd? Tot nog toe zijn er geen doorslaggevende bewijzen gevonden, dan alleen enige beweringen in geschriften van andere mensen. Er bestaat geen enkel eigentijds document waarin Jezus wordt genoemd. Pas eeuwen nadat Hij zou geleefd hebben werd er over Hem geschreven, en wel door vaak onbekende auteurs, die geen ooggetuigen waren geweest. Van de vier evangeliën in het NT weet ook niemand wie ze heeft geschreven. Ook heeft geen van deze schrijvers Jezus werkelijk ontmoet, dus geen ooggetuigenverslag kunnen geven. De evangelisten zijn meer kunstschilders dan verslaggevers. Er is ook geen enkel origineel manuscript meer voorhanden. De evangeliën zijn beschrijvende verhalen, bijna geheel in de derde persoonsvorm geschreven, terwijl ooggetuigen juist in de eerste persoonsvorm hun verslag weergeven. Het ontstane christendom is afhankelijk van een historische Jezus, vandaar dat men alles

verwerpelijk (Zie Deuteronomium 4:1-2 en 12:32). Wij dienen onze vader Abraham te volgen, die geheel en al zijn vertrouwen stelde op JHWH, hetwelk Jesjoea eveneens leerde, zie Mattheus 15:8-9. JHWH is volgens Psalm 23 de enige Goede Herder. En de Herder die ook aangekondigd wordt in het O.T. als de beloofde Koning van Israël, de Messias, ziet niet op Jesjoea, die reeds gekomen zou zijn, maar op een toekomstige koning uit David, of de opgestane David zelf in de eindtijd.

Haggai noemt hem echter Zerubbabel. Hij ontspruit uit de afgehouden stam van Davids koningshuis, Jesaja 11:1-16. Hij zal een ingewijde zijn in de zaken van Jahweh, waardoor hij kennis, raad en sterkte verkrijgt, wat bij een Davidisch koning past. Hij zal recht doen aan de armen en verdrukten, wanneer het Messiaans Vrederijk aanvangt.

Veelal laten theologen alle teksten over de enige goede Herder en de toekomstige koning van Israël slaan op Jesjoea. Jesjoea is echter de hemelse Vorst, de Koning der koningen, Hij is JHWH Zelf, die leeft in alle eeuwen, die troont in het Nieuwe hemelse Jeruzalem mét Zijn Gemeente, als regeringslichaam. Vandaar uit bestuurt Hij het aardse Israël, onder hun koning en herder David, de aardse Messias. Laten wij eens zien wat de Bijbel zelf zegt:

Hosea 3: 9 Maar zij zullen dienen JHWH, hun God, en hun koning David, dien Ik hun verwekken zal.

Jesaja 16:5 Want er zal een troon bevestigd worden in goedertierenheid, en op denzelven zal bestendig een zitten in de tent van David, een, die oordeelt en het recht zoekt, en vaardig is ter gerechtigheid.

Zacharia 3:8 Hoor nu toe, Jozua, gij hogepriester! gij en uw vrienden, die voor uw aangezicht zitten, want zij zijn een wonderteken; want ziet, Ik zal Mijn Knecht, de SPRUITE, doen komen. 6:12 En spreek tot hem, zeggende: Alzo spreekt JHWH der heirscharen, zeggende: Ziet, een Man, Wiens naam is SPRUITE, Die zal uit Zijn plaats spruiten, en Hij zal JHWH's tempel bouwen. 9:9 Verheug u zeer, gij dochter Sions! juich, gij dochter Jeruzalems! Ziet, uw Koning zal u komen!

Het gaat in de Schrift om twee Gezalfden!

In Jeremia 30-33 lezen wij van het herstel van het Verbond, de wederoprichting van Davids troon en het herstel van alle stammen Israëls, niet als een soort kerkverband, maar een nationaal herstel, tot heil der volkeren. Daarvan zingen wij, dat die koning uit David gezegend zal zijn, die tot ons komt in Jahweh's naam!

af zult moeten werpen, en wat je als duurzame schatten tot je moet nemen. Het is een zoektocht, een speuren naar de vele stukjes van de grote legpuzzel, om er de eenheid uit samen te stellen. Immers, de kern van alle oude filosofie en religie is, om inzicht te verkrijgen dat alle dingen een eenheid vormen! Die éénheid is er. De Schepper is één, en hoewel de schepping een veelheid toont, ligt er evenwel een eenheidsbeginsel in uitgedrukt. Die eenheid drukte men vanaf oude tijden uit d.m.v. de cirkel of auroboros. Ook tekende men in de cirkel wel een pentagram, een vijfpuntige ster, als symbool van perfectie en eenheid. Het eenheidsstreven is er altijd geweest onder de mensen, maar scheen steeds te mislukken. Hoe en waaraan dat ligt, lijkt voor ons mensen moeilijk te aanvaarden. Het ligt aan onze ik-gerichtheid, aan onze ego-centriciteit, aan onze innerlijke verdeeldheid en hokjesgeest, aan ons robot-denken. Vanuit die ondeugdelijke basis gaan wij idealen najagen. Wij zien daarbij wel in dat eenheid kracht geeft. Samenbinding geeft sterkte, denk aan een kabel die uit vele draadjes samengevlochten is tot een sterk koord. Wij kennen de principes wel, maar de weg om deze hoge doelen te bereiken lijkt ons onbegaanbaar.

Om eenheid te bereiken hebben de vroege kerkvaders een instituut opgericht waarin macht heerste. Het bleek al spoedig dat eenvoudige mensen een herder nodig hadden om zich te laten leiden, net zoals bij de schapen. Alle schapen kunnen niet tegelijk macht hebben, maar dienen hun herder te volgen. De kerk stelde een hiërarchische macht in, verdeeld over een aantal personen, ambten en rangen. Ten tijde van keizer Constantijn werd de kerk staatskerk en brak er voor de steeds vervolgde christenen een soort gouden eeuw aan. De kerk vormde een soort militie, die zich diende te verdedigen tegen andersdenkenden, en gelijkdenkenden moest beschermen. Men streefde naar eenheid, naar saamhorigheid van alle leden die hetzelfde geloof voorstonden. Hoe men zulk een eenheid kon handhaven werd al spoedig duidelijk, daar men andersdenkenden in de naam van God ging vervolgen en vermoorden. De kerk had haar les getrokken uit de geschiedenis van de grote wereldrijken en machtige heersers, die ook streefden naar eenheid. Bij hen bleef het een opkomen, blinken en weer verzinken. Op één fenomeen na. Men had

Egyptische oroborus

gezien dat het volk Israël een eenheid vormde, en dat ondanks de scheuring van het rijk, toch in de rest (overblijfsel) die eenheid bleef voortbestaan. Hoe dat mogelijk was werd duidelijk, daar JHWH aan Israël Zijn verbond en verbondsboek -de Torah- had gegeven. In zekere zin gaat het hier bij Israël dus ook om een boek-religie. Het Verbond of de Wet was vastgelegd in een code, in een geschrift. Daaruit vloeide het eenheidsbeginsel voort. JHWH is één, en álles keert weer tot Hem terug, omdat het Hem toebehoort.

Abraham

Abraham hield het Verbond, bestaande uit wetten en leefregels, zie :

Genesis 26:5 Daarom dat Abraham Mijn stem gehoorzaam geweest is, en heeft onderhouden Mijn bevel, Mijn geboden, Mijn inzettingen en Mijn wetten.

Dat streven van Abraham zette zich in zijn kinderen voort, althans in de lijn van Izaak, ondanks diverse schendingen van het Verbond. JHWH beloofde herstel en wederoprichting van het verscheurde volk, van de gespleten natie. De verzameling van álle twaalf stammen onder één Hoofd werd aangekondigd, o.a. in Jeremia 30-33. Daarbij gaat het o.a. om het herstel van Davids troon en koningschap, zie oa. Psalm..2, 110, Ezechiël 37. De vroege christelijke kerk heeft hieruit munt geslagen en stelde dat zij de geestelijke voortzetting was van het natuurlijke Israël. Het oude verbond zou volgens de kerk zijn vervuld, en er zou een totaal nieuw verbond zijn opgericht. Vandaar dat men de Bijbel in twee delen splitste en het oude deel ervan het 'Oude Testament' noemde, en het door haar eraan toegevoegde deel noemde men het 'Nieuwe Testament'. Op zichzelf zijn deze benamingen al onjuist, daar een testament gaat over nalatenschap. Zie onze brochure 302 over Het Verbond.

Het gaat JHWH immers niet om een geheel nieuw verbond, maar om een hersteld verbond, en wel met hetzelfde natuurlijke volk Israël van voorheen, maar dan in later tijd. Dat herstel vond reeds plaats ten tijde van de apostelen, zie Handelingen 26:7 en Jakobus 1:1. Israël was onder andere namen de diaspora ingegaan, waarvan blijkt dat oa. de Efeziërs, de Galaten en anderen raciale Israëlieten waren. Zij waren vervreemd van hun

volk de kennis. De kennis die de leidslieden hadden was misvormd. Jesjoea sprak over de geheimenissen van Zijn koninkrijk. De eerste christenen kenden deze geheimenissen nog wel, maar daarna verviel het echte geloof heel snel. Zoals reeds gezegd ging de vroege kerk leven bij dogma's, omdat zij als instituut in de eerste plaats voor zichzelf diende te zorgen om te overleven. Zij voerde het dogma in van de schulddelging door het bloed van Christus, en dat dogma stelde men centraal. Verzoening door voldoening, zo luidde het dogma. Verzoening is niet zozeer inhoudelijk fout, maar niet als enige pijler en dogma dat de mensen hun verantwoordelijkheid ontnemt. Zie overigens brochure 387 over de ware betekenis van 'verzoening' als reiniging.

Tevoren had de schulddelging bij de eerste christenen een heel andere betekenis, waarbij een ieder persoonlijk verantwoordelijk stond voor zijn daden. Met de invoering van de nieuwe dogma's ontnam men de mensen hun persoonlijke verantwoordelijkheid en maakte men hen afhankelijk van de kerk en haar bemiddelaars inzake schulduitdelging. De mensen zondigden en hun gewetens klaagden hen aan. Zij wilden naar de hemel die de kerk hen voor schilderde, maar dan moesten zij van hun zonden worden bevrijd. De kerk was hun gids en wilde tegen betaling de schuld vergeven. Dit privilege baseerde de kerk op de zogenaamde sleutelmacht.

Willen wij oprechte dienaren van onze Schepper zijn, en geen slaven van één of ander religieus systeem, dus 'kinderen van Abraham als vader der gelovigen', dan dienen wij ons leven en geloof in alle omstandigheden van ons leven te toetsen en te verifiëren met het Verbond. Wat daarvan enigszins afwijkt, hetzij dat er iets aan toegevoegd is, hetzij dat er iets afgenomen is, is zonder meer

eeuw leefde waarin Jesjoea zou hebben geleefd, spreekt nergens over Jesjoea. Alleen Josephus beschrijft Jesjoea als een leraar die in aanzien was, welke onder Pilatus werd gedood en na drie dagen weer opstond. Bij nader onderzoek gelooft echter geen enkele serieuze geleerde dat deze passages over Jesjoea echt van Josephus afkomstig zijn.

Verder leerden de gnostieken dat de mens uit een lager zelf bestond, en uit een hoger zelf. Het lagere zelf was het stoffelijke, het sterfelijk lichamelijke, de aards-gerichtheid. Wanneer men dat goed leerde kennen in zijn ware gedaante (door overtuiging van zonde en verlichting met de heilige Geest) zal men zichzelf gaan mishagen, zoals in Leviticus 26:41-44 staat, waarna pas de wáre mens opstaat in ons, het onsterfelijke hogere zelf, waardoor wij een christos, dat is een gezalfde worden. Dit leerden trouwens alle heidense filosofen ook, die het noodzakelijk vonden los te geraken van het sterfelijke en opgewekt te worden tot het onsterfelijke, of zoals in Efezen 5:14 staat: *Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.*

Jesjoea leeft

De titel van deze brochure is: 'Jesjoea (Jezus) leeft'.

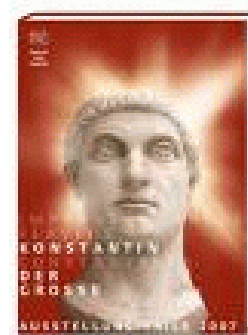
Welnu, wij dienen uit te zoeken op welke wijze Hij leeft en op welke wijze wij het christus-bewustzijn⁷ kunnen, ja moeten omdragen. Wij dienen onszelf zo nodig kritische vragen te stellen over de historische Jezus en welk belang de vroege kerk erbij had om van de mythische Jezus een historisch figuur te maken. Of anders gesteld: Welk belang hadden de gnostici erbij om een historische Jezus te ontkennen?

Jesjoea is gekomen om de kennis van de Thora te herstellen. (Wij laten hier even de vraag buiten beschouwing of Jesjoea een historisch figuur was ja dan nee⁸). Er was wel kennis te over, maar de leidslieden onthielden het

⁷Zie onze brochure 431 De Patronen van de Schepping, over het 'christus-bewustzijn', en no. 388 en 394.

⁸ Volgens gnostici en andere groeperingen gaat het niet om een historische Jezus. De Romeinen staan bekend als lieden die zorgvuldig verslagen maakten van al hun activiteiten, in ieder geval van hun rechtsplegingen. Er is echter geen enkel verslag van de terechtstelling van Jesjoea onder Pilatus ooit gevonden. Er is een indrukwekkende lijst van geschiedschrijvers, die tijdens de eeuw waarin Jesjoea zou hebben geleefd, boeken hebben geschreven, die een grote bibliotheek zouden kunnen vullen. In geen enkel van de zeer vele boeken uit die tijd wordt met één woord over Jezus gesproken. Pas in de 2e eeuw wordt door Plinius, Suetonius en Tacitus iets verhaald over een groepje christenen, maar zij vertellen niets over Jesjoea zelf. De joodse schrijver Philo, die in dezelfde

burgerschap, van de verbonden en beloften. Alleen een echte Israëliet kan vervreemden van zijn burgerschap.

Tijdens de apostelen ware er lieden als Simon de Tovenaar die een religie begonnen vanuit onedele motieven. De weinige ware gelovigen die er waren, werden door hen verdrukt en vervolgd. Dat heeft zich een paar honderd jaar ontwikkeld, tot onder Constantijn de Grote deze nieuwe zich christelijk noemende religie tot staatsreligie werd aangenomen. De vlag met het zogenaamde kruis van Christus mocht de lading dekken. Deze religie bestond echter uit een samenraapsel van oude natuurreligies. Constantijn had

vertegenwoordigers van verschillende christelijke stromingen én die van andere godsdiensten bijeengeroepen te Nicea in het jaar 325 en leidde persoonlijk dit concilie. Na dit concilie horen wij plotseling niets meer van de andere 'heidense' godsdiensten, maar konden allen zich blijkbaar vinden in de door Constantijn en zijn mensen ontworpen godsdienstleer. Wij zien in deze godsdienstleer dat alle heidense aspecten van de mysteriën aanwezig zijn en ook de god-mensen, maar dat deze andere namen hadden gekregen. Jezus werd in deze godsdienstleer naar voren gehaald als zijnde de 'volmaakte Israëliet', waarop geen enkele echte Israëliet iets zou kunnen aanmerken. Jezus (Jesjoea) zou zelfs een betere invulling van de Torah hebben gegeven dan iedere leraar of profeet van voorheen. Men nam hiermee afstand van de Torah, en de latere christenen werd voorgehouden dat Jezus alles vervuld had, zodat zij geen rekening meer met de Torah hoefden te houden. De Tenach werd aldus uitgelegd op allegorische wijze, dat Jezus erin zou zijn aangekondigd en alles op Hem wachtte. Men zie op Internet het artikel uit het blad Nexus: "The Forged Origins of the New Testament", heel leerzaam.

<http://www.nexusmagazine.com/articles/NewTestament.html>

De intentie van Constantijn was om te Nicea een nieuwe god te scheppen en een nieuwe pluriforme religie die zijn rijk zou samenbinden. Tijdens de debatten in Nicea passeerden 53 goden de revue. Echter, men kon geen geschikte god vinden voor de nieuwe religie. Tenslotte nam Constantijn persoonlijk het initiatief om de 318 bisschoppen te laten kiezen uit vijf

goden, nl.. uit Ceasar, Krishna, Mithras, Horus en Zeus. Hij drong er daarna op aan dat de Druïdische god Hesus en de Oosterse verlosser-god Krishna zouden worden verenigd in één god, n.l. Hesus Krishna. Er stemden 161 bisschoppen voor, en het werd Jezus-Christus. Constantijn gaf daarna Eusebius opdracht om een aantal nieuwe boeken te schrijven over deze nieuwe god! Welnu, daarin is hij uitermate geslaagd!

Geen nieuwe godsdienst

Het christendom van Constantijn was in werkelijkheid geen nieuwe godsdienst, maar was een voortzetting van diverse oude heidense mysterie-religies. Het blijkt meer en meer dat de oude Egyptische natuur-religie de basis ervan vormt. Het zogenaamde heidendom uit de oudheid -dus in dezen uit Egypte- was echter geen primitieve religie, maar een zeer hoog ontwikkelde vorm van natuurreligie. De Egyptenaren van toen zochten naar echte spiritualiteit. Hun ingewijden (dat is slechts 1% der bevolking) kenden de mysteries en hun betekenis. De kern van de mysteriën vormde de mythe rond een stervende en weer verrijzende god-mens, zoals men dat waarnam in de natuur, in de jaargetijden, waarbij de zon opkomt in het voorjaar en vertrekt in het najaar. In Egypte noemde men deze god-mens Osiris, in Perzië Mithras, en in Griekenland Dionysus, etc.,. Het latere verhaal van Jesjoea (Jezus) in de evangeliën bevat alle karakteristieken van de eerdere god-mensen. Er zijn een aantal treffende overeenkomsten te noemen:

1. De oude god-mensen waren van vlees en bloed. Zij waren als verlosser de zoon van de godheid.
2. De vader van de god-mensen is de onsterfelijke hoofdgod, terwijl hun moeder een sterfelijke maagd is.
3. In de meeste gevallen laat men de god-mensen op 25-december geboren worden in een grot of stal, tijdens winter-zonnewende, waarbij herders aanwezig zijn. Hieruit is het zogeheten 'Kerstfeest' ontstaan.
4. De meeste god-mensen veranderen tijdens hun leven op een bruiloft water in wijn. Ze zijn wonderdoeners.
5. De god-mensen rijden bijna allen op ezels een stad binnen, terwijl juichende scharen langs de kant van de weg toezien.
6. Tijdens Paastijd sterven de god-mensen plaatsvervangend voor de zonden van het volk.

14 Dan zult gij u verlustigen in JHWH, en Ik zal u doen rijden op de hoogten der aarde, en Ik zal u spijzigen met de erve van uw vader Jakob; want de mond van JHWH heeft het gesproken.

Gnostiek

De gnostieken waren mystici, die tamelijk tolerant waren. Zij stonden naar inwendige kennis (het christus-bewustzijn) en werden alom voor ketters gehouden. Zelf zagen zij z i c h a l s o p r e c h t e christenen. Zij volgden het geestelijke pad, de gehoorzaamheid aan JHWH, en niet een blind geloof in tradities en historisch vervormde verhalen. Veel door de christenen gerespecteerde filosofen als Clemens en Origenes noemden de gnostiek 'het ware christendom'. Het traditionele christendom van de eerste eeuwen ging uit van geloof en leefde bij genade. Dat zijn twee plausibele of rekbare begrippen. De gnostici gingen daarentegen uit van kennis door ervaring, het echte weten, en niet geloven op gezag van anderen. Geen goedkope genade, maar recht en gerechtigheid. Zij stelden dat geloof vatbaar is voor twijfel, maar dat kennis zekerheid verschaft, dat men daardoor de waarheid ervaart. Vandaar dat de latere Gereformeerden het ware geloof omschrijven als een kennis, toestemmen en vertrouwen. In feite onderschrijven zij daarmee het gnostieke uitgangspunt. De gnostici wilden leren, desnoods van heidenen. Zij sloten zich niet op in hun eigen kring van belijders. Zij bezaten geen 'drie formulieren van enigheid'. Zij volgden het spirituele pad en zochten allereerst zelfkennis. Immers, jezelf kennen, was voor hen ook God kennen. De gereformeerden noemen dit 'overtuiging van zonden', of naar de Heidelbergse Catechismus 'kennis der ellende'. Ook eerden de gnostieken hun vrouwen als gelijkwaardigen, terwijl de christelijke kerk in het spoor van het patriarchale denken zich voortbewoog. Zij zagen vrouwen als tweederangs wezens, waarop de duivel meer vat had en Eva de hoofdschuldige was van de zondeval. De gnostieken keerden zich ook tegen de joden met hun wraakgierige god Adonnai. Daarmee gaven zij echter te kennen niet goed uit de weg te kunnen met een Godsbeeld dat zowel liefdevol is voor gehoorzamen en wrekend is voor ongehoorzamen. In het Verbondsboek staan hiervan vele voorbeelden.

was, en dat hij in werkelijkheid de enige zoon van God zou zijn. Echter, het christendom gebruikt wel dezelfde taal en dezelfde symbolen als de oude mysteriescholen, alleen heeft men er een andere tint aan gegeven, men heeft ze verchristelijkt. Het christendom is deswege niet uniek te noemen! Er is dan ook een totale reformatie nodig. De Reformatie en de Nadere Reformatie zijn in gebreke gebleven om een algehele terugkeer tot de Torah, tot het Verbond met Jahweh aan te gaan. Dát hebben wij vandaag de dag nodig! Gehoorzaamheid aan Zijn wil!

In Jesaja 58 wordt Israël gewezen op haar zonden. Jesaja moet een oproep doen uitgaan om de dode vorm van religie-bedrijven te verlaten. Israël moet een levende religie zijn, met woord en daad, gerechtigheid doende. Het vasten wat men deed was niet het vasten waar het JHWH om ging, zie hoofdstuk 58:

3 Zeggende: Waarom vasten wij, en Gij ziet het niet aan, waarom kwellen wij onze ziel, en Gij weet het niet? Ziet, ten dage, wanneer gijlieden vast, zo vindt gij uw lust, en gij eist gestrengelijk al uw arbeid.

4 Ziet, tot twist en gekijf vast gijlieden, en om goddelooslijk met de vuist te slaan; vast niet gelijk heden, om uw stem te doen horen in de hoogte.

Het doen van JHWH's wil en het inwilligen en houden van het verbond impliceert gehoorzaamheid aan Zijn Wet en het doen van gerechtigheid, wat hier duidelijk wijst naar sociale gerechtigheid en moreel gedrag. Daarbij staat het houden van de sabbat, als dé dag welke JHWH verkoos om te rusten, centraal en voorop, zie Jesaja 58:

12 En die uit u voortkomen, zullen bouwen de oude verwoeste plaatsen; de fondamenteën, van geslacht tot geslacht verwoest, zult gij oprichten; en gij zult genaamd worden: Die de bressen toemuurt, die de paden weder opmaakt, om te bewonen.

13 Indien gij uw voet van den sabbat afkeert, van te doen uw lust op Mijn heiligen dag; en indien gij den sabbat noemt een verlustiging, opdat de HEERE geheilgd worde, Die te eren is; en indien gij dien eert, dat gij uw wegen niet doet, en uw eigen lust niet vindt, noch een woord daarvan spreekt;

7. Tijdens de dood van de god-mensen dalen zij allen af in het dodenrijk, de hel, en behalen aldaar een overwinning. Allen staan na drie nachten en drie dagen weer op en varen later ten hemel.

8. De dood van de god-mensen wordt gevierd met een maaltijd waarbij brood en wijn als de twee symbolen van lichaam en bloed worden geconsumeerd.

De vroege kerkvaders die de zaak van hun nieuwe religie veilig wilden stellen, schiepen daarenboven ook nog een duivel-figuur, die men kon

beschuldigen van plagiaat en zonde-aanstichter. Deze kerkvaders zijn te zien als de orthodoxe grondleggers van het christendom, het Rooms Katholicisme. De andersdenkende christenen destijds waren o.a. de gnostici, die door Rome werden vervolgd als zijnde ketters. De gnostische geschriften zijn destijds verbrand en vernietigd, maar in onze tijd zijn er weer teruggevonden, o.a. in Nag Hammadi en Qumran. Deze geschriften ademen een heel andere christelijke religie uit dan de traditionele. De gnostici geloofden niet in een historische Jezus. Verzoening had bij hen een heel

andere inhoud, dan wat de christelijke kerk in navolging van Augustinus en Anselmus leert. De gnostici kenden geen Jezus-cultuur zoals wij die vandaag de dag kennen, waarbij men Jezus als een vriend bezingt, die in onze plaats wilde staan.

Historie wordt gemaakt

Geschiedenis wordt gemaakt, o.a. door geschiedschrijvers die naar hun eigen mening de gebeurde feiten weergeven. Dat is een eenzijdig subjectief beeld en heel persoonlijk. Het is wel zo dat latere generaties het geschrevene voor waar houden en dat weer doorgeven. Wanneer men gaat twifelen aan de gangbare mening, valt men buiten de boot. Iets behoeft immers niet waar te zijn omdat de massa erin gelooft, of omdat het ons van jongs af is ingeprent. Ons is van kindsbeen af voorgehouden dat Jezus geboren werd in een stal als de zoon van God, wat wij op het Kerstfeest gedenken.¹ En dat Hij geleefd heeft, vele wonderen heeft verricht en

¹ Zie brochure 67.

2. Zie brochure 311

tenslotte door de leidslieden der joden overgeleverd werd aan de Romeinen om gedood te worden. Hij stond daarna na drie volle dagen op, wat wij gedenken op Pasen. Op de zondagsscholen, basisscholen en catechisaties werd ons voorgehouden dat er een hel en een hemel is. Dat alle uitverkorenen naar de hemel gaan, en dat alle verworpenen in de hel geworpen worden, waar men eeuwig zal tandenknarsen en tongkauwen in vlammen die niet uitgeblust kunnen worden. Er zouden slechts enkelen uitverkorenen zijn, maar het merendeel der mensen zou verworpen worden. Vanaf onze geboorte zouden wij reeds beladen zijn met een zwaar pak erfzonde, waarvan men alleen verlost zou kunnen worden doordat Jezus in onze plaats dat voor ons heeft willen wegdragen. Daartoe is geloof in Jesjoea vereist. Bij het sterven zou eerst de ziel van een mens naar de hemel en of naar de hel gaan, om bij de opstanding weer verenigd te worden met het lichaam, waarna een definitieve situatie zou ontstaan. Om een beter mens, een gelovige te worden, zou God een kerk hebben gesticht met een geestelijke stand (clerus), waardoor het heil ons zou toevallen. Om lidmaat te worden van die christelijke kerk moet men als klein kind worden 'gedoopt' (lees: besprenkelt) door een ambtsdrager van de kerk, in de naam van een drie-enige Godheid, de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Bij het opgroeien wordt aan de kinderen onderwijs gegeven in de leer der kerk, waarvan zij op zekere leeftijd een kerkelijk examen afleggen, waarvoor nog nooit iemand is gezakt. Een ieder slaagt en doet alsdan belijdenis van zijn geloof. Sommigen doen belijdenis van de leer die alhier geleerd wordt. Eenmaal lidmaat van de kerk, mag men deelnemen aan de mysteriën of sacramenten van de kerk, waarvan Rome er zeven heeft en de Reformatie er twee handhaaft. De mysteriën berusten op magische handelingen². De sacramenten zijn magie in plaats van mystiek, ze dienen als 'voertuigen' der genade. De kerk heeft haar eigen geloofsboek -de Bijbel samengesteld uit 66 boeken, en ze heeft haar eigen geloofsbelijdenissen opgesteld. Zij heeft de oude handschriften van de Bijbel vertaald, en de canon van de N.T.-boeken gekozen. De kerk heeft de Godsamen vertaald en gewijzigd, zodat de ware Naam in vergetelheid is geraakt³. Verder heeft de kerk de

³. Zie brochure no.6. 4. Zie brochure no.3. 5. Zie brochure no.14,15. 6. Zie brochure no.41,247,280. Men leze verder de brochures: 62 over de Wet van JHWH; 268 over de ziel of deze onsterfelijk is; 372 over

Wat eist JHWH van ons?

Jesjoea leerde in werkelijkheid niets anders dan wat in het O.T. geschreven staat. Hij verkondigde het aloude verbond en eiste gehoorzaamheid eraan. Wie Zijn woord zou horen en doen, zou eeuwig leven ontvangen, Johannes 5:24. Dan komt men niet in het oordeel, maar is men uit de staat des doods overgegaan in de staat des levens.

Wanneer wij Jesaja 33 lezen staan er simpele vereisten of levensvoorwaarden, waarmee men zich toegang verschaft tot de nieuwe komende wereld van Jahweh.

Zie vers 14 De zondaren te Sion zijn verschrikt; beving heeft de huichelaren aangegrepen; zij zeggen: Wie is er onder ons, die bij een verterend vuur wonen kan? Wie is er onder ons, die bij een eeuwig gloed wonen kan?

15 Die in gerechtigheden wandelt, en die billijkheden spreekt; die het gewin der onderdrukkingen verwerpt; die zijn handen uitschudt, dat zij geen geschenken behouden; die zijn oor stopt, dat hij geen bloedschulden hore, en zijn ogen toesluit; dat hij het kwade niet aanzie;

16 Die zal in de hoogten wonen, de sterkten der steenrotsen zullen zijn hoog vertrek zijn; zijn brood wordt hem gegeven, zijn wateren zijn gewis.

17 Uw ogen zullen den Koning zien in Zijn schoonheid; zij zullen een ver gelegen land zien.

In het N.T. is sprake van de logos (het Woord), welke typering wij in het O.T. niet terug kunnen vinden. Het begrip 'logos' komt ook uit de heidense mysteriën voort. De logos was in de mysteriën een idee, een gedachte. Men wilde nadenken over de oorspronkelijke Gods-gedachte waardoor Hij de wereld had geschapen. Christenen zijn echter de logos gaan zien als een persoon, als de tweede persoon in de drie-enige godheid. In Egypte zag men Osiris als de logos. De logos was in de mysteriescholen geen historisch figuur, maar een altoosdurend principe. Augustinus bekende het openhartig tijdens het lezen van studies over de heidense filosofie: "Ik lees daar dat het Goddelijke Woord werd geboren; noch uit de mens noch uit het vlees, maar uit God. Maar dat het Woord vlees geworden was en temidden van ons leefde, lees ik er niet".

De christenen onderscheiden zich van alle religies en mysteriescholen, door vol te houden dat hun logos de vleselijke zoon van Jozef en Maria

Augustinus

Vandaar dat hij het onnodig vond dat er priesters waren, die God van buitenaf naar de mens toe brachten. De mensen hadden volgens hem helemaal geen bemiddelaars nodig. Nee, leerde hij, God is reeds binnen in jullie. Ook wilde Akhenaton geen militair aanvalsleger. Niet dat hij nu zo heel populair was bij het volk, daar hij hen hun godsdienst en goden ontnam. Hij zag in dat de mensheid in hun veelgodendom niet het uiteindelijke DNA-plan van het universum zou kunnen bereiken. Vandaar dat hij het spoor naar de éne god volgde, om het collectieve DNA uit de leugenfase te halen waarin het belandt was, en het over te brengen in de werkelijkheid, n.l. het zogenaamde 'christus-bewustzijn'. Helaas, hij kreeg zijn doelstellingen niet voor elkaar, want de toenmalige maatschappij was té verziekt. De priesters en de legerleiding wilden hem vermoorden. Omdat hij 'onsterfelijk' was heeft men hem een speciale drank gegeven waardoor hij dood leek te zijn. Akhenaton had wel een kleine groep die hem volgde en trouw bleef, ongeveer 300 personen. Deze groep trok

later naar Massada en vormde er de groep der Essenen. Waarvan sommigen menen dat Jozef en Maria er deel van uitmaakten. De Egyptische mysterieschool van Akhenaton had een speciaal symbool, nl. het rechteroog van Horus, dat bestuurd wordt door het linker hersendeel van de mannelijke kennis. Illuminati en vrijmetselaren gebruiken het oog van Horus veel in hun symboliek, zie o.a. het Amerikaanse Grootzegel.

Christelijke symbolen

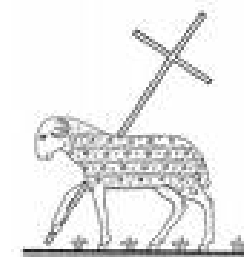
De meeste -zo niet alle- christelijke symbolen zijn van de heidense religies of mysteriescholen overgenomen. Het ANKH-kruis is, in de betekenis van vruchtbaarheidssymbool, het symbool van de zon (cirkel) die de aarde bevrucht en van energie voorziet (d.m.v. een kruis).

ANKH is de sleutel tot het leven en ook de sleutel tot het dodenrijk. Dit symbool was in Egypte bijzonder populair, waarvan de Kopten het hebben overgenomen als vroegchristelijk symbool. Op een Koptisch amulet dat zeldzaam is, staat de maagd Maria met in haar ene hand het ANKH-kruis en in haar andere hand het christelijke kruis. Het Ichthus vis-symbool is overgenomen uit de heidense astrologie. Zie verder onze brochure over de herkomst van het kruis.

geboden gewijzigd en de tijden veranderd, met name de zevende dag als sabbat afgeschaft en daarvoor de zondag in de plaats gesteld. De kerk heeft de spijswetten gewijzigd. Ze heeft sinds de opstanding van Jesjoea alle onreine dieren rein verklaard. De kerk heeft de feesten en gedenkdagen van JHWH afgeschaft en heeft ervoor in de plaats heidense feesten genomen, die men een christelijke tint gaf⁴. Om de macht der kerk uit te breiden is men wereldwijd zending gaan bedrijven, terwijl de Thora alleen aan Israël als verbond is gegeven⁵. Alle andersdenkenden worden door de kerk(en) voor ketters gehouden, vogelvrij verklaart, waarvan er duizenden vermoord zijn⁶.

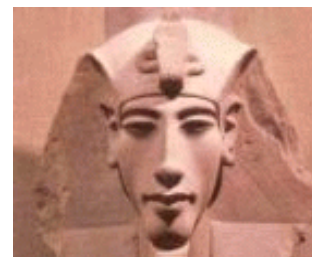
Oude Mysteryën

De kern van de Osiris, Dionysus, Adonis, Mithras, Attis en Bacchus-mysteryën is, dat een ingewijde symbolisch 'sterft' aan zijn lagere natuur, net als de voornoemde god-mensen, om op spirituele wijze op te staan als een herboren persoon. Op die wijze overwint men de dood, en is men tegelijkertijd mens en god, een god-mens. Alle god-mensen uit de mysteryën worden als mythische figuren gezien,

offerlam

de erfzonde; 381 over de sabbat; 391 over de Heilige Naam; 387 over de verzoening; 388 over de Mystieke Christus-ervaring; 394 over het Christus-bewustzijn.

Akhenaton

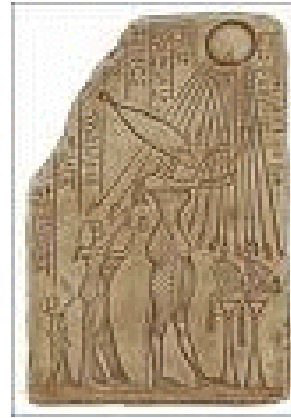
behalve Jesjoea (Jezus), die een historisch persoon zou zijn geweest. De kerkvaders maakten een verlossings-religie, met Jesjoea als verlosser. In de heidense mythe zijn tal van overeenkomsten te vinden tussen de god-mensen en Jesjoea. Alle andere god-mensen worden, net als Jesjoea, 'zoon van God' genoemd, en zouden geboren zijn uit maagden. De Verlosser zag men als de zondebok, waaruit Anselmus zijn verzoeningsleer ontwierp. Jesjoea is daarin het offerlam, en door Zijn bloedstorting zou vergeving tot stand zijn gekomen. De wedergeboorte zou bestaan in het gewassen zijn in Zijn bloed. In Griekenland werden mensen via een ceremonie letterlijk gewassen in het bloed van een geslacht lam. Bij de Mithras-diensten vierde men deze rituelen symbolisch, zoals de huidige vrijmetselarij ook dergelijke rituelen heeft, die op symbolische wijze een zaak voorstellen.

Wanneer wij ons verplaatsen in de eerste eeuwen van het christendom, is het vanzelf dat elke nieuwe organisatie of godsdienst wel kritiek ontving van buitenstaanders. Van kritiek kan men soms veel leren. Er waren critici die het christendom met haar Jezus-verhaal zagen als een kopie van de heidense mysteriën, met name die van Osiris en Dionysus. In het O.T. zou het gaan over de God van gerechtigheid en wraak, en in het N.T. zou het gaan over de God van liefde in Jesjoea, met name de broederliefde (adelphos). Echter, die broederliefde was er reeds lang in de mysteriescholen, voordat de christenen over deze liefde gingen spreken. De ingewijden van de mysteriescholen noemden elkaar ook broeders.

De christelijke kerk begon met een hemel- en hel-visie, waarvan in het O.T. geen sprake is. Ook deze visie was overgenomen uit de mysteriën. Oude christelijke filosofen als Origenes zeiden dat de letterlijke helse pijnigingen niet werkelijk bestonden. Zelfs de vorige paus liet zich op gelijke wijze hierover uit. Celsus noemde de leer van de altoosduurende pijniging in de hel, een aanstootgevend leerstuk. Ook komen wij in het O.T. geen drie-in-één-god tegen, wat eveneens uit de Egyptische mysteriën komt, van Osiris, Isis en Horus.

Akhenaton

Het is goed om de geschiedenis van de Egyptische koning Akhenaton te weten. Hij verscheen maar zeer kort op het toneel, slechts 17 ½ jaar. In die korte tijd redde hij wel ons latere spirituele leven. In zijn tijd leefde in Egypte het veelgodendom. Akhenaton ontving een hoger bewustzijn, wat men wel het 'christus-bewustzijn' noemt. In die tijd regeerde Amenhotep II als koning. Niet zijn eigen zoon, maar Akhenaton volgde hem op als

koning, die met zijn zuster Nefertite huwde. In het exacte middelpunt van het land bouwden Amenhotep II (volgens sommigen III) en Akhenaton een nieuwe stad, Tel el Amarna. Deze stad werd van witte stenen gebouwd. Akhenaton werd de eerste farao, wat zoveel betekent als 'dat wat je zult worden'. De kinderen van Akhenaton en Nefertite waren zo t e z i e n g e e n échte mensen, maar halfbloeden, reuzen/goden. Akhenaton brak met alle religies en goden en koos voor één religie en één god. De mensen wilden echter zien -zoals altijd- waarin zij

geloofden, dus gaf hij hen de zon als God. Geen beelden die men thuis kon neerzetten, maar een hemellichaam als God. De zon, daar kon men zich nog wel iets bij voorstellen, daar de levensenergie ervan tot ons afdaalt. Men ziet Akhenaton en Nefertite dan ook veelal afgebeeld staande onder de zon, die lange stralen naar beneden geeft. Aan de onderkant van die stralen zijn dikwijls symbolen getekend, zoals het ANK-symbool, of handjes. Dit wijst erop dat de levensenergie tot ons komt en dat wij deze moeten grijpen, inademen en ontvangen.

Akhenaton zag in alle religies de leugen overheersen. In het monotheïsme mocht slechts de waarheid gelden. Kunstenaars moesten realistische producten maken en mochten ook niet langer van hem liegen. De mensen mochten zelfs geen kleren meer van hem dragen, daar kleren een vorm van liegen inhield, je verbergen, zo zei Akhenaton, die zich dan ook dikwijls tamelijk ontbloot vertoonde. Alles moest waarheid bevatten en uitstralen. Akhenaton en Nefertite waren enorm groot van postuur en hadden toch wel wat eigenaardige lichaamsvormen. Akhenaton was 4.35 mtr lang en Nefertite 2.40 mtr. Hun kinderen waren al even misvormd en hadden zelfs twee harten. Akhenaton en Nefertite zouden van de ster Sirius afkomstig zijn, wat een binair sterrenstelsel is, waar wezens twee harten hebben. Akhenaton wierp de religieuze stelsels en priesterkasten omver. Hij leerde dat er slechts één God was, n.l. die binnen in de mens was.

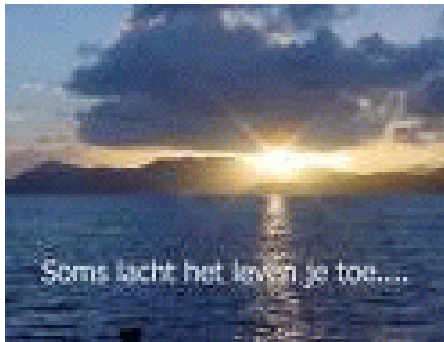

vastgrijpt wat er maar enigszins op lijkt, hoe onbetrouwbaar ook. De Jezus-cult die ontstaan is, zal instorten zodra blijkt dat er geen historische Jezus geweest is. Feiten vragen om bewijs. Feiten zelf vereisen geen geloof. Feiten liegen niet. Jahweh is Israëls Verlosser. Hem alleen moeten wij dienen en gehoorzamen.

Professor Peter Schmidt uit Gent, en Jim Walker geven een verslag van hun gedegen onderzoek, zie:

<http://www.kulak.ac.be/nl/PostacademischeVorming/UDL/Verschaffel/Voordrachten/Peter%20Schmidt/>

<http://www.positief-atheisme.nl/historische%20Jezus.htm>

Bronnen:

Hall Caine, 'Jezus' 2 delen.

Huyzer: Een zekere Jezus uit het jaar nul.

Drs. S. van Wersch: De Gnostische-occulte vloedgolf.

G. Lüdemann: Ketters.

N. Kooren, Het Messias Mysterie

R. Miller: Das Ende der Erbsünde.

A.P.v.d.Beld: Moest Jezus sterven?

Dr. T. Harpur: De 'heidense' Christus

Jim Walker: Heeft een historische Jezus ooit bestaan?

En nog vele anderen bronnen meer.

Groot Nieuws

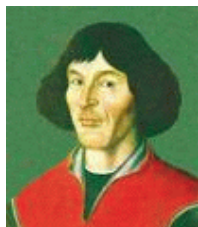
Voor jonge kinderen is het een hele opluchting wanneer zij erachter komen dat Sinterklaas en Zwarte-Piet in werkelijkheid niet bestaan. Het is een mythe. Mogelijk heeft er wel een soort figuur geleefd als Sinterklaas, die vrijgevig was, waarvan de mythe is afgeleid. Jonge kinderen geloven steevast in een historische Sinterklaas, die met zijn knecht, de Zwarte-Piet' (of zelfs met meerdere Pieten) op een wit paard over de daken van de huizen rijdt, zonder eraf te vallen. Ook Zwarte-Piet is een bijzonder figuur, die met zijn forse lichaam en grote zak op zijn rug evenwel door een klein schoorsteenkanaal naar beneden kan kruipen, om aldaar in de klompen en schoenen der zoete kinderen een cadeautje te stoppen. Stoute kinderen zou hij met zijn roede op hun billen slaan. Rond Sinterklaas zijn een heleboel verhalen in omloop gekomen en een groot aantal liedjes die je omstreeks 5 december tot vervelens toe kunt horen in de speelgoedwinkels. Sinterklaas is immers big-business. De daden van de goed-heilig man worden op z'n breedst uitgemeten, en het gaat erom de kinderen een zoet en gehoorzaam leven voor te houden, dat beloond wordt. Dat het om een mythe gaat wordt voor veel kinderen pas duidelijk wanneer zij groter worden, wanneer zij zien dat de Sinterklaas, in werkelijkheid hun eigen vader, meester of buurman blijkt te zijn. Dat is goed nieuws voor de kinderen. Wij zullen bezien of er nog meer mythen zijn, die kinderen en grote mensen voor waar houden, en of dat voor hen goed en groot nieuws is, wanneer hen de waarheid wordt voorgehouden.

Traditie

Algemeen leven veel eenvoudige christenen vanuit een traditie. Men is opgevoed vanuit een christelijke levensbeschouwing. Men gaat naar de kerk en luistert naar de voorgangers, want zo deden ook hun ouders, grootouders, etc. Op die wijze heeft men een vertrouwd wereldje waarin men zich afgeschermd en veilig voelt. Er wordt doorsnee genomen niet veel gestudeerd en onderzocht. Tijd, lust en deskundigheid ontbreken veelal. Vernieuwde inzichten vinden dan ook moeilijk ingang. Men heeft een muur rondom zich opgetrokken van vermeende zekerheden,

en wee degene die daarvan één steen durft afbreken. Wanneer er door onderzoekers aloude waarheden worden herontdekt, ontstaat er confrontatie, dat het effect heeft als van een stormram die tegen een muur

Bruno

beukt. Sommigen willen echter nog wel luisteren naar nieuwe ontwikkelingen, maar het grootste deel der goe-gemeente zal zich afwijzend opstellen. Er komen immers teveel bezwaren om de hoek kijken. Traditie is een niet te onderschatten macht, waardoor de zoektocht naar oorspronkelijke waarheid bijna onmogelijk wordt. Mensen willen nagenoeg niets afstaan van datgene wat zij voor waar houden. Zij kunnen zich maar moeilijk verplaatsen in de wereld van een herwonnen waarheid. Dat kostte Bruno, Galilei en Copernicus immers al veel moeite en hun leven. De mensen willen enig houvast hebben en menen via de traditie dat houvast te bezitten. Zelfs al zijn ze ervan overtuigd dat er heel veel niet klopt van de geloofsleer, en al zien zij dat het leven der geestelijke leiders niet in overeenstemming is met hun leer, dan nog zullen zij hun traditie blijven koesteren, met de gedachte dat niemand volmaakt is. Dat zou men kortzichtig kunnen noemen, gepaard met angst voor de onvrede en toorn van God, die hen voorgehouden wordt. Op die wijze wordt de grond voor een vruchtbare voedingsbodem, om het goede zaad te laten ontkiemen, bedorven. Vernieuwingen zetten zich dan ook moeizaam voort. Dikwijls zijn het de enkelingen en alleenstrijders die doorzetten en overwinnen om tot hernieuwde inzichten te komen. Zodra christenen iets moeten afstaan of loslaten, menen zij dat ze daarmee zondigen of zelfs de zonde tegen de heilige Geest begaan. Het is en blijft dan ook een hachelijke zaak om christenen te confronteren met hun onmogelijke leefwijze, foutieve leerstellingen en reeks van andere fouten. Men leeft vanuit een robot-denken en kudde-instinct, onder leiding van geestelijken die hun kudde liefst slapende houden, om rede van de wol en de melk.

Totale Reformatie

Wij gaven nummer één van onze brochureserie de titel: 'Totale Reformatie'. Wanneer je aan een dergelijk onderzoek begint, weet je niet wat je onderweg allemaal ontmoet. Je weet niet wat je als ballast allemaal

Veel christenen roepen vandaag de dag op om terug te keren tot onze 'joodse wortels'. Dat is onjuist. Het gaat erom dat wij terugkeren tot JHWH en Zijn Verbond met onze voorvaders, dus terugkeer tot onze eigen wortels!

Wij dienen ons als nazaten van de twaalf stammen in de verstrooiing op te maken om het hemelse Licht over ons te laten schijnen, volgens Jesaja 60, zie:

1 Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid van JHWH gaat over u op.

2 Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken; doch over u zal JHWH opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden.

3 En de heidenen (volkeren) zullen tot uw licht gaan, en koningen tot den glans, die u is opgegaan.

David als herder

Persoonlijk is er individuele opstanding noodzakelijk, een verlichting van Boven:

Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.

Nawoord: De Historische Jezus

Wij mogen ons toch wel afvragen of er fysieke bewijzen zijn dat Jezus echt heeft geleefd? Tot nog toe zijn er geen doorslaggevende bewijzen gevonden, dan alleen enige beweringen in geschriften van andere mensen. Er bestaat geen enkel eigentijds document waarin Jezus wordt genoemd. Pas eeuwen nadat Hij zou geleefd hebben werd er over Hem geschreven, en wel door vaak onbekende auteurs, die geen ooggetuigen waren geweest. Van de vier evangeliën in het NT weet ook niemand wie ze heeft geschreven. Ook heeft geen van deze schrijvers Jezus werkelijk ontmoet, dus geen ooggetuigenverslag kunnen geven. De evangelisten zijn meer kunstschilders dan verslaggevers. Er is ook geen enkel origineel manuscript meer voorhanden. De evangeliën zijn beschrijvende verhalen, bijna geheel in de derde persoonsvorm geschreven, terwijl ooggetuigen juist in de eerste persoonsvorm hun verslag weergeven. Het ontstane christendom is afhankelijk van een historische Jezus, vandaar dat men alles

verwerpelijk (Zie Deuteronomium 4:1-2 en 12:32). Wij dienen onze vader Abraham te volgen, die geheel en al zijn vertrouwen stelde op JHWH, hetwelk Jesjoea eveneens leerde, zie Mattheus 15:8-9. JHWH is volgens Psalm 23 de enige Goede Herder. En de Herder die ook aangekondigd wordt in het O.T. als de beloofde Koning van Israël, de Messias, ziet niet op Jesjoea, die reeds gekomen zou zijn, maar op een toekomstige koning uit David, of de opgestane David zelf in de eindtijd.

Haggai noemt hem echter Zerubbabel. Hij ontspruit uit de afgehouden stam van Davids koningshuis, Jesaja 11:1-16. Hij zal een ingewijde zijn in de zaken van Jahweh, waardoor hij kennis, raad en sterkte verkrijgt, wat bij een Davidisch koning past. Hij zal recht doen aan de armen en verdrukten, wanneer het Messiaans Vrederijk aanvangt.

Veelal laten theologen alle teksten over de enige goede Herder en de toekomstige koning van Israël slaan op Jesjoea. Jesjoea is echter de hemelse Vorst, de Koning der koningen, Hij is JHWH Zelf, die leeft in alle eeuwen, die troont in het Nieuwe hemelse Jeruzalem mét Zijn Gemeente, als regeringslichaam. Vandaar uit bestuurt Hij het aardse Israël, onder hun koning en herder David, de aardse Messias. Laten wij eens zien wat de Bijbel zelf zegt:

Hosea 3: 9 Maar zij zullen dienen JHWH, hun God, en hun koning David, dien Ik hun verwekken zal.

Jesaja 16:5 Want er zal een troon bevestigd worden in goedertierenheid, en op denzelven zal bestendig een zitten in de tent van David, een, die oordeelt en het recht zoekt, en vaardig is ter gerechtigheid.

Zacharia 3:8 Hoor nu toe, Jozua, gij hogepriester! gij en uw vrienden, die voor uw aangezicht zitten, want zij zijn een wonderteken; want ziet, Ik zal Mijn Knecht, de SPRUITE, doen komen. 6:12 En spreek tot hem, zeggende: Alzo spreekt JHWH der heirscharen, zeggende: Ziet, een Man, Wiens naam is SPRUITE, Die zal uit Zijn plaats spruiten, en Hij zal JHWH's tempel bouwen. 9:9 Verheug u zeer, gij dochter Sions! juich, gij dochter Jeruzalems! Ziet, uw Koning zal u komen!

Het gaat in de Schrift om twee Gezalfden!

In Jeremia 30-33 lezen wij van het herstel van het Verbond, de wederoprichting van Davids troon en het herstel van alle stammen Israëls, niet als een soort kerkverband, maar een nationaal herstel, tot heil der volkeren. Daarvan zingen wij, dat die koning uit David gezegend zal zijn, die tot ons komt in Jahweh's naam!

af zult moeten werpen, en wat je als duurzame schatten tot je moet nemen. Het is een zoektocht, een speuren naar de vele stukjes van de grote legpuzzel, om er de eenheid uit samen te stellen. Immers, de kern van alle oude filosofie en religie is, om inzicht te verkrijgen dat alle dingen een eenheid vormen! Die éénheid is er. De Schepper is één, en hoewel de schepping een veelheid toont, ligt er evenwel een eenheidsbeginsel in uitgedrukt. Die eenheid drukte men vanaf oude tijden uit d.m.v. de cirkel of auroboros. Ook tekende men in de cirkel wel een pentagram, een vijfpuntige ster, als symbool van perfectie en eenheid. Het eenheidsstreven is er altijd geweest onder de mensen, maar scheen steeds te mislukken. Hoe en waaraan dat ligt, lijkt voor ons mensen moeilijk te aanvaarden. Het ligt aan onze ik-gerichtheid, aan onze ego-centriciteit, aan onze innerlijke verdeeldheid en hokjesgeest, aan ons robot-denken. Vanuit die ondeugdelijke basis gaan wij idealen najagen. Wij zien daarbij wel in dat eenheid kracht geeft. Samenbinding geeft sterkte, denk aan een kabel die uit vele draadjes samengevlochten is tot een sterk koord. Wij kennen de principes wel, maar de weg om deze hoge doelen te bereiken lijkt ons onbegaanbaar.

Om eenheid te bereiken hebben de vroege kerkvaders een instituut opgericht waarin macht heerste. Het bleek al spoedig dat eenvoudige mensen een herder nodig hadden om zich te laten leiden, net zoals bij de schapen. Alle schapen kunnen niet tegelijk macht hebben, maar dienen hun herder te volgen. De kerk stelde een hiërarchische macht in, verdeeld over een aantal personen, ambten en rangen. Ten tijde van keizer Constantijn werd de kerk staatskerk en brak er voor de steeds vervolgde christenen een soort gouden eeuw aan. De kerk vormde een soort militie, die zich diende te verdedigen tegen andersdenkenden, en gelijkdenkenden moest beschermen. Men streefde naar eenheid, naar saamhorigheid van alle leden die hetzelfde geloof voorstonden. Hoe men zulk een eenheid kon handhaven werd al spoedig duidelijk, daar men andersdenkenden in de naam van God ging vervolgen en vermoorden. De kerk had haar les getrokken uit de geschiedenis van de grote wereldrijken en machtige heersers, die ook streefden naar eenheid. Bij hen bleef het een opkomen, blinken en weer verzinken. Op één fenomeen na. Men had

Egyptische oroborus

gezien dat het volk Israël een eenheid vormde, en dat ondanks de scheuring van het rijk, toch in de rest (overblijfsel) die eenheid bleef voortbestaan. Hoe dat mogelijk was werd duidelijk, daar JHWH aan Israël Zijn verbond en verbondsboek -de Torah- had gegeven. In zekere zin gaat het hier bij Israël dus ook om een boek-religie. Het Verbond of de Wet was vastgelegd in een code, in een geschrift. Daaruit vloeide het eenheidsbeginsel voort. JHWH is één, en álles keert weer tot Hem terug, omdat het Hem toebehoort.

Abraham

Abraham hield het Verbond, bestaande uit wetten en leefregels, zie :

Genesis 26:5 Daarom dat Abraham Mijn stem gehoorzaam geweest is, en heeft onderhouden Mijn bevel, Mijn geboden, Mijn inzettingen en Mijn wetten.

Dat streven van Abraham zette zich in zijn kinderen voort, althans in de lijn van Izaak, ondanks diverse schendingen van het Verbond. JHWH beloofde herstel en wederoprichting van het verscheurde volk, van de gespleten natie. De verzameling van álle twaalf stammen onder één Hoofd werd aangekondigd, o.a. in Jeremia 30-33. Daarbij gaat het o.a. om het herstel van Davids troon en koningschap, zie oa. Psalm..2, 110, Ezechiël 37. De vroege christelijke kerk heeft hieruit munt geslagen en stelde dat zij de geestelijke voortzetting was van het natuurlijke Israël. Het oude verbond zou volgens de kerk zijn vervuld, en er zou een totaal nieuw verbond zijn opgericht. Vandaar dat men de Bijbel in twee delen splitste en het oude deel ervan het 'Oude Testament' noemde, en het door haar eraan toegevoegde deel noemde men het 'Nieuwe Testament'. Op zichzelf zijn deze benamingen al onjuist, daar een testament gaat over nalatenschap. Zie onze brochure 302 over Het Verbond.

Het gaat JHWH immers niet om een geheel nieuw verbond, maar om een hersteld verbond, en wel met hetzelfde natuurlijke volk Israël van voorheen, maar dan in later tijd. Dat herstel vond reeds plaats ten tijde van de apostelen, zie Handelingen 26:7 en Jakobus 1:1. Israël was onder andere namen de diaspora ingegaan, waarvan blijkt dat oa. de Efeziërs, de Galaten en anderen raciale Israëlieten waren. Zij waren vervreemd van hun

volk de kennis. De kennis die de leidslieden hadden was misvormd. Jesjoea sprak over de geheimenissen van Zijn koninkrijk. De eerste christenen kenden deze geheimenissen nog wel, maar daarna verviel het echte geloof heel snel. Zoals reeds gezegd ging de vroege kerk leven bij dogma's, omdat zij als instituut in de eerste plaats voor zichzelf diende te zorgen om te overleven. Zij voerde het dogma in van de schulddeging door het bloed van Christus, en dat dogma stelde men centraal. Verzoening door voldoening, zo luidde het dogma. Verzoening is niet zozeer inhoudelijk fout, maar niet als enige pijler en dogma dat de mensen hun verantwoordelijkheid ontnemt. Zie overigens brochure 387 over de ware betekenis van 'verzoening' als reiniging.

Tevoren had de schulddeging bij de eerste christenen een heel andere betekenis, waarbij een ieder persoonlijk verantwoordelijk stond voor zijn daden. Met de invoering van de nieuwe dogma's ontnam men de mensen hun persoonlijke verantwoordelijkheid en maakte men hen afhankelijk van de kerk en haar bemiddelaars inzake schuldtoedeling. De mensen zondigden en hun gewetens klaagden hen aan. Zij wilden naar de hemel die de kerk hen voor schilderde, maar dan moesten zij van hun zonden worden bevrijd. De kerk was hun gids en wilde tegen betaling de schuld vergeven. Dit privilege baseerde de kerk op de zogenaamde sleutelmacht.

Willen wij oprechte dienaren van onze Schepper zijn, en geen slaven van één of ander religieus systeem, dus 'kinderen van Abraham als vader der gelovigen', dan dienen wij ons leven en geloof in alle omstandigheden van ons leven te toetsen en te verifiëren met het Verbond. Wat daarvan enigszins afwijkt, hetzij dat er iets aan toegevoegd is, hetzij dat er iets afgenomen is, is zonder meer

eeuw leefde waarin Jesjoea zou hebben geleefd, spreekt nergens over Jesjoea. Alleen Josephus beschrijft Jesjoea als een leraar die in aanzien was, welke onder Pilatus werd gedood en na drie dagen weer opstond. Bij nader onderzoek gelooft echter geen enkele serieuze geleerde dat deze passages over Jesjoea echt van Josephus afkomstig zijn.

Verder leerden de gnostieken dat de mens uit een lager zelf bestond, en uit een hoger zelf. Het lagere zelf was het stoffelijke, het sterfelijk lichamelijke, de aards-gerichtheid. Wanneer men dat goed leerde kennen in zijn ware gedaante (door overtuiging van zonde en verlichting met de heilige Geest) zal men zichzelf gaan mishagen, zoals in Leviticus 26:41-44 staat, waarna pas de wáre mens opstaat in ons, het onsterfelijke hogere zelf, waardoor wij een christos, dat is een gezalfde worden. Dit leerden trouwens alle heidense filosofen ook, die het noodzakelijk vonden los te geraken van het sterfelijke en opgewekt te worden tot het onsterfelijke, of zoals in Efezen 5:14 staat: *Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.*

Jesjoea leeft

De titel van deze brochure is: 'Jesjoea (Jezus) leeft'.

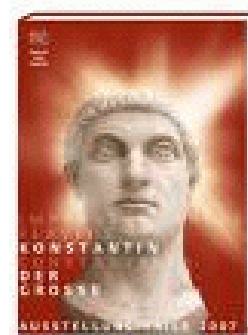
Welnu, wij dienen uit te zoeken op welke wijze Hij leeft en op welke wijze wij het christus-bewustzijn⁷ kunnen, ja moeten omdragen. Wij dienen onszelf zo nodig kritische vragen te stellen over de historische Jezus en welk belang de vroege kerk erbij had om van de mythische Jezus een historisch figuur te maken. Of anders gesteld: Welk belang hadden de gnostici erbij om een historische Jezus te ontkennen?

Jesjoea is gekomen om de kennis van de Thora te herstellen. (Wij laten hier even de vraag buiten beschouwing of Jesjoea een historisch figuur was ja dan nee⁸). Er was wel kennis te over, maar de leidslieden onthielden het

⁷Zie onze brochure 431 De Patronen van de Schepping, over het 'christus-bewustzijn', en no. 388 en 394.

⁸ Volgens gnostici en andere groeperingen gaat het niet om een historische Jezus. De Romeinen staan bekend als lieden die zorgvuldig verslagen maakten van al hun activiteiten, in ieder geval van hun rechtsplegingen. Er is echter geen enkel verslag van de terechtstelling van Jesjoea onder Pilatus ooit gevonden. Er is een indrukwekkende lijst van geschiedschrijvers, die tijdens de eeuw waarin Jesjoea zou hebben geleefd, boeken hebben geschreven, die een grote bibliotheek zouden kunnen vullen. In geen enkel van de zeer vele boeken uit die tijd wordt met één woord over Jezus gesproken. Pas in de 2e eeuw wordt door Plinius, Suetonius en Tacitus iets verhaald over een groepje christenen, maar zij vertellen niets over Jesjoea zelf. De joodse schrijver Philo, die in dezelfde

burgerschap, van de verbonden en beloften. Alleen een echte Israëliet kan vervreemden van zijn burgerschap.

Tijdens de apostelen ware er lieden als Simon de Tovenaar die een religie begonnen vanuit onedele motieven. De weinige ware gelovigen die er waren, werden door hen verdrukt en vervolgd. Dat heeft zich een paar honderd jaar ontwikkeld, tot onder Constantijn de Grote deze nieuwe zich christelijk noemende religie tot staatsreligie werd aangenomen. De vlag met het zogenaamde kruis van Christus mocht de lading dekken. Deze religie bestond echter uit een samenraapsel van oude natuurreligies. Constantijn had

vertegenwoordigers van verschillende christelijke stromingen én die van andere godsdiensten bijeengeroepen te Nicea in het jaar 325 en leidde persoonlijk dit concilie. Na dit concilie horen wij plotseling niets meer van de andere 'heidense' godsdiensten, maar konden allen zich blijkbaar vinden in de door Constantijn en zijn mensen ontworpen godsdienstleer. Wij zien in deze godsdienstleer dat alle heidense aspecten van de mysteriën aanwezig zijn en ook de god-mensen, maar dat deze andere namen hadden gekregen. Jezus werd in deze godsdienstleer naar voren gehaald als zijnde de 'volmaakte Israëliet', waarop geen enkele echte Israëliet iets zou kunnen aanmerken. Jezus (Jesjoea) zou zelfs een betere invulling van de Torah hebben gegeven dan iedere leraar of profeet van voorheen. Men nam hiermee afstand van de Torah, en de latere christenen werd voorgehouden dat Jezus alles vervuld had, zodat zij geen rekening meer met de Torah hoefden te houden. De Tenach werd aldus uitgelegd op allegorische wijze, dat Jezus erin zou zijn aangekondigd en alles op Hem wachtte. Men zie op Internet het artikel uit het blad Nexus: "The Forged Origins of the New Testament", heel leerzaam.

<http://www.nexusmagazine.com/articles/NewTestament.html>

De intentie van Constantijn was om te Nicea een nieuwe god te scheppen en een nieuwe pluriforme religie die zijn rijk zou samenbinden. Tijdens de debatten in Nicea passeerden 53 goden de revue. Echter, men kon geen geschikte god vinden voor de nieuwe religie. Tenslotte nam Constantijn persoonlijk het initiatief om de 318 bisschoppen te laten kiezen uit vijf

goden, nl.. uit Ceasar, Krishna, Mithras, Horus en Zeus. Hij drong er daarna op aan dat de Druïdische god Hesus en de Oosterse verlosser-god Krishna zouden worden verenigd in één god, n.l. Hesus Krishna. Er stemden 161 bisschoppen voor, en het werd Jezus-Christus. Constantijn gaf daarna Eusebius opdracht om een aantal nieuwe boeken te schrijven over deze nieuwe god! Welnu, daarin is hij uitermate geslaagd!

Geen nieuwe godsdienst

Het christendom van Constantijn was in werkelijkheid geen nieuwe godsdienst, maar was een voortzetting van diverse oude heidense mysterie-religies. Het blijkt meer en meer dat de oude Egyptische natuur-religie de basis ervan vormt. Het zogenaamde heidendom uit de oudheid -dus in dezen uit Egypte- was echter geen primitieve religie, maar een zeer hoog ontwikkelde vorm van natuurreligie. De Egyptenaren van toen zochten naar echte spiritualiteit. Hun ingewijden (dat is slechts 1% der bevolking) kenden de mysteries en hun betekenis. De kern van de mysteriën vormde de mythe rond een stervende en weer verrijzende god-mens, zoals men dat waarnam in de natuur, in de jaargetijden, waarbij de zon opkomt in het voorjaar en vertrekt in het najaar. In Egypte noemde men deze god-mens Osiris, in Perzië Mithras, en in Griekenland Dionysus, etc.,. Het latere verhaal van Jesjoea (Jezus) in de evangeliën bevat alle karakteristieken van de eerdere god-mensen. Er zijn een aantal treffende overeenkomsten te noemen:

1. De oude god-mensen waren van vlees en bloed. Zij waren als verlosser de zoon van de godheid.
2. De vader van de god-mensen is de onsterfelijke hoofdgod, terwijl hun moeder een sterfelijke maagd is.
3. In de meeste gevallen laat men de god-mensen op 25-december geboren worden in een grot of stal, tijdens winter-zonnewende, waarbij herders aanwezig zijn. Hieruit is het zogeheten 'Kerstfeest' ontstaan.
4. De meeste god-mensen veranderen tijdens hun leven op een bruiloft water in wijn. Ze zijn wonderdoeners.
5. De god-mensen rijden bijna allen op ezels een stad binnen, terwijl juichende scharen langs de kant van de weg toezien.
6. Tijdens Paastijd sterven de god-mensen plaatsvervangend voor de zonden van het volk.

14 Dan zult gij u verlustigen in JHWH, en Ik zal u doen rijden op de hoogten der aarde, en Ik zal u spijzigen met de erve van uw vader Jakob; want de mond van JHWH heeft het gesproken.

Gnostiek

De gnostieken waren mystici, die tamelijk tolerant waren. Zij stonden naar inwendige kennis (het christus-bewustzijn) en werden alom voor ketters gehouden. Zelf zagen zij z i c h a l s o p r e c h t e christenen. Zij volgden het geestelijke pad, de gehoorzaamheid aan JHWH, en niet een blind geloof in tradities en historisch vervormde verhalen. Veel door de christenen gerespecteerde filosofen als Clemens en Origenes noemden de gnostiek 'het ware christendom'. Het traditionele christendom van de eerste eeuwen ging uit van geloof en leefde bij genade. Dat zijn twee plausibele of rekbare begrippen. De gnostici gingen daarentegen uit van kennis door ervaring, het echte weten, en niet geloven op gezag van anderen. Geen goedkope genade, maar recht en gerechtigheid. Zij stelden dat geloof vatbaar is voor twijfel, maar dat kennis zekerheid verschaft, dat men daardoor de waarheid ervaart. Vandaar dat de latere Gereformeerden het ware geloof omschrijven als een kennis, toestemmen en vertrouwen. In feite onderschrijven zij daarmee het gnostieke uitgangspunt. De gnostici wilden leren, desnoods van heidenen. Zij sloten zich niet op in hun eigen kring van belijders. Zij bezaten geen 'drie formulieren van enigheid'. Zij volgden het spirituele pad en zochten allereerst zelfkennis. Immers, jezelf kennen, was voor hen ook God kennen. De gereformeerden noemen dit 'overtuiging van zonden', of naar de Heidelbergse Catechismus 'kennis der ellende'. Ook eerden de gnostieken hun vrouwen als gelijkwaardigen, terwijl de christelijke kerk in het spoor van het patriarchale denken zich voortbewoog. Zij zagen vrouwen als tweederangs wezens, waarop de duivel meer vat had en Eva de hoofdschuldige was van de zondeval. De gnostieken keerden zich ook tegen de joden met hun wraakgierige god Adonnai. Daarmee gaven zij echter te kennen niet goed uit de weg te kunnen met een Godsbeeld dat zowel liefdevol is voor gehoorzamen en wrekend is voor ongehoorzamen. In het Verbondsboek staan hiervan vele voorbeelden.

was, en dat hij in werkelijkheid de enige zoon van God zou zijn. Echter, het christendom gebruikt wel dezelfde taal en dezelfde symbolen als de oude mysteriescholen, alleen heeft men er een andere tint aan gegeven, men heeft ze verchristelijkt. Het christendom is deswege niet uniek te noemen! Er is dan ook een totale reformatie nodig. De Reformatie en de Nadere Reformatie zijn in gebreke gebleven om een algehele terugkeer tot de Torah, tot het Verbond met Jahweh aan te gaan. Dát hebben wij vandaag de dag nodig! Gehoorzaamheid aan Zijn wil!

In Jesaja 58 wordt Israël gewezen op haar zonden. Jesaja moet een oproep doen uitgaan om de dode vorm van religie-bedrijven te verlaten. Israël moet een levende religie zijn, met woord en daad, gerechtigheid doende. Het vasten wat men deed was niet het vasten waar het JHWH om ging, zie hoofdstuk 58:

3 Zeggende: Waarom vasten wij, en Gij ziet het niet aan, waarom kwellen wij onze ziel, en Gij weet het niet? Ziet, ten dage, wanneer gijlieden vast, zo vindt gij uw lust, en gij eist gestrengelijk al uw arbeid.

4 Ziet, tot twist en gekijf vast gijlieden, en om goddelooslijk met de vuist te slaan; vast niet gelijk heden, om uw stem te doen horen in de hoogte.

Het doen van JHWH's wil en het inwilligen en houden van het verbond impliceert gehoorzaamheid aan Zijn Wet en het doen van gerechtigheid, wat hier duidelijk wijst naar sociale gerechtigheid en moreel gedrag. Daarbij staat het houden van de sabbat, als dé dag welke JHWH verkoos om te rusten, centraal en voorop, zie Jesaja 58:

12 En die uit u voortkomen, zullen bouwen de oude verwoeste plaatsen; de fondamenteën, van geslacht tot geslacht verwoest, zult gij oprichten; en gij zult genaamd worden: Die de bressen toemuurt, die de paden weder opmaakt, om te bewonen.

13 Indien gij uw voet van den sabbat afkeert, van te doen uw lust op Mijn heiligen dag; en indien gij den sabbat noemt een verlustiging, opdat de HEERE geheilgd worde, Die te eren is; en indien gij dien eert, dat gij uw wegen niet doet, en uw eigen lust niet vindt, noch een woord daarvan spreekt;

7. Tijdens de dood van de god-mensen dalen zij allen af in het dodenrijk, de hel, en behalen aldaar een overwinning. Allen staan na drie nachten en drie dagen weer op en varen later ten hemel.

8. De dood van de god-mensen wordt gevierd met een maaltijd waarbij brood en wijn als de twee symbolen van lichaam en bloed worden geconsumeerd.

De vroege kerkvaders die de zaak van hun nieuwe religie veilig wilden stellen, schiepen daarenboven ook nog een duivel-figuur, die men kon

beschuldigen van plagiaat en zonde-aanstichter. Deze kerkvaders zijn te zien als de orthodoxe grondleggers van het christendom, het Rooms Katholicisme. De andersdenkende christenen destijds waren o.a. de gnostici, die door Rome werden vervolgd als zijnde ketters. De gnostische geschriften zijn destijds verbrand en vernietigd, maar in onze tijd zijn er weer teruggevonden, o.a. in Nag Hammadi en Qumran. Deze geschriften ademen een heel andere christelijke religie uit dan de traditionele. De gnostici geloofden niet in een historische Jezus. Verzoening had bij hen een heel

andere inhoud, dan wat de christelijke kerk in navolging van Augustinus en Anselmus leert. De gnostici kenden geen Jezus-cultuur zoals wij die vandaag de dag kennen, waarbij men Jezus als een vriend bezingt, die in onze plaats wilde staan.

Historie wordt gemaakt

Geschiedenis wordt gemaakt, o.a. door geschiedschrijvers die naar hun eigen mening de gebeurde feiten weergeven. Dat is een eenzijdig subjectief beeld en heel persoonlijk. Het is wel zo dat latere generaties het geschrevene voor waar houden en dat weer doorgeven. Wanneer men gaat twifelen aan de gangbare mening, valt men buiten de boot. Iets behoeft immers niet waar te zijn omdat de massa erin gelooft, of omdat het ons van jongs af is ingeprent. Ons is van kindsbeen af voorgehouden dat Jezus geboren werd in een stal als de zoon van God, wat wij op het Kerstfeest gedenken.¹ En dat Hij geleefd heeft, vele wonderen heeft verricht en

¹ Zie brochure 67.

2. Zie brochure 311

tenslotte door de leidslieden der joden overgeleverd werd aan de Romeinen om gedood te worden. Hij stond daarna na drie volle dagen op, wat wij gedenken op Pasen. Op de zondagsscholen, basisscholen en catechisaties werd ons voorgehouden dat er een hel en een hemel is. Dat alle uitverkorenen naar de hemel gaan, en dat alle verworpenen in de hel geworpen worden, waar men eeuwig zal tandenknarsen en tongkauwen in vlammen die niet uitgeblust kunnen worden. Er zouden slechts enkelen uitverkorenen zijn, maar het merendeel der mensen zou verworpen worden. Vanaf onze geboorte zouden wij reeds beladen zijn met een zwaar pak erfzonde, waarvan men alleen verlost zou kunnen worden doordat Jezus in onze plaats dat voor ons heeft willen wegdragen. Daartoe is geloof in Jesjoea vereist. Bij het sterven zou eerst de ziel van een mens naar de hemel en of naar de hel gaan, om bij de opstanding weer verenigd te worden met het lichaam, waarna een definitieve situatie zou ontstaan. Om een beter mens, een gelovige te worden, zou God een kerk hebben gesticht met een geestelijke stand (clerus), waardoor het heil ons zou toevallen. Om lidmaat te worden van die christelijke kerk moet men als klein kind worden 'gedoopt' (lees: besprenkelt) door een ambtsdrager van de kerk, in de naam van een drie-enige Godheid, de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Bij het opgroeien wordt aan de kinderen onderwijs gegeven in de leer der kerk, waarvan zij op zekere leeftijd een kerkelijk examen afleggen, waarvoor nog nooit iemand is gezakt. Een ieder slaagt en doet alsdan belijdenis van zijn geloof. Sommigen doen belijdenis van de leer die alhier geleerd wordt. Eenmaal lidmaat van de kerk, mag men deelnemen aan de mysteriën of sacramenten van de kerk, waarvan Rome er zeven heeft en de Reformatie er twee handhaaft. De mysteriën berusten op magische handelingen². De sacramenten zijn magie in plaats van mystiek, ze dienen als 'voertuigen' der genade. De kerk heeft haar eigen geloofsboek -de Bijbel samengesteld uit 66 boeken, en ze heeft haar eigen geloofsbelijdenissen opgesteld. Zij heeft de oude handschriften van de Bijbel vertaald, en de canon van de N.T.-boeken gekozen. De kerk heeft de Godsamen vertaald en gewijzigd, zodat de ware Naam in vergetelheid is geraakt³. Verder heeft de kerk de

³. Zie brochure no.6. 4. Zie brochure no.3. 5. Zie brochure no.14,15. 6. Zie brochure no.41,247,280. Men leze verder de brochures: 62 over de Wet van JHWH; 268 over de ziel of deze onsterfelijk is; 372 over

Wat eist JHWH van ons?

Jesjoea leerde in werkelijkheid niets anders dan wat in het O.T. geschreven staat. Hij verkondigde het aloude verbond en eiste gehoorzaamheid eraan. Wie Zijn woord zou horen en doen, zou eeuwig leven ontvangen, Johannes 5:24. Dan komt men niet in het oordeel, maar is men uit de staat des doods overgegaan in de staat des levens.

Wanneer wij Jesaja 33 lezen staan er simpele vereisten of levensvoorwaarden, waarmee men zich toegang verschaft tot de nieuwe komende wereld van Jahweh.

Zie vers 14 De zondaren te Sion zijn verschrikt; beving heeft de huichelaren aangegrepen; zij zeggen: Wie is er onder ons, die bij een verterend vuur wonen kan? Wie is er onder ons, die bij een eeuwig gloed wonen kan?

15 Die in gerechtigheden wandelt, en die billijkheden spreekt; die het gewin der onderdrukkingen verwerpt; die zijn handen uitschudt, dat zij geen geschenken behouden; die zijn oor stopt, dat hij geen bloedschulden hore, en zijn ogen toesluit; dat hij het kwade niet aanzie;

16 Die zal in de hoogten wonen, de sterkten der steenrotsen zullen zijn hoog vertrek zijn; zijn brood wordt hem gegeven, zijn wateren zijn gewis.

17 Uw ogen zullen den Koning zien in Zijn schoonheid; zij zullen een ver gelegen land zien.

In het N.T. is sprake van de logos (het Woord), welke typering wij in het O.T. niet terug kunnen vinden. Het begrip 'logos' komt ook uit de heidense mysteriën voort. De logos was in de mysteriën een idee, een gedachte. Men wilde nadenken over de oorspronkelijke Gods-gedachte waardoor Hij de wereld had geschapen. Christenen zijn echter de logos gaan zien als een persoon, als de tweede persoon in de drie-enige godheid. In Egypte zag men Osiris als de logos. De logos was in de mysteriescholen geen historisch figuur, maar een altoosdurend principe. Augustinus bekende het openhartig tijdens het lezen van studies over de heidense filosofie: "Ik lees daar dat het Goddelijke Woord werd geboren; noch uit de mens noch uit het vlees, maar uit God. Maar dat het Woord vlees geworden was en temidden van ons leefde, lees ik er niet".

De christenen onderscheiden zich van alle religies en mysteriescholen, door vol te houden dat hun logos de vleselijke zoon van Jozef en Maria

Augustinus

Vandaar dat hij het onnodig vond dat er priesters waren, die God van buitenaf naar de mens toe brachten. De mensen hadden volgens hem helemaal geen bemiddelaars nodig. Nee, leerde hij, God is reeds binnen in jullie. Ook wilde Akhenaton geen militair aanvalsleger. Niet dat hij nu zo heel populair was bij het volk, daar hij hen hun godsdienst en goden ontnam. Hij zag in dat de mensheid in hun veelgodendom niet het uiteindelijke DNA-plan van het universum zou kunnen bereiken. Vandaar dat hij het spoor naar de éne god volgde, om het collectieve DNA uit de leugenfase te halen waarin het belandt was, en het over te brengen in de werkelijkheid, n.l. het zogenaamde 'christus-bewustzijn'. Helaas, hij kreeg zijn doelstellingen niet voor elkaar, want de toenmalige maatschappij was té verziekt. De priesters en de legerleiding wilden hem vermoorden. Omdat hij 'onsterfelijk' was heeft men hem een speciale drank gegeven waardoor hij dood leek te zijn. Akhenaton had wel een kleine groep die hem volgde en trouw bleef, ongeveer 300 personen. Deze groep trok

later naar Massada en vormde er de groep der Essenen. Waarvan sommigen menen dat Jozef en Maria er deel van uitmaakten. De Egyptische mysterieschool van Akhenaton had een speciaal symbool, nl. het rechteroog van Horus, dat bestuurd wordt door het linker hersendeel van de mannelijke kennis. Illuminati en vrijmetselaren gebruiken het oog van Horus veel in hun symboliek, zie o.a. het Amerikaanse Grootzegel.

Christelijke symbolen

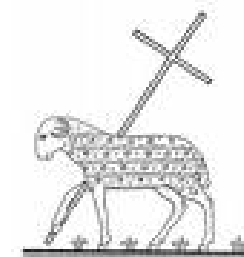
De meeste -zo niet alle- christelijke symbolen zijn van de heidense religies of mysteriescholen overgenomen. Het ANKH-kruis is, in de betekenis van vruchtbaarheidssymbool, het symbool van de zon (cirkel) die de aarde bevrucht en van energie voorziet (d.m.v. een kruis).

ANKH is de sleutel tot het leven en ook de sleutel tot het dodenrijk. Dit symbool was in Egypte bijzonder populair, waarvan de Kopten het hebben overgenomen als vroegchristelijk symbool. Op een Koptisch amulet dat zeldzaam is, staat de maagd Maria met in haar ene hand het ANKH-kruis en in haar andere hand het christelijke kruis. Het Ichthus vis-symbool is overgenomen uit de heidense astrologie. Zie verder onze brochure over de herkomst van het kruis.

geboden gewijzigd en de tijden veranderd, met name de zevende dag als sabbat afgeschaft en daarvoor de zondag in de plaats gesteld. De kerk heeft de spijswetten gewijzigd. Ze heeft sinds de opstanding van Jesjoea alle onreine dieren rein verklaard. De kerk heeft de feesten en gedenkdagen van JHWH afgeschaft en heeft ervoor in de plaats heidense feesten genomen, die men een christelijke tint gaf⁴. Om de macht der kerk uit te breiden is men wereldwijd zending gaan bedrijven, terwijl de Thora alleen aan Israël als verbond is gegeven⁵. Alle andersdenkenden worden door de kerk(en) voor ketters gehouden, vogelvrij verklaart, waarvan er duizenden vermoord zijn⁶.

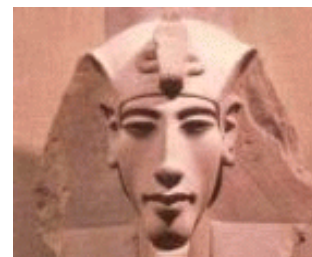
Oude Mysteryën

De kern van de Osiris, Dionysus, Adonis, Mithras, Attis en Bacchus-mysteryën is, dat een ingewijde symbolisch 'sterft' aan zijn lagere natuur, net als de voornoemde god-mensen, om op spirituele wijze op te staan als een herboren persoon. Op die wijze overwint men de dood, en is men tegelijkertijd mens en god, een god-mens. Alle god-mensen uit de mysteryën worden als mythische figuren gezien,

offerlam

de erfzonde; 381 over de sabbat; 391 over de Heilige Naam; 387 over de verzoening; 388 over de Mystieke Christus-ervaring; 394 over het Christus-bewustzijn.

Akhenaton

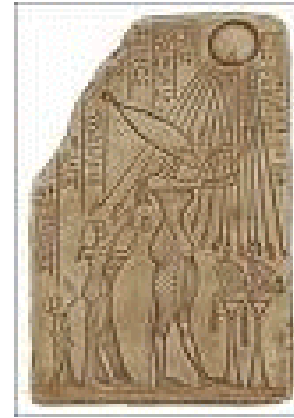
behalve Jesjoea (Jezus), die een historisch persoon zou zijn geweest. De kerkvaders maakten een verlossings-religie, met Jesjoea als verlosser. In de heidense mythe zijn tal van overeenkomsten te vinden tussen de god-mensen en Jesjoea. Alle andere god-mensen worden, net als Jesjoea, 'zoon van God' genoemd, en zouden geboren zijn uit maagden. De Verlosser zag men als de zondebok, waaruit Anselmus zijn verzoeningsleer ontwierp. Jesjoea is daarin het offerlam, en door Zijn bloedstorting zou vergeving tot stand zijn gekomen. De wedergeboorte zou bestaan in het gewassen zijn in Zijn bloed. In Griekenland werden mensen via een ceremonie letterlijk gewassen in het bloed van een geslacht lam. Bij de Mithras-diensten vierde men deze rituelen symbolisch, zoals de huidige vrijmetselarij ook dergelijke rituelen heeft, die op symbolische wijze een zaak voorstellen.

Wanneer wij ons verplaatsen in de eerste eeuwen van het christendom, is het vanzelf dat elke nieuwe organisatie of godsdienst wel kritiek ontving van buitenstaanders. Van kritiek kan men soms veel leren. Er waren critici die het christendom met haar Jezus-verhaal zagen als een kopie van de heidense mysteriën, met name die van Osiris en Dionysus. In het O.T. zou het gaan over de God van gerechtigheid en wraak, en in het N.T. zou het gaan over de God van liefde in Jesjoea, met name de broederliefde (adelphos). Echter, die broederliefde was er reeds lang in de mysteriescholen, voordat de christenen over deze liefde gingen spreken. De ingewijden van de mysteriescholen noemden elkaar ook broeders.

De christelijke kerk begon met een hemel- en hel-visie, waarvan in het O.T. geen sprake is. Ook deze visie was overgenomen uit de mysteriën. Oude christelijke filosofen als Origenes zeiden dat de letterlijke helse pijnigingen niet werkelijk bestonden. Zelfs de vorige paus liet zich op gelijke wijze hierover uit. Celsus noemde de leer van de altoosduurende pijniging in de hel, een aanstootgevend leerstuk. Ook komen wij in het O.T. geen drie-in-één-god tegen, wat eveneens uit de Egyptische mysteriën komt, van Osiris, Isis en Horus.

Akhenaton

Het is goed om de geschiedenis van de Egyptische koning Akhenaton te weten. Hij verscheen maar zeer kort op het toneel, slechts 17 ½ jaar. In die korte tijd redde hij wel ons latere spirituele leven. In zijn tijd leefde in Egypte het veelgodendom. Akhenaton ontving een hoger bewustzijn, wat men wel het 'christus-bewustzijn' noemt. In die tijd regeerde Amenhotep II als koning. Niet zijn eigen zoon, maar Akhenaton volgde hem op als

koning, die met zijn zuster Nefertite huwde. In het exacte middelpunt van het land bouwden Amenhotep II (volgens sommigen III) en Akhenaton een nieuwe stad, Tel el Amarna. Deze stad werd van witte stenen gebouwd. Akhenaton werd de eerste farao, wat zoveel betekent als 'dat wat je zult worden'. De kinderen van Akhenaton en Nefertite waren zo t e z i e n g e e n échte mensen, maar halfbloeden, reuzen/goden. Akhenaton brak met alle religies en goden en koos voor één religie en één god. De mensen wilden echter zien -zoals altijd- waarin zij

geloofden, dus gaf hij hen de zon als God. Geen beelden die men thuis kon neerzetten, maar een hemellichaam als God. De zon, daar kon men zich nog wel iets bij voorstellen, daar de levensenergie ervan tot ons afdaalt. Men ziet Akhenaton en Nefertite dan ook veelal afgebeeld staande onder de zon, die lange stralen naar beneden geeft. Aan de onderkant van die stralen zijn dikwijls symbolen getekend, zoals het ANK-symbool, of handjes. Dit wijst erop dat de levensenergie tot ons komt en dat wij deze moeten grijpen, inademen en ontvangen.

Akhenaton zag in alle religies de leugen overheersen. In het monotheïsme mocht slechts de waarheid gelden. Kunstenaars moesten realistische producten maken en mochten ook niet langer van hem liegen. De mensen mochten zelfs geen kleren meer van hem dragen, daar kleren een vorm van liegen inhield, je verbergen, zo zei Akhenaton, die zich dan ook dikwijls tamelijk ontbloot vertoonde. Alles moest waarheid bevatten en uitstralen. Akhenaton en Nefertite waren enorm groot van postuur en hadden toch wel wat eigenaardige lichaamsvormen. Akhenaton was 4.35 mtr lang en Nefertite 2.40 mtr. Hun kinderen waren al even misvormd en hadden zelfs twee harten. Akhenaton en Nefertite zouden van de ster Sirius afkomstig zijn, wat een binair sterrenstelsel is, waar wezens twee harten hebben. Akhenaton wierp de religieuze stelsels en priesterkasten omver. Hij leerde dat er slechts één God was, n.l. die binnen in de mens was.

